

লা ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মাদুর রাসূলুল্লাহ

ভালোবাসা সবার তরে
ঘৃণা নয়কো কারো 'পরে
Love for All
Hatred for None

পাঞ্চিক আহমদি

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

নবপর্যায় ৮৪ বর্ষ | ১ম সংখ্যা
ইদুল আযহা সংখ্যা

রেজি. নং- ডি. এ- ১২ | ৩১ আষাঢ়, ১৪২৮ বঙ্গাদ | ৪ জিলহজ্জ, ১৪৪২ হিজরি | ১৫ যুনিয়ন, ১৪০০ ই. শা. | ১৫ জুলাই, ২০২১ ইসাদ

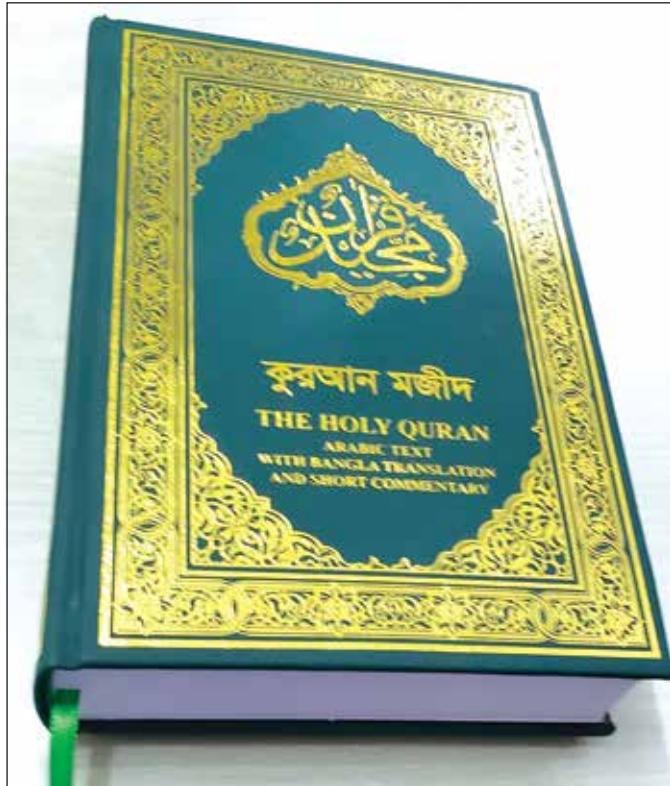
لَبِّيَّاَكَ اللَّهُمَّ لَبِّيَّاَكَ، لَبِّيَّاَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّيَّاَكَ،
الْحَمْدُ لَكَ، وَالْعُزُّوَّةُ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ

সুখবর!

সুখবর!

সুখবর!

‘পবিত্র কুরআন পুনর্মুদ্রণ করা হয়েছে’

বঙ্গানুবাদ ও ব্যাখ্যাসহ পবিত্র
কুরআন স্পষ্টাক্ষরে এবং সহজে
বহনযোগ্য আকারে পুনর্মুদ্রণ করা
হয়েছে, আলহামদুলিল্লাহ্।
প্রত্যেককে আহমদীয়া মুসলিম
জামা’তের কেন্দ্রীয় লাইব্রেরিতে
যোগাযোগ করে নিজ নিজ কপি
সংগ্রহ করতে অনুরোধ করা যাচ্ছে।

হ্যরত আমীরুল মু’মিনীন খলীফাতুল মসীহ
আল খামেস (আই.)-এর বিভিন্ন নির্দেশনার
আলোকে লাজনা ইমাইল্লাহ্, বাংলাদেশ
কর্তৃক প্রকাশিত হয়েছে

‘পর্দা’ - পুস্তক।

প্রিয় ভ্যুর (আই.)-এর নির্দেশে সেন্ট্রাল বাংলা ডেক্সের
তত্ত্বাবধানে পুস্তকটি বাংলায় অনুদিত হয়েছে। নিজ নিজ
কপি সংগ্রহের জন্য কেন্দ্রীয় ইশায়াত দণ্ডে যোগাযোগ
করার জন্য অনুরোধ করা যাচ্ছে।

মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেবের পক্ষ থেকে ঈদুল আযহার শুভেচ্ছা

পবিত্র ঈদুল আযহা
উপলক্ষে সবাইকে
জানাই ঈদের শুভেচ্ছা—
ঈদ মোবারক!

আল্লাহ তাঁলা এই ঈদ
আমাদের সবার জন্য
সবদিক দিয়ে মঙ্গলজনক ও
কল্যাণকর করুন, আমীন।

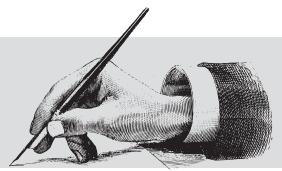
আমরা ইসলামের শিক্ষা অনুযায়ী প্রতি বছর ঈদুল আযহার দিন পশু কুরবানী করে থাকি আর সৌভাগ্যবান হাজীরাও আরাফাতে ৯ই যিলহজ তারিখে অবস্থান করার পরের দিন বা এর পরের দুই দিন পর্যন্ত হেরেম শরীফের সীমার মাঝে পশু কুরবানী করে থাকেন। কিন্তু এই ঈদের তাৎপর্য কি কেবল বাহ্যিকভাবে পশু জবাই করে এর মাংস খাওয়া বা বণ্টন করার মাঝে সীমাবদ্ধ? মোটেও না! এই ঈদের শিক্ষা ও তাৎপর্য অনেক গভীর। আজ থেকে চার হাজার বছরেরও অধিক সময় পূর্বে হ্যরত ইবরাহীম (আ.), হ্যরত হাজেরা (আ.) ও হ্যরত ইসমাইল (আ.) সেসব ত্যাগের আদর্শ উপস্থাপন করেছিলেন এবং তাঁদেরই দোয়ার ফলে মহানবী (সা.) তাঁদেরই বংশে আবির্ভূত হয়ে কুরবানী ও ধর্মের জন্য সর্বস্ব বিসর্জন দেয়ার যে বিরল আদর্শ রেখে গেছেন, সেগুলো আমাদের প্রত্যেকে যেন বাস্তবায়ন করে- এ কথা স্মরণ করানোর জন্য এই ঈদের আনুষ্ঠানিকতা। তা না হলে স্বচ্ছল মুসলমানরা সারা বছরই

উট, গরঞ্জ বা ছাগলের মাংস খেয়েই থাকে। হ্যরত ইবরাহীম ও ইসমাইল (আ.)-এর কুরবানীর বিষয়টি যা পবিত্র কুরআনে সূরা আস-সাফ্ফাতের ১০১ নং আয়াত থেকে ১১১ নং আয়াতের মাঝে উল্লেখ করা হয়েছে তা বিশেষভাবে আমাদের ওয়াকেফে যিন্দেগী ও ওয়াকেফে নও সদস্যদের জন্য অনুকরণীয় ও অবশ্য পালনীয় আদর্শ। আল্লাহর সন্তুষ্টি লাভের জন্য আমরা যেন সর্বস্ব ত্যাগ করে হলেও ধর্মসেবা ও ইসলামের উন্নতির জন্য নিজেদের অঙ্গিকার পূর্ণ করি। আমরা কেবল আল্লাহর সামান্য ও নৈকট্য অর্জনের জন্য যেন জীবন কাটাই। জাগতিক স্বার্থ চরিতার্থ করা বা জগতপূজা যেন কখনই আমাদের লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য না হয়। এই ত্যাগের মানসিকতা আমাদের দিতে পারে অপার শান্তি ও তৃষ্ণি- এরই মাধ্যমে আমরা পূর্ণ করতে পারি আমাদের সৃষ্টির উদ্দেশ্য। আল্লাহর জন্য বিলীন হবার মাঝেই মানবজীবনের স্বার্থকতা। আল্লাহ তাঁলা আমাদের প্রত্যেককে এই ঐশ্বী প্রেমসুধা পান করে পরিত্পত্তি হবার সৌভাগ্য দান করুন- তবেই এই ঈদ উদ্যাপন সার্থক হবে! আবারও সবাইকে ‘ঈদ মোবারক’!

শুভেচ্ছান্তে

আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী
ন্যাশনাল আমীর ও মোবালেগ ইনচার্জ
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশ

— ସମ୍ପଦକୀୟ —

ବିଶେଷ ଏଣ୍ଟି ପୁରକ୍ଷାର ଲାଭ କରତେ ବଡ଼ ବଡ଼ କୁରବାନୀ କରତେ ହ୍ୟ

ମାନ୍ଦିର ସମୀକ୍ଷାକାରୀ ଅଧିକ ପୁରକ୍ଷାର ଆଶା କରେ ।
କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶେଷ ପୁରକ୍ଷାର ଲାଭ କରତେ ହେଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ କୁରବାନୀ ଓ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ପରୀକ୍ଷା ଦିତେ ହ୍ୟ । ପରିବର୍ତ୍ତ କୁରାନୀରେ ଆମରା ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ଏମନ-ଇ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ଘଟନା ଦେଖିତେ ପାଇ । ଏ ବିଷୟେ ହ୍ୟରତ ମୌଜିହ ମାଓଡ୍ର (ଆ.) ବଲେନ: ପରିବର୍ତ୍ତ କୁରାନୀରେ ଆୟାତ: “ଓୟା ଫାଦାଇନାହୁ ବିଯିବହିନ ଆୟିମ” [ତଥା ଏବଂ ଆମରା ଏକ ମହା କୁରବାନୀର ଦ୍ୱାରା ତାର ଫିଦିଯା (ତଥା ମୁକ୍ତିପଣ) ଦିଯେଛିଲାମ ।] (ସମର ଥାକେ) ନବୀ-ରୂପଗଣ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରେଛେ ତା ଏମନିତେଇ ଲାଭ ହ୍ୟ ନି ବରଂ ଏର ଜନ୍ୟ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଦିଯେଛେ ଏବଂ ସେବର ପରୀକ୍ଷାଯ ତାଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅବିଚଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ସଫଳ ହେବାନେ, ଏର ଫଳ ଖୋଦା ତାଙ୍କାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ବଡ଼ ବଡ଼ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରେଛେ । ଦେଖୁନ, ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-କେ କତ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଦିତେ ହେବେ । ତିନି ନିଜ ସନ୍ତାନକେ କୁରବାନୀ କରାର ଜନ୍ୟ ହାତେ ଛୁରି ଧାରଣ କରେଛେ ।... ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ପରୀକ୍ଷାଯ ଉତ୍ୱିର୍ଣ୍ଣ ହେବେଳେ ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କ ତାର (ଆ.) ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନକେବେ ରକ୍ଷା କରେଛେ । ଏର ଫଳ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କ ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରତି ସନ୍ତୃଷ୍ଟ ହେବେଳେ କେନନା ତିନି ପରୀକ୍ଷାଯ ଉତ୍ୱିର୍ଣ୍ଣ ହବାର ସର୍ବାତ୍ମକ ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାର କୃପା ଯେ, ତିନି ସେଇ ପୁଅର୍କେ କୁରବାନୀ ହତେ ରକ୍ଷା କରେଛେ ଅନ୍ୟଥାଯ ଇବରାହିମ (ଆ.) ତୋ ପ୍ରାୟ ଜବାଇ କରେଇ ଫେଲେଛିଲେନ । ଏର ଫଳ ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ‘ସାଦେକ’ ଉପାୟୀ ଲାଭ କରେଛେ । ଏହାଡ଼ି ତଓରାତେ ଲେଖା ଆଛେ, ଖୋଦା ତାଙ୍କ ବଲେଛେ, ଇବରାହିମ! ଆକାଶେର ନକ୍ଷତ୍ରେର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କର, ତା ଗଣନା କରେ ଶେଷ କରତେ ପାରବେ ନା; ଏମନିଭାବେ ତୋମାର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତି ଗଣନା କରେ ଶେଷ କରା ଯାବେ ନା । ସାମାନ୍ୟ କରେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତର କଟ୍ ଛିଲ ଆର ତା ତୋ ଅତିକ୍ରମ ହେବେ ଗେଛେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଫଳସରପ କତ ବଡ଼ ପୁରକ୍ଷାର ଲାଭ ତିନି କରେଛେ! (ଆଲ ବଦର, ସଞ୍ଚମ ଖତ, ୧୬ଇ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୦୮ ଶାଲ, ପୃଷ୍ଠା: ୫)

ହ୍ୟରତ ମୌଜିହ ମାଓଡ୍ର (ଆ.) “ଓୟା ନାଦାଇନାହୁ ଆଇଁଯା ଇବରାହିମ, କାନ୍ଦ ସାଦ୍ଦାକତାର ରଙ୍ଗିଯା, ଇନ୍ନା କାଯାଲିକା ନାଜଯିଲ ମୁହସିନୀନ” (ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆସ ସାଫଫାତ: ୧୦୬) । ଉତ୍ତର ଆୟାତରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଲେଖେ:

“ସୂର୍ଯ୍ୟଗଣ ଲିଖେଛେ, ସଲ୍ଲକେର ପ୍ରଥମ ଧାପେ ଯେସକଳ ରଙ୍ଗିଯା ବା ଓହି ଲାଭ ହ୍ୟ, ଏଟିକେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଓଯା ସମୀଚିନ ନଯ, କେନନା

ଏର ଫଳେ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରେ ଏଗୁଲୋ ସେଇ ସଲ୍ଲକେର ପଥେ ଅନ୍ତରାଯୀ ହ୍ୟେ ଯାଯ । ଏର ମାରୋ ମାନୁଷେର ନିଜସ୍ଵ କୋନ ଅବଦାନ ନେଇ କେନନା ଏତି ତୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାର କାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ଚାଇଲେ କାଉକେ ଭାଲ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିତେ ପାରେନ ଅଥବା ଏଲହାମ କରତେ ପାରେନ, ଏଥାନେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଦାନ କୀ? ଭେବେ ଦେଖୁନ, ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରତି ଅନେକ ଓହି ହତୋ କିନ୍ତୁ ସେଗୁଲୋର କୋଥାଓ ଉଲ୍ଲେଖ ଦେଖିତେ ପାଓଯା ଯାଯ ନା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଏଲହାମ ହ୍ୟେଛିଲ, ଏହି ଓହି ହ୍ୟେଛିଲ ବରଂ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେବେଛେ ଯେ, “ଇବରାହିମୁଲ୍ଲାୟୀ ଓୟାଫ୍ରା (ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆନ ନଜମ: ୩୮) ଇବରାହିମ ହେଲେନ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିନି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେଛେ ଆର ତା ହଲ, “ଇଯା ଇବରାହିମୁ କାନ୍ଦ ସାଦ୍ଦାକତାର ରଙ୍ଗିଯା, ଇନ୍ନା କାଯାଲିକା ନାଜଯିଲ ମୁହସିନୀନ” ଆର ଏହି ବିଷୟଟିଇ ମାନୁଷେର ଅର୍ଜନ କରା ଉଚିତ । ଏହି ବିଷୟ ଯାଦି ମାନୁଷେର ମାବେ ସୃଷ୍ଟି ନା ହ୍ୟ ତାହଲେ ରଙ୍ଗିଯା ବା ଏଲହାମ ଦ୍ୱାରା କୀ ଲାଭ? ମୁମିନ ସର୍ବଦା ପୁଣ୍ୟକର୍ମେର ଦିକେ ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ ରାଖେ । ଯଦି ପୁଣ୍ୟକର୍ମେର ଦିକେ ଦୃଷ୍ଟି ନା ଥାକେ ତାହଲେ ତାର ଆଲ୍ଲାହ୍ର ଶାସ୍ତିର ଅଧିନେ ନିପତିତ ହ୍ୟୋର ଆଶଂକା ଆଛେ । ଆମାଦେର ଉଚିତ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାକେ ସନ୍ତୃଷ୍ଟ କରା ଆର ଏର ଜନ୍ୟ ପ୍ରୋଜନ ନିଷ୍ଠା, ସତତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵତା । ବୁଲିସରସ ଚେଷ୍ଟାର ମାରୋ ସୀମାବନ୍ଦ ଥାକା ଉଚିତ ନଯ । ଆମରା ଯଥିନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାକେ ସନ୍ତୃଷ୍ଟ କରତେ ସନ୍ଧମ ହଇ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କ ବାରକତ ଦାନ କରେନ ଏବଂ ନିଜ ବରକତ ଓ କଲ୍ୟାଣେର ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନୁତ କରେ ଦେନ ଆର ରଙ୍ଗିଯା ଓ ଓହିକେ ଶଯତାନୀ ପ୍ରଭାବ ଥେକେ ପରିବର୍ତ୍ତ କରେ ଦେନ ଆର ଏଲୋମେଲୋ ସ୍ଵପ୍ନ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରେନ । ଅତ୍ରଏବ ଏ ବିଷୟଟି କଥିନୋ ଭୁଲେ ଯାଓଯା ଉଚିତ ନଯ ନେ, ରଙ୍ଗିଯା ଏବଂ ଏଲହାମ ମାନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟତାର ମାପକାଠିତେ ମାପା ସମୀଚିନ ନଯ । ଅନେକ ଏମନ ଲୋକ ଦେଖା ଗେଛେ ଯାଦେର ପ୍ରତି ରଙ୍ଗିଯା ଓ ଏଲହାମ ହ୍ୟେଛେ କିନ୍ତୁ ତାଦେର ପରିଗମ ଭାଲ ହ୍ୟ ନି କାରଣ ତାରା ଏଟିକେ ତାଦେର ପୁଣ୍ୟକର୍ମେର ପ୍ରତିଫଳ ଭେବେଛେ । ସେଇ ସଂକିର୍ଣ୍ଣ ଦାର ତଥା ସତତା ଓ ବିଶ୍ଵତାର ଦାର- ଦେଖାନ ଦିଯେ ଅତିକ୍ରମ କରା ସହଜସାଧ୍ୟ ନଯ । ଆର ରଙ୍ଗିଯା ଏବଂ ଏଲହାମ ହ୍ୟରତ ଥାକଲ, ଆମରା ନିଶ୍ଚିତେ ବସେ ଥାକଲାମ, ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଥେକେ ହାତ ଗୁରୁତ୍ୱେ ରାଖିଲାମ- ଏତି ହବେ ଆମାଦେର ଆତ୍ମଭାବିତା, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାର କାହେ ଏମନଟି ଅପରିଚିନ୍ତ୍ୟ ।” (ଆଲ ବଦର, ନଂ: ୩, ୭-୧୭ ମେ ୧୯୦୮, ପୃଷ୍ଠା: ୧୦)

সূচিপত্র

১৫ জুলাই ২০২১

কুরআন শরীফ

৮

হাদীস শরীফ

৫

অ্যুতবাণী

৬

ইয়ালায়ে আওহাম (দ্বিতীয় অংশ)

৭

১১ জুন, ২০২১ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত মির্যা মাসরুর
আহমদ খলীফাতুল মসীহ আল্খামেস (আই.)-এর
জুমুআর খুতবা

বিষয়বস্তু: হয়রত উমর বিন খাতাব (রা.)-এর স্মৃতিচারণ

৩১ জুলাই, ২০২০ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত মির্যা মাসরুর
আহমদ খলীফাতুল মসীহ আল্খামেস (আই.)-এর
সৈদুল আয়হার খুতবা

পর্ব-১৭

২৭

প্রাণপ্রিয় হ্যায়ুর (আই.)-এর সাথে
মোলাকাতে প্রশ্নোত্তর

সীরাতুল মাহদী (আ.)

৩১

প্রণেতা: হয়রত মির্যা বশির আহমদ এম.এ. (রা.)

ভাষান্তর: মাওলানা জুবায়ের আহমদ

কবিতা:

গোলামে আহমদ (আ.)

৩২

সোহেল মাহমুদ

আহমদীয়া মুসলিম জামাত,
বাংলাদেশের ‘সালানা জলসা’

৩৩

মোহাম্মদ জাহাঙ্গীর বাবুল

কুরবানীর প্রকৃত শিক্ষা ও তাৎপর্য

৩৫

মাহমুদ আহমদ সুমন

দেশ ও জাতিভূক্তি দেশের সুন্দর দর্শন
(একটি গবেষণাধর্মী প্রবন্ধ)

মীম মিজান

স্মৃতিচারণ- আমার পিতা

৪০

মরহুম মোহাম্মদ শাহাবুদ্দিন

মাওলানা শামসুদ্দিন আহমদ মাসুম

বিবাহ-শাদী এবং আমাদের করণীয়

৪৩

কেন্দ্রীয় রিশতানাতা দপ্তর, বাংলাদেশ

বিবাহ সংবাদ

৪৬

সংবাদ

৪৭

প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.)-এর হাতে

৪৮

বয়আত গ্রহণের দশটি শর্ত

প্রচন্দ পরিচিতি:

আরাফাত ময়দানের স্থ্রিচিত্র, ৯ জিলহজ্জ, ১৪৪০ হিজরি

(ইন্টারনেট হতে সংগৃহীত)

କୁରାନ ଶରୀଫ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ فَبَشَّرَنَا بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أُذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۝ قَالَ يَا أَبَتِ افْعُلْ مَا ثُوُمَرُ سَتَجْدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَ وَأَوْتَلَهُ لِلْجَنِّينَ ﴿١٠٤﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٥﴾ قَدْ صَدَقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾ إِنْ هَذَا لَهُ الْبِلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٧﴾ وَقَدَنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٩﴾ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٠﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١١﴾ (ସୂରା ଆସ ସାଫକାତ: ଆୟାତ ୧୦୧-୧୧୧)

- 101 | (ଇବରାହିମ ବଲଲ,) ‘ହେ ଆମାର ପ୍ରତିପାଳକ! ତୁମି ଆମାକେ ସଂକରମଶୀଲ ପୁତ୍ର ଦାଓ ।
- 102 | ତଥନ ଆମରା ତାକେ ଏକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ, ପ୍ରତିଭାବାନ ପୁତ୍ରେର ସୁସଂବାଦ ଦିଲାମ ।
- 103 | ଅତଃପର ଯଥନ ସେଇ ପୁତ୍ର ତାର ସାଥେ ଦୌଡ଼ାନୋର ବସନେ ଉପନୀତ ହଲ, ତଥନ ସେ ବଲଲ, ‘ହେ ଆମାର ଶ୍ରିୟ ପୁତ୍ର! ଆମି ସମ୍ମେ ଦେଖି ଯେ, ଆମି ସେଇ ତୋମାକେ ଜ୍ଵାଇ କରାଛି, ଅତଏବ ତୁମି ଚିନ୍ତା କରେ ବଲ, ତୋମାର କି ଅଭିମତ? ସେ ବଲଲ, ‘ହେ ଆମାର ପିତା! ତୁମି ଯା ଆଦିଷ୍ଟ ହେଁଯେଛ, ତା-ଇ କର, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ତୁମି ଆମାକେ ଅବଶ୍ୟକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପାବେ ।
- 104 | ଅତଃପର ଯଥନ ତାରା ଉତ୍ତଯାଇ (ଆଲ୍ଲାହର ସମୀପେ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରଲ ଏବଂ ସେ (ନିଜ ପୁତ୍ରକେ) ଜ୍ଵାଇ କରାର ଜନ୍ୟ ଉଗୁଡ଼ି କରେ ଶୋଯାଳ ।
- 105 | ତଥନ ଆମରା ତାକେ ଡାକ ଦିଯେ ବଲାମ, ‘ହେ ଇବରାହିମ!
- 106 | ତୁମି ତୋମାର ସ୍ଵପ୍ନକେ ଅବଶ୍ୟକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦେଖିଯେଛ । ନିଶ୍ଚଯ ଆମରା ଏରାପେଇ ସଂକରମଶୀଲଦେରକେ ପୁରକ୍ଷାର ଦିଯେ ଥାକି ।
- 107 | ନିଶ୍ଚଯ ଏ ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ଛିଲ ।
- 108 | ଏବଂ ଆମରା ଏକ ମହା କୁରବାନୀର ଦ୍ୱାରା ତାର ଫିଦିଯା (ତଥା ମୁକ୍ତିପଣ) ଦିଯେଛିଲାମ ।
- 109 | ଏବଂ ଆମରା ପରବର୍ତ୍ତୀଦେର ମାବୋ ତାର ସୁଖ୍ୟାତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରଲାମ ।
- 110 | ଇବରାହିମେର ଓପର ଶାନ୍ତି ବର୍ଷିତ ହୋକ ।
- 111 | ଏରାପେଇ ଆମରା ସଂକରମଶୀଲଦେର ପୁରକ୍ଷାର ଦିଯେ ଥାକି ।

ହୃଦୟ ଶ୍ରୀମଦ୍

وعن ابن بريدة، عن أبيه قال: كان النبي - صلى الله عليه وسلم - لا يخرج يوم الفطر حتى يطعّم، ولا يطعّم يوم الأضحى حتى يصلّي. رواه أحمد (تيرمذى)، وصححه ابن حبان (١٧٥٦) ، إবن ماجاه: ٥٤٢.

ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ବୁରାୟଦାହ ନିଜ ପିତା ବୁରାୟଦା (ରା.)-ଏର ବରାତେ ବର୍ଣନା କରାରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଈଦୁଲ୍ ଫିତର-ଏର ଦିନ କିଛୁ ନା ଖେଯେ ବେର ହତେନ ନା ଆର ଈଦୁଲ୍ ଆୟହାର ଦିନ ଈଦେର ନାମାୟ ଆଦାୟେର ପୂର୍ବେ କିଛୁ ଖେତେନ ନା ।

عن أبي سعيد الحذري قال: كان النبي ﷺ يخرج يوم الفطر والأضحى إلى المصلّى فَأَوْلَ شَيْءٍ يَبْدِأُ بِالصَّلَاةِ ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَقُولُ مُقَابِلَ النَّاسِ وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ فَيَعْظِمُهُمْ وَيُوَصِّيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ وَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطِعَ بَعْضًا قَطْعَهُ أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمْرَ بِهِ ثُمَّ يَنْصَرِفُ

(সହିହ ବୁଖାରୀ: ৯৫৬, ସହିହ ମୁସଲିମ: ৮৮৯)

ଆବୁ ସାଈଦ ଆଲ ଖୁଦରୀ (ରା.) ବର୍ଣନା କରାନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଈଦୁଲ୍ ଫିତର ଓ ଈଦୁଲ୍ ଆୟହାର ଦିନ (ଘର ଥେକେ) ବେର ହେଁ ଈଦଗାହେର ମୟଦାନେ ଗମନ କରାନେ । ପ୍ରଥମେ ତିନି (ସା.) ସେଥାନେ ଗିଯେ ଈଦେର ନାମାୟ ଆଦାୟ କରାନେ । ଏରପର ତିନି (ସା.) ମାନୁଷେର ଦିକେ ମୁଖ କରେ ଦାଁଢାନେ । ମାନୁଷ ତଥନ ନିଜ ନିଜ ସାରିତେ ବସେ ଯେତ । ତିନି (ସା.) ତାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖାନେ ଏବଂ ଉପଦେଶ ଦିତେନ । କୋନ ବାହିନୀ ପାଠାତେ ହଲେ ତାଦେରକେ ମନୋନୀତ କରାନେ ଅଥବା କାଉକେ କିଛୁ ନିର୍ଦେଶ ଦେଯାର ଥାକଲେ ଦିତେନ । ଏରପର ତିନି (ସା.) ଈଦଗାହ ଥେକେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରାନେ ।

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُصْحِي أَشْرَى كَبِيْشَيْنَ عَظِيْمَيْنَ سَيِّئَيْنَ أَقْرَبَنَ أَمْلَحَيْنَ مَوْجُوءَيْنَ فَذَبَحَ أَحَدَهُمَا عَنْ أَمْيَهِ لِمَنْ شَهَدَ لِلَّهِ بِالْتَّوْهِيدِ وَشَهَدَ لَهُ بِالْبَلَاغِ وَذَبَحَ الْآخَرَ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ آلِ مُحَمَّدٍ - صلى الله عليه وسلم (مুসলাদ আহমদ: ৩১২২)

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହୁରାୟରା (ରା.) ବର୍ଣନା କରାନ, ମହାନବୀ (ସା.) କୁରବାନୀ ଦେୟାର ଇଚ୍ଛା କରାଲେ ଦୁଟି ମୋଟାତାଜା, ମାଂସଳ, ଶିଂ୍ୟକ୍ତ, ଧୂସର ବର୍ଣେର ଓ ଖାସିକୃତ ମେସ କ୍ରଯ କରାନେ । ଅତଃପର ଏର ଏକଟି ନିଜ ଉତ୍ସତେର ଯାରା ଆଲ୍ଲାହର ଏକତ୍ରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯ ଏବଂ ତାଁର (ସା.) ନବୁଯ୍ୟତେର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯ ତାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏବଂ ଅପରାଟି ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ଓ ତାଁର (ସା.) ପରିବାରେର ପକ୍ଷ ଥେକେ କୁରବାନୀ ଦିତେନ ।

عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ غَازِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَ حَطَبَتِنَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَوْمَ الأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ قَقَالَ " مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَسَكَنَ نُسْكَنَا فَقَدْ أَصَابَ النُّسْكَ، وَمَنْ نُسْكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَلَا نُسْكَ لَهُ "

(সହିହ ବୁଖାରୀ: ৯৫৫)

ବାରାଆ ବିନ ଆୟେବ (ରା.) ବର୍ଣନା କରାନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଈଦୁଲ୍ ଆୟହାର ଦିନ ନାମାୟ ଆଦାୟ ଶେଷେ ଆମାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୁତବା ପ୍ରଦାନ କରାନ । ଖୁତବା ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ‘ଯେ ଆମାଦେର ମତ ନାମାୟ ଆଦାୟ କରଲ ଏବଂ ଆମାଦେର ନ୍ୟାୟ କୁରବାନୀ କରଲ, ତାର କୁରବାନୀର ରୀତି ସଠିକ ହଲ । ଆର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଦେର ନାମାୟେର ପୂର୍ବେ କୁରବାନୀ କରଲ ତାର କୁରବାନୀର ରୀତି ସଠିକ ହଲ ନା ।

ଅମୃତବାଣୀ

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାଆତେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

୧ ୧୦୩ ସାଲେର ୨୯ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସନ୍ଧ୍ୟାର ସମୟ ବୟାଆତ ଗ୍ରହଣେର ପର ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ସକଳେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଲେନ:

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଆମାର ହାତେ ବୟାଆତ କରେ, ତାର ଉପଲବ୍ଧି କରା ଉଚିତ ଯେ, ତାର ବୟାଆତେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୀ? ସେ କି ଜାଗତିକ ସ୍ଵାର୍ଥସିଦ୍ଧିର ଜନ୍ୟ ବୟାଆତ କରଲ ନା-କି ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲାର ସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୟାଆତ କରଲ? ଅନେକ ଏମନ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଆଛେ, ଯାରା କେବଳ ଜାଗତିକ ସ୍ଵାର୍ଥସିଦ୍ଧିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୟାଆତ କରେ ଥାକେ । ବୟାଆତେର ଫଳେ ତାଦେର ମାବୋ କୋନ ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧିତ ହୟ ନା । ଆର ପ୍ରକୃତ ବୟାଆତେର ଫଳେ ଯେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେର ନୂର ଲାଭ ହୋଇଥାଏ କଥା, ତା ତାଦେର ଲାଭ ହୟ ନା । ତାଦେର କାଜେ-କର୍ମେ କୋନ ଗୁଣାଙ୍ଗ ଏବଂ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଥାକେ ନା । ତାରା ପୁଣ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରେ ନା ଏବଂ ପାପ ଥିକେ ପରିତ୍ରାଣ ଓ ପାଯ ନା । ଏମନ ଲୋକ ଯାରା ଏ ଜଗତକେଇ ନିଜେଦେର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଧାରଣ କରେ ତାଦେର ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ,

‘ଦୁନିଆ କରେକ ଦିନେର ମାତ୍ର, ପରିଶେଷେ ଖୋଦାର କାହେଇ ଫିରତେ ହେ’- ଫାର୍ସୀ ପଂକ୍ତିର ଅନୁବାଦ

ଏ କ'ଦିନେର ଦୁନିଆ ତୋ ଯେକୋନଭାବେ ପାର ହୟେ ଯାବେ, ହ୍ୟତୋ ଅସ୍ଵଚ୍ଛଲତାୟ ନତୁବା ସ୍ଵଚ୍ଛଲତାୟ । କିନ୍ତୁ ପରକାଳେର ବିଷୟ ବଡ଼ି କଠିନ, ସେଟି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ତାର ସମାପ୍ତି ନେଇ । ଅତଏବ ସେଇ ଜାୟଗାୟ ଯଦି ସେ ଏ ଅବସ୍ଥାୟ ଯାଇ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେଇ ଥିକେ ସେ ନିଜେକେ ପରିବ୍ରତ କରେ ନିଲ ଆର ଆଲ୍ଲାହର ଭୟ ତାର ହ୍ୟଦେ ଜାଗରକ ଆର ସେ ଗୁନାହ ଥିକେ ତାତେ କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁନାହ ଥିକେ ସଦା ବିରତ ଥାକେ ଯେଣ୍ଟଲୋକେ ଆଲ୍ଲାହୂ ଗୁନାହ ନାମେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରେଛେ, ତାହଲେ ଖୋଦା ତା'ଲାର କୃପା ତାକେ ଟେଣେ ତୁଳବେ ଆର ସେ ଏମନ ଅବସ୍ଥାନେ ଥାକବେ ଯେଥାନେ ଖୋଦା ତାର ପ୍ରତି ସମ୍ପତ୍ତ ହବେନ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନି ଥାକବେ । ଆର ସେ ଯଦି ଏକପ ନା କରେ ବରଂ ଭାବିତ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନି ଥାକବେ ଏବଂ ପରିଚିନ୍ତାର ଦିକେ ମନୋଯୋଗୀ ଥାକେ ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ସମ୍ପତ୍ତ କରାର ଚିନ୍ତାଯ ଲେଗେ ଥାକେ ଏବଂ ନିଜ ସେଇ ଜୀବନ ନିଯେ ଅନୁତ୍ପତ୍ତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ଥାକେ ଯେ ଜୀବନ ତାତେ ପୂର୍ବେ ଗତ ହେଯେଛେ । (ମାଲ୍ଯଦାତ, ୬୭ ଖ୍ତ, ପଢ୍ଠା ୧୪୫; ଆଲ ହାକାମ, ସମ୍ମ ଖ୍ତ, ୩୮ ନ୍ତଃ, ପୃଷ୍ଠା: ୨, ୧୭ ଅଟ୍ଟୋବର-୧୯୦୩)

ଆର ଏର ଦାରା କୀ ଉପକାର ସାଧିତ ହବେ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ଧର୍ମର ଖାତିରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲାର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୟାଆତ ହୟ ତବେ ଏମନ ବୟାଆତ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ଏବଂ ନିଜ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଜେର ମାବୋ ଧାରଣକାରୀ ଯା ଦାରା ତାର ଲାଭ ଓ କଲ୍ୟାଣେର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶା କରା ଯାଯ- ଯା ସତ୍ୟକାର ବୟାଆତେର ଫଳେ ଲାଭ ହୟ । ପ୍ରଥମତଃ ସେ ନିଜ ଗୁନାହ ଥିକେ ତାତେ କରବେ ଆର ପ୍ରକୃତ ତାତେ ମାନୁଷକେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରିୟ ବାନିଯେ ଦେଇ ଆର ତାର ପକ୍ଷ ଥିକେ ପରିଚିନ୍ତା ଓ ପବିତ୍ରତା ଲାଭ ହୟ, ଯେତାରେ ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଯେଛେ: “ଇଲାଲ୍ଲାହା ଇଉହିବୁତ ତାଓୟାବିଲା ଓୟା ଇଉହିବୁଲ ମୁତାହାହିରିନ” (ସୁରା ଆଲ ବାକାରା: ୨୨୩) ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲା ତାତେବାକାରୀଦେର ପଚନ୍ଦ କରେନ ଏବଂ ତାଦେରକେ ଓ ପଚନ୍ଦ କରେନ ଯାରା ଗୁନାହର ଆକର୍ଷଣ ଥିକେ ନିଜେଦେରକେ ପବିତ୍ର କରେ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ତାତେ ଏମନ ଏକଟି ବିଷୟ, ସଖନ ସେତି ତାର ପ୍ରକୃତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟାଦିସିହ କରା ହୟ ତଥନ ତାତେ ତାତେ ସାଥେ ସାଥେ ମାନୁଷେର ମାବୋ ଏକ ପବିତ୍ରତାର ବୀଜ ବପନ କରା ହୟ ଯା ତାକେ ପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବାନିଯେ ଦେଇ । ଏ କାରଣେଇ ମହାନବୀ (ସା.)-ଓ ବଲେଛେ ଯେ, ଗୁନାହ ଥିକେ ତାତେବାକାରୀ ଏମନ ଯେଣ କୋନ ଗୁନାହ କରେ ନି । ଅର୍ଥାତ୍ ତାତେବାର ମାଧ୍ୟମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗୁନାହସମୂହ ଥିକେ କ୍ଷମା ଲାଭ ହୟ । ଇତିପୂର୍ବେ ତାର ଯେ ଅବସ୍ଥାଇ ଛିଲ ଆର ଯେ ଅପକର୍ମ ଏବଂ ତାର ଆଚାର-ଆଚରଣେ ଯେ ଅସାମଙ୍ଗ୍ସ୍ୟ ପାଓଯା ଯେତ, ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲା ନିଜ କୃପାୟ ସେଣ୍ଟଲୋ କ୍ଷମା କରେ ଦେଇ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହୂ ତା'ଲାର ସମୀପେ ଏକନିଷ୍ଠଭାବେ ତାତେ କରେ ତବେ ତାର ନିଜ ଗୁନାହେର ନତୁନ ହିସାବ ଖୋଦା ଉଚିତ ନା ଏବଂ ସେ ଯେଣ ଗୁନାହେର ଅପବିତ୍ରତା ଦାରା ନିଜେକେ କଲୁଷିତ ନା କରେ ବରଂ ସର୍ବଦା ଇତ୍ତେଗଫାର ଏବଂ ଦୋଯାର ସାଥେ ନିଜ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ପରିଚିନ୍ତାର ଦିକେ ମନୋଯୋଗୀ ଥାକେ ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ସମ୍ପତ୍ତ କରାର ଚିନ୍ତା ଲେଗେ ଥାକେ ଏବଂ ନିଜ ସେଇ ଜୀବନ ନିଯେ ଅନୁତ୍ପତ୍ତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ଥାକେ ଯେ ଜୀବନ ତାତେ ପୂର୍ବେ ଗତ ହେଯେଛେ ।

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିମ୍ୟାନୀ (ଆ.)
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

ଇଯାଲାଯେ ଆଓହାମ (ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ) (ସନ୍ଦେହ-ସଂଶୟ ନିରସନ)

ପ୍ରଗଟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ୧୯୯୧

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

(୬୦ତମ କିନ୍ତୁ)

ଆମି ପୂର୍ବେଣ ଲିଖେଛି ଯେ, ଆପନାର ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ଆକ୍ଷେପଜନକ । ଆପନାର ପ୍ରତି ଏ ଶର୍ତ୍ତ
ଆରୋପ କରା ହୟେଛିଲ ଯେ, ମୌଖିକଭାବେ
କୋନୋ କଥା ବଲା ଯାବେ ନା । ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର
ଲିଖିତ ବିଷୟବନ୍ତ ପଡ଼େ ଶୁନାତେ ହେବେ । ଏଇ
ବାଇରେ କୋନ କିଛୁ ବଲା ଯାବେ ନା ଯେମନ
କିନା ଆପନାର ଇଶତେହାରେଣ୍ଟ ଲିଖେଛେନ
କିନ୍ତୁ ଆପନି ଜାନେନ ଯେ, ଇଚ୍ଛାକୃତଭାବେ ଏ
ଶର୍ତ୍ତଟି ଆପନି ଭଙ୍ଗ କରେଛେନ ଏବଂ ଲିଖିତ
ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପଡ଼େ ଶୋନାବାର ଜାଯାଗା
ମୌଖିକଭାବେ ଓୟାଜାଏ କରେଛେନ, ତଥନ
ଆମି ଆପନାକେ ବଲି ଯେ, ଏଥିନ
ମୌଖିକଭାବେ ଆମାରଙ୍କ କିଛୁ ବଲାର
ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ୟ ହେବେ । ଅତ୍ୟବ, ଆମି ଯଦି
ଲିଖିତ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ଶୋନାବାର ସମୟ ଏକବାର
କରେକଟି କଥା ମୌଖିକଭାବେ ବଲେନ ଥାକି
ତାହଲେ ଏଟା କି ଅଙ୍ଗୀକାର-ଭଙ୍ଗ ଛିଲ? ନାକି
ଏଟା ଛିଲ ଆପନାର ଅଙ୍ଗୀକାର-ଭଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଅଦଳ-ବଦଳ ମାତ୍ର । ହୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ହାସାନ
ସାହେବ ଯିନି ଏକଜନ ରଙ୍ଗେସ ଏବଂ ଆପନାର
ବନ୍ଧୁ ଯାର ବାଢ଼ିତେ ଆପନି ଏହିସବ
ଅଙ୍ଗୀକାର-ଭଙ୍ଗେର ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ । ଗର୍ବ
ଓ ଅହଂକାର ଭରା ଆପନାର ଉତ୍ସତା
ଆପନାକେ ଏ ଅପରାଧ କରାଯ । ବାହୀରେ
ଶେଷ ଦିନଟିତେବେ ଏକହି କର୍ମ ଆପନାର ଦ୍ୱାରା
ସଂଘଟିତ ହେବ ଏବଂ ଏହାଠାଓ ଆପନି
ବନ୍ୟଦେର ମତ କ୍ରୋଧେ ଅଗ୍ନିଶର୍ମା ହେବେ

ପଡ଼େନ । ଯେ କାରଣେ “ଆଁରିୟ”- (‘ମୁଖ
ଫିରିଯେ ନାଓ’) ଆୟାତ-କରୀମାର ଲୁକୁମ
ଅନୁଯାୟୀ ଆପନାର ଥେକେ ଦୂରେ ସରେ ଥାକା
ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ ଦାଁଡାୟ ଏବଂ ଆପନାକେ
ଆପନାର ଲିଖିତ ବିସ୍ତରେ କପି ଦେଓୟା ହେବେ
ନାହିଁ । ହେ ହୟରତ ମୌଲଭୀ ସାହେବ! ଆପନାର
ପ୍ରତିଟି କଥା ଓ ଶବ୍ଦ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରେ
ଭରପୁର ଏବଂ ପ୍ରତିଟି ବାକ୍ୟ “ଆନା ଖାଇରମ୍
ମିନହ୍” (ଆମି ତାର ଚେଯେ ଉତ୍ସମ)
(ଇବନିଶେର ଉତ୍କି)-ଏର ଦୁର୍ଗଙ୍କେ ଭରା ।
ଏକଟି କିତାବେର ନାମ ଭୁଲ ହୋଯାର
ଅଭିଯୋଗ ଆମାକେ ଦେଓୟାଟାଯା କି କୋନୋ
ଭଦ୍ରତା ଛିଲ? ଆର ତା-ଓ ହୀନ ସ୍ଵଭାବ
ମୋହାଦେର ମତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା! ଆମି ଚାଇଲେ
ଆପନାର ‘ସାର୍ଫ ଓ ନହ୍ତ’-ଏର ଆରାବୀ
ଭାସାର ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭୁଲ ତଥନଇ ମାନୁଷକେ
ଦେଖିଯେ ଦିତେ ପାରତାମ କିନ୍ତୁ ଏ ରକମ
ହୀନତା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆମାର ଦ୍ୱାରା କଥନ ଓ ସ୍ଵଭାବ
ଛିଲ ନା । ଆମି ଦେଖିତେ ପାଛି ଏବଂ
ଦୃଚିତ୍ସମ୍ବାଦ ରାଖି ଯେ ଆପନାର ଉତ୍ସତା ଓ
ହୀନମନ୍ୟତା ଥେକେ ଆପନି ଯଦି ତଓବା ନା
କରେନ ତାହଲେ ଖୋଦା ତା’ଲା ତା’ର ଅମୋଘ
ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆପନାର ଜାନେର ଗୋମର
ଫାଁସ କରେ ଦେବେନ ଏବଂ ଆପନାର ଆସଲ
ଚେହାରା ଆପନାକେ ଦେଖିଯେ ଦେବେନ ।
ଆପନି ଯଥନ ଏ ଅଧିମ ସମ୍ପର୍କେ ବଲେନ ଯେ,
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ୍ଞ ମୁଖ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାରୋପକାରୀ
ତଥନ ଆପନାର ଏହିସ ଚାଲାକି ଦ୍ୱାରା
ମାନୁଷକେ ଏଟାହି ବୁଝାତେ ଚେଯେଛେନ ଯେ,

ଆପନି ଏକଜନ ବଡ଼ ଆଲେମ, ବିଜ୍ଞ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵଜାନୀ ଏବଂ ସତ୍ୟବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ନିଜେର ମୁଖେର ଜୋରେ ମାନୁଷ କୋନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଲାଭ କରତେ ପାରେ ନା, ସତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଐଶ୍ୱର
ଜ୍ୟୋତିଃ ଏର ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ ନା ହୁଯ ସେଟୋ ଜ୍ଞାନ
ନଯ, ବରଂ ଅଜ୍ଞତା, ସେଟୋ ମଗଜ ନଯ ବରଂ
ଶୁକ୍ଳ ହାଡଗୋଡ଼ । ଆମାଦେର ଦ୍ୱିନ ଉତ୍ସର୍ବଲୋକ
ହତେ ଆଗତ ଐଶ୍ୱର ଦ୍ୱିନ । କେବଳ ସେ-ବ୍ୟକ୍ତିହି
ଏଟି ଉତ୍ପଲକ୍ଷି କରତେ ପାରେ, ଯେ ନିଜେ
ଉତ୍ସର୍ବଲୋକେର ହୟେ ଥାକେ । ଖୋଦା ତା’ଲା କି
ବଲେନ ନି, ‘ଲା ଇଯାମାସ୍ସୁହ୍ ଇଲ୍ଲାଲ
ମୁତାହରାନ୍’- [ଅର୍ଥାତ୍, ‘ପରିତ୍ରକ୍ରମ
ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଛାଡ଼ା ଏଟି ଅନ୍ୟ କେଉ ସ୍ପର୍ଶ
କରତେ ପାରେ ନା’- (ଆଲ୍ ଓୟାକେୟା: ୮୦)
-ଅନୁବାଦକ] । ଆମି କଥନ ଓ ମାନବ ନା ଯେ,
ଐଶ୍ୱରଜାନ ଏବଂ ଏଗୁଲୋର ଅଭିନିତ
ସୂକ୍ଷ୍ମାତ୍ସୂକ୍ଷ୍ମ ଗଭୀର ତତ୍ତ୍ଵାବଳୀ ପାର୍ଥିବ
ଲୋକେରା ନିଜେ ନିଜେ ଆହରଣ ଓ ଆୟନ
କରତେ ସନ୍ଧମ । ପାର୍ଥିବ ଲୋକେରା ‘ଦାରବାତୁଲ
ଆରୟ’ (ମାଟିର କୌଟୁଲ୍ୟ) ହୟେ ଥାକେ ।
ତାରା ‘ମସୀହୁସ-ସାମା (ଉତ୍ସର୍ବଲୋକ
ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ମସୀହ ତୁଲ୍ୟ) ନଯ ।
‘ମସୀହୁସ-ସାମା’ ଉତ୍ସର୍ବଲୋକ ହତେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୟେ ଥାକେନ ଏବଂ ତା’ର (ତତ୍ପର୍ମଣ) ଧାରଣ
ଉତ୍ସର୍ବଲୋକକେ ‘ମାସାହ’ ବା ସ୍ପର୍ଶପୂର୍ବକ
ଆଗତ ଏବଂ ‘ରହିଲ କୁଦ୍ସ’ ତା’ର ପ୍ରତି
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୟେ ଥାକେ । ଏ କାରଣେ ସଦା ଐଶ୍ୱର
ଜ୍ୟୋତିଃହେତୁ ତିନି ଅବସ୍ଥାନ କରେନ । କିନ୍ତୁ
‘ଦାରବାତୁଲ ଆରୟ’ର ସଙ୍ଗେ ଥାକେ ନୋଂରାମୀ

ଓ অপবিত্রতা। এমনকি তারা পূর্ণ মানবাকৃতিসম্পন্ন নয় বরং তার কতক অঙ্গপ্রত্যঙ্গ বিকারগতও হয়ে থাকে। এ কারণেই আমি বলেছিলাম যে, আপনি অসম্ভৃত হবেন না, আপনি পৰিত্ব হাদীসের প্ৰকৃত জ্ঞান সম্পর্কে অজ্ঞ। খোদা তাঁ'লা আপনার সমস্ত অহঙ্কার চূর্ণবিচূর্ণ করে দেবেন এবং আপনাকে আপনার চেহারা দেখিয়ে দেবেন। আফসোস হয় যে, আপনার অপরিপক্ষ কথাগুলোর দরকণ আপনি লজ্জিতবোধ করেন না। আর সম্পূর্ণ নির্মত্তর হওয়া সত্ত্বেও নিজেকে বিশেষ হাদীসবিশারদ হওয়ার দাবি চালিয়ে যাচ্ছেন। আপনি বলেছিলেন যে, হাদীস শৰীফে 'আদ-দাজাল'-শব্দ দ্বারা শুধু মসীহ-সম্পৃক্ত দাজালকেই বুঝায় না, বরং অন্যান্য দাজাল সম্পর্কেও দাজাল শব্দটির 'সিহাত'-তথা (ছয়টি) প্রামাণ্য হাদীসগুলো প্রয়োগ করা হয়েছে। কিন্তু আপনাকে যখন বলা হল, "এটা আপনার সম্পূর্ণ ভুল তথ্য। রসূলে করীম (সা.)-এর পৰিত্ব হাদীসের প্ৰকৃত জ্ঞান হতে আপনি একেবারে বষ্টিত। আপনি যদি মসীহ-সম্পৃক্ত দাজাল ছাড়া অন্য কোন দাজাল সম্পর্কে 'সিহাত সিত্তা'-য় প্ৰয়োগ দেখিয়ে দেন, তাহলে ক্ষতিপূরণ হিসেবে আপনাকে পাঁচ রূপি প্ৰদান করা হবে। তখন আপনি এমন চুপ হলেন যে, আপনার পক্ষে এর কোন উন্নতি দেওয়া সম্ভব হয় নি। এটি হল দভ ও অহঙ্কারের শাস্তি। জ্ঞানশূন্যতা বা অজ্ঞতা কি এই নাম বা অন্য কোন বস্তুর নাম? আপনি দাজাল সম্পর্কে রসূলে করীম (সা.)-এর পৰিত্ব হাদীসের উল্লেখ অর্থ করলেন এবং কেবল মিথ্যা রচনাপূরণ কীসের থেকে কী অর্থ বানিয়ে শুনিয়ে দিলেন। এটাই কি হাদীসবিশারদ হবার পরিচয়? এছাড়া, আপনি এ মৰ্মেও দাবি করেছিলেন যে, আপনি কিনা বুখারী ও মুসলিম গ্রন্থসমূহে পৰম্পৰার বিৱোধ দূৰ কৰতে পাৰেন। এর উন্তরে আপনাকে বলা হয়েছিল, আপনি যদি সম্ভত হন, নিৰ্বাচিত

কয়েকজন বিচারক নিযুক্ত কৰে কয়েকটি স্বিবোধপূর্ণ হাদীস সমস্পৰ্যের উদ্দেশ্যে আপনার সামনে উপস্থাপন কৰা হবে। আপনি যদি আপনার জ্ঞানগত যোগ্যতায় স্বিবোধ দূৰ কৰে দেখিয়ে দেন তাহলে পঁচিশ রূপি পুৱৰকারস্বৰূপ আপনাকে প্ৰদান কৰা হবে এবং আপনার জ্ঞানগত যোগ্যতা স্থায়ীভাৱে স্বীকৃতি লাভ কৰবে। আৱ আপনি যদি চুপ থাকেন, তাহলে আপনার অযোগ্যতা ও অজ্ঞতা প্ৰমাণিত হবে। কিন্তু আপনি চুপ থাকলেন।

অতএব, আমি বলছি, বহু জটিল কারণে আপনার মাৰো প্ৰভৃত দীনের জ্ঞান রয়েছে বলে যদিও আপনার দাবি, কিন্তু আপনি খুব ভালভাৱে স্মৰণ রাখুন, উল্লিখিত পৱিক্ষাগুলোতে যতক্ষণ পৰ্যন্ত আপনি সত্যবাদী সাব্যস্ত না হন, ততক্ষণ আপনার এই দাবি অন্তঃসারশূন্য ও প্ৰমাণবিহীন মাৰ্ত্ত। আৱ স্মৰণ রাখুন, এই পৱিক্ষাগুলোতে কখনো আপনি সসম্মানে আপনার শুভ পৱিগাম দেখতে পাৱেন না। এটাই সেই অহঙ্কারের শাস্তি যা খোদা তাঁ'লা প্ৰত্যেক অহঙ্কারী ব্যক্তিকে দিয়ে থাকেন। 'ইঁশাল্লাহ লা ইউহিকু কুল্লা মুখতালিন ফাখুৰ' [অৰ্থাৎ, কোন দাস্তিক, অহঙ্কারীকে আল্লাহ আদৌ পছন্দ কৰেন না।] (লুকমান: ১৯)]

আপনার সেই উগ্রতার কারণে আপনার দুই স্তৰীকে শৰ্তসাপেক্ষে তালাক দেওয়াটা প্ৰত্যেক বিজ্ঞ ব্যক্তিৰ দৃষ্টিতে হাসিৰ কাৱণ হয়েছে। কেননা আপনাকে হাদীস গ্ৰহ্ণ 'তালভীহ'-এর সেই অংশ পড়ে শুনাণো হয়েছিল যার উদ্ধৃতিমূলে এই হাদীসটি বৰ্ণিত হয়েছে। আৱ এটা স্পষ্ট যে, 'তালভীহ' গ্ৰন্থেৰ প্ৰণেতা নিজে এৱ সাক্ষী হিসেবে বৰ্ণনা কৰেছেন যে, 'আৱযুল হাদীসে আলা মুয়াৰিয়াতিল কুৱআন'-[অৰ্থাৎ, কুৱআনেৰ সাথে সঙ্গতিশীল হলে গ্ৰহণযোগ্য] এই মাপকাঠিতে হাদীসটি সহীহ বুখারীতে মওজুদ রয়েছে। এখন এৱ মোকাবিলায়

আপনার এই ওজৱ-আপত্তি পেশ কৰা যে, ভাৱতবৰ্ষে বুখারীৰ যেসব সংক্ষৰণ মূদ্রিত হয়েছে সেগুলোতে এ হাদীসটি মওজুদ নেই- এটা সম্পূৰ্ণভাৱে আপনার নিৰুদ্ধিতা ও বুৰাব অক্ষমতা বৈ অন্য কিছু নয়। কেননা 'সীমিত জ্ঞানে কোন বস্তুৰ অনুপস্থিতি মনে কৰাৰ দৰঢন সাৰ্বিকভাৱে সেই বস্তুৰ অনুপস্থিতি সাৰ্বজনিক হয় না'- নীতি অনুযায়ী গবেষণা ও তত্ত্বানুসন্ধানেৰ ক্ষেত্ৰে ইতিবাচক বক্তব্য নেতৃত্বাচকেৰ চেয়ে শ্ৰেণ্যতৰ বলে স্বীকৃত। তাছাড়াও, মুসলমানদেৱ নেতৃত্বানীয় এক ব্যক্তি নিজেৰ চাকুৰ সাক্ষ্যেৰ মাধ্যমে বৰ্ণনা কৰেন যে, এই হাদীসটি বুখারী শৰীফে লিপিবদ্ধ রয়েছে। আপনার এ দাবি নেই এবং আপনি দাবী কৰতেও পাৱেন না যে, দুনিয়া জুড়ে বুখারী শৰীফেৰ সমস্ত সংক্ষৰণ 'হাতে লেখা' হোক বা মূদ্রিত হোক তা আপনি পাঠ কৰেছেন। এ সত্ত্বেও, কেবল কয়েকটিৰ ওপৰ ভৱসা কৰে আপনার নিৰ্দোষ স্ত্ৰীদেৱ তালাক দেওয়াটা যে কত গৰ্হিত কাজ- তা বলাৰ অপেক্ষা রাখে না। তবে হাতে লেখা কোন সংক্ষৰণ যদি বেৱিয়ে আসে আৱ সেটিতে এ হাদীসটি মওজুদ থাকে, তাহলে আপনার অবস্থা কী দাঁড়াবে? মুমৰিনেৰ সাক্ষ্য শৰীয়তেৰ দৃষ্টিতে গ্ৰহণযোগ্য হয়ে থাকে এবং রম্যানেৰ চাঁদ দেখাৰ ক্ষেত্ৰে কেবল একজনেৰ সাক্ষ্য দ্বাৰা সমগ্ৰ জগন্নামী মুসলমানদেৱ ওপৰ (ৰোয়া রাখা) ফৰয় হয়ে যায়। এমতাবস্থায় 'তালভীহ' গ্ৰন্থেৰ প্ৰণেতা আল্লামা তাফতাযানীৰ সাক্ষ্য একেবারে নিৱস ও বৃথা হতে পাৱে না। বুখারীৰ মূদ্রিত সংক্ষৰণগুলোতে যেখানে কতক শব্দেৱ ক্ষেত্ৰে পাৰ্থক্য পৱিলক্ষিত হয় সেখানে সাৱা দুনিয়া জুড়ে সংক্ষৰণেৰ ব্যাপারে কে নিশ্চয়তা দিতে পাৱে? কাজেই আপনার প্ৰমাণবিহীন নেতৃত্বাচক বক্তব্য একেবারে বৃথা। হয়ৱত! গবেষণা ও তত্ত্বানুসন্ধানেৰ বিধানেৰ দিক দিয়ে

ইতিবাচক বর্ণনা নেতিবাচকের চেয়ে
অগ্রগণ্য হয়ে থাকে। কেননা এর মাধ্যমে
জ্ঞান বৃদ্ধি হয়। অতএব উল্লিখিত
সাক্ষের মোকাবিলায় যা শরীয়তের
বিধান মতে গ্রহণযোগ্যতার মর্যাদা রাখে,
আপনি যতক্ষণ পর্যন্ত সমগ্র যুগের ‘হাতে
লেখা’ সংস্করণসমূহ না দেখাবেন এবং
‘তালভীহ’ গ্রন্থের প্রণেতার বক্তব্য মিথ্যা
সাব্যস্ত করতে সক্ষম না হবেন, ততক্ষণ
পর্যন্ত সঙ্গবনাস্বরূপ উল্লিখিত তালাক
কার্যকর হয়েছে। উলামাকে জিজেস করে
দেখে নিন। সুস্পষ্টত তালভীহ’ প্রণেতা
(আল্লামা তাফতায়নী) হাদীসটি প্রত্যক্ষ
করার ক্ষেত্রে যদি মিথ্যাচারী হতেন
তাহলে তৎকালীন উপমা কর্তৃক ভর্তুনার
লক্ষ্যস্থলে পরিণত হতেন এবং তাঁর
কাছে এর জবাব চাওয়া হত। যেহেতু
কেন জবাব তলব করা হয় নি, সেহেতু
এ বিষয়ে এটা দ্বিতীয় প্রমাণ যে,
প্রকৃতপক্ষে বুখারী শরীফে হাদীসটি
প্রত্যক্ষ করার ক্ষেত্রে তিনি সঠিক
ছিলেন। এ ব্যাপারে ঐ যুগের উলামা
কর্তৃক সার্বিক নীরবতা প্রদর্শন আরো
এক জোরালো প্রমাণ বহন করে যে,
বস্তুতপক্ষে ‘তালভীহ’ গ্রন্থের প্রণেতা
হাদীসটি সহীহ বুখারীতে দেখেছিলেন।
উল্লিখিত তালাকের মোকাবিলায় আমার
ইশতেহার লেখা অনর্থক ছিল। কেননা,
এতে কেবল এটুকু প্রমাণিত হবে যে,
বিনা কারণে ছিদ্রাদ্বষণ করা আপনার
একটা অভ্যাস। হয়রত! আপনি জানেন,
যদিও প্রত্যেকের এখতিয়ার আছে সে
তার স্ত্রীকে অবাধ্য, ঔদ্ধত্য, দুর্মুখ বা
একেবারে বেমানান হওয়ার কারণে
চাইলে তালাক দিতে পারে। এভাবে
পয়গম্বরগণও দিয়েছেন। কিন্তু এক ব্যক্তি
মানুষে সঙ্গে বাহাস বিতঙ্গায় লিঙ্গ আর
তখন সে অনর্থক তার অনবহিত
সহজ-সরল ও নির্দোষ স্ত্রীদেরকে
উভেজনার বশবর্তী হয়ে তালাক দিল
এটা কি হিংস্রতা ও চরম অসভ্যতা নয়?
‘উদোর পিণ্ডি বুদোর ঘাড়ে? রসূলে করীম

(সা.)-এর সুন্নত ও আদর্শে কি এর
উদাহরণ খুঁজে পাওয়া যায়? এটা ও
আপনার মিথ্যাচার যে, আপনি বলেন,
আপনি হয়রত ইমাম আবু হানিফার
অবমাননা করেন নি। কোন বিষয়ে যদি
আপনাকে অজ্ঞ বলা হয় তাহলে এ
কারণে আপনার রাগ হয় কিন্তু আপনি
তো ইমাম সাহেবকে রসূলে করীম
(সা.)-এর হাদীস সম্বন্ধে প্রায় অজ্ঞ বলে
মন্তব্য করেছেন। এটা কি অবমাননা নয়?
উভয় ফির্কার উলামা এ বিষয়ে বিচারক
বটে। অতঃপর আপনি আপনার
ইশতেহারে আমার এই কথাকে
মিথ্যাচারের অন্তর্ভুক্ত বলে আখ্যায়িত
করেছেন যে, ইবনে সাইয়াদের দাজ্জাল
হওয়ার বিষয়ে সমস্ত সাহাবা একমত
ছিলেন। খোদা তা'লা আপনার অবস্থায়
সদয় হোন। ইবনে সাইয়াদ ইসলামে
দীক্ষিত হওয়ার পর তার বক্তব্য থেকে
এটা কি প্রতীয়মান নয় যে, সকল সাহাবা
তাকে ঐ চিহ্নিত দাজ্জাল বলে অভিহিত
করতেন? এ হাদীসটিতে কি এমন কোন
সাহাবী আছেন যিনি তাকে দাজ্জাল মনে
করতেন না? অথবা এই খবর প্রসিদ্ধি
লাভ হওয়ার পর কি কোন সাহাবীর
অস্বীকারসূচক বক্তব্য বর্ণিত আছে?
আপনার কি জানা নেই যে, ফিকাহ-

শাস্ত্রের বিধান অনুযায়ী ‘ইজমা’র একটি
প্রকার ‘স্কৃতি’ বা নীরবতাবলম্বনযুক্ত
‘ইজমা’ নামে অভিহিত? আপনি কি
জানেন না যে, হয়রত উমর (রা.)
মহানবী (সা.) সমাপ্তে কসম
খেয়েছিলেন। তখন মহানবী (সা.) নিজে
অস্বীকৃতি জ্ঞাপন করেন নি এবং উপস্থিত
সাহাবাগণের মাঝেও কেউ তা অস্বীকার
করেন নি। এ হাদীসটি সহীহ মুসলিমে
বিদ্যমান। আর আপনার এ
ওজর-আপত্তি যে, এ শব্দটি
মসীহ-সম্পত্তি দাজ্জালের বিশেষ নাম নয়
এটা আপনার নির্বুদ্ধিতা ও জ্ঞানসংলগ্নতার
সম্পর্কে প্রথম পর্যায়ের সাক্ষ্য। আপনি
যদি সহীহ বুখারী, সহীহ মুসলিম বা অন্য
কোন সহীহ হাদীসগ্রাহ হতে প্রমাণ করে
আমাকে দেখিয়ে দেন যে, ‘দাজ্জাল’
শব্দটি কোন সাহাবী মসীহ-সম্পত্তি
দাজ্জাল ছাড়া অন্য কারো ওপর প্রয়োগ
করেছেন, তাহলে আমি আপনাকে পঁচিশ
রূপি উপহার দেব। আপনি কেন নিজের
গোমর ফাঁস করতে চান? নীরব থাকুন।
বাস্তবতা আর অজানা নেই, সবই প্রকাশ
পেয়েছে। ... (চলবে)

ভাষাত্তর:

মাওলানা আহমদ সাদেক মাহমুদ
মুরাবিস সিলসিলাহ (অব.)

“আহ্মদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে

আহ্মদীয়া মুসলিম জামা’ত, বাংলাদেশের একমাত্র মুখ্যপত্র
“আহ্মদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে এ দিকনির্দেশনা
দেয়া যাচ্ছে যে, এখন থেকে যারাই এতে লেখা ও সংবাদ
পাঠাতে ইচ্ছুক, তারা অনুগ্রহ করে এ পত্রিকার সম্পাদক বরাবর
নিম্ন ঠিকানায় পাঠাবেন।

বরাবর- সম্পাদক, পাক্ষিক আহ্মদী,
আহ্মদীয়া মুসলিম জামা’ত, বাংলাদেশ
৪নং বকশিবাজার রোড, ঢাকা-১২১১

E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

୧୧ ଜୁନ, ୨୦୨୧ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବଶ୍ତିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ

ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟବନ୍ତ:

ହ୍ୟରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ

**ତାଶାହ୍ହଦ, ତା'ଉ୍ୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର
ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ:**

ବିଗତ ଖୁତବାୟ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବରାତେ ହ୍ୟାଯବିଯାର ସନ୍ଧି ସମ୍ପର୍କେଓ ଆଲୋଚନା ହେଁଛିଲ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଏଟିଓ ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ ଯେ, ହ୍ୟାଯବିଯାର ସନ୍ଧିର ବିରଞ୍ଚାଚରଣ କରତେ ଗିଯେ କୁରାୟେଶଦେର ମିତ୍ର ବନୁ ବକର ସଥନ ମୁସଲମାନଦେର ମିତ୍ର ବନୁ ଖ୍ୟାଆ'ର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରେ ଆର ହ୍ୟାଯବିଯାର ସନ୍ଧିର

ତୋଯାଙ୍କା ନା କରେ କୁରାୟେଶରା ଅସ୍ତ୍ରଶତ୍ର
ଏବଂ ବାହନ ଦ୍ୱାରା ବନୁ ବକରକେ ସହଯୋଗିତା
କରେ, ତଥନ ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ମଦିନାଯ ଆସେ
ଏବଂ ହ୍ୟାଯବିଯାର ସନ୍ଧିର ନବାୟନ କରାର
ଆଶହ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ସେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
କାହେ ଯାଯ, କିନ୍ତୁ ମହାନବୀ (ସା.) ତାର
କୋନ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେନ ନି । ଏରପର ସେ
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର କାହେ ଯାଯ
ଆର ତାକେ (ରା.) ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
ସାଥେ କଥା ବଲାର ଜନ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରେ ।
କିନ୍ତୁ ତିନି (ରା.) ଓ ବଲେନ, ଆମି ଏମନଟି
କରବ ନା । ଏରପର ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ହ୍ୟରତ

ଉମର (ରା.)-ଏର ଶରଣାପନ୍ନ ହୟ ଏବଂ ତାର (ରା.) ସାଥେ କଥା ବଲେ । ତିନି (ରା.) ଉତ୍ତରେ ବଲେନ, ଆମି କରବ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ତୋମାର (ପକ୍ଷେ) ସୁପାରିଶ ! (ବରଂ) ଖୋଦାର କସମ ! ଆମାର କାହେ ଖଡ଼କୁଟାଓ ଯଦି ଥାକେ, ଆମି ତା ଦିଯେ ତୋମାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରବ ।

ମଙ୍କା ବିଜ୍ୟେର ଘଟନା ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ
ଗିଯେ ଡ. ଆଲୀ ବିନ ସାଲାବୀ ଲିଖେନ,
ମହାନବୀ (ସା.) ସଥନ ମାରରଂୟ ଯାହରାନ
(ନାମକ ଥାନେ) ପୌଛେନ, ତଥନ ଆବୁ

ସୁଫିଯାନ ନିଜେର ସମ୍ପର୍କେ ଶକ୍ତି ହତେ ଆରଭ୍ତ କରେ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚାଚା ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ତାକେ ପରାମର୍ଶ ଦିଯେ ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହିଁ ଥେକେ ନିରାପଦ୍ଧତି ଚଢେ ଯାଏ । ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଆମି ଆବୁ ସୁଫିଯାନକେ ବଲଲାମ, ତୁମି ଧଂସ ହେ, ଦେଖ! ମହାନବୀ (ସା.) ମାନୁଷେର ମାଝେ ଉପଥିତ ଆଛେ । ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ବଲେ, ଆମାର ପିତାମାତା ତୋମାର ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଗିତ, ଏ ଥେକେ ରଙ୍ଗା ପାବାର ଉପାୟ କି? ଆମି ବଲଲାମ, ଆଲ୍ଲାହର ଶପଥ! ଯଦି ତିନି ତୋମାକେ ଗ୍ରେଫତାର କରେନ, ତାହେ ନିଶ୍ଚିତରଙ୍ଗେ ତୋମାକେ ହତ୍ୟା କରବେନ । ଆମାର ପେଛନେ ଖଚରେର ପିଠେ ଉଠେ ବସ, ଆମି ତୋମାକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ନିଯେ ଯାଛି ଏବଂ ତୋମାର ଜନ୍ୟ ତାର କାହେ ନିରାପଦ୍ଧତି ଯାଚନା କରବ । ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ବଲେନ, ସେ ଆମାର ପେଛନେ ବାହନେ ଆରୋହନ କରେ । ଆମି ଯଥନଇ କୋନ ମୁସଲିମ ଦଲେର ପ୍ରଜ୍ଞଲିତ ଅଗ୍ନିର ପାଶ ଦିଯେ ଅତିକ୍ରମ କରତାମ, ତଥନ ତାରା ଜିଜ୍ଞେସ କରତ, ଇନି କେ? ଅର୍ଥାଏ ମୁସଲମାନଦେର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜ୍ଞଲିତ ଅଗ୍ନିର ପାଶ ଦିଯେ ଅତିକ୍ରମ କରଲେ ଜାନତେ ଚାଇତୋ, ଇନି କେ? ରାତରେ ବେଳା ଆଗୁନ ପ୍ରଜ୍ଞଲିତ ଛିଲ । ଯଥନଇ ତାରା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଖଚର ଦେଖିତୋ ଆର ଦେଖିତୋ ଯେ, ଆମି ସେଇ ଖଚରେ ଆରୋହିତ, ତଥନ ତାରାଇ ବଲତ, ଇନି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚାଚା (ଏବଂ ତାର (ସା.) ଖଚରେଇ ଆରୋହିତ । ଏମନକି ଆମି ଯଥନ ଉତ୍ତର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-ଏର ପ୍ରଜ୍ଞଲିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ପାଶ ଦିଯେ ଅତିକ୍ରମ କରି, ତଥନ ତିନି ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଇନି କେ? ଆର ତିନି (ରା.) ଆମାର ପାଶେ ଏସେ ଦାଁଡ଼ାନ । ଏରପର ତିନି (ରା.) ଆବୁ ସୁଫିଯାନକେ ଦେଖାଯାଇ ବଲେ ଉଠେନ- ଆଲ୍ଲାହର ଶକ୍ତ ଆବୁ ସୁଫିଯାନ! ସକଳ ପ୍ରଶଂସା ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର, ଯିନି କୋନ ପ୍ରକାର ଶର୍ତ୍ତ ଛାଡ଼ାଇ ତୋମାର ଓପର (ଇସଲାମକେ) ବିଜ୍ୟ ଦାନ କରେଛେ । ଏରପର ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ଆବୁ ସୁଫିଯାନକେ ଟେନେ ନିଯେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସକାଶେ ଉପଥିତ ହନ । ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଓ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର (ତାରୁତେ) ପ୍ରବେଶ କରେନ ଏବଂ ନିବେଦନ କରେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରୁସ୍ଲନ (ସା.)!

ଆମାକେ ଏର (ତଥା ଆବୁ ସୁଫିଯାନେର) ଶିରଶେଦ କରାର ଅନୁମତି ଦିନ । ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ନିବେଦନ କରି, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରୁସ୍ଲନ (ସା.)! ଆମି ଏକେ ଆଶ୍ରଯ ଦିଯେଛି । ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଯଥନ ନିଜେର କଥାର ଓପର ଜୋର ଦିତେ ଆରଭ୍ତ କରେନ ତଥନ ଆମି ବଲଲାମ, ହେ ଉତ୍ତର! ଶାନ୍ତ ହେ । ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ସେ ଯଦି ବନୁ ଆଦି ଗୋତ୍ରେର ସଦସ୍ୟ ହେଲେ ତାହଲେ ତୁମି ଏମନ କଥା ବଲତେ ନା ଆର ତୋମାର ଜାନା ଆଛେ, ଯେ, ସେ ବନୁ ଆବଦେ ମାନାଫ ଗୋତ୍ରେର ସଦସ୍ୟ । ତଥନ ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ବଲେନ, ହେ ଆବାସ! ଥାମ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ତୁମି ଯଥନ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେଛିଲେ ତଥନ ଆମି ଏତାଟି ଆନନ୍ଦିତ ହେଯିଛିଲାମ ଯେ, ଆମାର ପିତା ଖାତାବର ଯଦି ଈମାନ ଆନତ ତବୁଓ ଆମି ତତଟା ଆନନ୍ଦିତ ହେତାମ ନା । ଆର ଆମି ଜାନତାମ, ଖାତାବର ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରାର ଚେଯେ ତୋମାର ଈମାନ ଆନା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଛିଲ । ଏରପର ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ହେ ଆବାସ! ଆବୁ ସୁଫିଯାନକେ ନିଜେର ସାଥେ କରେ ନିଯେ ଯାଏ ଏବଂ କାଳ ସକାଳେ ନିଯେ ଏସୋ । ଯାହୋକ, ହୟରତ ଆବାସ (ରା.) ଏବଂ ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ମଧ୍ୟେ ଏହି ବାକ୍ୟ ବିନିମିଯ ହିଁଛିଲ । ଅବଶ୍ୟେ ମହାନବୀ (ସା.) ହୟରତ ଆବାସ (ରା.)-କେହି ବଲେନ, ତାକେ ନିଯେ ଯାଏ । ଆମି ନିରାପଦ୍ଧତି ଦିଯେଛି ତାଇ ନିଯେ ଯାଏ ଆର ତାକେ କିଛି ବଲବେ ନା ।

ଆବୁ ବକର ବିନ ଆଦୁର ରହମାନ କର୍ତ୍ତ୍ତ ବର୍ଗିତ ହେଯେଛେ ଯେ, ୭୮ ହିଜରୀର ଶାବାନ ମାସେ ମହାନବୀ (ସା.) ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-କେ ତ୍ରିଶଜନ ସୈନ୍ୟରେ ‘ତୋରବା’ ନାମକ ଅଞ୍ଚଳେ ‘ହାଓୟାଯେନ’ ଗୋତ୍ରେର ଏକଟି ଶାଖାର ପ୍ରତି ଏକ ସାରିଯା ଅଭିଯାନେ ପ୍ରେରଣ କରେନ । ତୋରବା ହେଚେ ମଙ୍କା ଥେକେ ଦୁଃଦିନେର ଦୂରତ୍ତେ ଅବହିତ ଏକଟି ବସତି ଯେଥାନେ ବନୁ ହାଓୟାଯେନ (ଗୋତ୍ର) ବସବାସ କରତ । ଯଥନ ଦୁଇ ଦିନ ପ୍ରଭୃତି ଦୂରତ୍ତେର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ହୟ, ତା ମୂଲତ ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗେର ବାହନ ଯେମନ ଘୋଡ଼ା ବା ଉଟ୍ଟେର (ସଫରେର) ବରାତେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୟ । ବୁରିଦା ଆସଲାମୀ କର୍ତ୍ତ୍ତ ବର୍ଗିତ ଆଛେ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥନ ଖାତାବରବାସୀର ବସବାସ ସ୍ଥଳେର କାହେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରେନ ତଥନ

ତିନି (ସା.) ହୟରତ ଉତ୍ତର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-ଏର ହାତେ ପତାକା ତୁଲେ ଦେନ । ଦୁଇ ଦିନେର (ଦୂରତ୍ତ) କଥାର ଅର୍ଥ ହେଚେ, ସେଥିନି ଦିନେର ବରାତେ କୋନ ବର୍ଣ୍ଣନା ବା ଘଟନା ଆସେ ଦେ କ୍ଷେତ୍ରେ । ଜୀବନ-ଚାରିତେର ଗ୍ରହସମୂହେ ଲେଖା ଆଛେ, ବଡ଼ ପତାକାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଖାତାବରବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଓୟା ଯାଇ । ଏର ପୂର୍ବେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଛୋଟ ପତାକା ଛିଲ । ଆଲୋଚନା ଚଲିଛି ଯେ, ବୁରିଦା ଆସଲାମୀ କର୍ତ୍ତ୍ତ ବର୍ଗିତ ହେଯେଛେ, ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥନ ଖାତାବରବାସୀର ପ୍ରାତରେ ଅବତରଣ କରେନ ତଥନ ତିନି (ସା.) ହୟରତ ଉତ୍ତର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-ଏର ହାତେ ତାର ପତାକା ତୁଲେ ଦେନ । ଏରପର ଏର ବିନ୍ଦାରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରଯେଛେ । ଜୀବନୀ ଗ୍ରହସମୂହେ ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ ଯେ, ସର୍ବପ୍ରଥମ ଖାତାବରର ଯୁଦ୍ଧ ବଡ଼ ପତାକାର ଉଲ୍ଲେଖ ପାଓୟା ଯାଇ ଆର ଏର ପୂର୍ବେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଛୋଟ ପତାକା ହତ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପତାକା ଛିଲ କାଳେ ରଙ୍ଗେ ଯା ଉମ୍ବୁଲ ମୁମିନୀନ ହୟରତ ଆଯେଶା (ରା.)-ଏର ଚାଦର ଦ୍ୱାରା ତୈରି କରା ହେଯିଛି । ଏର ନାମ ଛିଲ ଉକାବ । ତାର (ସା.) ଏକଟି ସାଦା ରଙ୍ଗେ ପତାକା ଛିଲ ଯା ତିନି (ସା.) ହୟରତ ଆଲୀ (ରା.)-କେ ଦିଯେଛିଲେନ । ପୂର୍ବେ ଏକଟି ପତାକାର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଯେଛେ ଯା କାଳେ ରଙ୍ଗେ ଛିଲ, ଯା ଉମ୍ବୁଲ ମୁମିନୀନ ହୟରତ ଆଯେଶା (ରା.)’ର ଚାଦର ଦ୍ୱାରା ତୈରି କରା ହେଯିଛି ଏରପର ଆରେକଟି ପତାକାର ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ, ଯା ସାଦା ରଙ୍ଗେ ଛିଲ, ତିନି (ସା.) ତା ହୟରତ ଆଲୀ (ରା.)-କେ ଦିଯେଛିଲେନ । ଏକଟି ପତାକା ତିନି (ସା.) ହୟରତ ହୁରାବ ବିନ ମୁନ୍ୟେର (ରା.)-କେ ଏବଂ ଏକଟି (ପତାକା) ହୟରତ ସାଦ ବିନ ଉତ୍ତାଦା (ରା.)-କେ ଦିଯେଛିଲେନ । ଏହାଡ଼ା ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥନ ଖାତାବରେ ଆଗମନ କରେନ ତଥନ ତାର (ସା.) ମାଥାବ୍ୟାଥା ଶୁରୁ ହୟ ଫଳେ ତିନି (ସା.) ବାହିରେ ଆସତେ ପାରେନ ନି । ତଥନ ତିନି (ସା.) ପ୍ରଥମେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-କେ ତାର ପତାକା ଦେନ ଏରପର ସେଇ ଏକଟି ପତାକା ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-କେ ଦେନ । ସେଦିନ ତୁମୁଲ ଯୁଦ୍ଧ ହଲେଓ ମୁସଲମାନରା ଦୁର୍ଗ ଜୟ କରତେ ପାରେ ନି । ତଥନ ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଆଗାମୀକାଳ ଆମି ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତେ ପତାକା ତୁଲେ ଦେବ ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଆଲ୍ଲାହ ତାଲ୍ଲା ବିଜ୍ୟ ଦାନ କରବେନ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ପରେର ଦିନ ମହାନବୀ (ସା.) ସେଇ ପତକା ହ୍ୟରତ ଆଲୀ (ରା.)-ଏର ହାତେ ତୁଲେ ଦେନ ଏବଂ ତାର (ରା.) ହାତେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବିଜ୍ୟ ଦାନ କରେନ ।

ଇବନେ ଇସଥାକ ବଲେନ, ଆମି ଇବନେ
ଶାହାବ ଯୁହରୀର କାହେ ଜାନତେ ଚାଇ, ମହାନବୀ (ସା.) ଖାୟବାରେ ଖେଜୁର ବାଗାନଗୁଲୋ କୋନ୍ କୋନ୍ ଶର୍ତେ ଇହୁଦିଦେର ଦିଯେଛିଲେନ । ଯୁହରୀ ବଲେନ, ଯୁଦ୍ଧେ ମହାନବୀ (ସା.) ଖାୟବାରେ ବିଜ୍ୟ ଲାଭ କରେନ ଆର ଖାୟବାର ମାଲେ ଗନିମତର ଅଂଶ ଛିଲ ଯା ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଦାନ କରେଛିଲେନ । ଏର ପଞ୍ଚମାଂଶ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଜନ୍ୟ ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ଯା ତିନି (ସା.) ମୁସଲମାନଦେର ମାଝେ ବଣ୍ଟନ କରେ ଦିଯେଛିଲେନ ଏବଂ ଇହୁଦିଦେର ମଧ୍ୟେ ଯାରା ଯୁଦ୍ଧେର ପର ଦେଶାନ୍ତରେର ଶର୍ତ୍ତ ମେନେ ନିଜେଦେର ଦୁର୍ଘ ଥିକେ ବେରିଯେ ଆସେ, ମହାନବୀ (ସା.) ତାଦେରକେ ଡେକେ ବଲେନ, ତୋମରା ଯଦି ଚାଓ ତାହଲେ ଏସବ ସମ୍ପଦ ତୋମାଦେର କାହେ ଏ ଶର୍ତ୍ତ ଅର୍ପଣ କରା ଯେତେ ପାରେ ଯେ, ତୋମରା ଏଖାନେ କାଜ କରବେ ଏବଂ ଏର ଫଳ ଆମାଦେର ଓ ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ବଣ୍ଟନ ହବେ । ଯଦି ତୋମରା ଏଖାନେ ଥାକତେ ଚାଓ ତାହଲେ ଏ ସମ୍ପଦ ବଣ୍ଟନେର ଶର୍ତ୍ତ କାଜ ହେଁ ଯାବେ । ଆର ଆମି ତୋମାଦେରକେ ସେଖାନେଇ ରାଖିବ ଯେଥାନେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତୋମାଦେରକେ ରାଖିବେନ । ଇହୁଦିରା ଉକ୍ତ ପ୍ରକାଶରେ ସମ୍ମତ ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ରାଓୟାହା (ରା.)-କେ ପାଠାତେନ, ତିନି ଏସବ ବାଗାନେର ଫଳ ବଣ୍ଟନେର କରତେନ ଏବଂ ଇହୁଦିଦେର ଜନ୍ୟ ଫଳ ବଣ୍ଟନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରତେନ । ଏମନଟି ନାୟ ଯେ, ଭାଲ ଫଳ ନିଜେର ଜନ୍ୟ ରେଖେ ଦିତେନ, ବରଂ ନ୍ୟାୟପରାଯଣତାର ସାଥେ ବଣ୍ଟନ କରତେନ । ଅତଃପର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ସଥି ତା'ର ନବୀ (ସା.)-କେ ମୃତ୍ୟୁ ଦାନ କରେନ ତଥା ହ୍ୟରତ ଆରୁ ବକର (ରା.)-ଓ ଇହୁଦିଦେର ସାଥେ ତତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟବହାର ଜାରୀ ରାଖେନ ଯେକୁପ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) କରତେନ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଓ ତା'ର ଖିଲାଫତେର ପ୍ରାରମ୍ଭେ ଏହି ଧାରାଇ ବହାଲ ରାଖେନ । ଅତଃପର ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଜାନତେ ପାରେନ ଯେ, ମହାନବୀ

(ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣେର ପୂର୍ବେ ଅନ୍ତିମ ଅସୁନ୍ତତାର ସମୟ ବଲେଛିଲେନ, ଆରବ ଉପଦ୍ଵିପେ ଦୁଟି ଧର୍ମ ଏକତ୍ରେ ଥାକବେ ନା । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଏଟି ଯାଚାଇ ଓ ତଦନ୍ତ କରେନ । ଆର ଯଥନ ଏ ବିଷୟାଟି ପ୍ରମାଣ ହ୍ୟ ତଥନ ତିନି ଖାୟବାରେ ଇହୁଦିଦେରକେ ଲିଖେନ, ମହାପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତୋମାଦେର ନିର୍ବାସନେର ବ୍ୟାପାରେ ନିର୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ । ଆମି ଏ ସଂବାଦ ପେଯେଛି ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛିଲେନ, ଆରବ ଉପଦ୍ଵିପେ ଦୁଟି ଧର୍ମ ଏକତ୍ରେ ଥାକବେ ନା । କାଜେଇ ଇହୁଦିଦେର ମଧ୍ୟେ ଯାର କାହେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କୋନ ଅଙ୍ଗୀକାରନାମା ଆହେ ସେ ଯେନ ତା ଆମର କାହେ ନିଯେ ଆସେ, ଯାତେ ଆମି ତାର ଜନ୍ୟ ତା ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରତେ ପାରି । ଆର ଯାର କାହେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କୋନ ଅଙ୍ଗୀକାରନାମା ନେଇ ସେ ଯେନ ଦେଶାନ୍ତରେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନେଯ । ଯଦି କେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗ୍ରହଣ କରେ ଥାକେ, ଅର୍ଥାଂ ମହାନବୀ (ସା.) ରାଖାର କୋନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଯେ ଥାକେନ ତାହଲେ ଠିକ ଆହେ, ଆମି ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତା ନା ହ୍ୟ ତାହଲେ ତୋମାଦେରକେ ଏହି ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରତେ ହବେ । ଅତଏବ ଯାଦେର କାହେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କୋନ ଅଙ୍ଗୀକାରନାମା ଛିଲ ନା, ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ତାଦେରକେ ଦେଶାନ୍ତରିତ କରେନ ।

ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଆମି, ହ୍ୟରତ ଯୁବାୟେର ବିନ ଆସ୍ୟାମ (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମିକ୍ରଦାଦ ବିନ ଆସ୍ୟାଦ (ରା.) ଖାୟବାରେ ନିଜେଦେର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖତେ ଯାଇ ଏବଂ ସେଖାନେ ପୌଛେ ଆମରା ପୃଥିକ ହ୍ୟେ ଯାର ଯାର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ଚଲେ ଯାଇ । ରାତେ ଆମର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରା ହ୍ୟ ସଥି ଆମି ବିଚାନାୟ ଶାଯିତ ଛିଲାମ । ଆମର କନୁଇ ବାହଜୋଡ଼ା ହତେ ଖୁଲେ ଯାଯ । ସକାଳବେଳେ ଆମର ଦୁ'ଜନ ସଙ୍ଗୀ ଚିଢକାର କରେ ଆମର କାହେ ଆସେ ଏବଂ ଜିଜେସ କରେ, ତୋମାର ଏ ଅବସ୍ଥା କେ କରେହେ? ଆମି ବଲି, ଆମି ଜାନି ନା । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ତାରା ଦୁ'ଜନ ମିଲେ ଆମର ହାତ ଠିକ କରେନ । ଏରପର ଆମାକେ ନିଯେ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ନିକଟ ଆସେ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଏଟି ଇହୁଦିଦେର କାଜ । ଅତଃପର ତିନି ଅର୍ଥାଂ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ମାନୁମେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନେର

ଜନ୍ୟ ଦନ୍ତାୟମାନ ହନ ଏବଂ ବଲେନ, ହେ ଲୋକ ସକଳ! ମହାନବୀ (ସା.) ଖାୟବାରେ ଇହୁଦିଦେର ସାଥେ ଏହି ଶର୍ତ୍ତେ ଚୁକ୍ତିବନ୍ଦ ହେଯେଛିଲେନ ଯେ, ‘ଆମାର ଯଥନ ଚାଇବ ତଥନ ତାଦରକେ ବେର କରେ ଦିବ’ । ଏଥି ସେତାବେ ତୋମରା ଅବଗତ ହେଯେଛ ଯେ, ଇହୁଦିରା ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର-ଏର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରେହେ ଏବଂ ତାର ବାହଜୋଡ଼ା କନୁଇ ହତେ ବିଚିନ୍ତନ କରେ ଦିଯେଛେ । ଇତିପୂର୍ବେ ଆନ୍ତାରଦେର ଓପରର ତାରା ଆକ୍ରମଣ କରେଛି । ଏବଂ ତାର କୋନ ସନ୍ଦେହ ନେଇ ଯେ, ସେ (ଅର୍ଥାଂ ଘାତକ) ତାଦେରଇ ସଙ୍ଗୀ । ସେଥାନେ ତାରା ବ୍ୟାତି ଆମାଦେର ଆର କୋନ ଶକ୍ତି ନେଇ । ଅତଏବ, ଖାୟବାରେ ଯାଦେର ସମ୍ପତ୍ତି ରଯେଛେ ତାରା ଯେନ ତା ବୁଝେ ନେଯ, କେନାନା ଆମି ଇହୁଦିଦେର ବହିକ୍ଷାର କରତେ ଯାଇଁ । ଆର ତିନି (ରା.) ତାଦେରକେ ବହିକ୍ଷାର କରେ ଦେନ ।

ଆଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ମାକନାଫ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ସଥି ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଇହୁଦିଦେରକେ ଖାୟବାର ଥିକେ ବହିକ୍ଷାର କରେନ ତଥନ ତିନି ସ୍ଵୟଂ ଆନ୍ତାର ଓ ମୁହାଜରଦେର ସାଥେ ଯାତ୍ରା କରେନ ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଜର୍ବାର ବିନ ସାଖିର ଓ ହ୍ୟରତ ଇଯାୟିଦ ବିନ ସାବେତ-ଓ ତାଦେର ସାଥେ ରୋତ୍ୟାନା ହନ । ହ୍ୟରତ ଜର୍ବାର ମଦିନାବାସୀର ଜନ୍ୟ ଫଳ ପରିମାପକ ଓ ନିରିକ୍ଷକ ଛିଲେନ । ତାରା ଦୁ'ଜନ ପୂର୍ବେର ବଣ୍ଟନାରୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଏର ପ୍ରାପ୍ୟଦେର ମାଝେ ଖାୟବାରେର (ଫଳ) ବଣ୍ଟନ କରେନ । ହ୍ୟରତ ହାତେବ (ରା.)-ଏର ବରାତେ ଏହି ଘଟନାର ଉଲ୍ଲେଖ ପାଓଯା ଯାଯ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ବିଭିନ୍ନ ପରିକଳ୍ପନା ସମ୍ପର୍କେ ତିନି ସଥି ଗୋପନେ ମଙ୍କାର ମୁଶରିକଦେର ନିକଟ ଏକ ମହିଳା ମାରଫତ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରେନ, ତଥନ ମହାନବୀ (ସା.) ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପକ୍ଷ ଥିକେ ସଂବାଦ ପେଯେ ହ୍ୟରତ ଆଲୀ (ରା.)-କେ ପ୍ରେରଣ କରେନ । ଏରପର ମହାନବୀ (ସା.) ସଥି ହାତେବ (ରା.)- କେ ଜିଜେସ କରେନ, ତଥନ ହାତେବ (ରା.) ଯୁକ୍ତ ଉପଶ୍ଥାପନ କରେନ ଏବଂ ନିଜେର ଦ୍ୟମାନ ସମ୍ପର୍କେ ବଲେନ ଯେ, ଦ୍ୟମାନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମାର ମାଝେ କୋନ ଦୁର୍ବଲତା ବା ବିଚୁତି ନେଇ, ବରଂ ଆମାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୟମାନ ରଯେଛେ । ହ୍ୟରତ ହାତେବ (ରା.) ସଥି ନିଜେର ଦ୍ୟମାନେର ବିଷୟେ ଆଶ୍ରମ କରେନ ତଥନ ମହାନବୀ (ସା.)

ତା ମେନେ ନେନ, କିନ୍ତୁ ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ହେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରୂପିନ୍ (ସା.)! ଆମାକେ ଏହି ମୁନାଫେକେର ଶିରଚେଦ କରାର ଅନୁମତି ଦିନ । ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଦେଖ! ସେ ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧେ ଅଂଶଘନ କରେଛେ ଆର ତୁ ମି କି ଜାନ ଯେ, ଆଜ୍ଞାହ୍ର ତା'ଳା ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧେ ଅଂଶଘନକାରୀଦେର ହଦୟେ ଉଁକି ଦିଯେ ଦେଖେ ବଲେଛେ, ‘ତୋମରା ଯା ଚାଓ କର ଆମ ତୋମାଦେର ପାପସମୁହକେ ଢେକେ ତୋମାଦେର କ୍ଷମା କରେ ଦିଯେଇ’ ।

ଆରେକଟି ଘଟନା ଆଛେ ଯାର ସାଥେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ କୋନ ସମ୍ପର୍କ ନା ଥାକଲେଓ ପ୍ରାସାରିକଭାବେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଉତ୍ତେଖ ଦେଖା ଯାଇ, ତାଇ ଏହି ଘଟନାଟିଓ ବଲେ ଦିଇଛି । ହସରତ ଆବୁ କାତାଦା ବଲେନ, ହୃଣାଯେନେର ଯୁଦ୍ଧେର ସମୟ ଆମି ଏକ ମୁସଲମାନକେ ଦେଖିଲାମ, ସେ କୋନ ଏକ ମୁଶରିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରଛିଲ ଆର ଅପର ଏକ ମୁଶରିକ ପ୍ରତାରଣାର ଆଶ୍ରୟ ନିଯେ ଅଗୋଚରେ ତାକେ ହତ୍ୟା କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ପେଚନ ଥେକେ ତାର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରତେ ଉଦ୍ୟତ ହେଁ । ଏଠି ଦେଖେ ଆମି ଦ୍ରୁତଗତିତେ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦିକେ ଏଗିଯେ ଯାଇ ଯେ ଏକଜନ ମୁସଲମାନେର ଓପର ଏଭାବେ ପ୍ରତାରଣାର ଆଶ୍ରୟ ନିଯେ ଆକ୍ରମଣ କରତେ ଚାହିଲ । ସେ ଆମାକେ ହତ୍ୟା କରାର ଜନ୍ୟ ହାତ ଉଠାତେଇ ଆମି ତାର ହାତେ କୋପ ଦିଯେ ତାର ହାତ କେଟେ ଫେଲି କିନ୍ତୁ ସେ ଆମାକେ ଧରେ ଫେଲେ ଏବଂ ଏତ ଶକ୍ତଭାବେ ଆମାକେ ଚେପେ ଧରେ ଯେ, ଆମି ନିରଙ୍ଗପାଇଁ ହେଁ ଯାଇ । ଅବଶ୍ୟେ ଏକ ସମୟ ସେ ଆମାକେ ଛେଡ଼େ ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିରଖ ହେଁ ପଡ଼େ ହାତେର ବାଁଧନ ହାଲକା ହତେଇ ଆମି ତାକେ ଧାକା ଦିଯେ ହତ୍ୟା କରି । ଏଦିକେ ଯା ଘଟେ ତା ହଲ, ପରାଜ୍ୟ ବରଣ କରେ ମୁସଲମାନରା ପାଲିଯେ ଯାଇ ଆର ଆମିଓ ତାଦେର ସାଥେ ପାଲିଯେ ଯାଇ । ତଥନ ଆମି ହସରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-କେ କିଛି ଲୋକେର ସାଥେ ଉପର୍ତ୍ତି ଦେଖିତେ ପାଇ । ଆମି ତାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରି, ମାନୁଷେର କୀ ହେଁ ଯେ, ତାରା ପାଲିଯେ ଗେଛେ? ହସରତ ଉମର (ରା.) ଉତ୍ତରେ ବଲେନ, ଆଜ୍ଞାହ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟ । ଅତଃପର ଲୋକେରା ଆବାର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ଫିରେ ଆସେ । ମହାନବୀ (ସା.) ଘୋଷଣା କରେ

ବଲେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି କୋନ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ହତ୍ୟା କରେଛେ ମର୍ମ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରତେ ପାରବେ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପଦେର ଅଧିକାରୀ ହେଁ ହୃଦୟକାରୀ । ଆମି ଆମାର ହାତେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପଦକେ କୋନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସନ୍ଧାନେ ବେର ହଲାମ, କିନ୍ତୁ ଆମାର ସମ୍ପଦେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇବା ଜନ୍ୟ କାଉକେଇ ପେଲାମ ନା; ଆମି ଆବାର ବସେ ପଡ଼ିଲାମ । ଅତଃପର ଆମାର ସ୍ମରଣ ହଲ, ଆମି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଘଟନା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମୀପେ ବିବୃତ କରେଛିଲାମ । ତାର ଆଶପାଶେ ଯାରା ବସେଛିଲ ତାଦେର ଏକଜନ ବଲଲ, ସେଇ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତ୍ର ଆମାର କାହେ ଆଛେ ଯାର କଥା ଇନି ବଲେନ । ତାଇ ଆପନି ଏସବ ଅନ୍ତ୍ରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ତାକେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଦିଯେ ବୁଝିଯେ ଦିନ । ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଏଠା କୋନଭାବେଇ ସଭବ ନୟ ଯେ, ତିନି (ସା.) କୁରାଯେଶ ଗୋତ୍ରେର ଏକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ସାମନ୍ତ୍ରୀ ଦିବେନ ଆର ଆଜ୍ଞାହ୍ର ସିଂହଦେର ଏକ ସିଂହକେ ଅବଜ୍ଞା କରବେନ, ଯେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ଓ ତାର ରସ୍ତାକେ ରେଖେ ଏସେଛି । ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ବୁଝାତେ ପାରି ଯେ, ଆମି ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଚେଯେ କୋନ ବିଷୟେ କଥନୋଇ ଅଗ୍ରଗମୀ ଥାକତେ ପାରବ ନା । ଏ ଘଟନାଟି ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ଼ିଦ (ରା.) ଏଭାବେ ବର୍ଣନା କରେଛେ-

ରସ୍ତାକୁଣ୍ଡାହ୍ର (ସା.) ଆମାଦେରକେ ସଦକା କରାର ଆହ୍ଵାନ ଜାନାନ । ସେ ସମୟ ଆମାର କାହେ ସମ୍ପଦ ଛିଲ, ଆର ଆମି ମନେ ମନେ ବଲଲାମ, ଆମି ଯଦି କୋନ ଦିନ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଥେକେ ଅଗ୍ରଗମୀ ହତେ ପାରି ତବେ ତା ଆଜଇଁ ସଭବ । ତଥନ ଆମି ଆମାର ଅର୍ଦ୍ଧେ ସମ୍ପଦ ନିଯେ ଆସିଲାମ । ତଥନ ମହାନବୀ (ସା.) ଆମାକେ ବଲେନ, ନିଜ ପରିବାରର ଜନ୍ୟ କୀ ରେଖେ ଏସେଛ? ଆମି ବଲଲାମ ତତ୍ତ୍ଵକୁଇ ରେଖେ ଏସେଛି ଯତ୍ତୁକୁ ଏଖାନେ ନିଯେ ଏସେଛି । ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାର କାହେ ଯା ଛିଲ ସବ ନିଯେ ଆସିଲେନ । ଆମି ତୋ ଅର୍ଦ୍ଧେ ନିଯେ ଏସେଛି ଆର ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାର ନିକଟ ଯା କିଛି ଛିଲ ତାର ସବ ନିଯେ ଏସେଛେ । ରସ୍ତାକୁଣ୍ଡାହ୍ର (ସା.) ତାକେଓ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ନିଜ ପରିବାର-ପରିଜନେର ଜନ୍ୟ କୀ ରେଖେ ଏସେଛ? ତଥନ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ଓ ତାର ରସ୍ତାକେ ରେଖେ ଏସେଛି । ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ବୁଝାତେ ପାରି ଯେ, ଆମି ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଚେଯେ କଥନୋଇ ଅଗ୍ରଗମୀ ଥାକତେ ପାରବ ନା । ଏ ଘଟନାଟି ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ଼ିଦ (ରା.) ଏଭାବେ ବର୍ଣନା କରେଛେ-

ଏକ ଜିହାଦ ସମ୍ପର୍କେ ବଲତେ ଗିଯେ ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଆମାର ମନେ ହଲ, ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସବ ସମୟ ଆମାର ଚେଯେ ଏଗିଯେ ଥାକେନ । ଆଜ ଆମି ତାର ଥେକେ ଅଗ୍ରଗମୀ ଥାକବ । ଏ କଥା ଭେବେ ଆମି ଘରେ ଯାଇ ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପଦେର ଅର୍ଦ୍ଧେ ବେକର କରେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମୀପେ ଉପସ୍ଥାପନେର ଜନ୍ୟ ନିଯେ ଆସି । ସେଇ ଯୁଗଟି ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ ଅନେକ ସଂକଟେର ଯୁଗ ଛିଲ କିନ୍ତୁ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାର ସମ୍ପଦ ନିଯେ ଆସେନ ଏବଂ ରସ୍ତାକୁଣ୍ଡାହ୍ର (ସା.)-ଏର ସମୀପେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେନ । ମହାନବୀ (ସା.) ତାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ହେ ଆବୁ ବକର! ଘରେ କୀ ରେଖେ ଏସେଛ? ତିନି ନିବେଦନ କରେନ, ଆଜ୍ଞାହ୍ର ଓ ତାର ରସ୍ତାକେ ରେଖେ ଏସେଛି । ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଏଠି ଶୁଣେ ଆମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜିତ ହିଁ ଆର ଆମି ଭାବଲାମ, ଆଜ ଆମି ନିଜେର ସର୍ବଶକ୍ତି ଦିଯେ ହସରତ ଆବୁ ବକରେର ଚେଯେ ଏଗିଯେ

ଥାକତେ ଚେଯେଛିଲାମ, କିନ୍ତୁ ଆଜଓ ଆବୁ
ବକର ଆମାର ଚେଯେ ଏଗିଯେ ରହିଲେନ ।

ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ,
ଏକ ଯୁଗ ଏମନ ଛିଲ ସଥନ ମାନୁଷ ଐଶ୍ଵିଧର୍ମର
ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ପ୍ରାଣ ଗରାନ୍ତି ପଞ୍ଚର ନ୍ୟାୟ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରତ, ସମ୍ପଦେର କଥା ବାଦାଇ
ଦିଲାମ । ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)
ଏକାଧିକବାର ନିଜେର ସମ୍ପଦ ବାଡ଼ି ଘର
(ଧର୍ମର ପ୍ରୋଜନେ) ଉତ୍ସର୍ଗ କରେଛେ ।
ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, ଏଟି
କେବଳ ଏକବାରେ ଘଟନା ନୟ ବରଂ
ଏକାଧିକବାର ଏମନଟି ହେଁଛେ । ଏମନକି
ନିଜ ଘରେ ଏକଟି ସୁଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଖେନ
ନି । ଏକଇଭାବେ ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.) ନିଜେର
ସାମର୍ଥ ଅନୁୟାୟୀ ଏବଂ ହସରତ ଉତ୍ସମାନ (ରା.)
ତାର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟା, ଏବଇଭାବେ
ସ୍ଥିଯ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁସାରେ ସବ ସାହାବୀ ନିଜ
ପ୍ରାଣ ଓ ସମ୍ପଦ ଏହି ଐଶ୍ଵିଧର୍ମର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ
କରତେ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଁ ଯାନ । ଏରପର ହସରତ
ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଜାମା'ତ ସମ୍ପର୍କେ
ବଲତେ ଗିଯେ ବଲେନ, କିଛି ଲୋକ ଏମନ
ଆହେ ଯାରା ବସାତାତ କରେ ଠିକିଇ ଏବଂ ଏହି
ସ୍ଥିକାରୋଙ୍ଗିଓ ଦେଯ ଯେ, ଆମରା ଧର୍ମକେ
ଜଗତର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିବ, କିନ୍ତୁ ସାହାଯ୍ୟ
ସହ୍ୟୋଗିତାର ସଥନ ପ୍ରୋଜନ ହୟ ତଥନ
ତାରା ନିଜେଦେର ପକେଟ ଖୁବ ଶକ୍ତ କରେ ଚେପେ
ଧରେ ରାଖେ । ଅତେବର ଜଗତର ପ୍ରତି ଏତୋ
ଭାଲବାସା ଥାକଲେ କି କେଉ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରତେ ପାରେ? ଆର ଏମନ
ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗେର ଅନ୍ତିତ୍ତ କି କଥିନୋ ନବୁଝତେର
ଜନ୍ୟ ଉପକାରୀ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହେଁ ପାରେ? ନା;
କଥିନୋହି ନା । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ,
لَن تَأْتِوا بِرَبِّ حَتَّىٰ تُفْقُوا مِمَّا تَحْكُمُونَ
(ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନ: ୯୩)

ଅର୍ଥାତ୍, ସତକ୍ଷଣ ତୋମରା ତୋମାଦେର
ସବଚେଯେ ପ୍ରିୟ ଜିନିସ ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ
ବ୍ୟଯ ନା କରବେ ତତକ୍ଷଣ ତୋମରା ପୁଣ୍ୟ
ଅର୍ଜନ କରତେ ପାରବେ ନା ।

ମହାନବୀ (ସା.) ସଥନ ଇନ୍ତେକାଳ କରେନ
ତଥନ ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.)-ଏର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
କେମନ ଛିଲ- ଏ ସମ୍ପର୍କେ ହସରତ ଇବନେ
ଆବାସ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ହସରତ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍
(ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ସଥନ ଘନିୟେ ଆସେ

ତଥନ ଘରେ କୟେକଜନ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟ ଉପଥିତ
ଛିଲେନ ଯାଦେର ମଧ୍ୟେ ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ ବିନ ଖାନାବ
(ରା.) ଓ ଛିଲେନ । ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ,
ଆସୋ! ଆମି ତୋମାଦେରକେ ଏକଟି ଓସିଯାତ
ଲିଖିଯେ ଦେଇ ଯାର ଫଳେ ତୋମରା ଆର
ବିଭାସିତେ ପଡ଼ବେ ନା । ଏଟି ମହାନବୀ
(ସା.)-ଏର (ଅସୁହୁତାର) ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତେର
କଥା । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଏକଥା ଶୁଣେ ହସରତ
ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.) ଚାରପାଶେ ଉପବିଷ୍ଟ ଲୋକଦେର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଲେନ, ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ଭୀଷଣ
ଅସୁହୁତ; ତାହାଡା ତୋମାଦେର ନିକଟ କୁରାଆନ
ରଯେଛେ ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କିତାବହି
ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ବାଡ଼ିତେ ଉପଥିତ
ଲୋକେରା ମତଭେଦ କରେ ଓ ବାକବିତଣ୍ଡା ଆରଭ୍ର
କରେ ଦେଯ ଏବଂ ଏ ବିଷୟେ ବିତରକ ଶୁରୁ ହେଁ
ଯାଯ । ତାଦେର କେଉ କେଉ ବଲତେ ଥାକେ,
କାଗଜ-କଳମ ନିଯେ ଏସୋ, ଯାତେ କରେ
ମହାନବୀ (ସା.) ଏମନ ଓସିଯତନାମା ଲିଖିଯେ
ଦିତେ ପାରେନ ଯାର ଫଳେ ତୋମରା ଆର
ବିଭାସିତେ ପଡ଼ବେ ନା ଆବାର କୟେକଜନ
ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.)-ଏର ସାଥେ ଏକମତ ପୋଷଣ
କରେ ବଲଛିଲ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-କେ କଷ୍ଟ
ଦିଓ ନା । ଅତଃପର ତାରା ସଥନ ମହାନବୀ
(ସା.)-ଏର ପାଶେ ବସେ ଅନେକ କଥାବାର୍ତ୍ତ
ଆରଭ୍ର କରେ ଦିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିତରକ ଆରଭ୍ର ହେଁ
ଗେଲ ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ ମତବିରୋଧ ଦେଖା
ଦିଲ । ତଥନ ତିନି (ସା.) ତାଦେରକେ ବଲେନ,
ତୋମରା ଏଥାନ ଥେକେ ଚଲେ ଯାଓ ।

ଏଟି ମୁସଲିମ ଶରୀଫେର ହାଦୀସ, ଯାର
ବିବରଣ କିଛିଟା ବିନ୍ଦୁରିତ ବୁଖାରିତେଓ
ଏସେହେ । ସେଥାନେ ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ ବିନ
ଆଲ୍ଲାହ୍ (ରା.) ଥେକେ ବର୍ଣିତ ହେଁଛେ, ତିନି
ହସରତ ଇବନେ ଆବାସ (ରା.)-ଏର ବରାତେ
ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ସଥନ ମାରାତ୍ମକଭାବେ
ଅସୁହୁତ ଛିଲେନ ତଥନ ତିନି (ସା.) ବଲେନ,
ଲେଖାର କୋନ ଜିନିସ ନିଯେ ଆସ ଯେନ ଆମି
ତୋମାଦେରକେ ଏମନ କିଛି ଲିଖିଯେ ଦିତେ
ପାରି ଯାର ପର ତୋମରା ଆର ବିଭାସ ହେଁ
ନା । ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.) ତଥନ ଆଶପାଶେର
ଲୋକଦେର ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
ଓପର ରୋଗେର ପ୍ରକୋପ ବେଢ଼େ ଗେଛେ ଆର
ଆମାଦେର ନିକଟ ଆଲ୍ଲାହ୍ କିତାବ ଅର୍ଥାତ୍
କୁରାଆନ ରଯେଛେ ଯା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ।
ତାଇ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ କଷ୍ଟ ଦେଯାର କୋନ

ପ୍ରୋଜନ ନେଇ । ତଥନ ତାରା ପରମ୍ପରା
ମତବିରୋଧେ ଲିପ୍ତ ହୟ ଏବଂ ଅନେକ
ଶୋରଗୋଳ ହତେ ଥାକେ । ମହାନବୀ (ସା.)
ତାଦେରକେ ବଲେନ, ଓଠ ଆର ଆମାର କାହିଁ
ଥେକେ ଚଲେ ଯାଓ । ଆମାର କାହେ ବସେ
ବାଗଡା କରା ଶୋଭନୀୟ ନୟ । ଏରପର ହସରତ
ଇବନେ ଆବାସ (ରା.) ବାଇରେ ଚଲେ ଯାନ ।
ତିନି (ରା.) ବଲତେନ, ସବଚେଯେ ବଡ଼ କ୍ଷତି
ଯା ହେଁଛେ ତା ହଲ, ମହାନବୀ (ସା.)-କେ
ଲେଖାର ସୁଯୋଗ କରେ ଦେଯା ହୟ ନି ।

ହସରତ ସୈୟଦ ଜୟନ୍ତ ଆବେଦୀନ
ଓୟାଲିଉଲ୍‌ଲ୍ଲାହ୍ ଶାହ ସାହେବ ଏହି ହାଦୀସର
ବ୍ୟାଖ୍ୟାୟ ଯା ଲିଖେଛେ ତାର କିଛିଟା ତୁଳେ
ଧରାଇ । ତିନି ବଲେନ, ‘ଲା ତାଯିଲ୍‌
ବା’ଦାହ୍-ହାଦୀସର ଏହି ଅଂଶ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେଛେ
ଯେ, ଜୀବନେର ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ମହାନବୀ
(ସା.) ଏଟି ନିଯେ ଚିନ୍ତିତ ଛିଲେନ, ‘ଲା
ତାଯିଲ୍ ବା’ଦାହ୍’ ଅର୍ଥାତ୍, ତୋମରା ଯାତେ
ଏରପର ଭୁଲେ ନା ଯାଓ ତାଇ ଓସିଯତ ଲିଖେ
ଦେଇ । ‘ଯାଲାଲ’ ଶବ୍ଦେର ଅର୍ଥ ଭୁଲେ ଯାଓ୍ୟାଓ
ହେଁ ଥାକେ, ଭୁଲ କରେ ଅନ୍ୟ ପଥେ ଚଲେ
ଯାଓ୍ୟାଓ ବୁଝାଯ । ‘ଗାଲାବାହଲ ଓ୍ୟାଜ’^୧
ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଗ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଅବସନ୍ନ
କରେ ଦିଯେଛେ, ପାଛେ ତାଁର (ସା.) କଷ୍ଟ ବେଢ଼େ
ଯାଯ ； ଏଟି ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.)-ଏର ଉତ୍କି ।
ଶାହ ସାହେବ ଲିଖେନ, ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.)
କଥନୋ ଭାବତେ ପାରତେନ ନା ଯେ, ମହାନବୀ
(ସା.) ଇନ୍ତେକାଳ କରବେନ । ହସରତ ଉତ୍ସର୍ଗ
(ରା.) ଯେ ‘ଇନ୍ଦାନା କିତାବୁଲ୍ଲାହି ଓ୍ୟା
ହାସବୁନ’ କଥାଟି ବଲେଛିଲେନ- ଏର କାରଣ
ହଲ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ,
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
ତିନିଆଂ ରିକ୍ଲି ଶୀୟି
ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କିତାବ ପ୍ରତିଟି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ
ବର୍ଣନା କରେ ଆର ଆମରା ଏତେ କୋନକ୍ରିତି ବା
ଘାଟତି ରାଖି ନି । ତାରପର ତିନି ଲେଖେନ,
‘ଲା ଇଯାମବାଗି ଇନ୍ଦାତ୍ ତାନ୍ୟ’ । ହସରତ
ଉତ୍ସର୍ଗ (ରା.)-ଏର ମତୋ ଯାଦେର
ଆବେଗ-ଅନୁଭୂତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବେଗପ୍ରବନ୍ଧ ଛିଲ
ତାରା ବଲେନ, ଏମନ ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ତାଁକେ
(ସା.) କଷ୍ଟ ଦେଯା ଉଚିତ ନୟ । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ
କେଉ କେଉ ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
ଆଦେଶ ମାନ୍ୟ କରା ଉଚିତ, ତାଇ ତାଁର (ସା.)

କଥା ଅନୁଯାୟୀ କାଗଜ-କଳମ ଓ ଦୋୟାତ ନିଯେ ଆସୋ, କିନ୍ତୁ ତାରା ଯଥନ ବାଦାନୁବାଦେ ଲିଙ୍ଗ ହନ ତଥନ ତିନି (ସା.) ତାଦେରକେ ଚଲେ ଯାଓୟାର ନିର୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେ ବଲେନ, ଆମାର କାହେ ବସେ ଶୋରଗୋଲ କରୋ ନା । ଏ ଥେକେ ବୁବା ଯାଇ, ଏମନ ବ୍ୟାକୁଲତାର ମାରୋଡ଼ ମହାନବୀ (ସା.) ଆଲ୍ଲାହର କିତାବେର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରତି ଏତଟାଇ ଯତ୍ନବାନ ଛିଲେନ ଯେ, ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଏକଥା ଶୋନାର ପର ତିନି (ସା.) ଆର କଥନୋ କାଗଜ-କଳମ କିଂବା ଦୋୟାତ ଆନାନୋର କଥା ପୁନରାୟୁତି କରେନ ନି । ଯେମନ ବୁଖାରୀ ଶରୀଫେର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣନା ଥେକେ ବୁବା ଯାଇ, ଏ ଘଟନାର ପରଓ ମହାନବୀ (ସା.) କିଛିଦିନ ଜୀବିତ ଛିଲେନ ଏବଂ ସେ ଦିନଗୁଲୋତେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଓ ସିଯାତତେ କରେଛିଲେନ କିନ୍ତୁ ଏକଥାର ପୁନରାୟୁତି କରେନ ନି, ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ବଲେନ ନି । ଏମନ ମନେ ହ୍ୟ ଯେନ ଯେବେ ବିଧିନିଷେଧ ଲେଖାନୋର ପ୍ରୋଜେନ ମନେ କରେଛିଲେନ ସେଣ୍ଟଲୋ ଆଲ୍ଲାହର କିତାବେଇ ରଯେଛେ । ମନେ ହ୍ୟ ତିନି ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାକାର ଜୋରାଲୋ ନିର୍ଦେଶ ଦିତେ ଚାହିଁଲେନ । କିନ୍ତୁ ମହାନବୀ (ସା.) ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ସମର୍ଥନ କରେନ ଏବଂ ନୀରଥ ଥାକେନ । ଏ ହଲ ସେଇ ଶିଷ୍ଟଚାର ଯାର ପ୍ରତି ନାମସର୍ବନ୍ଧ ଆଲେମରା ଭ୍ରଙ୍ଗେପ କରେ ନା । ତାରା କୋନ ଏକଟି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରଲେ ସେଟିକେ ଖୋଦାର ଓହିର ମତୋ ମନେ କରେ । ଶାହ୍ ସାହେବ ଲିଖେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଯେ ପବିତ୍ର ଆଦର୍ଶ ଆମାଦେର କଥନୋଇ ଭୁଲେ ଯାଓୟା ଉଚିତ ନୟ ତା ହଲ, ଆଲ୍ଲାହର କିତାବେର ସାମନେ ଅନ୍ୟ ସକଳ ବିଷୟ ଏମନ ହେଁଯା ଉଚିତ ଯେନ ସେଣ୍ଟଲୋର ଅନ୍ତିତ୍ତି ନେଇ ।

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପବିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ହସରତ ଆୟେଶା (ରା.)-ଏର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଉର୍ବୋ ବିନ ଯୁବାୟେର (ରା.) ରେଓୟାଯେତ କରେନ ଯେ, ରୁସ୍ଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ଯଥନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ତଥନ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସୁନା ନାମକ ସ୍ଥାନେ ଅବଶ୍ୱନ କରାଇଲେନ । ସୁନାଓ ମଦିନା ହତେ ଦୁଇ ମାଇଲ ଦୂରତ୍ତେ ଅବଶ୍ଵିତ ଏକଟି ସ୍ଥାନ । ଇସମାଇଲ ବଲେନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶହରତଲିତେ ଛିଲେନ । ଏ ସଂବାଦ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁର ସଂବାଦ ଶୁନେ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଦଶ୍ଗ୍ୟମନ ହନ । ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଶହରତଲିତେ ଗିଯେଛିଲେନ, କିନ୍ତୁ ଯଥନ

ମୃତ୍ୟୁର ସଂବାଦ ଛଡିଯେ ପଡ଼େ, ସଂବାଦ ଶୁନେ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଦଶ୍ଗ୍ୟମନ ହନ ଏବଂ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ନି । ହସରତ ଆୟେଶା (ରା.) ବଲେନ, ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ବଲତେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଆମାର ମନେ ଏ ବିଷୟରେଇ ଉଦ୍ରେକ ହେଁଛିଲ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅବଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟଇ ତାକେ ଉଠାବେନ ଯାତେ ତିନି (ସା.) କୋନ କୋନ ଲୋକେର ହାତ-ପା କାଟିତେ ପାରେନ । ଏମନ ସମୟ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏସେ ପଡ଼େନ । ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଏହି ମାନାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷଟ ଛିଲେନ ନା ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ହେଁଛେ । ତାର ଧାରଗା ଛିଲ, ତିନି (ସା.) ପୁନରାୟ ଜୀବିତ ହବେ । ଏମନ ସମୟ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଆସେନ, ତିନି (ରା.) ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ପବିତ୍ର ଚେହରା ଥେକେ କାପଡ଼ ସାରିଯେ ଚମୁ ଥାନ, ଏରପର ବଲେନ, ଆମାର ପିତାମାତା ଆପନାର ଜନ୍ୟ ନିବେଦିତ, ଆପନି ଜୀବିତ ଏବଂ ମୃତ ଉଭୟ ଅବହ୍ୟ ପୃତ୍ୟପବିତ୍ର । ସେଇ ସଭାର କସମ! ଯାର ହାତେ ଆମାର ପ୍ରାଣ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆପନାକେ କଥନୋଇ ଦୁଁଟି ମୃତ୍ୟୁର ସାଦ ଆସଦାନ କରାବେନ ନା । ଏକଥା ବଲେଇ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବାହିରେ ଚଲେ ଆସେନ, ଅର୍ଥାତ୍ ମାନୁଷେର ମାରୋ ଯାନ ଏବଂ ବଲେନ, ହେ ଶପଥକାରୀ ଥାମ! ଅର୍ଥାତ୍ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-କେ ସମ୍ମେଧନ କରେ ବଲେନ, ହେ କମକାରୀ ଥାମ! ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) କଥା ବଲା ଶୁଣ କରଲେ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ବସେ ପଡ଼େନ । ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣକିରଣ କରାର ପର ବଲେନ,

الاَفْمَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
فَإِنَّ مُحَمَّداً قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
يُلِّي لَا يُلِّي

ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋନ! ଯାରା ମୁହାମ୍ଦ (ସା.)-ଏର ଉପାସନା କରତେ ତାରା ଶୁନେ ନାଓ, ମୁହାମ୍ଦ (ସା.) ଅବଶ୍ୟଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ଆର ଯାରା ଆଲ୍ଲାହର ଉପାସନା କରତେ ତାରା ଶୁନେ ନାଓ, ଆଲ୍ଲାହ ଚିରଞ୍ଜୀବ, ତିନି କଥନୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରବେନ ନା । ଏରପର ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏ ଆୟାତ ପାଠ କରେନ,
إِنَّكَ مَيْتٌ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ (ସୂରା ଆୟ ଯୁମାର: ୩୧)

ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରବେ ଏବଂ ତାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରବେ । ଏରପର ତିନି (ରା.) ଏ ଆୟାତ ପଡ଼େନ,
وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِ
الرَّسُولُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقِلِبْ عَلَى عَقِبِيهِ فَلَنْ
يَضُرَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِين
(ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନ: ୧୪୫)

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହାମ୍ଦ କେବଳ ଆଲ୍ଲାହର ଏକଜନ ରସ୍ତୁଲମାତ୍ର ଆର ତାର ପୂର୍ବେ ସକଳ ରସ୍ତୁଲ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ । ଏଥିନ ଯଦି ତିନି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ବା ନିହତ ହନ ତାହଲେ କି ତୋମରା ତୋମାଦେର ଗୋଡ଼ାଲିତେ ଫିରେ ଯାବେ । ଆର ଯେ-ଇ ତାର ଗୋଡ଼ାଲିତେ ଫିରେ ଯାବେ ସେ ଆଲ୍ଲାହର କୋନ କ୍ଷତିଇ କରତେ ପାରବେ ନା; ଆର ଅଚିରେଇ ଆଲ୍ଲାହ କ୍ରତ୍ତ ବାନ୍ଦାଦେର ପ୍ରତିଦାନ ଦିବେନ । ସୋଲାଯମାନ ବଲତେନ, ଏକଥା ଶୋନାର ପର ମାନୁଷ ଏତ କାଂଦେ ଯେ, ତାଦେର ହେଁକି ଉଠେ ଯାଇ । ହସରତ ଇବନେ ଆକାଶ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଏମନ ମନେ ହେଁଛିଲ ଯେନ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସେଇ ଆୟାତଟି ପାଠ କରାର ପୂର୍ବେ ମାନୁଷ ଜାନତି ନା ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏହି ଆୟାତଟି ଓ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରେଛେ । ମନେ ହେଁଛିଲ ଯେନ ସବାଇ ତାର କାହ ଥେକେ ଏ ଆୟାତଟି ଶିଖେଛେ । ଏରପର ଯାକେଇ ଆମ ଶୁନେଛି, ସେ ଏ ଆୟାତଟି ପାଠ କରାଇଲ । ଯୁହ୍ରୀ ବଲତେନ, ସାଈଦ ବିନ ମୁସାଇୟେବ ଆମାକେ ବଲେଛେ, ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ସଥନେ ଆମି ଆବୁ ବକର (ରା.)-କେ ଏ ଆୟାତଟି ପାଠ କରତେ ଶୁନେଛି ତଥନେ ଆମି ଏତଟାଇ ଅନ୍ତ ହେଁୟ ଯାଇ ଯେ, ଭୌତିର କାରଣେ ଆମାର ଦାଁଡାନୋର ଶକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋପ ପାଇ ଆର ଆମି ମାଟିତେ ପଡ଼େ ଯାଇ । ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-କେ ଏ ଆୟାତ ପଡ଼େ ଶୁନେଛି ତଥନେ ଆମି ବାବତେ ପାରି ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ।

ହସରତ ମୌତ୍ତ ମାଓଡ଼ି (ଆ.) ବର୍ଣନ କରେନ, ହାଦୀସେର ଆରବୀ ଶବ୍ଦାବଲୀ ଓ ତିନି ଉଦ୍‌ବ୍ରତ କରେଛେ, ଆମି ଏଥାନେ ସେଟିର ଅନୁବାଦ ପଡ଼େ ଦିଚିଛି । ଛାପାନୋର ସମୟ ମୂଳ

আরবী শব্দগুলো যুক্ত হয়ে যাবে। তিনি বলেন, ইবনে আরবাস থেকে বর্ণিত, আবু বকর (রা.) মহানবী (সা.)-এর মৃত্যুর দিন বের হন। হ্যারত উমর (রা.) মানুষের সাথে কথাবার্তা বলছিলেন, তিনি বলেন, মহানবী (সা.) মারা যান নি, বরং জীবিত আছেন। তখন হ্যারত আবু বকর (রা.) বলেন, হে উমর! বসে পড়। কিন্তু উমর (রা.) বসতে অসীকৃতি জানান। মানুষ তখন উমরকে ছেড়ে আবু বকরের প্রতি মনোযোগী হয় আর আবু বকর (রা.) আল্লাহর প্রশংসা ও গুণকীর্তনের পর বলেন, শুনে নাও! তোমাদের মধ্যে যারা মুহাম্মদ (সা.)-এর উপাসনা করে তার জানা উচিত, মুহাম্মদ (সা.) মারা গেছেন। আর তোমাদের মধ্যে যে খোদার ইবাদত করে তার স্মরণ রাখা উচিত, খোদা চিরঞ্জীব, যিনি কখনো মৃত্যুবরণ করবেন না। মহানবী (সা.)-এর মৃত্যুর প্রমাণ হচ্ছে খোদা বলেছেন, মুহাম্মদ (সা.) কেবল একজন রসূল। তার পূর্বের সকল রসূল এ পৃথিবী থেকে বিদায় নিয়েছেন, অর্থাৎ মারা গেছেন। হ্যারত আবু বকর (রা.)^{الشَّاكِرِينَ} পর্যন্ত এ আয়াতটি পাঠ করে শুনান। এরপর তিনি লিখেন, বর্ণনাকারী বর্ণনা করেন যে, খোদার কসম! লোকেরা যেন এ বিষয়টি জানতই না যে, খোদা তাঁলা এ আয়াতও নাফিল করেছেন আর আবু বকর (রা.)-এর পাঠ করার ফলে তারা তা জানতে পেরেছে। অতএব এ আয়াতটি সকল সাহাবী (রা.) হ্যারত আবু বকর (রা.)-এর কাছ থেকে শুনে আত্মস্থ করে আর সাহাবী ও সাহাবী নয় এমন কোন ব্যক্তি ছিল না যে এই আয়াতটি পাঠ করছিল না। হ্যারত উমর (রা.) বলেন, খোদার কসম! আমি এ আয়াতটি কেবল আবু বকরের কাছ থেকেই শুনেছি যখন তিনি তা পাঠ করেছেন। অতএব, আমি তাঁর কাছ থেকে শোনার পর এমনভাবে ইন্দ্রিয়ানুভূতি হারিয়ে ফেলি ও মর্মাহত হই যে, আমার পা আমার ভর বহনে অক্ষম ছিল। আমি যখন এ আয়াত পাঠ করতে শুনি এবং একথা বলতে শুনি যে, মহানবী (সা.) মৃত্যুবরণ করেছেন, আমি তখনই মাটিতে পড়ে যাই। হ্যারত মসীহ মাওউদ

(ଆ.) বলেন, ইমাম কস্তুরানী বুখারীর ব্যাখ্যায় এ সম্পর্কে লিখেন যে, ‘উমারাবানু লখাত্তাবে ইউকান্টিমুন্ডাসা ইয়া কুলুভূষ্ম মামা’তা রসূলুল্লাহ, ওয়া লা ইয়ামুতু হাত্তা ইয়াকতুলুল মুনাফিকীন’ অর্থাৎ হ্যবত উমর (রা.) মানুষের সাথে কথা বলছিলেন এবং বলছিলেন যে, মহানবী (স.) মারা যান নি আর যতক্ষণ পর্যন্ত মুনাফেকদের হত্যা না করবেন তিনি মারা যাবেন না। এরপর তিনি বলেন, ‘মিলাল ওয়ান্ন নেহাল শাহ্রেত্তানী’-তে এ ঘটনা সম্পর্কে যে বাক্যগুলো রয়েছে সেগুলোর অনুবাদ হচ্ছে,

উমর খাত্তাব বলতেন, যে ব্যক্তি বলবে, মুহাম্মদ (সা.) মারা গেছেন আমি আমার এ তরবারি দিয়েই তাকে হত্যা করব; বরং তাঁকে (সা.) ঈসা ইবনে মরিয়মের মতো আকাশে উঠানো হয়েছে। তখন আবু বকর বলেন, যে ব্যক্তি মুহাম্মদ (সা.)-এর ইবাদত করে, সে জেনে নিক নিশ্চয় তিনি মৃত্যুবরণ করেছেন। আর যে ব্যক্তি মুহাম্মদ (সা.)-এর খোদার ইবাদত করে, সে জেনে রাখুক যে, তিনি চিরঞ্জীব, তিনি কখনো মরবেন না, অর্থাৎ চিরঞ্জীব হওয়া একমাত্র খোদারই বৈশিষ্ট্য। বাকি সকল মানুষ ও জীবজন্তু তাদের সম্পর্কে চিরস্থায়ী হ্যবার ধারণা করার পূর্বেই মারা যায়। এরপর হ্যবত আবু বকর (রা.) এ আয়াতটি পাঠ করেন যার অনুবাদ হল, মুহাম্মদ (সা.) একজন রসূল, তার পূর্বের সকল রসূল গত হয়েছেন। অতএব, তিনি যদি মারা যান বা নিহত হন তবে কি তোমরা ধর্মতাগী হয়ে যাবে। তখন লোকেরা এ আয়াত শুনে তাদের ভুল ধারণা পরিত্যাগ করে। এখন চিন্তা করে দেখ, এটি যদি হ্যবত আবু বকর (রা.)-এর কুরআন থেকে এ মর্মে যুক্তি-প্রমাণ উপস্থাপন গণ্য না হয় যে, সকল নবী মৃত্যুবরণ করেছেন আর একইভাবে এ প্রমাণ যদি সঠিক, সুস্পষ্ট ও অকাট্য না হত, তাহলে তাঁর উক্তি অনুসারে লক্ষাধিক সাহাবী; অর্থাৎ হ্যবত আকদাস মসীহ মাওউদ (আ.) এখানে যুক্তি প্রদান করেন আর সম্বোধিত ব্যক্তিকে বলেন, তাঁর উক্তি অনুসারে লক্ষাধিক সাহাবী কীভাবে কান্নানিক ও সন্দেহপূর্ণ কোন বিষয়কে মেনে নেন এবং কেন তারা এই যুক্তি উপস্থাপন করেন নি যে, হে মহোদয়!

আপনার এই দলিল অসম্পূর্ণ আর আপনার
সপক্ষে কুরআন ও হাদীসের কোন অকাট্য
প্রমাণ নেই। আপনি কি এখনও জানেন না
যে, কুরআনের আয়াত **بَلْ رَعَيْتَ اللَّهَ إِلَيْهِ**
হ্যরত মসীহৰ শশরীৰে আকাশে যাওয়ার
কথা বলে? **بَلْ رَعَيْتَ اللَّهَ إِلَيْهِ** আয়াত কি
আপনি শুনেন নি? তাহলে মহানবী
(সা.)-এর আকাশে যাওয়া আপনার দৃষ্টিতে
অসম্ভব কেন? বরং কুরআনের মর্ম সম্পর্কে
অবগত সাহাবী আয়াতটি শুনে এবং **خَلَقْتَ**
শব্দের ব্যাখ্যা **أَوْ قُلْ** আকে
পাওয়ার পর তৎক্ষণিকভাবে নিজস্ব
চিন্তাধারা পরিত্যাগ করেন। তবে একথা
সত্য যে, মহানবী (সা.)-এর মৃত্যুতে তাদের
মন ভেঙে যায় এবং হদয় ভীষণ মর্মাহত হয়
ও তাঁদের নিঃশ্বাস বন্ধ হয়ে যাওয়ার
উপক্রম হয় আর হ্যরত উমর (রা.) বলেন,
এ আয়াতটি শোনার পর আমার এমন
অবস্থা হয়েছিল যে, আমার পা আমার
শরীরের ভার বহনে অক্ষম হয়ে যায় আর
আমি মাটিতে পড়ে যাওয়ার উপক্রম হই।

সুবহানাল্লাহ! তারা কেমন পুণ্যবান এবং
কুরআনের কত গভীর জ্ঞানের অধিকারী
ছিলেন, যখনই তারা আয়াতে মনোনিবেশ
করে বুঝাতে পেরেছেন যে, বিগত সকল নবী
মৃত্যুবরণ করেছেন, তখন কানায় ভেঙে
পড়েন ও চরমভাবে দুঃখভারাক্রান্ত হন।

এরপর হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)
আরেক স্থানে বলেন, হ্যরত উমর (রা.)-এর
একথা বলা যে, যে ব্যক্তি সৈয়দনা হ্যরত
মুহাম্মদ মুস্তফা (সা.) সম্পর্কে একথা বলবে
যে, তিনি মারা গেছেন তাকে আমি আমার
এ তরবারি দিয়ে হত্যা করব- এ থেকে বুঝা
যায় যে, হ্যরত উমর (রা.) নিজের এ
ধারণার কারণে মহানবী (সা.)-এর জীবিত
থাকার বিষয়ে অলীক ধারণা রাখতেন আর
মহানবী (সা.) মারা গেছেন-মর্মে বাক্যটিকে
তিনি কুফর ও ধর্মত্যাগের নামান্তর মনে
করতেন। আল্লাহ তাঁ'লা হ্যরত আবু বকর
(রা.)-কে সহস্র সহস্র উত্তম প্রতিদান দিন,
কেননা শীর্ষই তিনি সেই ফিতনার নিরসন
করেছেন এবং পবিত্র কুরআনের সুস্পষ্ট
আয়াত উপস্থাপনের মাধ্যমে বলে দিয়েছেন
যে, বিগত সকল নবী মৃত্যুবরণ করেছেন।

যେତାବେ ତିନି ମୁସାୟଲାମା କାଯ୍ୟାବ ଓ ଆସ୍‌ଓୟାଦ ଆନ୍‌ସୀଗଂଦେର ହତ୍ୟା କରେଛେ ଏକଇଭାବେ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମାଧ୍ୟମେ ବକ୍ର ଯୁଗେର ଅନେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକେ ସାହାବୀଦେର ଇଜମା ତଥା ଐକ୍ୟମତେର ମାଧ୍ୟମେ ହତ୍ୟା କରେଛେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତାବେ ତାଦେର ହତ୍ୟା କରେଛେ ଅନୁରପଭାବେ ଭାସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଅବସାନ ଘଟିଯେଛେ । ଏତାବେ ତିନି ଚାର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୟ ବରଂ ପାଁଚ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକେ ହତ୍ୟା କରେଛେ । ଏରପର ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ହେ ଖୋଦା! ତାର ପ୍ରତି କୋଟି କୋଟି ରହମତବାରି ବର୍ଣଣ କରନ୍ତି । ଏଥାନେ ଯଦି ଖୁଲ୍ତ ଶବ୍ଦେର ଏ ଅର୍ଥ କରା ହୟ ଯେ, କୋନ କୋନ ନବୀ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାଯ ଆକାଶେ ଶିଯେ ବସେ ଆଛେନ ତାହଳେ ତୋ ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ହୟରତ ଉମର (ରା.) ସତ୍ୟେ ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାବ୍ୟତ ହନ ଏବଂ ଏ ଆୟାତ ତାର ବିରୋଧୀ ନୟ, ବରଂ ସମର୍ଥକ ପ୍ରମାଣିତ ହୟ । କିନ୍ତୁ ଏ ଆୟାତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟ, ଯା ବ୍ୟାଖ୍ୟାସଙ୍କରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଫୁନ ମାତ୍ର ଓ ଫୁଲ୍ଲି, ଯାର ପ୍ରତି ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ ହୟେଛେ, ତା ବଲେଛେ ଯେ, ସକଳ ନବୀ ଅତୀତ ହୟେ ଗେଛେ । ମୃତ୍ୟୁ ବରଗେ ଅତୀତ ହୋନ ବା ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥା- ଆୟାତରେ ଏ ଅର୍ଥ କରା ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଶୌକାବାଜି, ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଏବଂ ଖୋଦାର ଇଚ୍ଛାର ବିପରୀତେ ଏକ ଜୟନ୍ୟ ମିଥ୍ୟାରୋପ । ଇଚ୍ଛାକୃତଭାବେ ଏମନ ମିଥ୍ୟାଚାରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ବିଚାର ଦିବସକେ ଭୟ କରେ ନା ଏବଂ ଖୋଦାର ନିଜସ୍ଵ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ବିପରୀତ ଉଲ୍ଲେଖ ଅର୍ଥ କରେ, ସେ ନିଃସନ୍ଦେହେ ହୃଦୟଭାବେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ହୟରତ ଉମର (ରା.) ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଆୟାତ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେନ ନା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କତିପଯ ସାହାବୀଓ ଏମନ ଭାସ୍ତ ଧାରଣା ନିପାତିତ ଛିଲେନ ଆର ସେଇ ଭୁଲଭାଷିର ଶିକାର ଛିଲେନ ଯା ମାନବୀଯ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ସାଭାବିକ ଦାବି । ତାରା ବିଶ୍ୱାସ କରତେନ ଯେ, କୋନ କୋନ ନବୀ ଏଥନ୍‌ଓ ଜୀବିତ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତାରା ପୃଥିବୀତେ ଆସବେନ । ଅତଏବ କେନ ମହାନବୀ (ସା.) ତାଦେର ମତୋ ହବେନ ନା? କିନ୍ତୁ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏହି ପୁରୋ ଆୟାତ ପଡ଼େ ଏବଂ ଗେଠେ ଦେନ ଯେ ଆଫୁନ ମାତ୍ର ଓ ଫୁଲ୍ଲି ଶବ୍ଦଟି ଦୁଇଟି ଅର୍ଥେର ମଧ୍ୟେଇ ସୀମାବନ୍ଦ; ହୟ ‘ହାତଫେ ଆନ୍‌ଫ’-ଏର ମାଧ୍ୟମେ ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଭାବିକଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ, ଅଥବା ନିହତ ହେଯା । ତଥନ

ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣକାରୀରା ନିଜେଦେର ଭୁଲ ଶ୍ଵୀକାର କରେ ଏବଂ ସକଳ ସାହାବୀ ଏହି ବିଷୟେ ଏକମତ ହନ ଯେ, ଅତୀତେର ନବୀଗଣ ସକଳେଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ । ଆର ଆଫୁନ ମାତ୍ର ଓ ଫୁଲ୍ଲି ଶବ୍ଦାବଳୀର ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ, ଏବଂ ସବାହି ନିଜେଦେର ବିପରୀତଧରୀ ଅଭିମତ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ । ଫାଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ଆଲା ଯାଲିକ [ଅତ୍ୟବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ବିଷୟେ ଯାବତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନା ଆଲ୍ଲାହର-ଇ] ।

ଏହି କଥାଗୁଲୋ ତିନି (ଆ.) ‘ତୋହଫାଯେ ଗନନଭିଯା’ ପୁସ୍ତକେ ବର୍ଣନ କରେନ । ପୁନରାୟ ଅପର ଏକ ସ୍ଥାନେ ତିନି ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ତିରୋଧାନେ ସମୟରେ ସକଳ ସାହାବୀ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେନ ଯେ, ସକଳ ନବୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ । ହୟରତ ଉମର ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ସମ୍ପର୍କେ ବଲେଛିଲେନ ଯେ, ତିନି ଏଥନ୍‌ଓ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ନି, ଆର ତଳୋଯାର ହାତେ ଦାଁଡିଯେ ଯାନ; କିନ୍ତୁ ହୟରତ ଆବୁ ବକର ସିଦ୍ଧୀକ ଦାଁଡିଯେ ଏହି ବକ୍ତ୍ବା ଦେନ ଯେ,

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ حَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
ଉତ୍କ ପରିଷିତିତେ, ଯା କିନା କେଯାମତେର ଯଯାନାନେର ମତୋଇ ଏକ ପରିଷିତି ଛିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନବୀ (ସା.) ଏହି ପୃଥିବୀ ଥେକେ ବିଦ୍ୟା ନିଯେଛେ ଏବଂ ସାହାବୀରା ସବାହି ସମବେତ, ଏମନକି ଉସାମାର ବାହିନୀଓ ତଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରେ ନି; ହୟରତ ଉମରର କଥା ଶୁଣେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ ବଲେନ, ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ । ଆର ଏର ସମ୍ପର୍କେ ଯୁକ୍ତି ହିସେବେ ତିନି ଓ ମَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ଆୟାତଟି ଉପସ୍ଥାପନ କରେନ । ଯଦି ସାହାବୀରା ଘୁଣାକ୍ଷରେ ଏବଂ ହୟରତ ଉମା (ଆ.)-କେ ଜୀବିତ ମନେ କରତେନ ତବେ ତାରା ଅବଶ୍ୟଇ ସରବ ହତେନ, କିନ୍ତୁ ସବାହି ନିଶ୍ଚପ ହୟେ ଯାନ । ବାଜାରେ-ବନ୍ଦରେ ସବାହି ଏହି ଆୟାତଟିଟି ପଡ଼ିଛିଲେନ ଏବଂ ବଲେଛିଲେନ, ଏହି ଆୟାତଟି ଯେଣ ଆଜିହେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୟେଛେ । ସାହାବୀରା ତୋ ନାଉ୍ୟୁବିଲ୍ଲାହ ମୁନାଫିକ ଛିଲେନ ନା ଯେ, ତାରା ହୟରତ ଆବୁ ବକରର ଭୟେ ନିଶ୍ଚପ ଥାକବେନ ଏବଂ ହୟରତ ଆବୁ ବକରର ଯୁକ୍ତି ଖୁଣ କରବେନ ନା । କଷଣୋ ନା! ଥ୍ରିକ୍ରି ବିଷୟ ତା-ଇ ଛିଲ ଯା ହୟରତ ଆବୁ ବକର ବର୍ଣନା କରେନ, ଏଜନ୍ୟଇ ସବାହି ମାଥା ନତ କରେନ । ଏହିଟି ସାହାବୀଦେର ଇଜମା । ହୟରତ ଉମର ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକାଳ କରେଛେ ତାକେ ଆମି ତଳୋଯାର ଦିଯେ ହତ୍ୟା କରିବ? ହୟରତ ଇବନେ ଆବାସ କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣିତ ହେଯେ ଯେ, ହୟରତ ଉମରର ଖିଲାଫତକାଳେ ଏକବାର ଆମି ତାର ସାଥେ ଯାଚିଲାମ; ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋନ କାଜେ ଯାଚିଲେନ । ତାର ହାତେ ଚାବୁକ ଛିଲ ଏବଂ ଆମି ଛାଡ଼ା ତାର ସାଥେ ଆର କେଉ ଛିଲ ନା । ତିନି ସ୍ଵଗତୋକ୍ତି କରିଲେନ ଏବଂ ନିଜେର ପାଯେର ପେଛନ ଦିକେ ଚାବୁକ ଦିଯେ ଆଘାତ କରିଲେନ । ହଠାତ୍ ତିନି ଆମାର ଦିକେ ଫିରେ ବଲେନ, ହେ ଇବନେ ଆବାସ, ତୁମି କି ଜାନ, ଯେଦିନ ହ୍ୟୁର (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ହୟ ସେଦିନ ଆମି କେନ ବଲେଛିଲାମ ଯେ, ହ୍ୟୁର (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ହୟ ନି, ଆର ଯେ ବଲବେ ତିନି ଇଞ୍କୋଳ କରେଛେ ତାକେ ଆମି ତଳୋଯାର ଦିଯେ ହତ୍ୟା କରିବ? ହୟରତ ଇବନେ ଆବାସ ବଲେନ, ଆମି ବଲଲାମ, ହେ ଆମୀରଳ ମୁଣିନିନ! ଆମି ଜାନି ନା, ଆପନିହେ ଭାଲ ଜାନବେନ । ହୟରତ ଉମର ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ, ଏର କାରଣ ଶୁଦ୍ଧ ଏହିଟି ଛିଲ ଯେ, ଆମି ଆୟାତ-

ଏହି ଯୁକ୍ତି ହିସେବେ ଅକାଟ୍ୟ ନା ହତ; ଆର ଅକାଟ୍ୟ ତଥନଇ ହେ ସଭବ ଯଦି କୋନ ରକମ ବ୍ୟକ୍ତିକମ ନା ଥାକେ, କେବଳ ଯଦି ହୟରତ ଉସା ଜୀବିତ ଆକାଶେ ଗିଯେ ଥାକେନ ଆର ତାର ପୁନରାୟ ଆସାର ହତ, ତାହଳେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ନଯ ବରଂ ଠାଟ୍ଟାର ନାମାତ୍ତର ହତ; ସୟଂ ହୟରତ ଉମର-ଇ ତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରତେନ ।

ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବାରବାର ଏହି ବିଷୟଟିକେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ବର୍ଣନ କରେଛେ, ଯେତାବେ ଆମି ବିଭିନ୍ନ ଘଟନାବଳୀ ବର୍ଣନ କରଲାମ; ତା ତିନି ଏଜନ୍ୟ କରେଛେ ଯେ, ଯାରା ହୟରତ ଉସାକେ ଆକାଶେ ଜୀବିତ ବସେ ଆୟାତେନ ବଲେ ମନେ କରେ, ତାଦେର ମାଥା ଥେକେ ଏହି (ଭାସ୍ତ) ଧାରଣା ଯେଣ ବେର ହୟେ ଯାଯ । କୋନ ମାନୁଷଇ ଜୀବିତ ଆକାଶେ ଯାଯ ନି ଆର ଯେତେ ପାରେଓ ନା; ତେମିନିଭାବେଇ ହୟରତ ଉସା (ଆ.)-ଏ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ।

ହୟରତ ଇବନେ ଆବାସ କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣିତ ହେଯେ ଯେ, ହୟରତ ଉମରର ଖିଲାଫତକାଳେ ଏକବାର ଆମି ତାର ସାଥେ ଯାଚିଲାମ; ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋନ କାଜେ ଯାଚିଲେନ । ତାର ହାତେ ଚାବୁକ ଛିଲ ଏବଂ ଆମି ଛାଡ଼ା ତାର ସାଥେ ଆର କେଉ ଛିଲ ନା । ତିନି ସ୍ଵଗତୋକ୍ତି କରିଲେନ ଏବଂ ନିଜେର ପାଯେର ପେଛନ ଦିକେ ଚାବୁକ ଦିଯେ ଆଘାତ କରିଲେନ । ହଠାତ୍ ତିନି ଆମାର ଦିକେ ଫିରେ ବଲେନ, ହେ ଆମାର ହ୍ୟୁର (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ହୟ ସେଦିନ ଆମି କେନ ବଲେଛିଲାମ ଯେ, ହ୍ୟୁର (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ହୟ ନି, ଆର ଯେ ବଲବେ ତିନି ଇଞ୍କୋଳକାଳ କରେଛେ ତାକେ ଆମି ତଳୋଯାର ଦିଯେ ହତ୍ୟା କରିବ? ହୟରତ ଇବନେ ଆବାସ କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣିତ ହେଯେ ଯେ, ଆମି ବଲଲାମ, ହେ ଆମୀରଳ ମୁଣିନିନ! ଆମି ଜାନି ନା, ଆପନିହେ ଭାଲ ଜାନବେନ । ହୟରତ ଉମର ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ, ଏର କାରଣ ଶୁଦ୍ଧ ଏହିଟି ଛିଲ ଯେ, ଆମି ଆୟାତ-

عَلَى النَّاسِ رَيْكُونَ وَكَذِيلَكَ جَعْنَكُمْ أَمْ وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ الرَّسُولِ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

(ସୁରା ଆଲ ବାକାରା: ୧୪୪) ପଢ଼ତାମ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଏଭାବେଇ ଆମରା ତୋମାଦେରକେ ଏକ ମଧ୍ୟମପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ସମତ ବାନିଯେଛି ଯେଣ ତୋମରା ମାନବଜାତିର ଓପର ତଡ଼ାବଧାୟକ ହୁଏ ଏବଂ ରସ୍ତା ତୋମାଦେର ତଡ଼ାବଧାୟକ ହନ । ଆର

ଆଲ୍ଲାହର କସମ, ଆମି ମନେ କରତାମ ଯେ,
ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ନିଜ ଉତ୍ସତର ମଧ୍ୟେ
ଜୀବିତ ଥେକେ ତାଦେର କର୍ମକାଣ୍ଡେର ସାଙ୍କ୍ଷୀ
ହବେନ । ଅତେବ, ଏ କାରଣେଇ ସେଦିନ ଆମି
ଉତ୍କ୍ରମ କଥା ବଲେଛିଲାମ ।

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଖିଲାଫତ ସମ୍ପର୍କେ ବୁଖାରୀତେ ଯେ ବିବରଣ ପାଓୟା ଯାଯା, ପୂର୍ବେଓ ତା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଛେ, (ଏଥାନେ) ଆମି ପୁନରାୟ ଉତ୍ସେଖ କରାଇଛି । ଆନ୍ସାରରା ବନୀ ସାନ୍ଦେହା'ର ବାଡିତେ ହ୍ୟରତ ସା'ଦ ବିଲ ଉବାଦା (ରା.)-ଏର କାହେ ସମବେତ ହ୍ୟ ଆର ବଲଛିଲ ଯେ, ଏକଜନ ଆମୀର ଆମାଦେର ମଧ୍ୟ ହେତେ ଆରେକଜନ ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟ ହେତେ ହୋଇ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.), ହ୍ୟରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ଉବାୟଦା ବିନ ଜାରରାହ୍ (ରା.) ତାଦେର କାହେ ଯାନ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) କିଛୁ ବଲତେ ଚାଇଲେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାକେ ଥାମିଯେ ଦେନ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ବଲତେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଆମି ଯା ବଲତେ ଚାଛିଲାମ ତାର କାରଣ ହଲ, ଆମି ଏମନ ଏକ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ କରେଛିଲାମ ଯା ଆମାର ଖୁବଇ ପଛଦେର ଛିଲ । ଆମାର ଆଶଙ୍କା ଛିଲ, ଆବୁ ବକର (ରା.) ହ୍ୟତ ଏଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛିତେ ପାରବେନ ନା ଅର୍ଥାଂ ସେଭାବେ ଆମାର ମତୋ କରେ ବଲତେ ପାରବେନ ନା । ଏରପର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଞ୍ଚିତା ପ୍ରଦାନ କରେନ ଆର ଏମନ ବଞ୍ଚିତା କରେନ ଯା ବାଗ୍ନିତାର ନିରିଖେ ସବାର ବଞ୍ଚିତାର ଶୀର୍ଷେ ଛିଲ । ତିନି ତା'ର ବଞ୍ଚିତାଯ ବଲେନ, ଆମରା ଆମୀର ଆର ତୋମରା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅର୍ଥାଂ ଆନ୍ସାରଦେର ଏକଥା ବଲେନ । ହୁରାବ ବିନ ମୁନ୍ୟେର ଏଇ କଥା ଶୁଣେ ବଲେନ, କୋନ କ୍ରମେହି ନଯ । ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଆଦୌ ନଯ । ଖୋଦାର କସମ! ଆମରା ଏମନଟି କରବୋ ନା । ଏକଜନ ଆମୀର ଆମାଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ହେବେ ଆରେକଜନ ଆମୀର ଆପନାଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ହେବେ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ନା; ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମୀର ଆମୀର ଆର ତୋମରା ଉୟିର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । କେନନା ଏହି କୁରାୟେଶରା ବଂଶେର ଦିକ ଥେକେ ସମଗ୍ର ଆରବେର ମଧ୍ୟେ ସବଚେଯେ ସମ୍ମାନିତ ଆର ଖାନ୍ଦାନେର ନିରିଖେ ସବଚେଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଆରବ, ତାହିଁ ଉମର ଅଥବା ଆବୁ ଉବାୟଦା'ର ହେତେ

ବୟାପାର କର । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଆବୁ ବକର (ରା.)-କେ ବଲେନ, ନା; ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମରା ତୋ ଆପନାର ହାତେ ବୟାପାର କରିବ, କେନନା ଆପନି ଆମାଦେର ନେତା ଏବଂ ଆମାଦେର ମାଝେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ଆମାଦେର ଚେଯେ ବେଶି ପ୍ରିୟ । ଏକଥା ବଲେ, ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ହାତ ଧରେ ଏବଂ ତା'ର କାହେ ବୟାପାର କରେନ ଆର ଅନ୍ୟରାଓ ତା'ର ହାତେ ବୟାପାର କରିବ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ହାତ ଧରେ ଫେଲେନ ଆର ବଲେନ, (ଆପନି) ଆମାଦେର ବୟାପାର ନିମ ଆର ଏକଇ ସାଥେ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ହାତେ ବୟାପାର କରେନ ଏବଂ ନିବେଦନ କରେନ ଯେ, ହେ ଆବୁ ବକର (ରା.)! ମହାନବୀ (ସା.) ଆପନାକେ ନାମାଯ ପଡ଼ାନୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେଇଲେନ, ଅତେବ ଆପନିଇ ଆଲ୍ଲାହର ଖଲීଫା । ଆପନାର ହାତେ ଆମାଦେର ବୟାପାର କରାର କାରଣ ହଲ, ଆପନି ଆମାଦେର ଚେଯେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ।

ମୁରତାଦଦେର ଫିତନା ବା ନୈରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ସୀରାତ ଇବନେ ହିଶାମେ ଲେଖା ଆଛେ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥନ ମାରା ଯାନ ତଥନ ମୁସଲମାନଦେର ବିପଦାବଲୀ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ । ହ୍ୟରତ ଆୟୋଶା (ରା.)-ଏର ବରାତେ ଆମାର କାହେ ସେଇ ରେଓୟାଯେତ ପୌଛିଛେ (ଯାତେ) ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ତଥନ ଆରବ ମୁରତାଦ ହେଁ ଯାଯ ଆର ଇହୁଦି ଓ ଖ୍ରିସ୍ତାନରା ମାଥାଚାଡ଼ା ଦେଇ ଏବଂ କପଟତା ପ୍ରକାଶ ପେଇୟ ଯାଯ । ଏଟି ଇବନେ ଇସହାକେର କଥା । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହୁରାଯରା (ରା.) ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଯଥନ ଇନ୍ତେକାଲ ହ୍ୟ ଏବଂ ତା'ର ତିରୋଧାନେର ପର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଖଲීଫା ହନ ଆର ଆରବଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଯାର ଅସ୍ଵିକାର କରାର ସେ ଅସ୍ଵିକାର କରେ, ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ବଲେନ, ଆପନି ମାନୁଷେର ସାଥେ କୀଭାବେ ଲଡ଼ାଇ କରବେ, ଯଥନ କିନା ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଇନ, ତାରା ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 'ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହା' ନା ବଲବେ ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମାକେ ତାଦେର ସାଥେ

ଲଡ଼ାଇ ବା ଯୁଦ୍ଧ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଓୟା ହେଁଛେ! ଅର୍ଥାଂ ଯାରା 'ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହା'ର ସ୍ଵୀକାରୋତ୍ତମ ଦିଯେଇ ତାଦେର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରା ଯାବେ ନା ଆର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି 'ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହା'ର ଘୋଷଣା ଦିବେ ସେ ଆମାର ହାତ ଥେକେ ସ୍ଵୀଯ ପ୍ରାଣ ଓ ସମ୍ପଦ ରକ୍ଷା କରିବେ, ତବେ କୋନ ବୈଧ କାରଣ ଥାକଲେ ଭିନ୍ନ କଥା ଆର ତାର ହିସାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ଆଲ୍ଲାହର ହାତେ । ଏକଥା ଶୁଣେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ନାମାଯ ଓ ଯାକାତେର ମଧ୍ୟେ ଯେ-ଇ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବେ ଆମି ତାର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରିବ, କେନନା ସମ୍ପଦେର ଓପର ଯାକାତ ପ୍ରଦେଯ । ଆର ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ତାରା ଯଦି ଆମାକେ (ଉଟ୍ଟେର) ହାଁଟୁ ବାଁଧାର ଏକଟି ରଣ ଦିତେଓ ଅସ୍ଵିକାର କରେ ଯା ତାରା ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଦିତେ ତାହଲେ ତା ନା ଦେଓୟାର କାରଣେଓ (ଆମି) ତାଦେର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରିବ । ହ୍ୟରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଏରପର ଆମି ଦେଖି ଯେ, ଲଡ଼ାଇଯେର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ବକ୍ଷ ଉତ୍ୟୋଚିତ କରେନ-ତଥନ ଆମି ଅନୁଧାବନ କରି ଯେ, ଏଟିହି ସତ୍ୟ ।

ହ୍ୟରତ ଉସାମା ବିନ ଯାଯେଦ ଏଇ ବାହିନୀ ଯାତ୍ରାର ପ୍ରାକାଳେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ହ୍ୟରତ ଉସାମାକେ କିଛୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାନ କରେନ । ହ୍ୟରତ ଉସାମା ଆରୋହିତ ଛିଲେନ ଆର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାର ସାଥେ ପାଇୟ ହେଁଟେ ଯାଇଲେନ । ହ୍ୟରତ ଉସାମା ଅନୁରୋଧ କରେନ ଯେ, ଆପନି ବାହନ ଆରୋହନ କରିବନ ନା ଆର ଖୋଦାର କସମ, ଆମି ଆରୋହନ କରିବ ନା । ତିନି ଆରୋ ବଲେନ, ଆର ଆମାର କୀ ହେଁଛେ ଯେ, ଆମି ଆମାର ପା କିଛିକଣ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଧୂମଲିନ କରିବ ନା! କେନନା ଗାଜୀର ନେଯା ପ୍ରତିଟି ପଦକ୍ଷେପେର ପ୍ରତିଦାନେ ସାତଶତ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖା ହ୍ୟ ଆର ତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସାତଶତଶ କଷମା କରା ହ୍ୟ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେୟାର ପର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ହ୍ୟରତ ଉସାମାକେ ବଲେନ, ତୁମି ଯଦି ସମୀଚୀନ ମନେ

କର ତାହଲେ ଉମରେର ମାଧ୍ୟମେ ଆମାର ସାହାଯ୍ୟ କର । ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ହ୍ୟରତ ଉସାମାର କାହେ ହ୍ୟରତ ଉମରକେ ତାର କାହେ ରେଖେ ଯାଓଯାର ଅନୁମତି ଚାନ, କେନନା ମହାନବୀ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଉମରକେ ସେଇ ବାହିନୀର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କରେଛିଲେନ । ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉସାମା ତାକେ ଉକ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ଇଯାମାମାର ଯୁଦ୍ଧେ ୭୦ ଜନ ହାଫେୟ ଶାହାଦତ ବରଣ କରେନ- ଏ ସମ୍ପର୍କେ ହ୍ୟରତ ଯାଯେଦ ବିନ ସାବେତ ଆନ୍ସାରୀ ରେଓୟାରେତ କରେନ ଯେ, ଇଯାମାମାର ଲୋକଦେର ସଖନ ଶହୀଦ କରା ହ୍ୟ ତଥନ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଆମାକେ ଡେକେ ପାଠାନ ଆର ସେଇ ସମୟ ତାର କାହେ ଛିଲେନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଉମର ଆମାର କାହେ ଏସେହେନ ଆର ତିନି ବଲେହେନ ଯେ, ଇଯାମାମାର ଯୁଦ୍ଧେ ବହୁ ମାନୁଷ ଶହୀଦ ହେଁଥେ । ଆମାର ଆଶଙ୍କା ହଲ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧେତ କ୍ଵାରିଆ ନିହତ ହତେ ପାରେନ । ଏଭାବେ କୁରାନେର ଅନେକ ଅଂଶ ନଷ୍ଟ ହେଁ ଯାବେ, ଯଦି ନା ତୁମି କୁରାନକେ ଏକସ୍ଥାନେ ଏକତ୍ରିତ କର । ଆର ଆମାର ମତ ହଲ, ଆପନି କୁରାନକେ ଏକସ୍ଥାନେ ଏକତ୍ରିତ କରଣ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ଉମରକେ ବଲି, ଆମି ଏମନ କାଜ କୀଭାବେ କରତେ ପାରି ଯା ମହାନବୀ (ସା.) କରେନ ନି! ଉମର ବଲେନ, ଖୋଦାର କସମ, ଆପନାର ଏହି କାଜଟି ଶୁଭ ହବେ । ଉମର ଆମାକେ ବାରବାର ଏଟିହି ବଲତେ ଥାକେନ, ଏମନକି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏର ଜନ୍ୟ ଆମାର ବକ୍ଷ ଉନ୍ନୁତ କରେ ଦେନ ଆର ଏଥନ ଆମିଓ ତା ସମୀଚୀନ ମନେ କରି ଯା ଉମର ସମୀଚୀନ ମନେ କରେଛେ । ହ୍ୟରତ ଯାଯେଦ ବିନ ସାବେତ ବଲେନ, ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ସେଥାନେ ବସା ଛିଲେନ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିପ୍ତ ଛିଲେନ, କଥା ବଲଛିଲେନ ନା । ଏରପର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ତୁମି ଯୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆର ଆମରା ତୋମାର ବିଷୟେ କୋନ କୁଧାରଣା କରି ନା । ତୁମି ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.)-ଏର ଓହି ଲିପିବଦ୍ଧ କରତେ । ତାଇ ସେଥାନେ ସେଥାନେ କୁରାନାନ

ଆହେ ସନ୍ଧାନ କର । ଆର ଏରପର ସେଗୁଲୋ ନିଯେ ଏକସ୍ଥାନେ ଏକତ୍ରିତ କର । ହ୍ୟରତ ଯାଯେଦ ବିନ ସାବେତ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ କସମ, ଯଦି ତିନି ପାହାଡ଼ଗୁଲୋର ମଧ୍ୟ ଥେକେ କୋନ ଏକଟି ପାହାଡ଼କେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥେକେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନେ ନିଯେ ଯାଓଯାର ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟାସ କରତେନ ତାହଲେଓ ଆମାର ଜନ୍ୟ ସେଇ କାଜ ତତ୍ତ୍ଵ କଠିନ ହତ ନା ଯତ୍ତା କିଳା ଏହି କାଜ, ଯା କରାର ଜନ୍ୟ ତିନି ଆମାକେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେଛେନ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତ କୁରାନାନ ସଂକଳିତ କରା । ଆମି ବଲଲାମ, ଆପନାରା ଉଭୟେ ସେଇ କାଜ କୀଭାବେ କରତେ ପାରେନ ଯା ମହାନବୀ (ସା.) କରେନ ନି! ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଖୋଦାର କସମ, ଏହି ଭାଲ କାଜ । ଆମି ତାକେ ବାରବାର ବଲତେ ଥାକି, ଅବଶ୍ୟେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏହି କାଜେର ଜନ୍ୟ ଆମାର ବକ୍ଷ ଓ ଉନ୍ନୁତ କରେ ଦେନ ଯାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବକ୍ଷ ଉନ୍ନୁତ କରେ ଦିଯେଛିଲେନ । ଆମି ଦନ୍ତଯାମାନ ହଇ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତ କୁରାନେର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରତେ ଥାକି । ସେଟିକେ ଚାମଡ଼ାର ଟୁକରୋ, କାଁଧେର ହାଡ଼, ଖେଜୁରେର ଶାଖା ଏବଂ ମାନୁଷେର ବକ୍ଷ ଥେକେ ଏକତ୍ରିତ କରତେ ଥାକି । ଏମନକି ଆମି ସୂରା ତୋବାର ଦୁଟି ଆଯାତ ହ୍ୟରତ ହ୍ୟାଯମା ଆନ୍ସାରୀର କାହେ ପାଇ, ସେଥିଲେ ତିନି ଛାଡ଼ା ଆର କାରୋ କାହେ ପାଇ ନି । ଆର ସେଗୁଲୋ ହଲ:

لَقْدِ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ
 مَا عَنِتُمْ حِبْصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ
 (ସୂରା ତୋବା: ୧୨୮)

ଅର୍ଥାତ୍, ନିଶ୍ଚଯ ତୋମାଦେର କାହେ ତୋମାଦେରଇ ମାବା ଥେକେ ଏକଜନ ରସୂଳ ଏସେହେନ । ତୋମାଦେର କଷ୍ଟ ପାଓଯା ତାର କାହେ ଅସହଳୀୟ ଆର ତିନି ତୋମାଦେର ମଙ୍ଗଲେର ଲୋଭ ରାଖେନ, ମୁମିନଦେର ଜନ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାର୍ଦ୍ଦିତ ଓ ବାରବାର କୃପାକାରୀ । ଏଥାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଏକଟି ଆୟାତେର ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ, ହାଦୀସେ ଯଦିଓ ଦୁଟି ଆୟାତ ଲେଖା ଆହେ । ହ୍ୟତ ପରେର ଆୟାତେ ଥାକବେ ।

ଏରପର ରେଓୟାରେତ ରଯେଛେ ଯେ, ସେବ ପୃଷ୍ଠାଯ ପରିବର୍ତ୍ତ କୁରାନାନ ଏକତ୍ରିତ କରା ହେଁଛିଲ ସେଗୁଲୋ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ଲା ଏହି କାଜେର ଦେନ ଯାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର କାହେ ଥାକେ ଯତକ୍ଷଣ ନା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାକେଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦେନ । ଏରପର ହ୍ୟରତ ହାଫସା ବିନତେ ଉମର ଏର କାହେ ଥାକେ । ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତାର କାଜ ଥେକେଓ, ସେମନଟି ପୂର୍ବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଁଥେ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ତା ନିଯେ ନିଯେଛିଲେନ ।

ଏହି ମୃତ୍ତିଚାରଣ ଅବ୍ୟାହତ ଆହେ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ଏ ଧାରା ଅବ୍ୟାହତ ଥାକବେ ।

(କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଲାଡେକ୍ଷେର ତଡ଼ାବଧାନେ ଅନୁଦିତ)

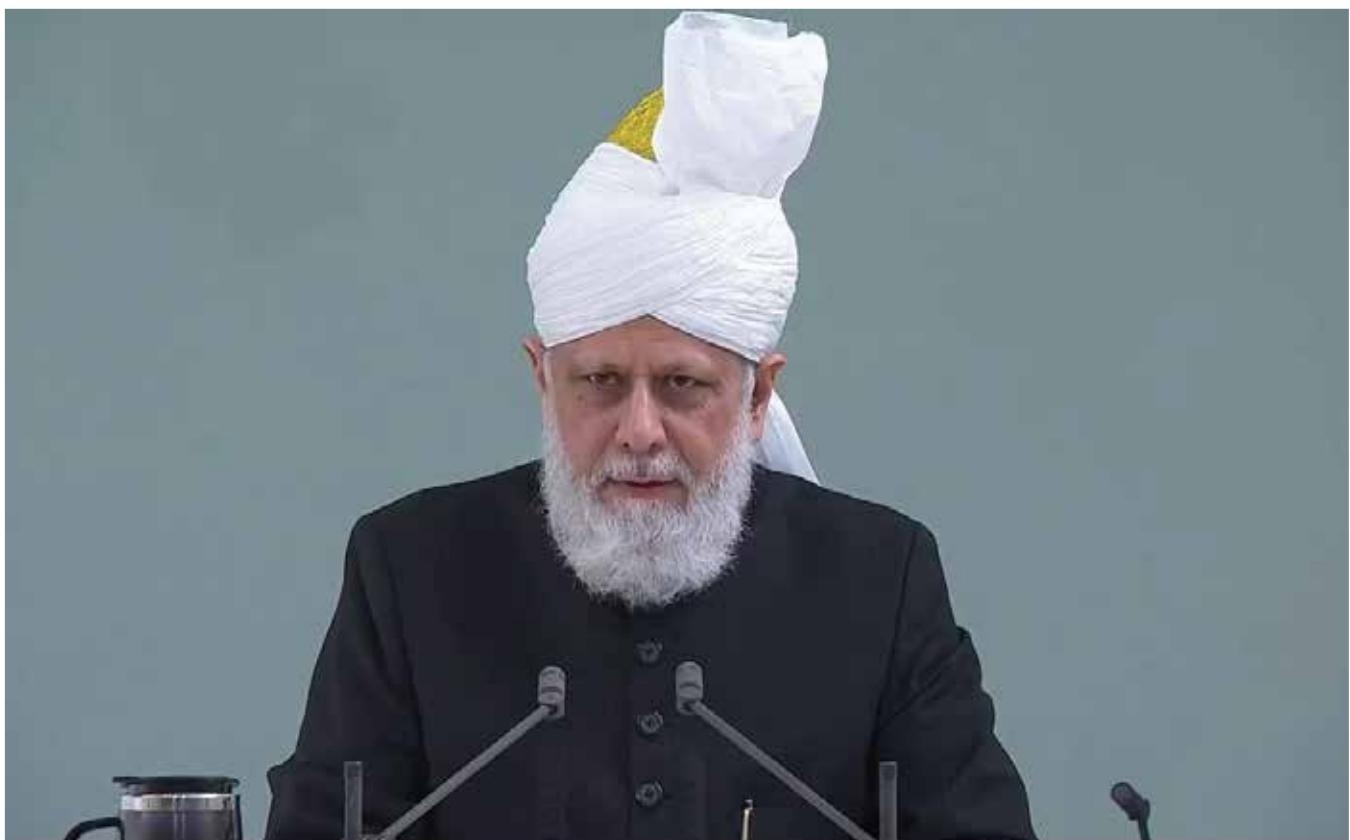
Dr. Nazifa Tasnim
Chief Consultant
Oral & Dental Surgeon
BMDC Reg. No.: 4299
BDS (DU), PGT (BSMMU)
Specially Trained in Fixed Orthodontic Braces

Smile Aid
444, Kuwaiti Mosque Road
(Apollo Hospital-DhaliBari Link Road)
Shahid Muktijoddha Din Mohammad Dilu Bhaban
Adjacent to Basundhara R/A, Block A (Dhali Bari Pocket Gate)
Vatara, Dhaka - 1212

Consultant
Holy-Lab Hospital & Diagnostic Center
KumarShil Mor, Brahmanbaria

 <p>Consultation Days :: Tuesday - Friday For Appointment :: 01703 720 606 https://goo.gl/maps/UjX3RdaVzJ2 fb.me/DrSmileAid</p>	<p>Consultation Days :: Saturday - Monday For Appointment :: 01996 244 087 01778 642 471</p>
--	--

୩୧ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ
 ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ
ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର
ଈନ୍ଦୁଲ ଆୟହାର ଖୁତବା

**ତାଶାହ୍ହୁଦ, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା
 ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହୃଦୟର
 ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ:**

ଆଜ ଈନ୍ଦୁଲ ଆୟହା । ଏ ହଳ ସେହି ଈନ୍ଦୁ
 ଯାକେ କୁରବାନୀର ଈନ୍ଦ ବଲା ହୟ । ମୁସଲିମ
 ବିଷେର ସର୍ବତ୍ର ମୁସଲମାନରା ଖୁବ ଆଗହେର
 ସାଥେ ଏହି ଈନ୍ଦ ଉଦ୍ୟାପନ କରଛେ । ସମଯେର
 ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥାକାର କାରଣେ ଅନେକ ଜାଯଗାୟ
 ଆଗାମୀକାଳ ଈନ୍ଦ ଉଦ୍ୟାପନ କରା ହବେ । ଏହି
 କୁରବାନୀର ବିଷୟଟି ହଦୟେ ସଦା ଜାଗରକ
 ରାଖାର ଜନ୍ୟ ଅଥବା ସେହି ଘଟନା ହଦୟେ

ଜାଗରକ ରାଖାର ଜନ୍ୟ ଯା ଚାର ହାଜାର
 ବଚରେର ଅଧିକ ପୂର୍ବେ ଘଟେଛିଲ, ମୁସଲମାନ
 ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗ ଥିକେ ଏହି କୁରବାନୀର ଈନ୍ଦ
 ଉଦ୍ୟାପନ କରେ ଆସିଛେ । ଏତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ
 ଅତିକ୍ରମ ହେତୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁ'ମିନେର
 ହଦୟେ ଏହି କୁରବାନୀର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ସେହି
 ଘଟନା ସ୍ମରଣ କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ କୋନକପ ଘାଟିତି
 ହୟ ନି । ତବେ ଏ କଥା ସତ୍ୟ, ଏମନ
 ଅଗଣିତ ଲୋକ ଥାକବେ ଯାରା କେବଳ ଏକଟି
 ଆନନ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିସେବେ ଏହି ଈନ୍ଦ ସ୍ମରଣ
 ରାଖେ, ଏମନକି ଏହି ଈନ୍ଦେର ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା

କରେ ଏବଂ ଈନ୍ଦ ଉଦ୍ୟାପନ କରେଓ ବଟେ ।
 ତାରା କେବଳ ଲୋକ ଦେଖାନୋର ଜନ୍ୟ ଏବଂ
 ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଞ୍ଚ କୁରବାନୀଓ
 କରେ ଥାକେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁ'ମିନ ଏକଟି
 ବିଶେଷ କୁରବାନୀକେ ସ୍ମରଣ ରାଖେ । ସେହି
 କୁରବାନୀର ଗୁରୁତ୍ୱକେ ସ୍ମରଣ ରାଖେ ଏବଂ ଉତ୍ତ
 କୁରବାନୀର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ମରଣ ରାଖେ । ଆର
 ଏମନଭାବେ ସ୍ମରଣ ରାଖେ ଯେଭାବେ ସ୍ମରଣ
 ରାଖା ଉଚିତ । ହାଜାର ବଚର ପୂର୍ବେ ପିତା-ପୁତ୍ର
 ଯେ କୁରବାନୀର ବହିପ୍ରକାଶ ଘଟିଯେଛିଲେନ,
 ସେହି ଘଟନାର ସ୍ମରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁ'ମିନେର

ହଦୟକେ ଆବେଗାପ୍ଲୁତ କରେ ଦେୟ ।
ସାଧାରଣତ ମାନୁଷ ନିଜେର ଦୁଃଖ-କଟ୍ ଥେକେ
ମୁକ୍ତି ଲାଭେର କିଛୁକାଳ ପର ତା ଭୁଲେ ଯାଯ ।
ଭୁଲେ ଯାଯ ଯେ, ସେ ଏକସମୟ କଟେର ମାଝେ
ଦିନ କାଟିଯାଇଛେ, ଏରପର ସେ ଜାଗିତିକ
କାଜକର୍ମେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଁ ପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଏହି
ଘଟନା ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲା ପବିତ୍ର କୁରାନେ
ସଂରକ୍ଷିତ କରେ କୁରବାନୀର ଏକଟି ମାନଦଣ୍ଡ
ସର୍ବଦାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ଦିଯେଛେ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁ'ମିନକେ ଏହି ମାନଦଣ୍ଡ ସର୍ବଦା
ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖାର ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁ'ମିନେର ଜନ୍ୟ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମୁସଲମାନେର ଜନ୍ୟ କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
ସ୍ମରଣ ରାଖା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ଦିଯେଛେ । କୀ
ଉତ୍ତମ ମାନଦଣ୍ଡ ଯେ, ଆଜିଓ ଆମରା ଯଥିନ
ସେହି ଘଟନା ଶୁଣି, ଏ ବିଷୟେ ଗଭୀର
ଅଭିନିବେଶ କରି, ତଥିନ ହଦୟେ ଗଭୀର
ଆବେଗେର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏହି କୋଣ ସାଧାରଣ
ବିଷୟ ନୟ ଯେ, ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବାର୍ଧକ୍ୟେ ଗିଯେ
ସନ୍ତାନ ଲାଭ କରିଲ, ସେ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ତାର ବୟସରେ
ପ୍ରାୟ ନରବାହି ବହୁରୁଷ । ତାଙ୍କେ ଯଥିନ ଆଜ୍ଞାହ୍ର
ପକ୍ଷ ଥେକେ ସ୍ଵପ୍ନେ ଆଦେଶ ଦେୟା ହଲ ଯେ,
ନିଜ ସନ୍ତାନକେ କୁରବାନୀ କର, ଆର ସେହି
ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏର ବାହ୍ୟିକ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ
କରେ ତିନି ତାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକେ କୁରବାନୀ
କରାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଁ ଗେଲେନ । ଅତଏବ
ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲାର ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟି ଆର ତାର
ଆଦେଶେର ସାମନେ ମାଥା ପେତେ ଦେୟାର କତ
ଉତ୍ତମ ମାନଦଣ୍ଡ ତିନି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଲେନ !

ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ (ଆ.)-ଏର ଏ କତିଇନା
ଉତ୍ତମ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯେ, ସେହି ଆଦେଶ ଶୋନାମାତ୍ର
ଛେଲେକେ ଉପ୍ପଡ଼ କରେ ତାର ଗଲାଯ ଛୁରି
ଚାଲାତେ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଁ ଗେଲେନ । ଆର କେବଳ
ପିତାଇ ଏ କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତି ନେନ ନି,
ପିତାର ତୋ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଛିଲାଇ,
ତିନି ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟେର ସୁଉଚ୍ଚ
ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଁଛିଲେନ । ବରଂ ସେହି
ସନ୍ତାନଓ ନାବାଲକ ହୁଏ ପରେ ଏ ବିଷୟେ
ସମ୍ମତ ହନ ଯେ, ଠିକ ଆଛେ, ଯଦି ଆଜ୍ଞାହ୍
ତା'ଲାର ଆଦେଶ ଏମନିଇ ହେଁ ଥାକେ ଯେ,
ଆମି କୁରବାନୀ ହିଁ, ତାହଲେ ଆମି ପ୍ରକ୍ଷତ ।
ସେହି ନାବାଲକେର ଉତ୍ତରରେ ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲା

ପବିତ୍ର କୁରାନେ ସଂରକ୍ଷଣ କରେଛେ । ଆର
ନାବାଲକ ସେହି ସନ୍ତାନେର ଏହି ଉତ୍ତର ଛିଲ
ଯେ,

يَا أَبْتِ افْعُلْ مَا تُؤْمِرُ ۖ سَسْجِدُنِي إِن شَاءَ
اللَّهُ مِن الصَّابِرِينَ (୧୦୩)

“ହେ ଆମାର ପିତା! ଆଜ୍ଞାହ୍ ଯେ ଆଦେଶ
ଦିଯେଛେ, ଆପଣି ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ । ନିଶ୍ଚୟ
ଆପଣି ଆମାକେ (ନିଜ ଈମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ)
ଧୈର୍ଯ୍ୟଶିଳଦେର ମାଝେ ଅଭିଭୂତ ପାବେନ । ଯାରା
କୁରବାନୀ କରେ ଥାକେନ ଏବଂ ସାନନ୍ଦେ
କୁରବାନୀ କରେ ଥାକେନ ଆର ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲାର
ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେନ, ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ତ
ଉତ୍ତର ଏକ ଉପମା ହେଁ ଆଛେ । ଆର
ଯେସକଳ ଯୁବକ ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେନ ଏବଂ କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ
ତାଦେର ଉତ୍ତର ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ଏମନିଇ ହୁଏଯା
ଉଚିତ । ଅତଏବ ଆମରା ଯଦି ଗଭୀରଭାବେ
ଅଭିନିବେଶ କରି, ତାହଲେ କେ ଆଛେ ଯେ
ଏମନ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ ନା?
ବୃଦ୍ଧଦେର ଜନ୍ୟ କୁରବାନୀର ଉପମା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରେଛେ ଏକ ନରବାହି ବହୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧ ।
ନାବାଲକ ଓ ଯୁବକଦେର ଜନ୍ୟ ଆଦର୍ଶ
ଉପର୍ଥାପନ କରେଛେ ଏକ ନାବାଲକ ।
ଅତଏବ ଆମରା ଯଥିନ ଏ ଘଟନା ଶୁଣି ଏବଂ
ପାଠ କରି ତଥିନ ଆମରା ସକଳେଇ
ଆବେଗାପ୍ଲୁତ ହେଁ ଯାଇ । ଆଧିକାଂଶେର
ଚୋଥ ଅଶ୍ରୁସିଙ୍କ ହେଁ ଯାଯ । କିନ୍ତୁ ଆମାଦେର
ଜନ୍ୟ କେବଳ ଏତୁକୁଇ ଯଥେଷ୍ଟ ନୟ ବରଂ
ଆମାଦେରକେ ଏର ପାଶାପାଶ ନିଜେଦେର
ସେହି ଅଞ୍ଚୀକାର ଯେ, ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁରବାନୀର
ଜନ୍ୟ ସଦା ପ୍ରକ୍ଷତ ଥାକି’- ଏ ବିଷୟେଓ
ଆତ୍ମଜିଜ୍ଞାସା କରାର ପ୍ରୋଜନ ରଯେଛେ ।
ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ (ଆ.)-ଏର ନିଜ
ସନ୍ତାନେର କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଲାର
ଆଦେଶେ ପ୍ରକ୍ଷତି ଗ୍ରହଣ କରା ଏ ଦିକ ଥେକେ
ଆରୋ ଗୁରୁତ୍ୱବହ ଆର କେବଳମାତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷତି
ଗ୍ରହଣ କରାଇ ନୟ ବରଂ ତାର ଗଲାଯ ଛୁରି
ଚାଲିଯେ କରେର ମାଧ୍ୟମେ ତା ବାନ୍ତବାଯନ
କରତେ ଚେଯେଛିଲେନ । ଆମରା ଯଦି ହ୍ୟରତ
ଇବରାହୀମ (ଆ.)-ଏର ନମନୀୟ ସ୍ଵଭାବେର
ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ତଥିନ ଆମରା ଦେଖି ଯେ,

ତାର ହଦୟ ଶତ୍ରୁର ଜନ୍ୟ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନମନୀୟ
ଛିଲ । ତିନି ଶତ୍ରୁର କଟ୍ ସହ୍ୟ କରତେ
ପାରନେନ ନା । ଆର ତାର ନମନୀୟ ହଦୟେର
ମାନଦଣ୍ଡ ଏରପ ଛିଲ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଲାଓ
ତାର ଏହି ବିଶେଷ ଗୁଣକେ ଉତ୍ତ୍ରେଖ କରେ
ପବିତ୍ର କୁରାନେ ସଂରକ୍ଷଣ କରେଛେ ଆର
ଖୋଦା ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ (ଆ.)
ସମ୍ପର୍କେ ବଲେଛେ ଯେ, ତିନି ଛିଲେନ
'ଆୟାହନ' ଓ 'ହାଲୀମୁନ' [ତଥା କୋମଲ
ହଦୟେର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ସହନଶୀଳ] ।
ଅନେକ ନମନୀୟ ହଦୟେର ଅଧିକାରୀ ଛିଲେନ ।
ହଦୟ ଦ୍ୟାଯ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଛିଲ । ସଦି ତାର
ସ୍ଵଭାବ ଏରପାଇ ଛିଲ ତବେ ନିଜ ସନ୍ତାନେର
ଜନ୍ୟ ତାର ହଦୟ କି ହାହାକାର କରେ ଓଠେ
ନି? ନିଃନେଦେହେ ହାହାକାର କରେ ଉଠେଛିଲ ।
କିନ୍ତୁ ସେସମୟ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଟ୍କେ
ଉପେକ୍ଷା କରେ କେବଳମାତ୍ର ଖୋଦା ତା'ଲାର
ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଭାଲବାସାକେ ସବକିଛୁର ଓପର
ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଯେଛେ । ଆର ଏହି ବିଷୟଟିଇ
ତାକେ ଅନ୍ୟଦେର ତୁଳନାୟ ବିଶିଷ୍ଟ କରେଛେ ।
ଆର ଏହିଟିଇ ସେହି ବିଶେଷ ଗୁଣ ଯା ଖୋଦା
ତା'ଲାର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସତା, ଭାଲବାସା ଓ
ତ୍ୟାଗେର ମାନଦଣ୍ଡ ହୁଏଯା ଉଚିତ । ଯେ କାରଣେ
କିଯାମତ ଅବଧି ମୁସଲମାନରା ଯଥନିଇ ହ୍ୟରତ
ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ଦରନ ପ୍ରେରଣ
କରବେ ତଥିନ ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ
(ଆ.)-କେଓ ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ମରଣ କରବେ । ଆର
ଏହି ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ (ଆ.)-ଏର
କୁରବାନୀ ନୟ ବରଂ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଯେଭାବେ
ଆମାଦେର ଜାନାଯ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଇସମାଇଲ
(ଆ.) ସାନନ୍ଦେ କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ
ଛିଲେ ଯା ଏକଟୁ ଆଗେଇ ଉତ୍ତ୍ରେଖ କରା ହଲ ।
ତାର ଏହି ତ୍ୟାଗେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତାଙ୍କେଓ ଅନ୍ୟଦେର
ତୁଳନାୟ ବିଶିଷ୍ଟ କରେଛେ । ତିନି କେନ ଏହି
କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ ଛିଲେନ? ଏ କାରଣେ
ଯେ, ତାର ହଦୟେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରତି
ଭାଲବାସାର ଚାରା ରୋପିତ ହ୍ୟେଛିଲ । ଆର
ଏ ଚାରା ରୋପିତ ହବାର କାରଣେ ତାର ମାଝେ
ଏ ଅନୁଭୂତି ସୃଷ୍ଟି ହ୍ୟେଛିଲ ଯେ, ଏ କୁରବାନୀ
ଆମାଦେର ଉତ୍ତରିତର ସୋପାନ । ଆର ଏ
ଅନୁଭୂତି ପିତା-ପୁତ୍ର ଦୁ'ଜନେର ମାଝେଇ ସୃଷ୍ଟି
ହ୍ୟେଛିଲ । ଅତଏବ ଯଥିନ ଆମରା ହ୍ୟରତ

ଇବରାହିମ (ଆ.) ଓ ହସରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ଘଟନା ଶୁଣେ ଆବେଗାଯିତ ହଇ ଏବଂ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିକ ହଇ ତା ଏ ଜନ୍ୟ ଯେ, ଏ ଘଟନାର ପ୍ରଭାବ ଆମାଦେର ମନ୍ତ୍ରକେ ଏକ ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି କରେ । କିନ୍ତୁ ହସରତୋ ଆମାଦେର ଅଧିକାଂଶେର ହଦୟ ସେ ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଗ ଓ ଅବସ୍ଥାକେ ବୁଝାତେ ସକ୍ଷମ ହବେ ନା ଯା ସେସମୟ ହସରତ

ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ହଦୟେ ଛିଲ । ତଥନ ତା'ର ହଦୟେର ଅବସ୍ଥା ଏକପ ଛିଲ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଳା ଆମାକେ ତା'ର ଜନ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ କରେ ତା'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଏକଟି କୁରବାନୀ କରତେ ବଲେଛେନ । ଆର ଏର ପ୍ରତିଦାନସ୍ଵରୂପ ଆମି କୀ ପାଛି? ଆମି ଆମାର ଖୋଦା, ଆମାର ପ୍ରେମାସ୍ପଦେର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରାଛି । ତା'ର ଚିନ୍ତାଚେତନା ଏକପ ଛିଲ ଯେ, ଆମାର ଖୋଦା ଆମାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହଚେନ । ଆର ଏଟି ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଏକ ଚିନ୍ତାଚେତନାଇ ଛିଲ ନା ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ କୁରାନ ପାଠକାରୀ, ଦରନ ପାଠକାରୀ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଅବଗତ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଳା ଏ କୁରବାନୀକେ ସ୍ମରଣ ରେଖେଛେ ଏବଂ କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକେ ଅମର କରେ ଦିଯେଛେନ । ତା'ର କୁରବାନୀକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ଏକ ଅନନ୍ୟ ନିର୍ଦଶନ ବାନିୟେ ଦିଯେଛେନ କାରଣ ହସରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ତା'ର ନିଜ ଦୁଃଖ-କଟ୍ ଅପେକ୍ଷା ଖୋଦା ତା'ଳାର ସେଇ ଅନୁଗ୍ରହକେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଯେଛେନ କେନା ଖୋଦା ତା'ଳା ଏହି କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ଆମାକେ ମନୋନୀତ କରେଛେ । ତିନି ଏଟି ବଲେନ ନି ଯେ, ଏଟି ଆମାର ଅନୁଗ୍ରହ ବା ଆମାର ସନ୍ତାନେର ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ, ତାକେ କୁରବାନୀ ଦେଯା ହଚେ ଅଥବା ସେ କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ସମ୍ମତ ହେଯେଛେ ବରଂ ଏଟି ଖୋଦା ତା'ଳାର ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ, ତିନି ଆମାକେ ଓ ଆମାର ସନ୍ତାନକେ ମନୋନୀତ କରେଛେ ।

ତାରା କୁରବାନୀ କରେ ଏ ଧାରଣାକେ ମନ-ମନ୍ତ୍ରକେ ପୋଥିତ କରେ ଦିଯେଛେନ ଯେ, ଆମାର କୁରବାନୀର କୋନ ଗୁରୁତ୍ୱ ନେଇ ବରଂ ଏଟି ଖୋଦା ତା'ଳାର ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ, ତିନି ଆମାକେ ଏହି କୁରବାନୀ କରାର ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରେଛେ । ଅତଏବ ଆମରା ଯଥନ ସକଳ

ପ୍ରକାର କୁରବାନୀ କରାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ତଥନ ଆମାଦେରକେଓ ଏ ଧାରଣାକେ ମନ-ମନ୍ତ୍ରକେ ପୋଥିତ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ଅବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମାଦେର କୁରବାନୀ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ । ଏଟି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳାର ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ, ତିନି ଯଦି ଆମାଦେର କାହିଁ ଥେକେ କୋନ କୁରବାନୀ ଗ୍ରହଣ କରେନ ଆର ଏର ପ୍ରତିଦାନସ୍ଵରୂପ ଆମରା ତାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ପାରି । ଆର ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଏଟିହି ଯେ, ଆମାଦେର କୁରବାନୀସମୂହ ହସରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ଓ ହସରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର କୁରବାନୀର ତୁଳନାୟ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ଆମରା ଯଦି ଧର୍ମକେ ଦୁନିଆର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦୋଯାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଓପର ଏକଟୁ ହଲେଓ ଆମଲ କରି ତବେ ଖୋଦା ତା'ଳା ଆମାଦେର ସୀମାହିନଭାବେ ପୁରୁଷ୍କୃତ କରେନ । ଅସଂଖ୍ୟ ଆହ୍ମଦୀ ଏ ବିଷୟେ ଅଭିଜ୍ଞତା ରାଖେନ । ଏ ବିଷୟେ ଅସଂଖ୍ୟ ଚିଠିପତ୍ର ଆମି ପେଯେ ଥାକି ଯେ, କୀଭାବେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ତାଦେର ଛୋଟ ଛୋଟ କୁରବାନୀକେ ଗ୍ରହଣ କରେ ପୁରୁଷ୍କୃତ କରେଛେନ! ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ, ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ କରାର କରେକ ଘଟା ପରେଇ ତାର ପ୍ରତିଦାନ ପେଯେ ଯାଯା । ଏରକମ ଆରୋ ବହୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ । ଅତଏବ ଏ ଆବେଗ ଅଷ୍ଟାଯୀ ହେଉୟା ଉଚିତ ।

ତାରପରଓ ଖୋଦା ତା'ଳାର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ କଲ୍ୟାନରାଜିକେ ଏକବାର ଲାଭ କରେଇ ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ ହେଉୟା ଉଚିତ ନଯ ବରଂ ଖୋଦା ତା'ଳାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଇଚ୍ଛା ଓ ତାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରୟାସ ଯେନ ଜୀବନେର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଂଶେ ପରିଣିତ ହେଁ । ଆର ତଥନଇ ଆମରା ଏଟି ବଲତେ ପାରବ ଯେ, ଆମରା ଆମାଦେର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣେର ଚେଷ୍ଟା କରେଛି । ଆର ଭବିଷ୍ୟତେ ଏ ଚେଷ୍ଟାମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଥାକେ । ଦୁ'ଏକଟି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଛାଡ଼ା ପୁଣ୍ୟମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରଭାବ ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରଜନନ୍ସମୂହେତେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଁ । ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଚିନ୍ତା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକେ । ତଥନ ସ୍ତ୍ରୀ-ସନ୍ତାନରାଓ ଏଟି ଉପଲକ୍ଷି କରତେ ପାରେ ଯେ, ଆମାଦେର ଜୀବନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହଚେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳାର ସନ୍ତ୍ରେଷି ଓ ନୈକଟ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରା ।

ଅତଏବ ଏ ପରିବେଶ ନିଜ ଗୃହମୁହେ ସୃଷ୍ଟି ଅତଏବ ଏ ପରିବେଶ ନିଜ ଗୃହମୁହେ ସୃଷ୍ଟି

କରାର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା ଓ ଆମଲେର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟାଯତା ଆବଶ୍ୟକ । ହସରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ନିଜ ପୁତ୍ରେର ଗଲାଯ ଛୁରି ଚାଲାନୋ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ର ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ନିଜ ଗଲାଯ ତାର ପିତାର ଛୁରି ଚାଲାନୋର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଁ ଯାଓୟା ଆବଶ୍ୟକଭାବେ ଏକ ମହାନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଆର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ତାଦେର ଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକେ ସମ୍ମାନିତ କରେଛେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକେ କବୁଲ କରେ ବାହିକଭାବେ ପୁତ୍ରେର ଗଲାଯ ଛୁରି ଚାଲାନୋ ଥେକେ ତାକେ ବିରତ କରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ବଲେଛେ, **قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ** (ସୂରା ଆସ ସାଫଫାତ: ୧୦୬)

ତଥା, ‘ତୁମି ତୋମାର ସ୍ଵପ୍ନ ଅବଶ୍ୟଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେଛ । ଏଥିନ ଛୁରି ଚାଲାନୋର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ନେଇ । ଆର ଏଭାବେଇ ଆମରା ସଂକରମପରାଯଣଦେର ପ୍ରତିଦାନ ଦିଯେ ଥାକି’ । ସଂକରମପରାଯଣଦେର ପ୍ରତିଦାନ କୀ? ଏଟି ଯେ, ତୋମାକେ ଓ ତୋମାର ପୁତ୍ରକେ ସୀମାହିନ ନୈକଟ୍ୟେର ସମ୍ମାନେ ଭୂଷିତ କରେଛି । ସେ ନୈକଟ୍ୟେର ସମ୍ମାନେ ଭୂଷିତ କରାର ପର କୁରବାନୀମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯୁଗ ସମାପ୍ତ ହେଁ ନି । ବରଂ ଏରପର ଆରୋ ନୃତ୍ୟ କୁରବାନୀମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯୁଗ ଦାନ କରେଛି ଯେନ ସେ କୁରବାନୀମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମାଧ୍ୟମେ ଖୋଦା ତା'ଳାର ନୈକଟ୍ୟେର ଆରୋ ଦୃଷ୍ୟବଳୀ ଏ ଦୁ'ଜନ ଦେଖିତେ ପାଯ । ବରଂ ଏ ଦୁ'ଜନ ନନ ବରଂ ହସରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ହସରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ମାକେଓ ଏତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରା । ତିନିଓ ଏ ଦୃଷ୍ୟବଳୀ ଯେନ ଦେଖିତେ ପାନ । ଏର ମାଧ୍ୟମେ ପୁରୁଷଦେର ଜନ୍ୟ ଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଁ ଯାଯା ଯେ, ତୋମାଦେର ପୁଣ୍ୟକରମମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓ ଖୋଦା ତା'ଳାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କେ ପ୍ରଭାବ ତୋମାଦେର ସ୍ତ୍ରୀଦେର ପରାମରଶ ଓ ପରାମରଶ ଯେନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁ । ଯଦି ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ପୁଣ୍ୟବାନ ହେଁ ତବେ ଏର ପ୍ରଭାବ କେବଳ ନିଜ ଗଣ୍ଡିତେଇ ଯେନ ସୀମାବନ୍ଦ ନା ଥାକେ ବରଂ ସ୍ତ୍ରୀଦେର ପରାମରଶ ଓ ଯେନ ତା ପ୍ରକାଶ ପାଯ । ନାରୀକେ ଏ କୁରବାନୀତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରେ ଖୋଦା ତା'ଳା ନାରୀଦେର ଜନ୍ୟଓ ଏକ

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ଦିଯେଛେ । ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଓପର ଭରସା ରାଖେ । ତାର ପ୍ରତି ସିଜଦାବନତ ହୟ । ତା'ର ନୈକଟ୍ୟ କରେ । ଆର ଏ କାରଣେ ତାକେଓ ଖୋଦା ତା'ଲା ନିଜ ନୈକଟ୍ୟ ଦାନ କରେନ । ଅତଏବ ଆମରା ଦେଖିତେ ପାଇଁ, ଖୋଦା ତା'ଲା ପୁରୋ ପରିବାର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାମୀ-ଶ୍ରୀ, ସଂତାନ ତାଦେର ସବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ବଲେନ, ଛୁରି ଚାଲାନୋ ତୋ ସାମୟିକ ଏକଟି କୁରବାନୀ ଛିଲ ଯା ଏକଟି ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନଙ୍କରେ କାହେ କୁରବାନୀର ଯେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଲୋ ଚାଓୟା ହେଁଛି ତା ଛିଲ ଏକାକୀତ୍ରେ, ପୃଥକୀକରଣେର, ବିଚ୍ଛଦେର ଭିତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଶ୍ୟା ଦୃଢ଼ କୁରବାନୀ । ଅତଏବ ଏହି ତିନଟି ଅବଶ୍ୟା କୁରବାନୀ ତାଦେର ନିକଟ ଚାଓୟା ହେଁଛି । ଆର ଏହି ତିନଙ୍କରେ ତା ମେନେ ନିଯେଛିଲେନ । ଅତଃପର ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.), ହୟରତ ହାଜେରା ଆର ହୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-କେ ସାଥେ ନିଯେ ଏମନ ଏକ ହାନେ ପୌଛାନ ଯେଥାନେ ମାଇଲେର ପର ମାଇଲ କୋନ ଜନବସତି ଛିଲ ନା । ବରଂ ଅନୁର୍ବର ଭୂମି ଛିଲ । ପାନି ଓ ଖାଦ୍ୟରଶୂନ୍ୟ ଜାୟଗା ଛିଲ । ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ତାର ଶ୍ରୀ ଓ ସଂତାନକେ ଶୁଧୁମାତ୍ର ଏକ ମଶକ ପାନି ଓ ଖେଜୁରେର ଏକଟି ଥଳି ପ୍ରଦାନ କରେ ରେଖେ ଏସେଛିଲେନ । ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ଏହି ଜାନତେନ, ସଥନ ଏହି ପାନିର ମଶକ ଓ ଖେଜୁରେର ଥଳି ଶୂନ୍ୟ ହୟେ ଯାବେ ତଥନ ଏଥାନେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନି କିଛୁଇ ପାଓୟା ଯାବେ ନା । ଏରପର ତାର ଶ୍ରୀ ଓ ସଂତାନ ଏଥାନେ କିଭାବେ ଥାକବେ ତା ତାର ଜାନା ଛିଲ ନା । କିନ୍ତୁ ଏ କୁରବାନୀ ବା ତ୍ୟାଗେର ବିଷୟେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ନିର୍ଦେଶ ଛିଲ । ଖୋଦା ତା'ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ଏ କୁରବାନୀ କରିଛିଲେନ । ଯାହୋକ, ସଥନ ତିନି ସାମାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନି ରେଖେ ଶ୍ରୀ-ସଂତାନକେ ଛେଡ଼େ ଚଲେ ଯାଇଲେନ ଆର ଶ୍ରୀକେ ବଲେନେ ନି ଯେ ତାକେ ଏଥାନେ ଏକ ଥାକତେ ହେବେ । ଏ ଅବଶ୍ୟା ହୟରତ ହାଜେରା ଏହି ଅନୁଧାବନ କରତେ ପେରେଛିଲେନ ଯେ, ଏହି ବିଚ୍ଛେଦ ତୋ କ୍ଷଣଶ୍ଵାୟ ମନେ ହେଚେ ନା

ବରଂ ଏହି ତୋ ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାୟ ମନେ ହେଚେ । ତଥନ ତିନି ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-କେ ଜିଜେସ କରେନ, ଆମାଦେର ଏଥାନେ ରେଖେ କୋଥାଯା ଯାଇଛେ? ହୟରତ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ଏହି ଅବଶ୍ୟା ଚିତ୍ର ଖୁବ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ଫୁଁଟିଯେ ତୁଲେଛେ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ସେମମଯ ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରକୃତିଗତ ହଦୟାନୁଭୂତି ଯା କଟକର ଛିଲ ତା ବିଦ୍ୟମାନ ଛିଲ । ଆର ଆଓୟାଙ୍ଗନ ଓ ମୁନିବ ହେୟାର କାରଣେ ତିନି ନିଶ୍ଚୁପ ଛିଲେନ । ହୟରତ ହାଜେରା ପୁନରାୟ ଏକହି ପ୍ରଶ୍ନ କରେନ, ଆମାଦେର ଛେଡ଼େ କୋଥାଯା ଚଲେନ? ଏଭାବେ କାଯେକବାର ଜିଜେସ କରାର ପରା ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ନିଜ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିହିତିର କାରଣେ ଉତ୍ତର ଦିତେ ପାରେନ ନି । ଆର ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ମତ ନମନୀୟ ସଭାବବିଶିଷ୍ଟ ମାନୁଷେର ଜନ୍ୟ ଏର ଉତ୍ତର ଦେଇବ ଅସମ୍ଭବ ଛିଲ । ତିନି ବାହ୍ୟ ଦେଖିତେ ପାଇଛିଲେନ, ଏରପ ଜନବସତିହିନ୍ଦୁ ହାନେ ତାଦେର ଅବଶ୍ୟା କରଣ ହେବେ । ଅତଏବ ଏକଦିକେ ଶ୍ରୀ ଓ ସଂତାନେର ଭାଲବାସାର ମାନବୀୟ ଅଧିକାର ଆର ଅପରଦିକେ ସଭାବଜାତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମନୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତାକେ ନିଶ୍ଚୁପ କରେ ଦିଯେଛିଲ । ଆର ତିନି ଏ ଭୟଓ ପାଇଛିଲେନ ଯଦି ଉତ୍ତର ଦେଇ ତବେ ସଭାବଜାତ ଆବେଗ ନା ଆବାର ପ୍ରକାଶିତ ହୟ । ଆର ହୟରତ ହାଜେରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତାଗ୍ରହଣ ଛିଲେନ ଆର ଅନ୍ୟଦିକେ ଏହି ଚିତ୍ତାଓ ଛିଲ, ଆବେଗେର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୟେ ପାଛେ ଆବାର କୁରବାନୀତେ କୋନ କମତି ଦେଖା ଦେଯ ଯା ତିନି ଏବଂ ତାର ଶ୍ରୀ-ପୁତ୍ର ଏକମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ଖାତିରେ କରତେ ଯାଇଛିଲେନ ଏବଂ ଯାର ଫଲେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ ହେବେ- ତାରା ନିଶ୍ଚୁପ ଥାକଲେନ । ଅତଃପର ହୟରତ ହାଜେରା ସଥନ ବଲେନେ, ଆପନାକେ କି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏମନଟି କରତେ ବଲେଛେ? ତଥନ ଏକଥାନେ ବିନିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବେ ଏହି ପ୍ରକାଶିତ କରିଲେନ କିନ୍ତୁ ମୁଖେ କିଛୁ ବଲେନ ନା ବା କୋନ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା । ହୟରତ ହାଜେରା

ସଥନ ଏହି ଇନ୍ଦିତ ଦେଖିଲେନ ତଥନ ତିନି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସେ ସାଥେ ବଲେନେ, ବିଷୟ ଯଦି ଏଟିହି ହୟ ତବେ ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାଦେରକେ ବିନିଷ୍ଟ କରିବେ ନା । ଆପନାର ସେଥାନେ ଯାଓୟାର ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଚଲେ ଯାନ । ବାହ୍ୟ ଏହି କଥା ମେନେ ନେନ୍ଦ୍ରା ଏକେବାରେଇ ଅସମ୍ଭବ, କେନନା ଏମନ ଅନାବାଦୀ ଏଲାକା ସେଥାନେ ପାନିର ପାତ୍ର ଥାଲି ହେୟାର ପର ଖେଜୁର ପାଓୟାର କୋନ ସଞ୍ଚାବନା ନେଇ, ଖେଜୁରେର ଥଳି ଥାଲି ହେବାର ପର ଖେଜୁର ପାଓୟାର କୋନ ସଞ୍ଚାବନା ନେଇ । ଏହେନ ପରିସ୍ଥିତିତେ ତାଦେର କଷ୍ଟ ଦୂର କରାର ମତ କିଂବା କମପକ୍ଷେ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନେର ମତ କେଉଁ ସେଥାନେ ପୌଛିବେ ବା କୋନ ମାନୁଷେର ଦେଖା ପାଓୟା ଯାବେ- ଏମନଟି ଏକେବାରେଇ ଅସମ୍ଭବ ଛିଲ । ଏହି ବିରାଗ ମରଙ୍ଭମିତେ କେ-ଇବା କୋଥା ଥେକେ ଆସବେ! ହୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ସାନ୍ନିଧ୍ୟେ ଥେକେ ହୟରତ ହାଜେରାର ମାବୋଓ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧିତ ହେଁଛିଲ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ର ପ୍ରତି ଆଶ୍ରା ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଆକାଞ୍ଚାର କ୍ଷେତ୍ରେ ତିନିଓ ଚରମ ମାର୍ଗେ ଉପନୀତ ହେଁଛିଲେନ । ତିନି ନିର୍ଭୟେ ବଲେ ଦିଲେନ, ଏହି ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଆଦେଶ ହୟ ତାହଲେ ଆମି କୋନକିଛିର ପରୋଯା କରି ନା । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ହୟରତ ହାଜେରାର ଏହି ବାକ୍ୟ ଆରଶେର ଅଧିପତି ଶୁଣେ ଥାକବେନ ଯେ, ‘ଏହି ଯଦି ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆଦେଶ ହୟ ତାହଲେ ତିନି ଆମାଦେରକେ କଥନୋ ବିନିଷ୍ଟ କରିବେ ନା’, ତଥନ ଖୋଦା ତା'ଲାଓ ବଲେ ଥାକବେନ, ‘ନିଃମଦ୍ଦେହେ ଆମି ତୋମାକେ ଏବଂ ତୋମାର ପୁତ୍ରକେ କଥନୋ ବିନିଷ୍ଟ କରିବ ନା’ । ଆର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଶ୍ୟାଦିଷ୍ଟେ ବୁଝା ଯାଯ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏମନଟିହି କରେଛେ ସେମନଟି ତା'ର ଥେକେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ଛିଲ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା କେବଳ ତାଦେରକେ ବିନିଷ୍ଟ କରା ଥେକେଇ ରକ୍ଷକରେନ ନି ବରଂ ତାଦେର ମାବା ଥେକେ ଏମନ ଏକ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ ଯାର ମାବା ଥାତାମୁଲ ଆସିଯା ହୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା

(ସା.)-ଏର ମତ ମହାର୍ଯ୍ୟାଦାବାନ ନବୀର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଯାଇଛେ, ଯିନି ସମଘ ପୃଥିବୀର ଜନ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ହୁଅଛେ । ତିନିଇ (ସା.) ସମଘ ପୃଥିବୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାଦଶାହ । ତା'ର (ସା.) ଉସ୍‌ମାଈଲାଟେଇ ଖୋଦା ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରା ସମ୍ଭବ । ହ୍ୟରତ ହାଜେରା (ଆ.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.) ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରେଛିଲେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମାଧ୍ୟମେ ସମଘ ମାନବଜାତିକେ ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ବଂଶେର ଛାଯାତଳେ ଏକତ୍ରିତ କରେଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ଲକ୍ଷ କୋଟି ମାନୁଷ ହଜ୍ଜ ଏବଂ ଉତ୍ତରା ପାଲନ କରେନ । ତାରା ଏର ମାଧ୍ୟମେ ହ୍ୟରତ ହାଜେରାର କୁରବାନୀର ଚେତନାକେ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରେନ । ଅତ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ଏହି କୁରବାନୀକେ କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଟି ର୍ଯ୍ୟାଦାୟ ଭୂଷିତ କରେଛେ, ଏକଟି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରେଛେ । ତିନି ଖୋଦା ତା'ଲାର ଓପର ଭରସା କରେ ତା'ର ସମ୍ଭାଷିତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଜଗତର ମାୟା ପରିତ୍ୟାଗ କରେଛିଲେ ଆର ବର୍ତ୍ତମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାନୁଷ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ଗଡ଼ିତେ ବାଧ୍ୟ ହଚ୍ଛେ । ଅତ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ଏହି କୁରବାନୀ କୋନ ସାଧାରଣ କୁରବାନୀ ଛିଲ ନା । ତାର ଈମାନେର ଏହି ଯେ ମାନଦଣ୍ଡ, ‘ଖୋଦାର ଜନ୍ୟ ଯେ କାଜ କରା ହ୍ୟ ତା ତିନି ବିନଷ୍ଟ କରେନ ନା’-ଏଟି କୋନ ସାଧାରଣ ଈମାନେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଛିଲ ନା । ଆର ଆମି ଯେଭାବେ ବଲେଛି, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମାନଦଣ୍ଡକେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରାର ଏବଂ ତାତେ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥାକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଦିଯେଛେ । ଆଜ ହଲ ସେହି ବଂଶେର ଖୋଦାଭରସା ଏବଂ କୁରବାନୀ କରାର ମାନ ସ୍ମରଣ କରାର ଦିନ । ଏକଇସାଥେ ଆମାଦେରକେ ଏହି ଖତିଯେ ଦେଖିବାକୁ ହେବେ, ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ କି କେବଳ ଏହି କୁରବାନୀର ଘଟନା, ଏହି ବଂଶେର ଖୋଦାଭରସା ଏବଂ ଏହି କୁରବାନୀର ସ୍ମରଣ କରାଟାଇ ଯଥେଷ୍ଟ? ନା, ବରଂ ଏହି ସ୍ମୃତିଚାରଣେର ମାଧ୍ୟମେ ହ୍ୟରତ ଇବରାହୀମ (ଆ.)-ଏର ବିଶ୍ୱାସତା ଏବଂ କୁରବାନୀକେ ଆଦର୍ଶ ବାନାତେ ହେବେ । ହ୍ୟରତ

ହାଜେରାର କୁରବାନୀକେ ଆମାଦେର ମାନଦଣ୍ଡ ବାନାତେ ହେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା ଯେଣ ଭାଲଭାବେ ଦେଖେ ଯେ, ଏହି ମାନଦଣ୍ଡ ପୌଛାତେ ହଲେ ଆମାଦେର କି କରତେ ହେବେ? ଲାଜନାରା ଯଥନ ଏହି ଆୟାତ ପାଠ କରେ ଯେ, ଆମରା ଆମାଦେର ସନ୍ତାନଦେର କୁରବାନୀ କରତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏ ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ଆମି ଜାନତେ ପେରେଛି, କୋନ କୋନ ମହିଳା ସେସମୟ ଚୁପ ହେୟ ଯାଯା ଆର ବଲେ, ଆମରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ଯଦି ଭରସା ଥାକେ, ତା'ର ସମ୍ଭାଷିତ ଲାଭ ଯଦି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହ୍ୟ ଏବଂ ତା'ର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଆକାଞ୍ଚା ଯଦି ସକଳ ଆକାଞ୍ଚାର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଯ ତବେ ଏ ଧରନେର ଚିନ୍ତା ଆସତେଇ ପାରେ ନା । ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେୟାର ଅଙ୍ଗୀକାର ତୋମରା କରେଛ । ଆର ଏଟି ଏମନ ଏକ ଅଙ୍ଗୀକାର ଯା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ କରାର ଦିକେ ଆହ୍ଵାନ ଜାନାଯ । ଅଙ୍ଗୀକାର ଯଦି କରେ ଥାକୋ ତାହଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହ୍ମଦୀ ପୁରୁଷ, ମହିଳା, ଯୁବକ ଏବଂ ଶିଶୁକେ ତା ପୁରୁଣ କରତେ ହେବେ । ମାନୁଷ ଯଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଚେଷ୍ଟା କରେ ତଥନ ତିନି ତାକେ ବିନଷ୍ଟ କରେନ ନା, ବରଂ ପୁରୁଷକାରେ ଭୂଷିତ କରେନ । ଆମାଦେର ପୁରୁଷେରା ଯଥନ ନିଜେଦେରକେ ଇବରାହୀମେର ମାନଦଣ୍ଡ ଉପନୀତ କରବେନ ତଥନ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାନଦଣ୍ଡ ମହିଳା ଓ ବାଚ୍ଚଦେର ମାଝେଓ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବେ । ତାହିଁ ସର୍ବପଥମ ପୁରୁଷଦେର ନିଜେଦେର ଚିନ୍ତାଭାବନା ଏବଂ କୁରବାନୀର ମାନକେ ଉନ୍ନତ କରତେ ହେବେ । ଶ୍ରୀ-ସନ୍ତାନଦେର ଯଦି ଖୋଦାଭରସା ଓ କୁରବାନୀର ଏହି ମାନେ ଉପନୀତ କରତେ ହ୍ୟ ତବେ ପୁରୁଷଦେର ଅବଶ୍ୟଇ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରତେ ହେବେ । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାକେ ହାଜେରା ହବାର ଚେଷ୍ଟା କରତେ ହେବେ । ଆମରା ଧର୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସକଳ କୁରବାନୀ କରତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକଲେ ପରେଇ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ନତୁନ ନତୁନ ପଥ ଉନ୍ନୋଚନ କରବେନ । ଆର ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ଯେ ପଥ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସତ୍ୟକାର ଗୋଲାମେର ମାଧ୍ୟମେ ଉନ୍ନୋଚନ କରାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଯେଛେ ତାତେ ଆମରାଓ ଶାମିଲ ହେତେ ପାରବୋ । ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଦି ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦାନ କରାର ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରେର ଓପର ଆମଲ କରେ ତବେ ଆମରା ପୃଥିବୀତେ ଏକଟି ବିପ୍ଳବ ସାଧନ କରତେ ପାରବ । ଆମରା ଯଦି ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷାମାଲାର ଓପର ଆମଲ କରାର ମାଧ୍ୟମେ ନିଜେଦେର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ତବେ ପୃଥିବୀତେ ଏକଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିପ୍ଳବ

ତଦନୁଯାୟୀ ଚଲାର ମାଧ୍ୟମେ ବିଶ୍ୱାସତାର ମାନକେ ଉନ୍ନିତ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା ଯଥନ ହାଜେରାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକେ ଅନୁସରଣ କରତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁବକ ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାପନ କରତେ ସଚେଷ୍ଟ ହେବେ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଅନୁଗ୍ରହେର ବାରିଧାରା ବର୍ଷିତ ହେବେ । ଆର ତଥନଇ ସତ୍ୟକାର କୁରବାନୀ ଏବଂ ଏର ଫଳେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଅଭିଜ୍ଞତାଓ ଲାଭ ହେବେ । ଏଯୁଗେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଯେ ସତ୍ୟ ଗୋଲାମକେ ଆମରା ମେନେଛି ଯେଣ ଇସଲାମେର ପୁନଜୀବନ ଲାଭେର କାଜେ ଅଂଶୀଦାର ହତେ ପାରି- ତାକେଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଇସମାଈଲ ନାମେ ଅଭିହିତ କରେଛେ । କଥେକ ଜାଗଗାୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାକେ ଏଲହାମେର ମାଧ୍ୟମେ ଇବରାହୀମ ନାମେ ସମ୍ମୋଧନ କରେଛେ । ଅତ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ଏହି ଇବରାହୀମକେ ଯଦି ଆମରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି, ଇସଲାମକେ ସାରା ପୃଥିବୀତେ ବିଜୟ ଲାଭ କରାତେ, ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ପତାକା ସାରାବିଶ୍ୱେ ଉତ୍ତର୍ଦୀନ କରତେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରାର ଥାତିରେ ମେନେ ଥାକି ତବେ ଆମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକକେ ଇସମାଈଲ ହବାର ଚେଷ୍ଟା କରତେ ହେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାକେ ହାଜେରା ହବାର ଚେଷ୍ଟା କରତେ ହେବେ । ଆମରା ଧର୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସକଳ କୁରବାନୀ କରତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକଲେ ପରେଇ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ନତୁନ ନତୁନ ପଥ ଉନ୍ନୋଚନ କରବେନ । ଆର ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ଯେ ପଥ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସତ୍ୟକାର ଗୋଲାମେର ମାଧ୍ୟମେ ଉନ୍ନୋଚନ କରାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଯେଛେ ତାତେ ଆମରାଓ ଶାମିଲ ହେତେ ପାରବୋ । ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଦି ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦାନ କରାର ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରେର ଓପର ଆମଲ କରେ ତବେ ଆମରା ପୃଥିବୀତେ ଏକଟି ବିପ୍ଳବ ସାଧନ କରତେ ପାରବ । ଆମରା ଯଦି ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷାମାଲାର ଓପର ଆମଲ କରାର ମାଧ୍ୟମେ ନିଜେଦେର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ତବେ ପୃଥିବୀତେ ଏକଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିପ୍ଳବ

ସାଧନ କରତେ ସକ୍ଷମ ହବ । ଆମରା ଯଦି ଇସଲାମେର ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାମାଳା ଜଗତେ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରାର ମାଧ୍ୟମେ ଗୋଟା ଜଗଦ୍ଧାସୀକେ ଇସଲାମେର ପତାକାତଳେ ଆନତେ ପାରି ତବେ ଆମରା ସେଇ ଶହୀଦଦେର କୁରବାନୀର ବଦଳା ନିତେ ସକ୍ଷମ ହବ ଯାଦେରକେ ଏୟୁଗେର ଇମାମକେ ମାନାର କାରଣେ ଶହୀଦ କରା ହେଁଛେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼୍ଦ (ଆ.)-କେ ଥେରଗେ ମାଧ୍ୟମେ ଏହି ଜାମା'ତେର ସ୍ଵଚ୍ଛନା କରେଛେ ଯାତେ ସେସକଳ କଲ୍ୟାଣ ଜଗତେ ପୁନରାୟ ଫିରିଯେ ଆନା ହ୍ୟ ଯା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସତ୍ୟକାର ମାନ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ମୁ'ମିନଦେର ସାଥେ ସମ୍ପ୍ରତ୍ତ । ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ବବତୀରାଓ କୁରବାନୀ ଦିଯେଛେ, ସବଚେଯେ ବେଶ ତାରା ନିଜେଦେର ଜୀବନେର କୁରବାନୀ ଦିଯେଛେ । ଆମରାଓ ଆମାଦେର ଜୀବନ, ସମ୍ପଦ ଏବଂ ସମୟ କୁରବାନୀ କରାର ଅଞ୍ଚିକାର କରେ ଥାକି, ତାଇ ଆମାଦେରକେଓ ଏହି ଅଞ୍ଚିକାରେର କଥା ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରେଖେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତ୍ରତ ଥାକା ଉଚିତ । ଆର ଆମାଦେରକେ କୁରବାନୀ କରତେ ହବେ ଏବଂ ଅନେକ ମାନୁଷ କୁରବାନୀ ଦିଯେଓ ଆସଛେ । କୁରବାନୀ ଛାଡ଼ା ଏ ବିପ୍ଳବ କଥିନୋ ସାଧିତ ହବେ ନା ଆର କଥିନୋ ହ୍ୟାଓ ନା । ଅତଏବ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଆମି ସେଇ ମାୟେଦେର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରତେ ଚାଇ ଯାରା ବଲେ ଥାକେ, ଆମରା କୁରବାନୀର କଥା ଆସଲେ ଚୁପ ହ୍ୟେ ଯାଇ । ଏକଦିକେ ସେଇ ମାୟେରା ଆହେନ ଯାରା ନିଜେଦେର ସନ୍ତାନକେ ଓୟାକକେ ନଓ କ୍ଷିମେ ଓୟାକକ୍ରମ କରେଛେ ଠିକହି କିନ୍ତୁ ସନ୍ତାନ ସଥିନ ଯୁବକ ବୟାସେ ଉପନ୍ମିତ ହ୍ୟ ତଥିନ କତକ ପିତାମାତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏହି ଅଜୁହାତ ଦେଖାନୋ ହ୍ୟ ଯେ, ଆମାଦେର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଭାଲ ନଯ । ଆମାଦେର ସନ୍ତାନ ଯଦି କେବଳ ଜାମା'ତେର ଥିଦିମତ କରେ ତବେ ଅଞ୍ଚ ଭାତାୟ ଚଲତେ ପାରବୋ ନା । ତାଇ ତାକେ ଜାଗତିକ ପେଶା ଅବଲମ୍ବନେର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତ । ଏକଦିକେ ତାରାଇ କୁରବାନୀ କରାର କଥା ବଲେ ଏବଂ ନିଜେରାଇ ତାଦେରକେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛେ ଅପରଦିକେ ତାରାଇ ଆବାର ଜାଗତିକତାର ଦିକେ ତାଦେରକେ ଠେଲେ

ଦିଚେ । ଏକଇଭାବେ କତକ ଓୟାକକେ ନଓ ସନ୍ତାନ ରହେଛେ ଯାରା ଡାଙ୍କାର, ଇଞ୍ଜିନିୟାର ହବାର ପର ବଲେ, ଜାମା'ତେର ସେବା କରା ଖୁବହି କଠିନ । ଆମରା ଅଞ୍ଚ ପ୍ୟସାୟ ଚଲତେ ପାରି ନା । ଆମାଦେରକେ ଜାଗତିକ ଚାକରି-ବାକରି କରତେ ଅନୁମତି ଦିନ । ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଯାର ଏବଂ କୁରବାନୀର ଅଞ୍ଚିକାର ସଥିନ କରେଛେନ, ପାଶାପାଶି ଜନ୍ମେର ପୂର୍ବେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପିତାମାତାକେ ସନ୍ତାନଦେର ପେଶ କରାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଯେଛେ ତାରପରଓ ଏହି ଧରଗେର ଓଜର-ଆପତ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନେର କୋନ ଅର୍ଥ ହ୍ୟ ନା । ତାଇ ଏହି ଅଞ୍ଚିକାର ପାଲନ କରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଅଞ୍ଚ ଭାତା ଯଦି ହ୍ୟେଓ ଥାକେ ତବେ ତାର ମାବେଇ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବରକତ ପ୍ରଦାନ କରବେନ । ଅତଏବ ଯୁବକ ଓୟାକକେ ନଓ ସନ୍ତାନେରା ନିଜେଦେର ମୁବାଲିଗ ଓ ମୁରୁଙ୍କୀ ହ୍ୟୋର ଜନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତ । ଡାଙ୍କାର, ଇଞ୍ଜିନିୟାର କିଂବା ଶିକ୍ଷକ ହ୍ୟେ ଜାମା'ତେର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେରକେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତ । କୁରବାନୀ କରନ୍ତ ଏବଂ କୁରବାନୀର ମାନ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତ । କେବଳ ଗଲ୍ଲ-କାହିନୀ ଶୁଣେ ଖୁଶି ହ୍ୟେ ଯାବେନ ନା । କେବଳ ସାମ୍ୟିକ ଏସବ ଘଟନା ଶୁଣେ ଏବଂ ପୁରନୋ ଘଟନା ଶୁଣେ ଆବେଗେ ଆପ୍ରତ୍ତ ହ୍ୟେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ନା, ବରଂ ଏହି ଏଜନ୍ୟ ଯେ, ଆମାଦେରକେ ନିଜେଦେର ଉପମା ସ୍ଥାପନ କରତେ ହ୍ୟେ । ଜାଗତିକ ରାଜତ୍ରେର ସାଥେ ଆମାଦେର କୋନ ସମ୍ପର୍କ ନେଇ, ଜାଗତିକ ସରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ସାଥେ ଆମାଦେର କୋନ ସ୍ଵାର୍ଥ ନେଇ, ସରକାରି ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ସହାୟ-ସମ୍ପତ୍ତିର ସାଥେଓ ଆମାଦେର କୋନ ସମ୍ପର୍କ ନେଇ ଏବଂ ଜାଗତିକ କ୍ଷମତାର କୋନ ଲୋଭଓ ଆମାଦେର ନେଇ ଆର ଥାକାଓ ଉଚିତ ନଯ । ହୁଁ, ଯଦି କୋନ ସ୍ଵାର୍ଥ ଆମାଦେର ଥେକେ ଥାକେ ବା ଥାକା ଉଚିତ ତା ହଲ, କୀଭାବେ ଆମରା ପୃଥିବୀତେ ଇସଲାମେର ବିଜ୍ୟ ସାଧନ କରତେ ପାରବ? କୀଭାବେ ଆମରା ପାରବ? କୀଭାବେ ଆମରା ଏକ ଆଲ୍ଲାହର ରାଜତ୍ର ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରତେ ପାରବ? କୀଭାବେ ଆମରା ଏକ ଆଲ୍ଲାହର ରାଜତ୍ର ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରତେ ପାରବୋ?

କୀଭାବେ ଆମରା ପଥଭାଷ ମାନୁଷଦେର ଖୋଦାର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରାତେ ପାରି? କୀଭାବେ ଆମରା ମାନୁଷକେ ଏକେ ଅପରେର ଅଧିକାର ଆଦାୟକାରୀ ବାନାତେ ପାରି? ଅତଏବ ଆମାଦେର ଜାମା'ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଏଟିଇ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏଟାଇ ଆହମଦୀଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆର ବିଶେଷକରେ ଓୟାକକେ ନଓଦେର ତୋ ଏଟାଇ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହ୍ୟୋ ଉଚିତ । ଆର ଏଜନ୍ୟଇ ତାରା ଓୟାକକ୍ରମ କରିବା ମୁବାଲିଗ ହୋଇ ଯାତେ ଇସଲାମେର ଏହି ବାଣୀ ସାରା ପୃଥିବୀତେ ଦ୍ରଢ଼ ଛାଡ଼ିଯେ ପଡ଼େ । ଅତଏବ ଆମି ସେବବ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛି ସେଗୁଲୋଇ ହଲ ଆହମଦୀର ଜାମା'ତେର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଆର ଏଜନ୍ୟ ଆମାଦେର କୁରବାନୀ ଦିତେ ହବେ ଯାର ଘୋଷା ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ବାରଂବାର ଦିଯେଛେ । ଏ କଥାଗୁଲୋର ମୂଳ ଦାବି ହଲ, କୁରବାନୀ । ଆମି ଯେଭାବେ ବଲେଛି, କୁରବାନୀର ଘଟନା ପଡ଼ିଲେଇ ବିପ୍ଳବ ସାଧିତ ହ୍ୟ ନା । ଏଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀ ମହିଳାକେ ହାଜେରା ହତେ ହବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀ ଯୁବକକେ ଇସମାଈଲ ହତେ ହବେ । ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ, ଜାତି, ବଂଶ ଥେକେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀକେ ଏହି ମାନ ଉପସ୍ଥାପନ କରତେ ହବେ । କେବଳ ତଥନ୍ତି ଆମରା ପୃଥିବୀତେ ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି କରତେ ପାରବ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଜନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଥିନ ଏଭାବେ ସମ୍ମିଳିତ କୁରବାନୀ ଉପସ୍ଥାପିତ ହବେ ତଥନ୍ତି ଆମରା ସେଇ ଘର ନିର୍ମାଣେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରତେ ସକ୍ଷମ ହବ ଅର୍ଥାତ୍ ତାତୀଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଯାର ଜନ୍ୟ ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.), ହ୍ୟରତ ହାଜେରା ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.) କୁରବାନୀ ଦିଯେଛିଲେ । ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରଥମ ଘର ତାର ଏକତ୍ରବାଦେର ନିର୍ଦର୍ଶନସ୍ଵରପ ଜାଗରକ ଛିଲ । ଆର ତଥନ୍ତି ଆମରା ଏୟୁଗେର ଇବରାହିମ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରିୟ ସତ୍ୟ ଇମାମ ମାହଦୀର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣେ ସମର୍ଥ ହବୋ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଧର୍ମେ ସକଳକେ ସମବେତ କରା । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ମାବେ ସତ୍ୟକାର କୁରବାନୀର ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତ । ଆମରା

ଯେଣ ସର୍ବଦା ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦାନକାରୀ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁରବାନୀର ଈଦ ଯେଣ ଆମାଦେରକେ ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ନତୁନ ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ହୁଏ । ଆମରା ଯେଣ ଏମନ ଗ୍ରହଣୀୟ କୁରବାନୀ କରତେ ସମର୍ଥ ହୁଏ ଯାର କଳ୍ୟାଣ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏକାଧାରେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳେ ଲାଭ କରତେ ଥାକି ।

ଏଥିନ ଆମରା ଦୋଯା କରବ । ଦୋଯାତେ ଆପନାରା ସେହି ବନ୍ଦୀଦେର ସ୍ମରଣ ରାଖିବେଳ ଯାରା କେବଳ ଆହ୍ମମ୍ଦିଆତେର କାରଣେ କାରାବରଣ କରଛେନ । ଧର୍ମର ଖାତିରେ ଦୂର୍ବିଷହ ପରିବେଶେ ଜେଲଖାନାୟ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାଯ ରଯେଛେ । ବିଶେଷକରେ ପାକିସ୍ତାନେ ଆର ତାରା ଆନନ୍ଦରେ ସାଥେ ତା ସହ୍ୟ କରଛେନ । ଏକଜନ ମହିଳାଓ ଏମନ ପରିଚିତିତେ ବନ୍ଦୀଦଶ ଭୋଗ କରଛେନ । ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ଆରୋପ କରେ ତାର ଓପର ଭୟାବହ ଧାରା ଜାରି କରା ହେଁଥେ । ଆର ଏସବ କେବଳ ଏଜନ୍ୟଇ ଯେ, ତିନି ଯୁଗେର ଇମାମକେ ମେନେହେ । ଶହୀଦଦେର ପରିବାରଦେରଙ୍କ ଦୋଯାତେ ସ୍ମରଣ ରାଖୁଣ । ଓୟାକଫେ ଯିନ୍ଦେଗୀ ଯାରା ମୁରବୀ, ମୁବାଲିଗ, ମୁଯାଲିମ ରଯେଛେନ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରଣ ଯେଣ ତାରା ସବାଇ ନିଜେଦେର ଓୟାକଫେର ଦାଯିତ୍ବ ସଠିକଭାବେ ପାଲନକାରୀ ହନ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ କୁରବାନୀର ମାଧ୍ୟମେ ପାଲନକାରୀ ହନ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ ଏମନକି ଆଫ୍ରିକାତେଓ ଅନେକ ମୁଯାଲିମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାଜ କରଛେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାଦେରକେଓ ତୌଫିକ ଦାନ କରଣ କେନାନା ତାରା ଆଲ୍ଲାବିସ୍ତର ତରବିଯାତ ଲାଭ କରେଓ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଯାଲିମ କ୍ଲାସେ କମବେଶି ଯା-ଇ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିଛେନ ତା ଥେକେ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ କାଜ କରିଛେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାଦେର କାଜେ, ନିଷ୍ଠାୟ, ବିଶ୍ଵସତାୟ, ଜ୍ଞାନେ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାୟ ବରକତ ଦାନ କରଣ । ତାଦେରକେ ସ୍ମୀ ହିଫାଯତେ ରାଖୁଣ । ଆର ଆମି ଯେତାବେ ବଲେଛି, ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ ନିଜେର ଓୟାକଫେର ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନକାରୀ ହୋନ । ସମସ୍ୟା ଜର୍ଜରିତ ମାନୁଷଦେର ଜନ୍ୟ ଓ ଦୋଯା କରଣ ଯେଣ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାଦେର ସମସ୍ୟା ଦୂରୀଭୂତ କରେନ, ଦୁଃଖିତା ଦୂର କରେନ । ସାର୍ଥାନ୍ବେଷୀ ଆଲେମଦେର ଅନିଷ୍ଟ

ଥେକେ ବୁଢ଼ାର ଜନ୍ୟଓ ଦୋଯା କରଣ । ତାରା ତାଦେର ଅନିଷ୍ଟେର ଜାଲ ବିଛିଯେ ରେଖେଛେ ବିଶେଷକରେ ପାକିସ୍ତାନେ, ଏମନିଭାବେ ଆଫ୍ରିକାର କତକ ଦେଶେଓ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷମତାବାନ ଅନିଷ୍ଟକାରୀର ଅନିଷ୍ଟ ଥେକେ ନିଷ୍ପାପ ମାନୁଷଦେର ବୁଢ଼ାର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରଣ । ଏହି ଈଦେ ପାକିସ୍ତାନେ ବିଶେଷଭାବେ ଏହି ହଟଗୋଲ ପାକାନୋ ହେଁଥେ ଯେ, ଯା ମୂଳତ ସବସମୟଇ ହୁଏ ବରଂ ଏବାର ଏକଟୁ ବେଶ ହେଁଥେ ଆର ତା ହଲ, ଆହ୍ମମ୍ଦିରା ଈଦେ କୁରବାନୀ କରଲେ ତାଦେର ନାମେ ମୁକାଦମା ଦାୟେର କରା ହେବ, ତାଦେରକେ ବନ୍ଦୀ କରା ହେବ । ତାଇ ଏ ଧରଣେର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକେର ଦୁଷ୍ଟାମୀ ଥେକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହ୍ମମ୍ଦିକେ ସୁରକ୍ଷିତ ରାଖୁଣ । ଆମରା ଯେଣ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓୱୁଦ୍ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣକାରୀ ହୁଏ ଆର ଏଜନ୍ୟଓ ଆମାଦେର ଅନେକ ଦୋଯା କରା ଉଚିତ । ଆର ଏ ଦୋଯାଓ ଆମାଦେର ଅନେକ ବେଶି କରା ଉଚିତ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓୱୁଦ୍ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତଥା ଇସଲାମ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପତାକା ଯେଣ ସମର୍ଗ ପୃଥିବୀତେ ଉଡ଼ିନ ହୁଏ ଆର ସାରା ବିଶ୍ୱେ ତଓହିଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୁଏ । ବିରୋଧିତାର କଥା ଯଦି ବଲତେଇ ହୁଏ ତାହଲେ କେବଳ ପାକିସ୍ତାନଇ ନୟ ବରଂ ଆଫ୍ରିକାତେଓ

କତକ ସ୍ଥାନେ ବାହିରେ ଥେକେ ମାନୁଷ ଗିଯେ ସେଖାନକାର ସ୍ଥାନୀୟ ମାନୁଷଦେର ବିଭାଗିତା ଫେଲେ ଏବଂ ସେଖାନେ ବିରୋଧିତା ସୃଷ୍ଟି ହେଁଥେ କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫୟଲେ ତାରା ଈମାନେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ଦୃଢ଼ । କୋଣ ବିରୋଧିତାର ପରୋଯା କରିଛେ ନା । ସେଖାନେ ପ୍ରାଗନାଶେର ଭ୍ରମକିଓ ଦେଇ ହେଁଥେ କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ତ୍ଵେ ତାରା ସ୍ଵିଯ ଈମାନେର ଓପର ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଏକଇଭାବେ କତକ ସ୍ଥାନେ ଆମାଦେର ମସଜିଦ ଦଖଲ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ହେଁଥେ, ଆଫ୍ରିକାତେଓ ହେଁଥେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ସେବର ସ୍ଥାନେଓ ଯେଥାନେ ଜାମା'ତେର ମସଜିଦ ଅବୈଧଭାବେ ଦଖଲ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ହେଁଥେ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରନ । ସର୍ବୋପରି ସାମାଜିକ ବିଷୟେର ଜନ୍ୟ ଆମାଦେର ଦୋଯା କରା ଉଚିତ ଯେଣ ଆମରା ସର୍ବଦା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଭ୍ରମାଦର ହତେ ପାରି । ଆଜକେଓ ଜୁମ୍ବାର ଖୁତବା ସଠିକ ସମୟେଇ ହେବ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ । ଏଥିନ ଆମରା ଦୋଯା କରବ କିନ୍ତୁ ଦୋଯାର ପୂର୍ବେ ଆପନାଦେର ସବାଇକେ, ସାରାବିଶ୍ୱେ ଛଡ଼ିଯେ ଛିଟିଯେ ଥାକା ସକଳ ଆହ୍ମମ୍ଦିକେ ଏବଂ ଆପନାଦେରକେଓ ଈଦ ମୋବାରକ । ଆସୁନ ଦୋଯା କରି । ସାନୀ ଖୁତବାର ପରେ ଦୋଯା ହେବ ।

(ପାଞ୍ଚିକ ଆହ୍ମମ୍ଦି ଡେକ୍ଷ ଅନୂଦିତ)

ବିଶେଷ ବିଭାଗ

“ପାଞ୍ଚିକ ଆହ୍ମମ୍ଦି” ପତ୍ରିକାର ସମ୍ମାନିତ ଗ୍ରାହକଗଣକେ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ ଯେ, ଗ୍ରାହକଗଣର ଅନେକେରଇ ଗତ ବର୍ଷରେ ଗ୍ରାହକ ଚାନ୍ଦା ବାକି ଆଛେ । ତାଇ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପତ୍ରିକାକେ ଗତ ବର୍ଷରେ ବକେଯା ଗ୍ରାହକ ଚାନ୍ଦା (ପ୍ରତି ବର୍ଷ ୨୫୦/- ଟାକା ହାରେ) ପରିଶୋଧ କରେ ବାଧିତ କରବେଳେ । ପାଞ୍ଚିକ ଆହ୍ମମ୍ଦି ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ତଥ୍ୟ ପେତେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନୁ: ଫାରୁକ ଆହ୍ମମ ବୁଲବୁଲ, ସହକାରୀ ଲାଇସ୍ରେରିଆନ, ଆହ୍ମମ୍ଦିଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ।

ମୋବାଇଲ୍ ନଂ- ୦୧୭୩୬୧୨୪୭୦୮, ପ୍ରୋଜନେ ଗ୍ରାହକ ଚାନ୍ଦା ୦୧୯୧୨୭୨୪୭୬୯

ନୟରେ ବିକାଶ କରତେ ପାରେନ ।

ଓସାସାଲାମ ।

ଖାକସାର,

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇଶାଯାତ

ଆହ୍ମମ୍ଦିଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ

ପର୍ବ-୧୭

ଆଗାମ୍ବିତ ହୃଦୟ (ଆଇ.)-ଏର ସାଥେ ମୋଲାକାତେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର

ଗତ ୧୧ ଜୁନ ୨୦୨୧ ସାଲେ
ଇସରାୟେଲେର ପଶ୍ଚିମ ତାରେ
ଆହମ୍ମଦୀରା ଭାର୍ଯ୍ୟାଲ ମୋଲାକାତେ ହୃଦୟ
(ଆଇ.)-ଏର କଳ୍ୟାଣମୟ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ
କରେ । ତାରା ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟେ ହୃଦୟ
(ଆଇ.)-କେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାର ସୁଯୋଗ ପେଯେଛି ।
ଆମରା ଆଜକେର ପର୍ବେ ଏହି ମୋଲାକାତେର
ବିଶେଷ ବିଷେଷ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ପାଠକଦେର ଜନ୍ୟ
ଉପସ୍ଥାପନ କରାଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ବିରୋଧିତାର ଭାବେ ଏକଜନ
ଆହମ୍ମଦୀ କି ତାର ନିଜେର ବିଶ୍ୱାସ ଗୋପନ
କରତେ ପାରେ?

ପ୍ରିୟ ହୃଦୟ (ଆଇ.): ଯଦି କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି
ଭଯ ପାଇ ଏବଂ ବିରୋଧିତାର ସାମନେ ନା
ଦାଁଡାତେ ପାରେ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ଠିକ ଆଛେ ।
ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ, ବିଶେଷ କରେ କିଛୁ ମହିଳା
ବିରୋଧିତାର ମୋକାବେଲା କରତେ ପାରେ ନା ।
ଏମନ କ୍ଷେତ୍ରେ ଯଦି ତାଦେର ହୃଦୟେ
ଆହମ୍ମଦୀଯାତେର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥାକେ ତାହଲେ
କୋନ ସମସ୍ୟା ନେଇ । ଥିକାଶ୍ୟ ଏହି ଘୋଷଣା
ନା-ଓ କରତେ ପାରେନ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏକଜନ
ବ୍ୟକ୍ତିର ମାବେ ବିରୋଧିତା ମୋକାବେଲାର
ଦୃଢ଼ତ ଏବଂ ସାହସ ଥାକେ ତାହଲେ ତାର
ବିଶ୍ୱାସେର ଥିକାଶ୍ୟ ଘୋଷଣା ଦେଇ ଉଚିତ ।
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାହାବୀଦେର ଇତିହାସେର
ଦିକେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରଲେ ଆମରା ଏମନ କିଛୁ
ସାହାବୀଦେର ଖୁଁଜେ ପାଇ ଯାଇ ଏକଦମ
ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗେ ମୁସଲମାନ ହେଲେଛି । ତାରା
ଗୋତ୍ରପଥାନ ବା କୋନ ପ୍ରଭାବଶାଲୀ ବ୍ୟକ୍ତିର
ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ଅଧିନେ ଛିଲେ । କିନ୍ତୁ
ତାରା ମୁସଲମାନ ହେଲେଇ ପର ତାଦେର ସୁରକ୍ଷା
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫିରିଯେ ଦିଲେଛି । ତାରା
ବଲେଛିଲେ, ଆମରାଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନ
ଭାଇଦେର ମତ ଏକଇ ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ

ନିର୍ମଯତା ସହ୍ୟ କରତେ ଚାଇ । ଏକଇଭାବେ
ଆମରା ଇତିହାସ ଥେକେ ଏଟାଓ ଜାନତେ
ପାରି ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.) କମେଟିଜନକେ
ବିରୋଧିତା ସହ୍ୟ କରତେ ନା ପାରାର କାରଣେ
ତାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ଗୋପନ ରାଖାର ଅନୁମତି
ଦିଲେଛି । ତେବେଳୀନ ସମୟ ବିବେଚନାଯ
ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜାନୀ ଏବଂ ବିଚକ୍ଷଣ ପଦକ୍ଷେପ
ଛି । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ହିଜରତେର
ପରେ ମଙ୍କାଯ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ଥେକେ
ଗିଯେଛି । ଯଦିଓ ତାରା ମୁସଲମାନ ହେଁ
ଗିଯେଛି କିନ୍ତୁ ତାରା ତାଦେର ବିଶ୍ୱାସକେ
ଗୋପନ ରାଖିଥାଏ । ଏହାଡା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରେ
ବାହିନୀ ଅଭିଯାନେ ଯେତେ ତଥନ ତାଦେର ସାଥେ
ଦୁଃକାମ ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାକିଥାଏ । ଏହାକିମ୍ବନେ
ବାହିନୀ ଅଭିଯାନେ ବେର ହେଁ ତଥନ ତାଦେର
ସାଥେ ଦୁଃକାମ ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତି ବେର ହେଲିଛି
ଯାରା ନିଜେଦେର ବିଶ୍ୱାସ ଗୋପନ କରେଛି ।
କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ବାହିନୀର କାହେ ପୌଛାନୋର
ପର ତାରା କାଫେରଦେର ଦଲ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ।
ଏରପର ତାରା ମୁସଲମାନ ବାହିନୀରେ ଯୋଗଦାନ
କରେ ଏବଂ ବଲେ, ଆମରା ଏଥାନେ ଆସାର

ଜନ୍ୟ କାଫେର ବାହିନୀର ସାଥେ ଯୋଗ
ଦିଲେଛି । ଅତଏବ ତାରା ସେହି ସମଯେ
ତାଦେର ଈମାନ ଗୋପନ କରେଛି । ଆର
ମହାନବୀ (ସା.) ତାଦେର ଈମାନ ଗୋପନ କରାର
କାରଣେ କିଛୁଇ ବଲେନ ନି । ବର୍ତ୍ତମାନ (ସା.)
ତାଦେର ସୁରକ୍ଷା ଦିତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ । ତାଦେର
ମୁସଲମାନ ଦଲେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେନ । ଅତଏବ ଇତିହାସ ଥେକେ ଆମରା
ଏମନ ଘଟନା ଦେଖିବାକୁ ପାଇ । ଆର କମେଟିଜନ
ମାସ ଆଗେଇ ଆମି ଆମାର ଜୁମୁଆର ଖୁତବାଯ
ଏହି ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛି । ଅତଏବ ଏକଷେତ୍ରେ
ମହିଳାଦେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଯଦି ତାରା ମନେ କରେ,
ତାଦେର ଈମାନର ଘୋଷଣାର କାରଣେ ତାରା
ଚରମ ବିରୋଧିତା ମୋକାବେଲା କରତେ ପାରିବେ
ନା ତାହଲେ ତାରା ତାଦେର ଈମାନ ଗୋପନ
ରାଖିବାକୁ ପାଇ । ଏତେ କୋନ ସମସ୍ୟା ନେଇ ।
କିନ୍ତୁ ଯଦି କାରୋ କ୍ଷେତ୍ରେ ଈମାନ ଥିକାଶ୍ୟ
ଘୋଷଣା କରାର ସୁଯୋଗ ଥାକେ ତାହଲେ ତାର
ଈମାନ ଥିକାଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରା ଉଚିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ପ୍ରଥମତଃ ଏକଜନ ଆହମ୍ମଦୀର କି
କୋନ ରାଜନୈତିକ ଦଲ ଯୋଗ ଦେଇର
ଅନୁମତି ରଖେଛେ? ଦିତ୍ୟତଃ ଏକଜନ

ଆହୁମଦୀ କି ସରକାର ବିରୋଧୀ କୋନ
ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ କିଂବା ବିଦ୍ରୋହି
ଆନ୍ଦୋଳନେ ଯୋଗ ଦିତେ ପାରବେ?

প্রিয় ভূয়ৰ (আই.): একজন আহমদী তার দেশের একজন সম্মানিত নাগরিক। তাই সে তার দেশের রাজনৈতিক দলে অস্তর্ভুক্ত হতে পারে, কেননা যখন সে কোন রাজনৈতিক দলে অস্তর্ভুক্ত হবে তখন তার কথা সেই মানুষের কাছেও পৌছাবে যাদের কাছে সাধারণত পৌছানো সম্ভব হয় না। যদি আইন প্রণয়ন এবং কর্মপরিকল্পনা প্রণয়নে তার কোন ভূমিকা থাকে, তাহলে সে দেশের জন্য কল্যাণকর নীতি প্রণয়ন করবে। আর সে তার অবস্থান থেকে আল্লাহ্ তা'লার আদেশ অনুযায়ী দায়িত্বশীল আন্তরিক পরামর্শ দিবে। কেননা আল্লাহ্ বলেছেন, যখন তোমার কাছে পরামর্শ চাওয়া হবে তখন নিষ্ঠা ও বিশ্বস্ততার সাথে পরামর্শ দাও। অতএব রাজনৈতিক দলে আহমদীদের যোগ দিতে কোন সমস্যা নেই। পৃথিবীজুড়ে অসংখ্য আহমদী রাজনীতিতে যোগ দিয়েছেন। ভারত পাকিস্তান বিভক্ত হওয়ার পূর্বে সমগ্র উপমহাদেশ এক্যবন্ধ ছিল। সেখানে বসবাসরত আমাদের অনেক সদস্য রাজনীতি করতেন এবং সংসদে তাদের দলের প্রতিনিধিত্ব করতেন। দেশ ভাগের পর আহমদীদের অমুসলিম ঘোষণার আগ পর্যন্ত আহমদী সদস্যরা জাতীয় সংসদ এবং রাজ্যসভার সদস্য নির্বাচিত হয়েছেন। একইভাবে বিশ্বের অন্যান্য দেশেও, উদাহরণস্বরূপ আফ্রিকাতে আমাদের অনেক এমন সদস্য আছে, যারা উচ্চ শিক্ষিত। তারা সক্রিয়ভাবে রাজনীতি করছে। এমনকি তাদের মাঝে কয়েকজন সংসদ সদস্য নির্বাচিত হয়েছেন এবং দেশের মন্ত্রীও হয়েছেন। এভাবে তারা সকলেই দেশের কল্যাণের জন্য কঠোর পরিশ্রমের সাথে কাজ করে যাচ্ছেন। একইভাবে ইউরোপেও আমাদের অনেক আহমদী আছেন। তারা যেখানেই সুযোগ পাচ্ছেন নিজের দেশের জন্য কাজ করে যাচ্ছেন। অতএব রাজনৈতিক দলে যোগ দেয়ায় কোন সমস্যা নেই। মূলত রাজনীতিতে যোগ না দেয়ার কোন কারণ নেই। যেহেতু আমরা দেশের নাগরিক তাই

দেশের সরকার গঠনে এবং প্রশাসনিক কাজে আমাদের ভূমিকা থাকা উচিত। বরং আমাদের আরো বেশি ভূমিকা রাখা উচিত যাতে অন্যরা দেখে, আমরা কত উন্নতিভাবে ও বিশ্বস্ততার সাথে দেশের সেবা করতে পারি। তারা যেন অনুধাবন করতে পারে, আহমদীরা নাগরিক হিসেবে দেশের প্রতি কতটা বিশ্বস্ত এবং দেশের উন্নতিকল্পে তারা কিভাবে চেষ্টা করে যাচ্ছে। বিদ্রোহ আন্দোলনে অংশ নেবার প্রশ্নের উভয় হল, প্রথমতঃ আহমদীদের এমন সকল আন্দোলন এড়িয়ে চলা উচিত যাতে জ্বালাও-পোড়াও, ভাগ্তুর আর নৈরাজ্য রয়েছে। সরকারের পক্ষ থেকে যদি কোন অন্যায়ের বিরুদ্ধে আন্দোলন করা হয় তাহলে সেই আন্দোলনে আহমদীদের অংশ নেয়া উচিত। কেননা এটি সরকারি কাজ এবং তারা তাদের কর্মপদ্ধা অনুযায়ী কাজ করছে।

উদাহরণস্বরূপ, যদি দেশীয় কোন যুদ্ধে দেশীয় কোন বাহিনীতে অঙ্গরূপ হয়ে যুদ্ধ করার দরকার হয় তাহলে আহমদীদের তা করা উচিত। অনেক দেশে আহমদীরা তাদের সেনাবাহিনীতে অংশ নিয়েছে এবং সৈনিক হিসেবে তারা দেশের স্বার্থে ভূমিকা রাখছে। কিন্তু এমন আন্দোলন যা সরকার সমর্থিত নয়, সরকারী আইনের পরিপন্থী এবং স্বাধীনতার নামে যে আন্দোলনে শুধুমাত্র ব্যক্তিস্বার্থ চরিতার্থ করা হয় এমন আন্দোলন থেকে আহমদীদের দূরে থাকা উচিত। কিন্তু যদি সরকার বলে যে, এখন দেশের জন্য ত্যাগের সময়, অতএব সেনাবাহিনীতে যোগ দাও এবং সরকারকে সাহায্য কর। তাহলে অবস্থার নিরিখে একজন আহমদীর অবশ্যই যোগ দেয়া উচিত। কিন্তু সকল বেসরকারী আন্দোলনে যোগ দিলে নৈরাজ্য বৃদ্ধি পাবে। তাই অবস্থা পর্যবেক্ষণ করুন। যে দলে আপনি যোগ দিতে চাচ্ছেন ‘তাদের বিষয়ে সরকারের অভিমত কি?’ মাঝে মাঝে এমন অনেক আন্দোলন হয়ে থাকে যাতে সরকারের পূর্ণ সমর্থন থাকে। এমন আন্দোলনে কেউ চাইলে যোগ দিতে পারে। কিন্তু সেক্ষেত্রেও বিশ্বেষণ করা উচিত যে, এই আন্দোলনে কতটা নৈরাজ্য সৃষ্টি হচ্ছে। যদি এই সকল নৈরাজ্য থেকে

বাঁচার উপায় থাকে তাহলে একজন
আহমদীর সকল ধরনের নৈরাজ্য থেকে
দূরে থাকা উচিত। আর যদি একদম উপায়
না-ই থাকে সেক্ষেত্রেও প্রজ্ঞার সাথে সকল
নৈরাজ্য থেকে দূরে থাকা উচিত।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଏକଜନ ସ୍ୱାକ୍ଷି ଯଦି ଆଧୁନିକ
ଏକ ଶର ଥେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାପେ ଉଲ୍ଲଭ୍ରତ କରେ
ତାହଲେ ସେ କୀତାବେ ତା ବୁଝାତେ ପାରିବେ?

প্রিয় হ্যুর (আই.): একজন প্রকৃত মু'মিনের আধ্যাত্মিক উন্নতি করার লক্ষ্যে ক্রমাগত চেষ্টা-প্রচেষ্টা করা উচিত। সে কোন্ত আধ্যাত্মিক স্তরে আছে অথবা এর পরবর্তী স্তর কী তা দেখা বা জানার দরকার নেই। একমাত্র মহান আল্লাহু' ভাল জানেন, একটি আধ্যাত্মিক স্তরের শেষ কোথায় অথবা পরবর্তী স্তর কখন শুরু হবে?

অতএব একজন প্রকৃত মু'মিনের ধারাবাহিকভাবে চেষ্টা করে যাওয়া উচিত। ধারাবাহিকভাবে দৃঢ় চেষ্টার মাধ্যমে সৎকর্ম ও আত্মসংশোধনের জিহাদ করে যাওয়া উচিত। যখন কেউ নিজের মাঝে পরিত্র পরিবর্তন অনুভব করে এবং আল্লাহ'র সাথে তার দৃঢ় সম্পর্ক স্থাপিত হয় তখন সে পরবর্তী স্তরের কথা ভাবেই না। সর্বোচ্চ স্তর অর্জনের চেষ্টাও করে না। তার শুধুমাত্র একটাই চিন্তা, কীভাবে সে আল্লাহ'র সন্তুষ্টি অর্জন করবে? যে সম্পর্ক আল্লাহ' এবং তার মাঝে স্থাপিত হয়েছে তা যেন বিনষ্ট না হয়। যখন কেউ ভাবে যে, আমি অমুক আধ্যাত্মিক মর্যাদা লাভ করেছি। তখন মানুষের মাঝে অহঙ্কার তৈরি হতে থাকে। অহঙ্কার অত্যন্ত ক্ষতিকর জিনিস।

কেবলমাত্র অহঙ্কারই ইবলিসকে আনুগত্য প্রদর্শনে বাধা দিয়েছিল। অতএব, মানুষের সর্বদা মনে রাখা উচিত যে, আমাদের উদ্দেশ্য হল, আল্লাহ'র আদেশ পালনের মাধ্যমে আল্লাহ'র সন্তুষ্টি অর্জন করা। আল্লাহ'র অসংখ্য আদেশ নিষেধ রয়েছে। আপনি কীভাবে সকল আধ্যাত্মিক স্তর সম্পর্কে জানবেন? আপনি কুরআন অনুসন্ধান করে দেখুন। কুরআনে প্রায় ৭০০ আদেশ নিষেধ রয়েছে। কিছু জায়গায় মসীহ মাওউদ (আ.) এই সংখ্যা ১২০০ বলেছেন। অতএব আপনি কি এই ১২০০ আদেশ নিষেধের ওপর আমল করেছেন? আপনি কি এই সব আদেশ নিষেধের

অনুসন্ধান করেছেন? যখন আপনি এই সকল আদেশ নিষেধ অনুসন্ধান করে নিবেন এবং আমল করবেন তখন আপনি পরবর্তী স্তর অর্জনের কথা ভাববেন। আল্লাহ্ তাঁলা স্বয়ং পরবর্তী স্তর দান করবেন। মানুষ কেবলমাত্র তার চেষ্টার মাধ্যমে পরবর্তী স্তর অর্জন করতে পারে না। অতএব, একজন প্রকৃত মু'মিনের কাজ হল, বিনয় এবং নিষ্ঠার সাথে আল্লাহর নৈকট্য ও সন্তুষ্টি লাভের চেষ্টা করা। তাঁর আদেশ নিষেধের ওপর ধারাবাহিকভাবে আমল করা এবং নিজ সাধ্যানুযায়ী সবধরনের চেষ্টা করে যাওয়া। এটাই মূল বিষয়। এটি যদি মানুষের হাদয়ে থাকে তাহলে ধীরে ধীরে তার উন্নতি হতে থাকবে। আল্লাহ্ তাঁলা এই সকল স্তর নির্ধারণ করেছেন। একমাত্র তিনিই জানেন কোন্ স্তর তুমি অর্জন করেছ এবং তোমার জন্য পরবর্তী স্তর কোন্টি মানুষ নিজে কখনোই বুঝতে পারে না যে, সে কোন্ স্তরে আছে। একজন মুত্তাকীর কাজ হল, তাকওয়ার সাথে আল্লাহ্ আদেশ নিষেধ মেনে চলা, আল্লাহ্ নৈকট্য এবং সন্তুষ্টি লাভের চেষ্টা করা। এটাই আমাদের কাজ এবং এর জন্য আমাদের চেষ্টা করা উচিত। আর এটি ধারাবাহিক চেষ্টা এবং জিহাদের দাবি রাখে। কেননা জিহাদের মাধ্যমেই আল্লাহ্ নৈকট্য অর্জন করা যায়। তখন আল্লাহহ মানুষকে তার স্তর এবং মর্যাদার কথা জানিয়ে দিবেন।

প্রশ্ন: হ্যুর! আফ্রিকানদের প্রতি
আপনার বিশেষ ভালবাসা আছে। আপনি
তাদের দেখে খুশি হন। আমরা আরব
আহমদীরা কীভাবে যুগ-খলীফার এই
ভালবাসা লাভ করতে পারি?

শ্রিয় হ্যার (আই.): মূল বিষয় হল, যখনই আমি কোন নিষ্ঠাবান আহমদীর সাথে সাক্ষাত করি বা কথা বলি তখন আমি খুশি হই। আমি এখন আপনার সাথে হাস্যবদনে কথা বলছি। আফ্রিকানদের জন্য আমার যে অনুভূতি আপনার জন্যও একই অনুভূতি। একজন ইউরোপিয়ান আহমদীর জন্যও একই অনুভূতি। একজন নিষ্ঠাবান আহমদী- হোক সে এশিয়ান, আফ্রিকান, ইউরোপিয়ান, আরব, দক্ষিণ আমেরিকান কিংবা পৃথিবীর যে দেশেরই হোক না কেন সবাই আমার চোখে সমান।

তাদের ভালবাসার অভিযন্তি আমাকেও
একইভাবে তাদেরকে ভালবাসতে এবং
তার মত একই অভিযন্তি প্রকাশে বাধ্য
করে। এফ্রে কোন পার্থক্য নেই। না
আপনারা আফ্রিকানদের থেকে কম, আর
না আফ্রিকানরা আপনাদের থেকে কম।
আবার আপনারাও পাকিস্তানের থেকে বেশি
না, কিংবা আফ্রিকানরাও অন্য কোন দেশ
থেকে বেশি না। কোন নিষ্ঠাবান আহ্মদী
যার খিলাফতের সাথে দৃঢ় সম্পর্ক রয়েছে
তার সাথে যখনই আমার সাক্ষাত হয় আমি
খুব খুশি হই। হোক আফ্রিকান শিশু বা
ইউরোপিয়ান, হোক দক্ষিণ আমেরিকান
শিশু বা পাকিস্তানি শিশু, হোক যুবক, পুরুষ
কিংবা নারী। সকল নিষ্ঠাবান আহ্মদীকে
দেখে আমি খুশি হই। তাদের সকলের
জন্য আমার হস্তয়ে স্নেহ ভালবাসার
অনুভূতি জগ্রত হয়। এজন্য আমি সর্বদা
হাস্যবদনে সাক্ষাত করি। আমার মনে হয়
না আমি আপনাকে দেখে কখনো রাগ
করেছি। আমি কি কখনো এমন রাগ
করেছি? আরব আহ্মদীরাও আমার সাথে
সাক্ষাত করে। আমি কি কখনো তাদের
সাথে অসন্তুষ্টি প্রকাশ করেছি? একইভাবে
আপনাদের সাথে সাক্ষাতের সময়ও আমি
হাসি। আমার হস্তয়ে সকল নিষ্ঠাবান
আহ্মদীর জন্য ভালবাসায় পূর্ণ।

প্রশ্ন: আমরা আমাদের শিশুদের
বিশ্বাসকে আমাদের অআহমদী
আতীয়স্বজনের কৃপ্তভাব থেকে কীভাবে
যুক্ত রাখতে পারি?

শ্রীয় হ্যুর (আই.): প্রথমতঃ জামা'তের
বিরোধী আত্মীয়রা আহ্মদীয়াতের বিরুদ্ধে
বিরূপ প্রতিক্রিয়া প্রকাশ করতে পারে
আপনারা এরকম পরিস্থিতি আসতেই দিবেন
না। বিশেষভাবে যখন আপনার সন্তানরা
সাথে থাকবে, তখন আপনার এমন
আলোচনা পরিত্যাগ করা উচিত। কেননা
তখন তারা বিরূপ আচরণ করতে পারে যা
বাচ্চাদের ওপর বিরূপ প্রভাব রাখতে পারে।
তাদের কথা শিশুদের চিন্তা, মনোজগতকে
প্রভাবিত করতে পারে। হ্যাঁ, আপনি তাদের
সাথে যোগাযোগ রাখতে পারেন। আপনি
তাদের সাথে সুসম্পর্ক রাখতে পারেন।
তাদের বুকাতে পারেন 'আহ্মদীয়াতই প্রকৃত
ইসলাম' যা আমাদেরকে আত্মীয়তার সম্পর্ক

বজায় রাখতে এবং তাদের সাথে ভালবাসাপূর্ণ আচরণের শিক্ষা দেয়। তাদের বগুন যে, আপনারা যা-ই বলেন, আমাদের কোন কষ্ট নেই। যেভাবে আমি কাবাবিরের সাথে পূর্ববর্তী মোলাকাতে বলেছি, শিশুদের তরবিয়তের ক্ষেত্রে পিতামাতাকে দৃঢ় চেষ্টাপ্রচেষ্টা করতে হবে এবং গুরুত্বপূর্ণ ভূমিকা রাখতে হবে। পিতামাতাকে ঘরে সন্তানদের ওপর বিশেষ মনোযোগ দিতে হবে। তাদের সন্তানদেরকে ধর্ম বিষয়ে এবং আমরা কেন আহ্মদী- তা বুবানো উচিত। এছাড়া তাদের নিকট প্রকৃত ইসলাম এবং আহ্মদী ও আহ্মদীদের মাঝের পার্থক্য স্পষ্ট করা উচিত। যখন এই বিষয়গুলো স্পষ্ট হবে তখন তারা বুঝতে পারবে যে, কেন তারা আহ্মদী? তারা বুঝতে পারবে যে, তারা কেবলমাত্র কোন ফিরকার অনুসারী না বরং আল্লাহর আদেশ এবং মহানবী (সা.)-এর ভবিষ্যদ্বাণী অনুযায়ী আমরা প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.)-কে মান্য করেছি যার আগমনের কথা ভবিষ্যদ্বাণী করা হয়েছিল। যিনি ধর্মের পুনর্জাগরণের জন্য আবির্ভূত হবেন আমরা তাকে মান্য করেছি। তাদের দেখান, আহ্মদীয়া জামা'ত ইসলামের সেবায় সেই কাজ করছে যা ইসলামের অন্য ফিরকা করছে না। এছাড়া আহ্মদীয়া মুসলিম জামা'ত এমন একটি জামা'ত যার শাখা-শাখা আজ পৃথিবীব্যাপী বিস্তৃত। এই জামা'ত সমগ্র বিশ্বকে বিশেষকরে মুসলিম জাতিকে এক হাতে ঐক্যবদ্ধ করতে কাজ করে যাচ্ছে কেননা মহান আল্লাহ মসীহ মাওউদ (আ.)-কে আদেশ দিয়েছেন যে, পৃথিবীর সকল মুসলমানকে এক হাতে ও একক ধর্মে ঐক্যবদ্ধ কর। অতএব এটি আমাদের কাজ এবং আমরা এই কাজ করে যাচ্ছি। সাথে সাথে তাদেরকে ইসলাম তথা আহ্মদীয়াতের প্রকৃত শিক্ষা বুবান যাতে তারা ভবিষ্যতে এই কাজ করতে পারে এবং আহ্মদীয়াতের শিক্ষা প্রচার করতে পারে। সঠিক পদ্ধতিতে ইসলাম তথা আহ্মদীয়াতের সেবা করতে পারে। অতএব বাচ্চাদের উক্ত তরবিয়তের জন্য অধিক সময় দিতে হবে। পাশাপাশি আপনাদের আরো বেশি চেষ্টা করতে হবে। তাই আপনার আহ্মদী আতীয় যারা জামা'তের

বিরোধিতা করে তাদের সাথে সাক্ষাতে এমন
কোন ধর্মীয় বিতর্ক করার দরকার নেই যা
আপনার বাচ্চাদের ওপর বিরুপ প্রভাব
ফেলতে পারে। যদি আপনি ধর্মীয় কোন
তর্ক বা আলোচনা করতে চান তাহলে
আপনাদের আলাদভাবে বাচ্চাদের
অনুপস্থিতিতে করা উচিত। যতদিন পর্যন্ত
তারা ধর্মকে বুঝার জন্য, আহ্মদী ও অন্যান্য
মুসলমানের মাঝে পার্থক্য বুঝার জন্য
সর্বোপরি তারা কেন আহ্মদী তা বুঝাতে
যথেষ্ট জ্ঞান অর্জন না করে। অতএব এ
বিষয়গুলো তাদের জন্য স্পষ্ট করতে হবে,
আরো বেশি পরিশ্রম করতে হবে, আরো
বেশি জিহাদ করতে হবে। মহান কিছু অর্জন
করতে আপনাকে অবশ্যই জিহাদ করতে
হবে। বর্তমানে আমাদের একমাত্র উদ্দেশ্য
হল, আমাদের সকল ক্ষেত্রে জিহাদ করতে
হবে। আর একমাত্র এই জিহাদই
আমাদেরকে এবং আমাদের পরবর্তী
প্রজন্মকে সুরক্ষিত রাখবে। আর এটি
শুধুমাত্র আমাদেরকেই সুরক্ষিত রাখবে না
বরং এটি ইসলাম তথা প্রকৃত ইসলামের
বাণী পৃথিবী জুড়ে প্রচার করবে। আর
আমাদের ধীরে ধীরে উন্নতি হতে থাকবে।
আপনাদের বিরোধিতার ভয় করা উচিত না
কেননা এই বিরোধিতার কারণেই আমাদের
জামাতের প্রচার-প্রসার হচ্ছে। আপনারা
যদি বিরোধীদের আপত্তির জবাব দেন
তাহলে আপনারা নিজেদের সন্তানদের
আপত্তির জবাব শিখাতে পারবেন। আর এই
পদ্ধতিতে শিশুরাও শিখবে। অতএব যেভাবে
আমি বলেছি, আমাদের ধারাবাহিক জিহাদ
করতে হবে। দশিষ্ঠা করার কিছুই নেই।

**ପ୍ରଶ୍ନ: ହୁଏଇ! ଆମରା କି ଆହୁମଦୀଯ
ଜାମା'ତ ଛେଡ଼େ ଦେଇଯା କୋଣ ସ୍ୱାକ୍ଷିତ ଯେ
ସକ୍ରିଯାଭାବେ ବିରୋଧିତା କରେ ନା, ତାର
ସାଥେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରାଖିତେ ପାରି?**

প্রিয় হ্যুর (আই.): বহুত রাখায় কোন
সমস্যা নেই। ধর্ম একান্ত ব্যক্তিগত বিষয়।
আল্লাহু বলেছেন, ধর্মের ব্যাপারে কোন
বলপ্রয়োগ নেই (সূরা বাকারাঃ ২৫৭)।
কারো কাছে যদি জামা'ত ঠিক মনে না হয়
এবং কিছু সময় পর যদি সে ছেড়ে দেয় এবং
সে যদি কোন বিরোধিতা না করে এবং
হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-কে গালি না
দেয় তাহলে আপনি তার সাথে সম্পর্ক

রাখতে পারেন। হতে পারে আপনার সাথে
বন্ধুত্ব তার সংশোধনের কারণ হবে। সে
তওো করে জামা'তে ফেরতও আসতে
পারে। কিন্তু আপনি যদি তার বন্ধু হওয়া
সত্ত্বেও তার সাথে সম্পর্ক ছিন্ন করেন তাহলে
সে জামা'ত থেকে আরো দূরে সরে যেতে
পারে এবং অন্য কোন ভুল পথে সম্পৃক্ত
হতে পারে। আর এটি বন্ধুত্বের দাবি রক্ষার
জন্যও দরকার। যদি সে বিরোধিতা না করে
তাহলে তার সাথে সুসম্পর্ক বজায় রাখুন।
আর যদি সে বিরোধিতা করেও থাকে তবুও
আন্তরিক সম্পর্ক রাখতে কোন সমস্যা নেই।
হতে পারে যেকোন সময় আপনি তার
সংশোধনের কারণ হবেন।

ପ୍ରଶ୍ନ: ସନ୍ତାନଦେର ଇଟ୍ଟାରନେଟ୍ ଓ ଭିଡ଼ିଓ
ଗେଇମ୍ସେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରା ଥେକେ କୀଭାବେ
ବିରତ ରାଖା ଯାଇ?

প্রিয় হৃষুর (আই.): বর্তমানে বিজ্ঞানীরা এবং ডাক্তাররাও বলেছেন, এসব জিনিস বাচ্চাদের দৃষ্টিশক্তি এবং চিন্তাশক্তির ওপর বিরূপ প্রভাব ফেলে। তাই দিনে বাচ্চাদের এক ঘণ্টার বেশি ইন্টারনেটে বসতে দেয়া উচিত না। কিন্তু যেহেতু এখন করোনার কারণে স্কুল বন্ধ এবং করোনার কারণে পড়াশোনা বন্ধ তাই বাচ্চারা বেশিরভাগ অনলাইনে পড়াশুনা করছে। যাহোক, এই ধরনের গেইমস সময় নষ্ট করে। আর শুধুমাত্র সময় নষ্ট করে না বরং টাকাও অপচয় করে কেননা এই গেইমগুলো টাকা দিয়ে কিনতে হয়। এরপর যেভাবে মাদকদ্রব্যে মানুষের নেশা হয় তেমনি গেইম খেলতেও শিশুদের একই রকম নেশা হয়ে যায়। গেইম ছাড়া তারা চলতেই পারে না। এই গেইমের সময়, অনেকটি এবং অশ্লীল বিজ্ঞাপন প্রচার করা হয়। গেইম খেলতে গিয়ে যখন তারা এই অশ্লীলতা দেখে তখন শৈশব থেকেই বাচ্চাদের মন-মানসিকতা কল্পিষ্ঠ হতে থাকে। বড় হয়ে সে আরো বিপথে চলে যায়। এজন্য বাচ্চারা কি গেইম খেলছে- সে দিকে মা-বাবার দৃষ্টি রাখা উচিত। বা ইন্টারনেট, টিভিতে কী প্রোগ্রাম দেখছে? তাদের জন্য একটি সময় নির্ধারণ করা উচিত, যা ব্যতীত অন্য সময় তারা ইন্টারনেট দেখতে পারবে না। তাদেরকে বুঝাতে হবে যে, তোমাদের দৃষ্টিশক্তি কমে যাবে, তোমাদের চিন্তাশক্তির ওপর বিরূপ প্রভাব পড়বে। এর বদলে তুমি বই পড় যা বর্ষের প্রতিশেষে নষ্ট হবে। একটুব্যবস্থা বিষয়ে অনেক বেশি সর্তর্ক থাকতে হবে। সবার এই বিষয়ে চেষ্টা সাধনা করতে হবে। মাঝে মাঝে তাদের ওপর কঠোরতাও করতে হয়। কিন্তু মারবেন না বরং ভালবাসার সাথে বুঝাবেন যে, তোমরা এই নির্ধারিত সময়ে অমুক অমুক প্রোগ্রাম দেখতে পারবে। আর এমন প্রোগ্রাম যেখানে অশ্লীল বিজ্ঞাপন আসার সম্ভাবনা রয়েছে সেগুলোকে বন্ধ করে দেয়া উচিত যাতে এগুলো আপনার ইন্টারনেটে না আসে। কিন্তু গেইমসের জন্যও একটি নির্দিষ্ট সময় থাকা উচিত। হ্যাঁ, সুস্থান্ত্রের জন্য তারা বাইরে গিয়ে ক্রিকেট, ফুটবল ইত্যাদি খেলতে পারে। কিন্তু তাদের বলুন যে, টিভি ইন্টারনেটে সারাদিন বসে থেকে নিজের চিন্তাশক্তি যেন নষ্ট না করে। আর এক ঘণ্টার বেশি অনুমতি নেই। একইসাথে আপনি খুব বেশি কঠোরতাও করতে পারবেন না। কারণ আজকের পৃথিবীতে বেশি কঠোরতা করলেও বাচ্চা নষ্ট হয়ে যায়। তাই বাচ্চাদের ভালবাসার সাথে বুঝাবেন এবং তাদের সাথে ব্যক্তিগত সম্পর্ক তৈরি করবেন যাতে বাচ্চারা পিতামাতাকে বন্ধু মনে করে। এভাবে উত্তম তরবিয়ত নিশ্চিত হতে পারে। পিতামাতাকে এজন্য পরিশ্রম করতে হবে। মূল বিষয় হল, ‘পিতামাতার পরিশ্রম’। যেহেতু সন্তান জন্ম দিয়েছেন, তাই কষ্ট করে তাদেরকে মানুষের মত মানুষ বানাতে হবে।... (চলবে)

তোমার মস্তিষ্কের বিকাশের জন্য বেশি সহায়ক। এর পাশাপাশি তাদের জন্য বিভিন্ন প্রোগ্রাম তৈরি করুণ। তাদের সাথে বসুন, সময় দিন এবং তাদের সাথে আলোচনা করুণ। তবুও যদি তারা না মানে তাহলে তাদের ইন্টারনেট ও ডিভিডে এমন প্রোগ্রাম দেখান যা তাদের জ্ঞান সমৃদ্ধ করবে এবং আধ্যাত্মিকতা উন্নত করবে পাশাপাশি বিবেকের মান আরো উন্নত করবে। এই কাজগুলো আপনাদের করতে হবে। কিন্তু এছাড়াও সবচেয়ে গুরুত্বপূর্ণ হল, পিতা-মাতা সর্বদা সজাগ দৃষ্টি রাখবে যে, সন্তানের কী দেখছে? যদি পিতামাতা শিক্ষিত না হয় আর বাচ্চারা পড়াশোনা করে এবং তারা যদি গেইম খেলে আর বাবা মা যদি গ্রাহ্যই না করে, আর তারা যদি নিজেদের নিয়েই পড়ে থাকে তাহলে তারা তাদের সন্তানদের ধ্বংসের পথে ঢেলে দিচ্ছে। অতএব এ বিষয়ে অনেক বেশি সতর্ক থাকতে হবে। সবার এই বিষয়ে চেষ্টা সাধনা করতে হবে। যাহোক, সন্তানদের যত্ন নিতে হবে। মাঝে মাঝে তাদের ওপর কঠোরতাও করতে হয়। কিন্তু মারবেন না বরং ভালবাসার সাথে বুঝাবেন যে, তোমরা এই নির্ধারিত সময়ে অমুক অমুক প্রোগ্রাম দেখতে পারবে। আর এমন প্রোগ্রাম যেখানে অশুলীল বিজ্ঞাপন আসার সম্ভাবনা রয়েছে সেগুলোকে বন্ধ করে দেয়া উচিত যাতে এগুলো আপনার ইন্টারনেটে না আসে। কিন্তু গেইমসের জন্যও একটি নির্দিষ্ট সময় থাকা উচিত। হাঁ, সুস্থান্ত্রের জন্য তারা বাইরে গিয়ে ক্রিকেট, ফুটবল ইত্যাদি খেলতে পারে। কিন্তু তাদের বলুন যে, তিভি ইন্টারনেটে সারাদিন বসে থেকে নিজের চিন্তাশক্তি যেন নষ্ট না করে। আর এক ঘন্টার বেশি অনুমতি নেই। একইসাথে আপনি খুব বেশি কঠোরতাও করতে পারবেন না। কারণ আজকের পৃথিবীতে বেশি কঠোরতা করলেও বাচ্চা নষ্ট হয়ে যায়। তাই বাচ্চাদের ভালবাসার সাথে বুঝাবেন এবং তাদের সাথে ব্যক্তিগত সম্পর্ক তৈরি করবেন যাতে বাচ্চারা পিতামাতাকে বন্ধ মনে করে। এভাবে উন্নত তরবিয়ত নিশ্চিত হতে পারে। পিতামাতাকে এজন্য পরিশ্রম করতে হবে। মূল বিষয় হল, ‘পিতামাতার পরিশ্রম’। যেহেতু সন্তান জন্ম দিয়েছেন, তাই কষ্ট করে তাদেরকে মানুষের মত মানুষ বানাতে হবে।... (চলবে)

সীরাতুল মাহদী (আ.)

প্রণেতা: হয়রত মির্যা বশির আহমদ এম.এ. (রা.)

ভাষান্তর: মাওলানা জুবায়ের আহমদ

(৮ম কিস্তি)

৪৪) বিসমিল্লাহির রাহমানির
রাহীম। হয়রত

আম্মাজান আমার নিকট বর্ণনা করেন যে,
তোমাদের দাদা শুরুর দিকে কাদিয়ানের
সম্পত্তির ওপর নিজ সত্ত্বাধিকার প্রতিষ্ঠিত
রাখার জন্য অনেক মোকদ্দমা দায়ের
করেছিলেন এবং কাশ্মীরের চাকুরী থেকে
আর অন্যান্যভাবে যা অর্থ সংগ্রহ করেছিলেন,
সমস্তই এই মোকদ্দমায় ব্যয় করে দেন যার
পরিমাণ লাখের কাছাকাছি হবে। হয়রত
আম্মাজান বর্ণনা করেন, হয়রত মসীহ
মাওউদ (আ.) বলতেন যে, সেই যুগে
মোকদ্দমায় ব্যয়ের অর্থ দিয়ে তুলনামূলক
শতঙ্গ বড় সম্পত্তি ক্রয় করা যেত। খাকসার
নিবেদন করছি, দাদাজান এটা মনে করতেন
যে, যা-ই হোক না কেন কাদিয়ান এবং এই
এলাকার পূর্বপুরুষদের হারানো সত্ত্বাধিকার
হাত করা যাবে না। আর আমি শুনেছি,
দাদাজান বলতেন, কাদিয়ানের সম্পত্তি
আমার কাছে এক রাজত্বের চেয়ে শেয়।
খাকসার বর্ণনা করছি যে, কাদিয়ানে
আমাদের পূর্বপুরুষদের বসতি ছিল যারা
বাবরের যুগের শেষভাগে হিন্দুস্থান
এসেছিলেন। কাদিয়ানের কয়েক মাইল পর্যন্ত
এবং এর আশেপাশের গ্রামগুলোর জমিদারিত
আমাদের পিতৃপুরুষদের কাছে ক্ষুদ্র রাজ্য বা
জায়গির হিসেবে বরাদ্দ দেয়া ছিল।

রামগঢ়ী শিখদের যুগে আমাদের
পূর্বপুরুষদের অনেক সংকটের সম্মুখীন হতে
হয়েছে আর অনেক ধ্বংসযজ্ঞ সাধিত
হয়েছে। পরিশেষে রাজা রনজিত সিং-এর

আমলে পৈতৃক সম্পত্তির কিছু অংশ
আমাদের পিতৃপুরুষরা ফিরে পায় কিন্তু
পরবর্তীতে বৃটিশ সাম্রাজ্যের সূচনায় পূর্বের
অনেক অধিকার বাজেয়াপ্ত করা হয়। আর
অনেক মোকদ্দমার পর যার মাঝে
দাদাজানের কাশ্মীরের সমস্ত সম্পদ ব্যয়
হয়েছে সেখানে শুধুমাত্র কাদিয়ান এবং এর
মাঝে অন্তর্ভুক্ত দুটি গ্রামের ওপর
সত্ত্বাধিকার এবং কাদিয়ানের কাছের তিনটি
গ্রামের ওপর কর্তৃত্বাধিকার আমাদের
বৎশের বলে স্বীকার করে নেয়। এই
অধিকার এখন পর্যন্ত বহাল আছে। হ্যাঁ,
মাঝখানে আমাদের বড় চাচাজানের সময়
নিজ আত্মীয়স্বজনের মোকদ্দমার কারণে
কাদিয়ানের সম্পত্তির একটি বড় অংশ মির্যা
আয়ম বেগ লাহোরীর বৎশধরদের নিকট
চলে যায় এবং প্রায় পঁয়াত্রিশ বছর তাদের
করায়ত্তেই থাকে। কিন্তু আল্লাহু তা'লার
অনুগ্রহে সেই অংশ এখন আমাদের হাতে
এসেছে। আম্মাজান বলতেন, তোমাদের
বড় চাচাজানের সময় যখন কাদিয়ানের
সম্পত্তির একটি বড় অংশ মির্যা আয়ম বেগ
পেয়ে যায় তখন তোমাদের বড় চাচা ভীষণ
দুঃখ পান যার কারণে তিনি অসুস্থ হয়ে
পড়েন আর খুব সম্ভব দুই বছরের মাথায়
এই অসুস্থতাতেই তিনি ইহাদাম ত্যাগ
করেন। আদালতের রায় বিপরীত হওয়া
সত্ত্বেও তিনি নিজ জীবদ্ধশায় বিরোধীদের
হাতে সম্পত্তি প্রদান করে নি। খাকসার
নিবেদন করছি, এটা সেই মোকদ্দমা আর
সেই আদালতের সিদ্ধান্ত যা হয়রত মসীহ
মাওউদ (আ.) নিজ কিতাবসমূহে উল্লেখ

করেছেন তথা তিনি (আ.) নিজ ভাইদের
এই মোকদ্দমা করতে বারণ করেছিলেন
কারণ এই মোকদ্দমার সিদ্ধান্ত বিপক্ষে
যাবে। মসীহ মাওউদ (আ.) বলতেন, ভাই
সাহেবে আমার প্রস্তাব উপেক্ষা করেন।
পরবর্তীতে যখন আদালতের সিদ্ধান্ত এসে
গেল তখন হয়রত মসীহ মাওউদ (আ.)
নিজ কামরায় ছিলেন। বড় চাচা রায়ের
কাগজ হাতে নিয়ে বাইরে থেকে কাঁপতে
কাঁপতে ভেতরে আসেন আর মসীহ
মাওউদ (আ.)-এর সামনে সেই কাগজ
রেখে দিয়ে বলেন, ‘লে গোলাম আহমদ,
জো তু কেহেন্দা সী উ হয়াবী হো গায়া
এ্য়’ অর্থাৎ, গোলাম আহমদ, যা তুমি
বলতে তাই হয়ে গেল- এ কথা বলেই
অচেতন হয়ে পড়ে যান। হয়রত আম্মাজান
বলতেন, বড় চাচাজানের ম্যুত্র পর হয়রত
মসীহ মাওউদ (আ.) মির্যা সুলতান আহমদ
সাহেবকে ডেকে বললেন, কর্তৃত দিয়ে
দাও। অতএব মির্যা সুলতান আহমদ
আদালতের সিদ্ধান্ত অনুযায়ী তাদের হাতে
কর্তৃত দিয়ে দেয়। আর সম্পত্তির কিছু
অংশ ষষ্ঠমূল্যে বিক্রি করে ব্যয়ের অর্থও
প্রদান করে দেয়।

এই বর্ণনায় খাকসারের পক্ষ থেকে
এই যে বাক্যাবলীর উল্লেখ রয়েছে যে,
“কাদিয়ান আর এর মাঝে অন্তর্ভুক্ত দুটি
গ্রামের মালিকানার অধিকার এবং
কাদিয়ানের আশেপাশের তিনটি গ্রাম
আমাদের জায়গির হিসেবে নির্ধারণ করা
হয়। এটা সঠিক নয় বরং লিপিপ্রামাদের
কারণে এই শব্দাবলী উদ্ভৃত হয়েছে। সঠিক

ଏଟାଇ ଯେ, 'କାନ୍ଦିଯାନ ଏବଂ ଏର ମାଝେ
ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଦୁଟି ଗ୍ରାମର ଓପର ସନ୍ତ୍ରାଧିକାର...
ସ୍ଵିକାର କରେ ନେଯା ହ୍ୟ'- ଏ ବାକ୍ୟଟି ଯଥାଯଥ
ହ୍ୟ ନି ବରଂ ଅସାବଧାନତାବଶତ ଏହି ଶବ୍ଦଟି
ଲେଖା ହେଯଛେ । ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହୁଲ,
କାନ୍ଦିଯାନେର ମାଝେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଦୁଟି ଗ୍ରାମ
ଯଥାକ୍ରମେ କାନ୍ଦେରବାଦ ଓ ଆହମ୍ମେଦାବାଦ
ଉଭୟଟି ବିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଆବାଦ
କରା ହେଯଛି ତାଇ କରେକଟି ବାକ୍ୟ ଯଥା '
ଏବଂ ଏର ମାଝେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଦୁଟି ଗ୍ରାମ' ଉହୁ
ମନେ କରା ଶ୍ରେୟ ହବେ ।]

୪୫) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ ।
ଖାକସାର ନିବେଦନ କରାଇ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ
ମାଓଡ୍ଦ ଆହମ୍ମେଦ (ଆ.)-ଏର ପିତା ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ
ମୁର୍ତ୍ତ୍ୟା ସାହେବ ୧୮୭୬ ସାଲେର ଜୁନ ମାସେ
ଅଥବା ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.)-ଏର ଏକ
ଲେଖା ଅନୁଯାୟୀ ୨୦ ଆଗଷ୍ଟ ୧୮୭୫ ସାଲେ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ । ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଦାଦାଜାନେର
ବୟସ ୮୦ ବର୍ଷରେ ଅଧିକ ଛିଲ ଆର ବଡ଼ ଚାଚାର
ବୟସ ଛିଲ ୫୫ ବର୍ଷରେ କାହାକାହି । ହ୍ୟରତ
ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.)-ଏର ଜନ୍ମର ସାଲ
ସମ୍ପର୍କେ ମତାନୈକ୍ୟ ହେଯଛେ । ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.)-
ଏର ନିଜ ଲେଖାର ମାଝେଓ ଏହି ବିଷୟେ
ଭିନ୍ନତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହ୍ୟ । ତଥନ ଜନ୍ମ ତାରିଖ
ଲିଖେ ରାଖାର ନିୟମ ଛିଲ ନା । ହ୍ୟରତ ମସୀହ
ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.) କତକ ଥାନେ ୧୮୩୯ ସାଲ
ଆବାର କୋଥାଓ ୧୮୪୦ ସାଲ ବଲେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ତାଁର (ଆ.) ଅନୟାନ୍ୟ ଲେଖାର
ମାଝେ ଏହି ବିଷୟେ ବୈପରୀତ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହ୍ୟ ।
ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.)
ନିଜେ ତାଁର ବୟସ ସମ୍ପର୍କିତ ଅନୁମାନକେ
ଅନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟ ବଲେଛେ । ବାରାହୀନେ
ଆହମ୍ମଦୀଯା ୫୫ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ୧୯୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । [ଜାନା
ଗେଛେ, ତାଁର (ଆ.) ସଠିକ ଜନ୍ମ ୧୮୩୬ ସାଲେ]

[ଖାକସାର ଆରୋ ନିବେଦନ କରାଇ,
ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ (ଆ.)-ଏର ଅପର
ଏକ ଲେଖା ଥେକେ ଦାଦାଜାନେର ମୃତ୍ୟୁର ସନ
୧୮୭୪ ସାଲେର ଜୁନ ମାସ ବଲେ ପ୍ରତୀଯମାନ
ହ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଆମାର ଗବେଷଣା ମତେ ୧୮୭୪
ବା ୧୮୭୫ ସାଲ ସଠିକ ନାହିଁ । ଆର ସରକାରୀ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥେବେ ଯତ୍କୁ ଜାନା ଯାଇ
ତଦନୁସାରେ ୧୮୭୬ ସାଲରେ ମହିନେ ମହିନେ
ହତେ ପାରେ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ଦ
(ଆ.)-ଏର ମୃରଣ ଛିଲ ନା ।] ... (ଚଲବେ)

କୁରିତା

ଗୋଲାମେ ଆହମ୍ମଦ (ଆ.) ସୋହେଲ ମାହମ୍ମଦ

ପ୍ରିୟ ନବୀଜୀର ସଓଦା ନିଯେ ଏଲେ ତୁମି ଆହମ୍ମଦ,
ଅନ୍ଧକାର ଏ ବସୁନ୍ଧରାୟ ଦେଖାଲେ ଆଲୋର ପଥ ।
ଫାସାଦ ଯଥନ ଜଲେ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗ୍ରାସ କରେ ଗ୍ରାସ କରେ
ତାବଂ ପୃଥିବୀ ହିତାହିତ ଭୁଲେ, ହେୟ ଗେଲ ଦିଶେହାରା ।

ତ୍ରିତ୍ଵବାଦେର ମିଥ୍ୟାର ଫାଁଦେ ଭେସେ ଗେଲ ଇସଲାମ,
ତୁମିଇ ଏସେ ଘୁଚାଲେ ଦ୍ଵୀନେର ଅପବାଦ ବଦନାମ ।
ମୁହାମ୍ମଦେର ପତାକା ତୁମି ଉଡ଼ାଲେ ଆକାଶ-ପାନେ,
ମୃତ ବସୁମତି ଉଠିଲୋ ଜେଗେ ତୋମାରଇ ଆହବାନେ ।

ସାରା ପୃଥିବୀତେ ଡଙ୍କା ବାଜେ, ଆସଲୋ କେ ଦୁନିୟାଯ ?
ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ନୁହେ ପଡ଼େ ତୋମାର, ଆଗମନେ ବସୁଧାଯ
ତୋମାର କଲମ ଭେଣେ ଫେଲେ ଆଜ, ମିଥ୍ୟାର ଯତ କୁଶ,
ଜୁଲେ ଓଠେ ତାଇ ମୋହାର ଦଲ, ବେଢେ ଓଠେ ଆକ୍ରୋଶ ।

ଥାମୋ ନି ତୁମି, ଥାମତେ ପାରୋ ନା, ଏଗିଯେ ଗିଯେଛେ ତବୁ,
ଶତ ଯୁଲୁମ ଆର ନିପୀଡ଼ନେ ତାଇ ସଙ୍ଗୀ ହେୟଛେ ପ୍ରଭୁ
ସବ ବାଁଧା ଆର ବିଭେଦ ପେରିଯେ ଜାଗିଯେଛେ ଇସଲାମ,
ଆଧାର ଡିଙ୍ଗିଯେ ଆଲୋର ପଥେ ଆମରା ଫିରେ ଏଲାମ ।

আহ্মদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশের ‘সালানা জলসা’

মোহাম্মদ জাহাঙ্গীর বাবুল

২৭তম কিস্তি (পূর্ব প্রকাশের পর)

ত্রিয়ুর (রাহে.) আরো বলেন, বাঙালি
জাতি অত্যন্ত সূক্ষ্ম বুদ্ধিসম্পন্ন।
ওখানকার বুদ্ধিজীবি এবং সাংবাদিকরা
অত্যন্ত সাহসী ও নির্ভিক। তারা
মোল্লাদের জগন্য কার্যকলাপের নিন্দা করে
বিবৃতি দেন এবং সংবাদ পরিবেশন
করেন। সংখ্যাগুরু নিজ সমাজের
অপকর্মের বিরুদ্ধে এভাবে স্পষ্টভাবে
নিন্দা করা সহজ কাজ নয়। বাঙালি জাতি
যেহেতু মূলতঃ সত্যপরায়ণ এবং
ইনসাফের অধিকারী সেজন্যই তারা
এভাবে বক্তব্য বিবৃতি দিলেও সরকার
কিন্তু এ ব্যাপারে নীরবতা অবলম্বন
করেন। অপরদিকে দেশের জ্ঞানী
গুণীজন-সত্যের খাতিরে এহেন
ন্যায়-বাক্যও উচ্চারণ করেছেন যে, বাবুলী
মসজিদ ভাঙা যেমন নিন্দনীয়, তেমনি
বকশিবাজারে এবং রাজশাহীতে
আহ্মদীয়া মসজিদ ভাঙা অপরাধ।
বাবুলী মসজিদ ভাঙা যেমন অন্যায় তেমনি
আহ্মদীয়া মসজিদ ভাঙা অপরাধ।

ত্রিয়ুর (রাহে.) সবশেষে বাংলাদেশের
জন্য আল্লাহর দরবারে দোয়া করেন এবং
বলেন, যে জাতি এহেন ন্যায়পরায়ণ সেই
জাতি ভবিষ্যতে অবশ্যই উন্নতি করবে,
অবশ্য যদি রাজনৈতিক ক্ষেত্রে এবং

সরকারের মধ্যে ন্যায়পরায়ণতার উন্নেষ
ঘটে এবং সত্য প্রকাশে কার্পণ্য না হয়।
(পাকিস্তান আহ্মদী-২৮ ফেব্রুয়ারি, ১৯৯৩)

১০ ফেব্রুয়ারি প্রথম অধিবেশনে
সভাপতিত্ব করেন ন্যাশনাল আমীর
সাহেব। তিনি উদ্বোধনী ও সমাপ্তি ভাষণ
দান করেন। এছাড়া জামাতের বিশিষ্ট
আলেম বজ্জাগণ নসীহতমূলক অনেক
বক্তব্য রাখেন। কর্মসূচি অনুযায়ী জলসা
সফল হয়।

১৯৯৪

৪, ৫, ৬ ফেব্রুয়ারি ১৯৯৪ তারিখ
বাংলাদেশ জামাতের ৭০তম সালানা
জলসা অনুষ্ঠিত হয়। প্রথম ও সমাপ্তি
অধিবেশনে সভাপতিত্ব করেন ন্যাশনাল
আমীর মোহাম্মদ মোস্তফা আলী সাহেব।
তিনি অনেক তথ্যবহুল ভাষণ দান করেন।
কর্মসূচি অনুযায়ী ৪ ফেব্রুয়ারি অনুষ্ঠান
শুরু হয় এবং ৬ ফেব্রুয়ারি বিকালে সমাপ্ত
হয়। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানের পর পত্রিকায়
প্রকাশিত প্রতিবেদন ছিল নিম্নরূপ:

আহ্মদীয়া মুসলিম জামাতের বার্ষিক সম্মেলন শুরু

গতকাল শুক্রবার থেকে আহ্মদীয়া
মুসলিম জামাত, বাংলাদেশের তিনদিন

ব্যাপী বার্ষিক সম্মেলন জামাতের কেন্দ্রীয়
কার্যালয় প্রাঙ্গণ ৪, বকশিবাজার রোড
ঢাকায় শুরু হয়েছে। সম্মেলন উদ্বোধন
করেন আহ্মদীয়া মুসলিম জামাত
বাংলাদেশের ন্যাশনাল আমীর মোহাম্মদ
মোস্তফা আলী।

জনাব মোস্তফা আলী তাঁর উদ্বোধনী
ভাষণে বলেন, আহ্মদীয়া মুসলিম
জামাতের উদ্দেশ্য হল, কুরআনের শিক্ষা
ও আদর্শকে ভিত্তি করে ব্যক্তি সমষ্টির
জীবনকে কল্যাণ করা এবং বিশ্বময়
প্রকৃত ইসলামের প্রচার প্রতিষ্ঠা করা। এই
মহান উদ্দেশ্য সাধনে আমাদের যে চারটি
বিশেষ উপাদানের আশ্রয় নিতে হবে তা
হল- প্রচেষ্টা, প্রেম, প্রযুক্তি ও প্রার্থনা।

প্রচেষ্টা হতে হবে বিরামহীন, ব্যাপক
সুসংগঠিত। আর আল্লাহর সমগ্র সৃষ্টি
বিশেষ করে মানুষের জন্য অকৃত্রিম প্রেম
ও ভালবাসা থাকতে হবে। তা না হলে
আমাদের সব প্রচেষ্টা বৃথাবাক্যে নিঃশেষ
হয়ে যাবে। তিনি বলেন, প্রেম দ্বারা
বাহিত না হলে কোন কথা কানের ভিতর
প্রবেশ করলেও তা মরমে স্থান পাবে না।
এ জন্যই ‘ধর্মে জ্ঞার জবরদস্তি নেই’
বলে কুরআনে নির্দেশ রয়েছে।

জনাব মোস্তফা আলী বলেন, প্রচারের
কাজে আধুনিক প্রযুক্তিকে কেন গুরুত্ব

দিতে হবে তা বিশেষভাবে উপলক্ষি করতে হবে। কেননা বিজ্ঞান বা প্রযুক্তি পরিত্রাতা বা অপবিত্রতার কারণ নয়। এর মূল কারণ হল, মানুষের নিজের মন ও মানসিকতা। বিজ্ঞান, প্রযুক্তি ইত্যাদি নিজ থেকে মানুষের কোন মঙ্গল বা অঙ্গল করতে পারে না। এগুলো আমাদের শক্তি ও সুযোগ যোগায় মাত্র। সে শক্তি ও সুযোগকে কল্যাণ বা অকল্যাণে ব্যবহার করা মানুষের ইচ্ছার উপরে পূর্ণমাত্রায় নির্ভরশীল বিধায় মানুষই এ জন্য দায়ী।

তিনি আরো বলেন, আহ্মদীয়া মুসলিম জামা'ত বিজ্ঞান ও ধর্মকে যে দৃষ্টিতে দেখে তা হল বিজ্ঞান প্রস্তাব কর্মের রহস্য উদঘাটন করে ও তা নানাভাবে কাজে লাগায়। অপরদিকে ধর্মে প্রস্তাব ইচ্ছার প্রকাশ। একই প্রস্তাব কর্মে ও ইচ্ছায় বিরোধ থাকতে পারে না। মানুষের জ্ঞানের স্বল্পতা বা উদ্দেশ্যের দীনতা হীনতাই অথবা এ দুয়ের মাঝে বিরোধ ঘটায়।

উদ্বোধনী অনুষ্ঠানের শুরুতে পরিত্র কুরআন তিলাওয়াত করেন আলহাজ্র মাওলানা আব্দুল আজিজ সাদেক। স্বাগত ভাষণ প্রদান করেন সম্মেলন কমিটির চেয়ারম্যান ভিজির আলী এবং আলোচনায় অংশ নেন মাওলানা আহমদ সাদেক মাহমুদ এবং আজিজুল হক।

জুমুআর নামায়ের পর বেলা ৩ টায় শুরু হয় দ্বিতীয় অধিবেশন। এ অধিবেশনে সভাপতিত্ব করেন আলহাজ্র তবারক আলী, আমীর আহ্মদীয়া মুসলিম জামা'ত ঢাকা। কুরআন তিলাওয়াত করেন হাফেয় আবুল খায়ের। বক্তৃতা করেন অধ্যাপক শাহ মুস্তাফিজুর রহমান, মাওলানা সালেহ আহমদ, শহিদুর রহমান এবং মাওলানা আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী। (৫-২-১৪ তারিখ, দৈনিক কল্পালী পত্রিকার সৌজন্যে)

সফল জলসা সমাপ্তির পর পত্রিকায় প্রকাশিত প্রতিবেদন ছিল নিম্নরূপ:

সালানা জলসায় বক্তৃগণ

আহ্মদী মুসলমানরা খতমে নবুওয়াতে বিশ্বাস করে

আহ্মদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের তিনদিন ব্যাপী ৭০তম সালানা জলসা শেষ হয়েছে। এতে দেশের ৮০ টি শাখা থেকে তিন হাজারেরও বেশি প্রতিনিধি যোগদান করেন। তিন দিনব্যাপী এই সম্মেলনে বক্তারা উল্লেখ করেন যে, শত বাধা বিপন্নি সত্ত্বেও আহ্মদীয়া জামা'ত পৃথিবীব্যাপী উত্তরোত্তর বিস্তার লাভ করছে। এ পর্যন্ত ১৩৭টি দেশে এই জামা'ত প্রতিষ্ঠিত হয়েছে। আহ্মদীগণ খতমে নবুওয়াতে বিশ্বাস করে না-এই অপবাদ খণ্ডন করে বক্তারা বলেন, আহ্মদী মুসলমানরা প্রকৃত অর্থে খতমে নবুওয়াতে বিশ্বাস রাখে এবং সারাবিশ্বে হাজার হাজার মসজিদ ও মিশন স্থাপন করে ইসলাম ও খাতামানবীঈন (সা.)-এর প্রকৃত শিক্ষাকে প্রচার করে যাচ্ছে।

জলসার সমাপ্তি ভাষণে জামা'তের ন্যাশনাল আমীর মোহাম্মদ মোস্তফা আলী বলেন, কুরআন পাক এবং হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর সুন্নত, হাদীস আমাদের শিক্ষা ও আদর্শের মূল উৎস। (৭-২-১৪ তারিখ দৈনিক বাংলাবাজার পত্রিকার সৌজন্যে)

১৯৯৫

বাংলাদেশ জামা'তের ৭১তম সালানা জলসা ২০-২২ জানুয়ারি ১৯৯৫ তারিখ অনুষ্ঠিত হয়। তখন সারাদেশে আহ্মদীদেরকে অমুসলমান করার দাবিতে তীব্র আন্দোলন বিরাজ করে। এরই মাঝে আশেকে মসীহুর ঐশ্বি প্রেমের টানে দেশের বিভিন্ন শহর ও গ্রাম থেকে ঢাকার বকশিবাজারস্থ দারুত তৰবলীগে ছুটে আসেন। সকলে ঐশ্বি প্রেরণায় দোয়ার রত হন এবং জলসার কর্মসূচি সার্থক ও সফল করতে সবাই কাজ করেন। ২০ জানুয়ারি প্রথম অধিবেশনে ন্যাশনাল আমীর সাহেব এক প্রাণবন্ত উদ্বোধনী ভাষণ দান করেন

এবং ২২ জানুয়ারি সমাপ্তি অধিবেশনে প্রতিহাসিক নসীহতমূলক অনেক তথ্যবহুল বক্তব্য রাখেন। পরিশেষে সকলের আবেগাপ্তুত দোয়ায় জলসা সমাপ্ত হয়।

১৯৯৬

৫-৭ জানুয়ারি ১৯৯৬ তারিখ অনুষ্ঠিত হয় বাংলাদেশ জামাতের ৭২ তম সালানা জলসা। এ জলসা উপলক্ষে হুয়ুর রাবে (রাহে) এক বাণী প্রেরণ করেন। হুয়ুর (রাহে) এর প্রতিনিধি হিসেবে রাবওয়া থেকে শুভাগমন করেন জনাব চৌধুরী মোবারক মুসলেহ উদ্দিন আহমদ।

হুয়ুর রাবে (রাহে) প্রেরিত বাণী

মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেব আহ্মদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশ প্রিয় ভ্রাতা, আসসালামু আলাইকুম ওয়া রাহমাতুল্লাহি ওয়া বারাকাতুহ। আপনার ৩ জানুয়ারি ১৯৯৬ তারিখের পত্র পেয়ে বিস্তারিত অবগত হলাম। আল্লাহ্ তাঁ'লা এভাবেই সর্বদা মু'মিনদের জামাতকে সাহায্য করে থাকেন, আলহামদুল্লিল্লাহ। আপনাদের সালানা জলসা সকল দিক থেকে বরকতপূর্ণ হোক। জলসায় আগত সমস্ত মেহমানদেরকে মহববত ভরা সালাম ও মোবারকবাদ জানাচ্ছি। আমি আশা করি আপনারা এই জলসা থেকে নিজ নিজ গন্তব্যস্থলে ফিরে গিয়ে একটি পরিবর্তন সৃষ্টি করে জামাতের কার্যক্রমে প্রাণ চাপ্খলে উদ্যোগী হবেন। পরম্পরারের মধ্যে প্রেম-গ্রীতি ও ভালবাসা বজায় রেখে প্রজ্ঞা ও সদুপদেশ এবং দোয়ার মাধ্যমে দাওয়াতে ইলাল্লাহৰ ময়দানে এগিয়ে চলুন।

আল্লাহ্ তাঁ'লা আপনাদেরকে সর্বদা তার রহমতের ছায়ায় রাখুন, আমীন।

ওয়াসসালাম
মির্যা তাহের আহমদ
খলীফাতুল মসীহ রাবে
(পাঞ্জিক আহ্মদী, ১৫ জানুয়ারি ১৯৯৬)
কর্মসূচি অনুযায়ী জলসা সফল হয়।
... (চলবে)

କୁରବାନୀର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ଓ ତାଙ୍ଗେ

ମହମୁଦ ଆହମଦ ସୁମନ

বিশ୍ଵମୟ ମହାମାରି କରୋନାର ଏ
ଯଥାବହ ଦିନେଓ ମୁସଲିମ ଉମ୍ମାହ
ଯଥାୟଥଭାବେ ଇସଲାମୀ ନିୟମନୀତି ଅନୁସରଣ
କରେଇ କୁରବାନୀର ସୌଦ ଉଦ୍ୟାପନ କରବେ,
ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ । ଆମାଦେର ଦେଶେ ୨୧ ଜୁଲାଇ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବିଧି ମେନେ ଈନ୍ଦୁଳ ଆଯହା
ଉଦ୍ୟାପନ କରବ ।

ପରିଷ୍ଠିତି ଯାଇ ହୋକ ନା କେନ,
ଯାଦେରକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ସାମର୍ଥ ଦିଯେଇଛେ ତାଦେର
ଉଚିତ ହବେ କୁରବାନୀତେ ଅଂଶ ନେଯା ଏବଂ
ବେଶି ବେଶି କୁରବାନୀ ଦିଯେ ଗରୀବଦେର ମାଝେ
ତା ବଞ୍ଚିନ କରେ ଦେଯା ।

କୁରବାନୀ ଶବ୍ଦଟି ମୂଳ ଧାତୁ ‘କୁରବୁନ’
ଥେକେ ଉଦ୍ଭାବିତ । ଅର୍ଥ ହଲ ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରା,
ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରା, ପ୍ରିୟ ବଞ୍ଚିକେ ଆଲ୍ଲାହର
ସମ୍ପତ୍ତିର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରା ।

ଶରିଯାତର ପରିଭାଷା-ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନକେ
ଏକମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି
ଲାଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟେ ନିର୍ଧାରିତ
ନିଯମେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନାମେ ଜବାଇ କରାଇ
ହଲ କୁରବାନୀ ।

ଇସଲାମେ କୁରବାନୀର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅତି
ବ୍ୟାପକ । ଏର ଇତିହାସ ସମ୍ପର୍କେ ଆମରା
ଅବଗତ । ଆଜ ଥେକେ ଥେକେ ପ୍ରାୟ ସାଡେ ୫
ହାଜାର ବର୍ଷର ଆଗେର କଥା । ଆଲ୍ଲାହ୍ ରାବୁଲ
ଆଲାମୀନେର ଏକ ନବୀ ଛିଲେନ ହ୍ୟରତ
ଇସରାହୀମ (ଆ.) । ଅତି ବୃଦ୍ଧ ବୟାସେ ତାର
ଘରେ ଜନ୍ମ ନିଯେଇଁ ଏକଟି ଛେଲେ । ଏ ଛେଲେ
ଛିଲ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ମହାଦାନ । ତାଇ ଖୁବଇ

ଆଦରେର । ନାମ ତାର ଇସମାଇଲ । ତିନି
ଯଥନ ତାର ପିତାର ସାଥେ କାଜକର୍ମ କରାର
ବୟାସେ ଉପନୀତ ହଲେନ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହର
ଆଦେଶେ ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.) ହ୍ୟରତ
ଇସମାଇଲ (ଆ.)-କେ ଜବାଇ କରତେ ଉଦ୍ୟତ
ହଲେନ । ଏ ବିଷୟଟି ପରିବତ୍ର କୁରାନାନେ
ଉତ୍ତରେ ରଯେଇଁ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ
ଇସରାହୀମ (ଆ.)-କେ ଡେକେ ବଲେଇଲେନ,
'ହେ ଇସରାହୀମ! ତୁମି ତୋମାର ସ୍ଵପ୍ନକେ
ଅବଶ୍ୟଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେଇଁ' (ସୂରା ସାଫଫାତ,
ଆୟାତ: ୧୦୬) । ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.)
କିନ୍ତୁ ଛେଲେକେ ଜବାଇ କରଲେନ ନା ଅଥାତ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ପାକ ବଲେଇଁ, 'ତୁମି ତୋମାର
ସ୍ଵପ୍ନକେ ଅବଶ୍ୟଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେଇଁ' । ତାହଲେ
କିଭାବେ ସତ୍ତାନେର କୁରବାନୀର ସ୍ଵପ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲ
ଏ ବିଷୟେ ଆମାଦେର ଭେବେ ଦେଖାର ଯଥେଷ୍ଟ
ଅବକାଶ ରଯେଇଁ ।

ପ୍ରଥମ କଥା ହଲ, ଧର୍ମର ନାମେ ନରବଳି
ଦେଯାର ପ୍ରଥା ବହୁ ଆଗ ଥେକେ ଚଲେ
ଆସିଲି । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ରଙ୍ଗପିପାସୁ ନନ୍ଦେ,
ତାର ପ୍ରିୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଙ୍ଗେ ତିନି ତୁଟ୍
ହ୍ୟରେନ । ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.) ସ୍ଵପ୍ନେ
ନିଜ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନୁଯାୟୀ ସତ୍ତାନ କୁରବାନୀ କରାତେ
ଉଦ୍ୟତ ହ୍ୟରେଇଲେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ନରବଳି
ପ୍ରଥାକେ ଚିରତରେ ରହିତ କରାର ଜନ୍ୟଇଁ
ମୂଳତ ଏ ଜବାଇ ହତେ ଦିଲେନ ନା ବରଂ ପରେ
ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.) ଆଲ୍ଲାହର ଆଦେଶେ
ପଶୁ ଜବାଇ କରଲେନ । ନରବଳି ପଶୁ ବଲିତେ
ରୂପାନ୍ତରିତ ହଲ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତ ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.) ତାର
ପୁତ୍ର ଇସମାଇଲକେ ଶିଶୁ ବୟାସେଇଁ ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲାର ଆଦେଶେ ମକ୍କାର ନିବିଡ଼ ଅରଣ୍ୟେ
ତାର ମାତା ହ୍ୟରତ ହାଜେରାସହ ପରିତ୍ୟାଗ
କରେ ଏସେଇଲେନ । ଏର ଫଳଶ୍ରୁତିତେ
ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳେ ସେଖାନେ ଆଲ୍ଲାହର ପବିତ୍ର ଓ
ପ୍ରାଚୀନ କାବା ଘରେର ସଂକ୍ଷାର ହଲ ଏବଂ ମକ୍କା
ନଗରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହଲ । ଆର ସେଖାନେ ହ୍ୟରତ
ଇସମାଇଲ (ଆ.)-ର ବଂଶେ ଆବିଭୃତ
ହଲେନ, ବିଶ୍ଵନବୀ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା
ସାଲାଲ୍ଲାହ୍ ଆଲାୟହି ଓୟା ସାଲାମ । ଏ ମହାନ
ପରିକଳ୍ପନାକେ ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରେଖେ ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.)-ର ଏ
ମହାନ କୁରବାନୀକେ ତାର କାହୁ ଥେକେ ଗ୍ରହଣ
କରେଇଲେନ । ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.)-ର
ଏ ମହାନ କୁରବାନୀକେ ଦୁନିଆର ସାମନେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ସ୍ଵପ୍ନେ
ଏ ଆଦେଶ ଦିଲେନ ଆର ଅମନି ହ୍ୟରତ
ଇସରାହୀମ (ଆ.) 'ଆସଲାମତୁ ଲିରାବିଲ
ଆଲାମୀନ' ବଳେ ପ୍ରକ୍ଷତ ହ୍ୟେ ଗେଲେନ ।
ମହାନ କୁରବାନୀର ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ସ୍ଵାକ୍ଷର ସୃଷ୍ଟି
ହଲ ଦୁନିଆତେ ।

ହ୍ୟରତ ଇସରାହୀମ (ଆ.)-ର ଏ
କୁରବାନୀର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶକ୍ତି ନିଜେଦେର
ମାଝେ ସୃଷ୍ଟି କରାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନବୀ କରୀମ (ସା.)
ତା'ଲା ଉତ୍ସତକେ ପଶୁ କୁରବାନୀର ଆଦେଶ
ଦିଲେନ । ତାଇ ବିଶ୍ଵେର ପ୍ରତିଟି ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ
ମୁସଲମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବହୁ ୧୦ଇ ଯିନହାଜ୍
ତାରିଖେ କୁରବାନୀ କରେ ଥାକେ ।

ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.) ଯେଭାବେ
ପିତାର ଛୁରିର ନିଚେ ମାଥା ପେତେ
ଦିଯେଛିଲେନ, କୁରବାନୀର ପଶୁ ଯେଭାବେ ଛୁରିର
ନିଚେ ମାଥା ପେତେ ଦେଯ ତେମନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମୁସଲମାନେର ଏ ପ୍ରତିଭା ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକ
ଯେନ ଧର୍ମର ଖତିରେ ଇସଲାମେର ପଥେ ତାରା
ନିଜେଦେରକେ ଭାବେ କୁରବାନୀ କରେ ଦିତେ
ପାରେ । ଆବାର କୁରବାନୀର ପଶୁର ମତ
ନିଜେଦେର ପଶୁତ୍ତକେ ବଳି ଦେଯାର ଶିକ୍ଷା ଓ
ଆମରା କୁରବାନୀ ଥେକେଇ ପୋଯେ ଥାକି ।

କେବଳ ମାଂସ ଖାଓୟାଇ ଏ କୁରବାନୀର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାୟ । ଆର ଏତେ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ
ଆମାଦେର କୋନୋ ଗୁରୁତ୍ୱ ନେଇ । ଆଲ୍ଲାହ
ପାକ ବଲେଛେ, ‘ଏଗ୍ନୋର ମାଂସ ବା ଏଦେର
ରଙ୍ଗ କଥିନୋ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ପୌଛେ ନା,
ବରଂ ତାର କାହେ ତୋମାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ
ତାକୁହ୍ୟା ପୌଛେ’ (ସୂରା ହାଜି: ୩୮) ।
ସୁତରାଂ ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-ଏର ସୁନ୍ନତ
ଅନୁଯାୟୀ ନବୀ କରୀମ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ
କୁରବାନୀ ପାଲନେର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରତି ବଚର
ଏକଜନ ମୁସଲମାନ ନିଜେର ମାବେ
ତାକୁହ୍ୟାକେ ଆର ଏକବାର ବାଲିଯେ ନେନ
ଯେନ ପ୍ରୋଜେନେର ଦିନେ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ
କୁରବାନୀର ପଶୁର ନ୍ୟାୟ ନିଜେକେ ସମର୍ପଣ
କରତେ ପାରେନ ।

ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥେ ଯାରା ଆଲ୍ଲାହର ସନ୍ତ୍ରିତିର
ଲକ୍ଷ୍ୟ କୁରବାନୀ କରେ ଥାକେ ତାଦେର ଜନ୍ୟ
ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିଦାନ ର଱େଛେ ।
ଯେଭାବେ ହାଦିସେ ଏସେହେ- ହ୍ୟରତ ଯାଯେନ
ଇବନେ ଆରକାମ ଥେକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ସାହାବାୟେ
କେରାମ ରସୂଲ (ସା.)-କେ ଜିଜାସା
କରଲେନ, କୁରବାନୀ କୀ? ତିନି ବଲେନ,
ତୋମାଦେର ବଂଶୀୟ ବା ରହାନି ପିତା
ଇବରାହିମ (ଆ.) ଏର ଆଦର୍ଶ । ତାରା
ଜିଜେସ କରଲେନ, କୁରବାନୀ କରେ ଆମରା
କୀ ପାଇ ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ! ତିନି
ବଲେନ, ପ୍ରତିଟି ପଶମେର ବଦଳେ ଏକଟି
ପୂଣ୍ୟ’ । (ସୁନାନେ ଇବନେ ମାଜାହ)

କୁରବାନୀର ନିଯମେର ବିଷୟେ ହାଦିସେ
ଏସେହେ, ହ୍ୟରତ ଜାବେର (ରା.) ଥେକେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆହେ, ନବୀ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ,

‘ଗରହ ସାତଜନେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏବଂ ଉଟ ୭
ଜନେର ପକ୍ଷ ଥେକେ କୁରବାନୀ କରା ଯେତେ
ପାରେ’ । (ମୁସଲିମ, ଆବୁ ଦ୍ୱାର୍ଦ୍ଦା)

କୁରବାନୀର ଜନ୍ୟ ଉଟ, ଗରହ, ଭେଡ଼ା,
ଛାଗଲ, ଦୁମା ଥେକେ ଯେ କୋନ ପଶୁ ଜବାଇ
କରା ଯେତେ ପାରେ । ଉଟ ଓ ଗରହ ସାତ
ବ୍ୟକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏବଂ ଭେଡ଼ା ଛାଗଲ
ପ୍ରଭୃତି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଦିତେ ହୁଏ ।
ଯାଦେର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆହେ ତାରା ଏକାଇ କୁରବାନୀ
ଦିତେ ପାରେନ । ଯଦି ଏମନ୍ତ ହୁଏ ଯେ, ଭାଗେ
କୁରବାନୀ ଦେଯାର ନିଯାତ ଠିକିଟି ର଱େଛେ କିନ୍ତୁ
ତିନି କାରୋ ସାଥେ ଅଂଶ ନେଯାର ସୁଯୋଗ
ପେଲେନ ନା ଆର ଏକା ଏକଟି ଗରହ
କେନାରଓ ତାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନେଇ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ତିନି
ଏକଟି ଛାଗଲ କିନେ ହଲେଓ କୁରବାନୀ
ଦିବେନ । କାରଣ ଆଲ୍ଲାହ ବାନ୍ଦାର ହଦୟ ଦେଖେ
ଥାକେନ । କୁରବାନୀର ଆମଲ ଥେକେ ଯେନ
କେଉଁ ବାଦ ନା ପଡ଼େନ ଏର ଦିକେ ସବାର
ଖେଲ ରାଖିତେ ହେବେ ।

ଆମରା ଯାରା କୁରବାନୀ ଦେଯାର ନିଯାତ
କରେଛି ତାଦେର ଏ ବିଷୟଟିଓ ମାଥାଯ ରାଖା
ଉଚିତ କୁରବାନୀର ପଶୁ ହତେ ହେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କ୍ରତିମୁକ୍ତ । କୋନଭାବେଇ କ୍ରତିମୁକ୍ତ ପଶୁ
କୁରବାନୀ ଦେଯା ଯାବେ ନା ।

ହ୍ୟରତ ଆଲୀ (ରା.) ବଲେନ, ମହାନବୀ
(ସା.) ଆମାଦେର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ, ‘ଆମରା
ଯେନ କୁରବାନୀର ପଶୁର ଚୋଥ, କାନ
ଭାଲଭାବେ ଦେଖେ ନେଇ । ଯେ ପଶୁର କାନେର
ଶେଷ ଭାଗ କାଟା ଗିଯେଛେ ଅଥବା ଯାର କାନ
ଗୋଲାକାର ଛିଦ୍ର କରା ହେଯେବେ ବା ଯାର କାନ
ପେଛନେର ଦିକେ ଥେକେ ଫେଟେ ଗିଯେଛେ ତା
ଦିଯେ ଆମରା ଯେନ କୁରବାନୀ ନା କରି’ ।
(ତିରମିଥି, ଆବୁ ଦ୍ୱାର୍ଦ୍ଦା, ନିସାଇ)

ଅପର ଏକ ହାଦିସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ହ୍ୟରତ
ଆଲୀ (ରା.) ବଲେନ, ‘ମହାନବୀ (ସା.) ଶିଂ
ଭାଙ୍ଗା ଓ କାନ କାଟା ପଶୁ ଦିଯେ ଆମାଦେରକେ
କୁରବାନୀ କରତେ ନିଷେଧ କରେଛେ’ (ଇବନେ
ମାଜାହ) । ତାଇ ଏ ବିଷୟଟିର ଓପର ଖୁବ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିତେ ହେ- ଯେ ପଶୁଟି ଆଲ୍ଲାହର
ସନ୍ତ୍ରିତିର ଜନ୍ୟ କୁରବାନୀ ଦିବ ତା ଯେନ ନିଖୁତ
ହୁଏ । କୋନଭାବେଇ କୁରବାନୀର ପଶୁ ଦୁର୍ବଳ ଓ

କ୍ରତିମୁକ୍ତ, ଲେଂଡ଼ା, କାନ କାଟା, ଶିଂ ଭାଙ୍ଗା
ଏବଂ ଅନ୍ଧ ହେଁଯା ଉଚିତ ନାୟ ।

କୁରାନ, ହାଦିସ ଏବଂ ବୁଯାର୍ଗାନେ ଦୀନେର
ଭାସ୍ୟ ଥେକେ ଯତ୍ନୁକୁ ଜାନା ଯାଯ, କୁରବାନୀର
ପେଛନେ ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟି କାଜ କରା ଆବଶ୍ୟକ
ତା ହଲ ତାକୁହ୍ୟା ବା ଖୋଦାର ସନ୍ତ୍ରିତି ।

ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ତାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର
ହ୍ୟରତ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-କେ ଖୋଦାର ସନ୍ତ୍ରିତି
ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜବାଇ କରତେ ଉଦ୍ୟତ
ହେଁଯେଛିଲେନ । ଯେ କୁରବାନୀର ପେଛନେ ଏ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାଜ କରେ ନା ସେ କୁରବାନୀ
ସତିକାର କୁରବାନୀର ଆଓତାଯ ପଡ଼େ ନା ।
ଆମରା ଅନେକ ସମୟ ଦେଖି, ନାମ ଫଳାନୋର
ଜନ୍ୟ ବା ଲୋକ ଦେଖାନୋ ଭାବ ନିଯେ
ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ କୁରବାନୀ କରା ହୁଏ । ତାଇ
ଆମାଦେରକେ କୁରବାନୀ କରତେ ହେବେ ଆଲ୍ଲାହ
ପାକେର ସନ୍ତ୍ରିତି ଅର୍ଜନେର ଲକ୍ଷ୍ୟେ ।

କୁରବାନୀତେ ଗରିବ ମାନୁଷେର ଅନେକ
ଉପକାର ହୁଏ । ଯାରା ବଚରେ ଏକବାରଓ ମାଂସ
ଖେତେ ପାରେ ନା, ତାରାଓ ମାଂସ ଖାବାର
ସୁଯୋଗ ପାଇ । କୁରବାନୀର ଚାମଡ଼ାର ଟାକା
ଗରିବେର ମାବେ ବଣ୍ଟନ କରାର ମାଧ୍ୟମେ
ତାଦେର ଅଭାବ ଓ ଦୁଃଖ ମୋଚନ ହୁଏ ।
ଆମାଦେର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ, ଆମାଦେର ମାବେ
ବାୟତୁଲ ମାଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ର଱େଛେ, ଆମରା
ଆମାଦେର ଚାମଡ଼ାର ଅର୍ଥ ବାୟତୁଲ ମାଲେ ଜମା
ଦିଯେ ଥାକି । ବାୟତୁଲ ମାଲ ଥେକେ ଏ ଅର୍ଥ
ଗରିବଦେର ମାବେ ବିତରଣ କରା ହୁଏ ।

ଶେସ କରେଛି ନଜରଳେର କବିତାର ଦୁଟି
ଲାଇନ ଦିଯେ । ତିନି ତାର ଏକ କବିତାଯ
କଠନା ଚମ୍ରକାରଭାବେ ଲିଖେଛେ-

“ଶୁଦ୍ଧ ଆପନାରେ ବାଁଚାଯ ଯେ,
ମୁସଲିମ ନହେ, ଭଣ ସେ!
ଇସଲାମ ବଲେ-ବାଁଚ ସବାଇ!
ମନେର ପଶୁରେ କର ଜବାଇ,
ପଶୁରାଓ ବାଁଚେ, ବାଁଚେ ସବାଇ ।”

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଆମାଦେର ସକଳକେ
ସଠିକ ନିଯମେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହର ସନ୍ତ୍ରିତିର
ଲକ୍ଷ୍ୟ କୁରବାନୀ କରାର ତୌଫିକ ଦାନ
କରନ୍ତି, ଆମିନ ।

দেশ ও জাতিভেদে ‘ঈদুল আয়হা’ ও ঈদের দর্শন

(একটি গবেষণাধর্মী প্রবন্ধ)

► মীম মিজান

“এই দিনই ‘মিনা’-ময়দানে পুত্র
স্নেহের গর্দানে
ছুরি হেনে ‘খুন ক্ষরিয়ে নে’
রেখেছে আবার ইবরাহীম সে আপনা
রুদ্র পণ!

-কাজী নজরুল ইসলাম

আমরা যদি কাউকে সত্যিকার
অর্থে ভালবাসি, তাহলে তার
জন্য তা-ই উৎসর্গ করতে হয় যা নিজের
কাছে সবচেয়ে প্রিয়। যিনি প্রেমাস্পদ
তিনিও ভালবাসার বিনিময়ে সবচেয়ে
মূল্যবান উপকরণ প্রতিদান হিসেবে প্রদান
করেন। আমরা এক মহান রসূলের নাম
জানি যিনি আল্লাহর বন্ধু ছিলেন আর তিনি
হলেন হযরত ইবরাহীম (আ.)।
খোদাপ্রেমের পরীক্ষা দেয়ার জন্য আদিষ্ট
হয়ে তিনি পৌঢ় বয়সে প্রাণাধিক প্রিয়
একমাত্র পুত্র ইসমাইল (আ.)-কে
কুরবানী দিতে পূর্ণ প্রস্তুতি নিয়েছিলেন।
আল্লাহ তা'লা তাঁকে থামিয়ে বললেন:

وَنَادَيْنَا أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ

الرُّؤْيَا ۝ إِنَّا كَذَلِكَ تَحْرِي الْمُحْسِنِينَ ۝

‘হে ইবরাহীম! তুমি তোমার স্বপ্নকে
সত্য করে দেখিয়েছ, নিশ্চয় আমরা
এভাবেই সৎকর্মশীলদের প্রতিদান দিয়ে
থাকি।’ (সূরা আস সাফকাত: ১০৫-১০৬)

আল্লাহ তা'লা কীভাবে এর প্রতিদান
দিয়েছেন? তা এভাবে যে, হযরত
ইবরাহীম (আ.)-এর এই আত্মায়ের
স্পৃহাকে পবিত্র কুরআনে কিয়ামত পর্যন্ত
স্মরণীয় করে রেখেছেন।

আরবী বছরের বারতম মাস যিলহজ্জ।
আল্লাহ তা'লার হাবীব মহানবী (সা.)
কর্তৃক ঘোষণাকৃত চারটি হারাম বা
সম্মানিত মাসসমূহের অন্যতম মাস এটি।
এছাড়া ইমলামের পাঁচ স্তুপের একটি হল
হজ্জ। আর এই মাসে আল্লাহ তা'লা হজ্জ
আদায়ের ফরজটি নির্দিষ্ট করে দিয়েছেন।
‘ঈদুল আয়হা’ শব্দ দুটি মূলত আরবী
শব্দ। এর আভিধানিক অর্থ হল, ত্যাগের
উৎসব। আসলে এটির মূল প্রতিপাদ্য
বিষয় হচ্ছে ত্যাগ করা।

আসুন আমরা এই আয়হা বা কুরবানীর
বৈশিষ্ট্য রূপ জেনে নেই। হিন্দু ভাষায়
কুরবান শব্দটি ‘নিকটে আসা’ অর্থে ব্যবহৃত
হয়। তবে ইসলাম ধর্মে কুরবানী হল, ত্যাগ
বা উৎসর্গ। আবার ‘আয়হা’ শব্দটি কুরবানী
বা উৎসর্গ অর্থেও ব্যবহার করা হয়। কিন্তু
“ঈদুল আয়হা” ত্যাগের উৎসব অর্থে
ব্যবহার করা হয়। ‘ঈদুল আয়হা’কে ঈদুল
কুরবান বা ঈদুল কুবীরও বলা হয়।

পবিত্র কুরআনে আল্লাহ তা'লা পশু
কুরবানীর বিষয়ে বলেন:
وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةِ لِلّهِ ۝ فِإِنْ أَخْصِرْنَمْ فَمَا
اسْتَيْسِرَ مِنَ الْمُدْنِي

‘আর তোমরা হজ্জ এবং উমরা
আল্লাহর সন্তুষ্টির উদ্দেশ্যে পালন কর।
তবে তোমরা যদি এক্ষেত্রে বাধাপ্রাপ্ত হও
তাহলে সহজলভ্য পশু কুরবানী কর।’
(সূরা আল বাকারা: ১৯৭)

আবার পবিত্র কুরআনের সূরা
মায়েদাতে ‘ঈদ’ শব্দটি দেখতে পাওয়া

যায় যার অর্থ হল, ভাবগাঞ্চীর্যপূর্ণ
আনন্দ-উৎসব। ঈদ অর্থ বার বার ফিরে
আসাও বুবায়। তাই ইবনুল আরাবী
বলেছেন, ঈদ নামকরণ করা হয়েছে এ
কারণে যে, তা প্রতি বছর নতুন সুখ ও
আনন্দ নিয়ে আমাদের কাছে ফিরে আসে।
বাংলা, উর্দু, হিন্দী, গুজরাটী এবং মালয়ী
ও ইন্দোনেশিয়ার মতো অঞ্চলেশীয়
ভাষায় কুরবান শব্দটি আত্মায়ের অর্থে
ব্যবহার করা হয়। এসব দেশে ‘ঈদুল
আয়হা’কে বলা হয় কুরবানীর ঈদ।

আফগানিস্তান ও ইরানে বলা হয় ‘ঈদে
কুরবান’ চীনা ভাষায় ‘ঈদুল আয়হা’কে
বলা হয় ‘কুরবান জিয়ে’ আর উইঘুরুরা
বলেন ‘কুরবান হেইণ’। মালয়শীয় ও
ইন্দোনেশীয়রা বলেন, ‘হারি রাহিয়া
কুরবান’। তুর্কীরা বলেন, ‘কুরবান
বাইরামী’, এছাড়া আজারী, তাতারীয়া,
বসনীয় ও ক্রোয়েশীয়রা ‘কুরবান
বাইরামী’-ই বলেন। ইয়েমেন, সিরিয়া ও
মিশরসহ উত্তর আফ্রিকার দেশগুলোতে
বলা হয় ‘ঈদুল কবীর’। কোন কোন স্থানে
‘বকরা ঈদ’-ও বলা হয়। নাইজেরিয়া,
সোমালিয়াসহ মুসলিম অধ্যুষিত
দেশগুলোতে ‘ঈদুল আয়হা’র ভিন্ন ভিন্ন
নাম রয়েছে। জার্মানীতে ‘ঈদুল আয়হা’কে
বলা হয় ‘অপফের ফেস্ট’ আর হাঙেরীতে
বলা হয় ‘আলদোজাতি উন্নেপ’।

বিখ্যাত আরবী অভিধান দআল
মাওরিদ-এ ঈদ শব্দের অর্থ বলা হয়েছে
ভোজ, ধর্মোৎসব, পর্ব, প্রবল আনন্দ,
ভূরিভোজন করা, ভোজ দেওয়া,
ভূরিভোজন করানো, পরিতৃপ্ত করা

ଇତ୍ୟାଦି । ତଥା ଈଦେର ଦିନ ଆଲ୍ଲାହର ପକ୍ଷ ଥେକେ ବାନ୍ଦାର ଜନ୍ୟ ଦାଓୟାତ ବିଧ୍ୟା ଐଦିନ ଭୂରିଭୋଜନ ଏବଂ ବେଶି ବେଶି କରେ ଖାଓୟାର ଦିନ, ଏହାଡ଼ା ରୋଯା ନା ରାଖାର ଦିନ ।

ଏ ଦିନଟିତେ ମୁସଲିମ ଜାତି ତାଦେର ସାଧ୍ୟମତ ଉଟ, ଗରୁ, ଦୁଷ୍ଟା କିଂବା ଛାଗଲ କୁରବାନୀ କରେ ତ୍ୟାଗେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ କରେ ଥାକେ । ଜାତୀୟ କବି କାଜି ନଜରଳ ଇସଲାମ ତା'ର ବିଖ୍ୟାତ ‘କୁରବାନୀ’ କବିତାଯ ବଲେନ, “ତାଇ ଜନନୀ ହାଜେରା ବେଟୋରେ ପରାଲୋ ବଲିର ପୂତ ବସନ; ଓରେ ହତ୍ୟା ନୟ ଆଜ ‘ସତ୍ୟାଘାତ’ ଶକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶନ ।” ଏଥାନେ କବି ମାୟେର ଭାଲବାସାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆଲ୍ଲାହର ସଞ୍ଚିତକେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏକ ମହିଯସୀ ନାରୀର ସୃତିଚାରଣ କରେ ସକଳ ମାୟେଦେର ଜନ୍ୟ ଏକ ଅନୁପମ ଆଦର୍ଶ ହେଁ ଓଠାର ଘଟନା ସ୍ମରଣ କରାଚେନ ।

କୁରବାନୀର ଈଦେର ଉତ୍ସ ଅନ୍ଵେଷଣେ ଆମରା ଜାନନ୍ତେ ପାରି, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.)-କେ ସ୍ଵପ୍ନେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ବଞ୍ଚି କୁରବାନୀ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ । ଏଇ ଆଦେଶ ଅନୁୟାୟୀ ହ୍ୟରତ ଇବରାହିମ (ଆ.) ନିଜ ପ୍ରାଣଧିକ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଇସମାଈଲ (ଆ.)-କେ କୁରବାନୀ କରାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୱ ହଲେ ଆଲ୍ଲାହ ଫିରିଶତାର ମାଧ୍ୟମେ ଇସମାଈଲ (ଆ.)-ଏର ହୁଲେ ପଶୁ କୁରବାନୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ । ଏହି ଘଟନାକେ ସ୍ମରଣ କରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ମୁସଲିମରା ପ୍ରତି ବଚର ଏହି ଦିବସଟି ପାଲନ କରେ । ‘ଈଦୁଲ ଆୟହ’ର ମରତବା ଅପରିସୀମ । ଏ ଦିନ ସୂର୍ଯୋଦୟରେ ପରେ ୨ ରାକାତ ‘ଈଦୁଲ ଆୟହ’ର ନାମାୟ ଆଦାୟ କରତେ ହେଁ ଆର ନାମାୟ ଓ ଖୁତବା ଶେଷେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଶୁ କୁରବାନୀ ଦିତେ ହେଁ ।

ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ଆହାନେ ଜନକ-ଜନନୀ ତାଦେର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନକେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରତେ ବିନ୍ଦୁମାତ୍ର ବିଧାସିତ ହନ ନି । ଶ୍ରୀଷ୍ଟାର ପ୍ରତି ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ଅଫୁରନ୍ତ ପ୍ରେମ-ଭାଲବାସା ଚିରଜାଗତ ହେଁ ଥାକବେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରେ । ତାଇ ଆଜଓ ଏହି ସୃତିଚାରଣମୂଳକ କୁରବାନୀର ଧାରାବାହିକତା ଅବ୍ୟାହତ ଆଛେ ।

କୁରବାନୀକେ ଆରବୀ ଭାଷାଯ ‘ଉୟହିୟା’ ବଲା ହେଁ । ‘ଉୟହିୟା’ ଶବ୍ଦେର ଆଭିଧାନିକ

ଅର୍ଥ ହଲ, ଏ ପଶୁ ଯା କୁରବାନୀର ଦିନ ଜବାଇ କରା ହେଁ । ଇସଲାମୀ ପରିଭାଷା ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ସଞ୍ଚିତ ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟେ ପଶୁ ଜବାଇ କରାକେ କୁରବାନୀ ବଲା ହେଁ । ଏହି ଏକଟି ଆର୍ଥିକ ଇବାଦତ । ଯାର କାରଣେ ସବାର ଓପର କୁରବାନୀ କରାର ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନେଇ । ତବେ କୁରବାନୀର ଏକଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେହେତୁ ନିଜେଦେର ପଶୁଥର୍ବୃତ୍ତିର କୁରବାନୀ କରେ ମନୁଷ୍ୟତ୍ଵକେ ଜାଗତ କରା ସେହେତୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକେ ପାଶ କାଟିଯେ ନିଜେଦେର ଗୌରବ-ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରତୀକ ହିସେବେ କୁରବାନୀକେ ବିବେଚନା କରା ଉଚିତ ନୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟେ ଅନେକେଇ କୁରବାନୀର ମାଧ୍ୟମେ ନିଜେର ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାଯ ଲିଙ୍ଗ ହେଁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ଉତ୍ସ ପ୍ରତିଯୋଗିତାପ୍ରବଣ କୁରବାନୀର କୋନୋ ମୂଲ୍ୟ ନେଇ । ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ କେବଳ ସେଇ କୁରବାନୀକେଇ କବୁଳ କରେ ଥାକେନ, ଯେଟା କେବଳ ତା'ରଇ ପ୍ରେମ-ଭାଲବାସାୟ ଏବଂ ତା'ରଇ ସଞ୍ଚିତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ କରା ହେଁ ଥାକେ ।

ପ୍ରାକ-ଇସଲାମୀ ଯୁଗେ ମାନୁଷ ପଶୁ କୁରବାନୀ କରାର ପର କୁରବାନୀର ପଶୁ ମାଂସ

ଆଲ୍ଲାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ନିବେଦନ କରାର ଜନ୍ୟ କାବା ଘରେ ସାମନେ ଏଣେ ରେଖେ ଦିତ, ଏମନକି ପଶୁର ରକ୍ତ କାବାର ଦେୟାଲେ ଲେପେ ଦିତ । ସୂରା ହଜ୍ଜର ଢେ ନଂ ଆୟାତେ ଏ କୁପ୍ରଥାର ମୂଲୋପାଟନ କରେ ସୁମ୍ପଟଭାବେ ବଲା ହେଁଛେ, କୁରବାନୀର ପଶୁର ରକ୍ତ-ମାଂସେର କୋନ ପ୍ରୋଜନ ଆଲ୍ଲାହର ନେଇ; ତିନି ଯା ଚାନ ତା ହଲ, କୁରବାନୀକାରୀର ଖୋଦାଭାତି, ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରତି ଏକାନ୍ତ ଆନୁଗତ୍ୟ ଓ ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଚିନ୍ତରେ ଏକାହାତା ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟରେ ବିଷୟ, ଆଜକାଳ ମାନୁଷ ଓ କୁରବାନୀର ପଶୁ କ୍ରୟ-ବିକ୍ରୟ, କୁରବାନୀ ଓ ମାଂସ ବିତରଣ ନିଯେ ନାନାନ ଅସୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାଯ ଲିଙ୍ଗ ହେଁଛେ । ଲୌକିକତା ଏଥାନେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟାଧିତେ ପରିଗତ ହେଁଛେ ଅର୍ଥାତ ଲୌକିକତାର ଇବାଦତ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କାହେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୟ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାଦେର ସବାହିକେ ପ୍ରକୃତ କୁରବାନୀର ମାଧ୍ୟମେ ତା'ର ସଞ୍ଚିତ ଲାଭ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାନ କରନ୍ତ ।

ଲେଖକ:

ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ଅନୁବାଦକ, କଲାମିସ୍ଟ ଓ ଗବେକ୍ଷକ
ଫାରସି ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ
ରାଜଶାହୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ ।

ଚାଟୁକାରିତାର କୁଫଳ

ହ୍ୟରତ ମସିହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, ବିଜାତିର ପ୍ରଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଁ ଏବଂ ତାଦେର କଥାଯ ସାଯ ଦିଯେ ଅବସ୍ଥା ଏମନ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ଗିଯେ ଠେକେହେ ଯେ, ଶେଷ ଦିନଗୁଲୋତେ ତ୍ରିତୁବାଦେର ଅନୁସାରୀଦେରକେ ଓ ନାଜାତ ପ୍ରାଣ ଆଖ୍ୟ ଦେୟା ହେଁଛେ । ଚାଟୁକାରିତାର ଫଳେ ଅବଶେଷେ ମାନୁଷ ସେଇ ଜାତିର ସଦସ୍ୟ ହେଁ ପଡ଼େ । ପବିତ୍ର କୁରାନାନେ ଏ କାରଣେଇ ବଲା ହେଁଛେ, ﴿وَلَنْ تُرْضِيَ عَنِّكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبْعَثَ مِلَّتَهُمْ﴾ (ସୂରା ଆଲ ବାକାରା: ୧୨୧) । [ଅର୍ଥ: ତୋମର ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀସ୍ଟିନଗଣ ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଞ୍ଚିତ ହବେ ନା ଯତକ୍ଷଣ ନା ତୁମି ତାଦେର ଧର୍ମର ଅନୁସାରୀ ହୁଁ]

ଅନ୍ୟକେ ସଞ୍ଚିତ କରତେ ଗିଯେ ମାନୁଷକେ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମକେ ଓ ଭାଲ ବଲା ଲାଗେ, ତାଇ ଚାଟୁକାରିତା ଥେକେ ମୁମ୍ମିନେର ବିରତ ଥାକା ଉଚିତ ।

ଏ ବିଷୟେ ଆମର ପ୍ରତି ଏଲହାମ ହେଁଛେ ଯେତି ବାରାହିନେ ଆହୟଦୀଯାଯ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆହେ । ଏହାଡ଼ା ଆମି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଇଁ, ବର୍ତ୍ତମାନେ ତାଦେର (ତଥା ବିରୋଧୀଦେର) ମଧ୍ୟ ଥେକେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଛାଡ଼ା ନା ଆମାଦେର ପ୍ରତି ସଞ୍ଚିତ ଆର ନା-ଇ ଆମାଦେର ସାଥେ ଭାଲ ବ୍ୟବହାର କରାଇଁ ଚାଯ । ହଁବା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ କାରୋ ମାଝେ ଯଦି ଉନ୍ନତ ଚାରିତ୍ରିକ ଗୁଣାବଳୀ ଥେକେ ଥାକେ ତାହଲେ ହ୍ୟାତେ ସେ ଆମାଦେର ସାଥେ ଭାଲ ବ୍ୟବହାର କରେ ଅନ୍ୟଥାଯ ଜାଗିଗତଭାବେ ଆମାଦେର ସାଥେ କେଉଁ ଭାଲ ବ୍ୟବହାର କରାଇଁ ଚାଯ ନା । (ମାଲଫୁୟାତ, ପର୍ଷ୍ଟ ଖ୍ୟାତ, ପର୍ଷ୍ଟା: ୩୧୭)

OFFICE OF THE PRIVATE SECRETARY
TO
HAZRAT KHALIFATUL MASIHKH V

Assistant Private Secretary (Honorary)
KHUDDAM SECTION

Dated: May 30, 2021

Dear Brother Muhammad Zahed Ali Sahib,
Sadar Majlis Khuddamul Ahmadiyya Bangladesh

Assalam O Alaikum Warahmatullah Wa Barakatohu

Hazrat Khalifatul Masih the 5th Ayyadahu Allah Taalah has received your letter Reference: MKAB/AB/Sadar/2020-21/677 dated 14 May 2021.

- 1- Huzoor Anwar Ayyadahu Allah Taalah wishes Eid Mubarak to all the Khuddam and Atfal of Majlis Khuddamul Ahmadiyya Bangladesh.
- 2- Huzoor Anwar Ayyadahu Allah Taalah prays for all the Khuddam and Atfal of Majlis Khuddamul Ahmadiyya Bangladesh that they may all be granted strength and blessings of Allah Almighty to face the issues caused by COVID-19, and all their difficulties are removed by the grace of Allah Almighty.
- 3- Huzoor Anwar Ayyadahu Allah Taalah prays that Allah Almighty remove all the difficulties from your professional and personal life and grant you peace and prosperity.

Hazrat Khalifatul Masih the 5th Ayyadahu Allah Taalah prays that May Allah Taalah be with you all, and grant Majlis Khuddamul Ahmadiyya Bangladesh all the strength to carry out its responsibilities in the best possible manner.

Yours Sincerely

Hibatur Rehman
Incharge Khuddam Section (Assistant Private Secretary)

ଶୁଭିତ୍ତିଚାରଣ- ଆମାର ପିତା ମରହମ ମୋହାମ୍ମଦ ଶାହାବୁଦ୍ଦିନ

ଦିନଟି ଛିଲ ସୋମବାର । ଆକାଶ
ମନ ଖାରାପ । ଶହରେର କୋଲାହଳ ଯେନ ହଠାତ୍
ଥମକେ ଗେଛେ । ଗାଛେର ପାତାଗୁଲୋ ଯେନ
ନିରବତାର ମିଛିଲେ ଯୋଗ ଦିଯେଛେ । ସଢ଼ିର
କାଂଟାଯ ତଥନ ଠିକ ଦେଡ଼ଟା ବାଜେ । ଏମନି
ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଧରାଧାମେ ଶେଷ ନିଃଖାସ ତ୍ୟାଗ
କରେ ପ୍ରଭ୍ଲ ସାନ୍ନିଧ୍ୟେ ଗିଯେ ଉପସ୍ଥିତ ହଲେନ
ସ୍ଵଲ୍ପଭାୟୀ, ବିଶ୍ଵସ୍ତ, ନ୍ୟାୟପରାଯଣ, କଠୋର
ପରିଶ୍ରମୀ, ମିତବ୍ୟୀ, ସରଲ, ସ୍ବେ ଏବଂ
ପରୋପକାରୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି । ତାର ଜନ୍ୟେର ଦିନଟି
ସୋମବାର ଛିଲ କିନା ସଠିକ ଜାନି ନା ତବେ
ସୋମବାରେଇ ତିନି ନଶର ପୃଥିବୀକେ ବିଦାୟ
ଜାନାଲେନ । ସୋମବାର ନବୀକୁଳ ଶିରୋମଣି
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପବିତ୍ର ଜନ୍ମଦିନ । ଆବାର
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ଦିନଓ
ସୋମବାର । ଏହାଡ଼ା ସୋମବାରେର ଦିନଟି
ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.)-ଏର ଇଲହାମେଓ
ମୁବାରକ ଦିନ ବଲେ ଉଲ୍ଲେଖ ଆଛେ, ତାଇ
ଆମାର ବିଶ୍ଵାସ, ତାର ମୃତ୍ୟୁର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ
ତା'ଲା ଏମନି ଏକ ପବିତ୍ର ଦିନକେ ବେଛେ
ନିଯେଛେନ । ଯାର ବିଷୟେ ଏତକ୍ଷଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରା
ହଲ, ତିନି ଆର କେଉ ନନ, ଆମାର ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ
ପିତା ମୋହାମ୍ମଦ ଶାହାବୁଦ୍ଦିନ ସାହେବ ।

ତବେ ବାନ୍ତବ ଜୀବନେ ଏସମ୍ଭବ ଗୁଣବଳୀ
ନିଜେର ଭିତର ଲାଲନ କରତେନ ଫାଜିଲପୁର
ଗ୍ରାମେ ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ସୈୟଦ ହାଜୀ ସାହେବେ
ଛେଲେ ମନିର ଆହମ୍ମଦ ସାହେବେର ବଢ଼ ପୁତ୍ର
ମୋହାମ୍ମଦ ଶାହାବୁଦ୍ଦିନ, ଆମାର ବାବା ।

ବାଲାଦେଶେର ଫେନୀ ଜେଲାର ଫାଜିଲପୁର
ନାମକ ଏକ ନିଭୃତ ପଣ୍ଡିତେ ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ସୈୟଦ

ପ୍ରିୟ ହ୍ୟର (ଆଇ.)-ଏର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଜନାବ ଶାହାବୁଦ୍ଦି ଆହମ୍ମଦ ଓ ତାର ସର୍ବକିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର
ହାଜୀ ସାହେବେର ଓରସେ ୧୯୪୬ ସାଲେର
ମାର୍ଚେର ୩ ତାରିଖେ ଜନ୍ୟ ନିଯେଛିଲ ଫୁଟଫୁଟେ
ଏକ ଶିଶୁପୁତ୍ର । ତାର ଜନ୍ୟେ ହ୍ୟତେ
ଫେରେଶତାରା ଓ ଖୁଶି ହେଲାବିଲ କେନନା ତିନି
ହତେ ଚଲେଛେ ଶେଷ ଯୁଗେ ଆଗମନକାରୀ
ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.)-ଏର
ନିବେଦିତ ଏକଜନ ସେବକ । ଯାର ବଂଶଧାରା
ନଦୀର ପାନିର ମତ ଆହମ୍ମଦୀୟାତେର ବୃକ୍ଷର
ଗୋଡ଼ାୟ ଅନବରତ ପାନି ସିଞ୍ଚନ କରତେ
ଥାକବେ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ ।

ଗ୍ରାମେଇ ମସଜିଦ, ମାଦରାସା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ଏଖାନେଇ
ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାର ହାତେଖଡ଼ି ତାର ।
ଶିକ୍ଷା-ଦୀକ୍ଷାଯ କୋନ ଘାଟିତ ହବାର ସୁଯୋଗ
ନେଇ କେନନା ତାର ଦାଦା ଗ୍ରାମେର ଏସକଳ

ମସଜିଦ, ମାଦରାସା ଓ
ଶିକ୍ଷା-ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମୂହେର ପରିଚାଳନା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ।
ରକ୍ଷଣଶୀଳ ପରିବାରେ ଇସଲାମୀକ ପରିବେଶେ
ତାର ବେଡେ ଓଠ୍ଟା ।

ଫାଜିଲପୁରେର ନିବେଦିତପ୍ରାଣ ଏକ
ଆହମ୍ମଦୀ ଜନାବ ସିଦ୍ଦିକ ସାହେବ । ସବାର ଚେଯେ
କେମନ ଯେନ ଏକଟୁ ଭିନ୍ନ ଗୋଛେର ମାନୁଷ । ଏହି
ସିଦ୍ଦିକ ସାହେବ ଆବାର ଆହମ୍ମଦୀୟାତେର ଖବର
ପେଯେଛିଲେ ଚିକିତ୍ସକ ଡା. ଆଲୀ ଆହମ୍ମଦ
ସାହେବେର ମାଧ୍ୟମେ, ଯିନି ଫାଜିଲପୁରେର ପ୍ରଥମ
ଆହମ୍ମଦୀ । ସିଦ୍ଦିକ ସାହେବ ଏବଂ ଆଲୀ
ଆହମ୍ମଦ ସାହେବ ଅନନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହେଲା ସତ୍ରେ ଓ
ଧର୍ମୀୟ କାରଣେ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚିତ ସମାଲୋଚିତ
ଏବଂ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଛିଲେନ ଏମନିକ ଜନାବ

ସିଦ୍ଧିକ ସାହେବକେ ନିଜ ପିତା ତ୍ୟାଜପୁତ୍ର ବଲେ ଘୋଷଣା ଦେନ । ଫଳେ ସବ ହାରିଯେ ସିଦ୍ଧିକ ସାହେବ ସେଲାଇ ମେଶିନ କିମେ ଦର୍ଜିର କାଜ ଶୁରୁ କରେନ ଏବଂ ସଂସାରେ ବ୍ୟାଙ୍ମନ ନିର୍ବାହ କରେନ ତବୁ ଓ ଆହ୍ମଦୀୟାତ ଥେକେ ବିନ୍ଦୁମାତ୍ର ଦୂରେ ସରେ ଯାନ ନି । ତାର ଏହି କୁରବାନୀ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କବୁଲ କରେନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳେ ତିନି ପୁନରାୟ ନିଜ ଏଲାକାତେଇ ଜମାନୋ ଟାକାୟ ୪ ବ୍ୟାଙ୍ମନ ଅଧିକ ଜମି କ୍ରୟ କରେ ପୁନରାୟ ଗ୍ରାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହନ ଏବଂ ୧୦ ଶତାଂଶ ଜମି ଜାମା'ତେର ନାମେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେନ ଯେଥାନେ ବର୍ତ୍ତମାନେ ମସଜିଦ, କବରଙ୍ଗାନ ଏବଂ ମୋଯାଲ୍ଲେମ ସାହେବେର କୋଯାର୍ଟାର ନିର୍ମିତ ହେଁଥେଛେ ।

ଚଲେ ଆସି ଆମାର ବାବାର କଥାଯ । କୈଶରେର ଦୂରତ୍ତପନା ଶେଷେ ସବେ ଯୌବନେ ପଦାର୍ପଣ କରେଛେ । ଚାଚା ସିଦ୍ଧିକ ଆହ୍ମଦ ସାହେବରେ କାହିଁ ଥେକେ ଆହ୍ମଦୀୟାତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଜାନତେ ପାରେନ । ସ୍ଵପ୍ନେ ଇମାମ ମାହଦୀର ଦେଖା ପେଯେ ଆହ୍ମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ କରା ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ମାନୁଷଦେର ମାଝେ ଆମାର ପିତା ଏକଜନ । ଅତି ରକ୍ଷଣୀୟ କଟ୍ଟର ପରିବାରେ ଜନ୍ମ ନେଯା ଏବଂ ଜମିଦାରେର ନାତି ହେଁ ଆହ୍ମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣେ ସିନ୍ଧାନ୍ତ କୋନ ଅବହୁତେଇ ସହଜ ଛିଲ ନା । ଚାଚା ସିଦ୍ଧିକ ସାହେବେର କୁରବାନୀ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଦେଖେ ଆମାର ବାବା ଆହ୍ମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଁ । ସ୍ଵପ୍ନେ ଇମାମ ମାହଦୀକେ ଦେଖେନ ଏବଂ ଦେଇ ନା କରେ ଆହ୍ମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ । ଆହ୍ମଦୀ ହୋଇବାର କିଛିଦିନ ପର ଥେକେଇ ନିର୍ଯ୍ୟାତନେର ଶିକାର ହତେ ଥାକେନ । ଅବଶେଷେ ଏକଦିନ ରାତରେ ଆଧାରେ ଏକ କାପଡ଼େ ବ୍ୟାଙ୍ମନାରେ ଆହ୍ମଦୀ ପାଡ଼ାଯ ଏସେ ସନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଆହ୍ମଦୀ ପରିବାରେର ପ୍ରଧାନ ଜନାବ କଫିଲ ଉଦ୍ଦିନ ସାହେବେର ବାଡ଼ିତେ ଆଶ୍ରୟ ନେନ । ତଥନ ବୟସ ମାତ୍ର ୧୮ ବର୍ଷ ।

ଅଧିକ ଦିନ ଅନ୍ୟେର ଆଶ୍ରୟେ ଥାକାର ସମୀଚିନ ମନେ କରେନ ନି । ତାଇ ବ୍ୟାଙ୍ମନାରେ ଥେକେ ଢାକା ଚଲେ ଆସେନ ଏବଂ ୧୯୬୪ ମେ କାହିଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟାଙ୍ମନ କରିବାର କାଜ ଶୁରୁ କରେନ । ତାରାଇ ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ଆମାର ବାବାର କାହେ ଟାକା-ପଯସା ଛାଡ଼ାଓ ବିଭିନ୍ନ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପଦ ଆମାନତ ରେଖେ ଯେତ ।

କରେନ । ମତିବିଲ ଓ ପ୍ରେସକ୍ଲାବେର ସାମନେ ଟାଟିପିଂ ମେଶିନେ ଟାଟିପ କରେ ତା ଥେକେ ଯା ଆଯ ହତ ତା ଦିଯେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରତେନ । ସ୍ଵପ୍ନେତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହବାର କାରଣେ କଥିନୋଇ ହତାଶ ହତେନ ନା । ଦାର୍ଢିତ ତବଳୀଗେ ଏସେ ତିନି ନିଜେକେ ଧର୍ମେର ସେବା ନିଯୋଜିତ କରେନ । ତୃକାଳୀନ ଦେଶୀୟ ଆମୀର ମୌଳଭୀ ମୋହାମ୍ମଦ ସାହେବ ତା'କେ ପରମ ମେହେ କରତେନ । ଏହାଡ଼ା ଓବାୟଦୁର ରହମାନ ଭୁଇୟା ସାହେବସହ ଅନ୍ୟ ସବାଇ ତା'କେ ଭାଲବାସତେନ । ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ପାଶାପାଶ ସବ ମାନବିକ କାଜେ ତାର ଆଶ୍ରମ ହେଁଥିଲା । ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ଆର ଚାଲିଯେ ଯାଓଯା ସମ୍ଭବ ହେଁଥିଲା । ଜୀବନେର ତାପିଦେ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରେ ଆଯ ରୋଜଗାର କରତେ ହେଁଥେଛେ ।

୧୯୬୫ ମେ ମେ ଚାଚା ସିଦ୍ଧିକ ମିଞ୍ଚାକେ ଦିଯେ ଓବାୟଦୁର ରହମାନ ସାହେବ ଆମାର ବାବାକେ ନିଜେର ବୋନେର ସାଥେ ବିଯେ ଦେଓଯାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେନ । ସିଦ୍ଧିକ ସାହେବ ଫାଇଲପୁର ଥେକେ ଢାକାଯ ଆସେନ । ବକଶିବାଜାରେ ସବାର ଥେକେ ପାତ୍ରୀର ବିଷୟେ ଖୋଜିଥିବାର ନେନ । ପଣ୍ଡିତ ହାୟଦାର ଆଲୀ ସାହେବେର ନାତନୀ- ଏହି ପରିଚଯ ପେଯେ ବିଯେତେ ରାଜି ହେଁଥିଲା । ହାୟଦାର ଆଲୀ ପଣ୍ଡିତ-ଏର ନାତନୀ ସାଦେକା ଖାତୁନେର ସାଥେ ବିବାହ ବନ୍ଧନେ ଆବଦ୍ଧ ହେଁଥିଲା ।

ଶାହନେଓୟାଜ ନାମକ କୋମ୍ପାନିତେ ସ୍ଵଳ୍ପ ବେତନେ ଚାକୁରୀ ଶୁରୁ କରେନ । ଆମାର ମାକେ ସାଥେ ନିଯେ ବକଶିବାଜାରେର ପାଶେ ଛୋଟ୍ ଏକଟି ଘରେ ସଂସାର ଜୀବନ ଶୁରୁ କରେନ । ଏକଟି ସାଇକେଲ ଜୋଗାଡ଼ କରେନ ଯେଟି ଦିଯେ ମତିବିଲେ ଅଫିସ ଶେଷେ ବକଶିବାଜାରେ ମସଜିଦେ ନାମାୟ ପଡ଼ିତେ ଯେତେନ । ନାମାୟ ପଡ଼େ ଘରେ ଫିରିତେ ପ୍ରାୟଶିହ ଦେଇ ହେଁଥେ ଯେତ ।

ବଲତେ ଗେଲେ ଆମାର ବାବାର ଦୁଟି ପରିବାର ଛିଲ, ଏକଟି ପରିବାର ବକଶିବାଜାର ମସଜିଦ ଏବଂ ଦିତୀୟଟି ଆମାଦେର ପରିବାର । ଏ ସନ୍ତ୍ରେ ସାରାଜୀବନ ଏହି ଦୁଟି ପରିବାରେର ସଦସ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟେ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରେ ଚଲିବାରେ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମସଜିଦେ ସେବାଦାନେର ଫଳେ ବାସାଯ ଫିରିତେ ଦେଇ ହଲେବ ଆମାର ମା କଥିନୋ ବିରକ୍ତ ହତେନ ନା । ବେତନ ବଲତେ

ସଂସାମାନ୍ୟ ଯା-ଇ ପେତେନ, ତା ଆମାର ମାଯେର ହାତେ ଦିଯେ ଦିତେନ । ମା କୃତ୍ତବ୍ୟା ସାଧନ କରେ ଏକଦିକେ ସଂସାର ଚାଲିଯେଛେ ଆର ଅନ୍ୟଦିକେ ସନ୍ତାନଦେର ଲେଖାପଡ଼ାର ବ୍ୟା ନିର୍ବାହ କରେଛେ । ଅଭାବେର ସଂସାର ତବୁ ଓ ଅତିଥି ଆପ୍ଯାୟନେର ବିଷୟେ କଥିନୋ କାର୍ପଣ୍ୟ କରତେନ ନା ।

ଏକଦିନେର ଘଟନା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନେର ତୁଳନାଯ ଅଧିକ ଅତିଥିର ଆଗମନେ ଚାଯେର କାପେ ଘାଟତି ଦେଖା ଦେଇ । ଆମରା କୋନରପ ଦିଧା ନା କରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଂଗେ କାପେ ଚା ପରିବେଶନ କରି । ସେଇ ଦିନେର କଥା ମୂରଣ ହଲେ ଏକନେ ମଲିନତା ଛେଯେ ଯାଯ ।

ପରିବାରେ ଏକଟୁ ସ୍ଵଚ୍ଛଲତାର ଆଶାୟ ଖାଗ କରେ ବ୍ୟବସା ଶୁରୁ କରେନ । କାପଡ଼େର ରଂ ଆମଦାନି କରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାୟଗାୟ ଘୁରେ ଘୁରେ ତା ବିକ୍ରି କରତେନ । କ୍ଲାନ୍ଟ ହେଁ ଏକ ସମୟ ଇସଲାମପୁର ନୟା ବାଜାରେ ୧୯୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚନେ ଏକଟି ଦୋକାନ ଭାଡ଼ା ନିଲେନ । ଏରପର ଥେକେ ଇସଲାମପୁରେଇ ବ୍ୟବସା କରତେନ । ଖୁବ ଭୋରେ ଆଲ୍ଲାହର ଅଧିକାର ଥିଲାନ କରେ ଏରପର ଦୋକାନ ଖୁଲିଲେନ ଆର ବିକାଲ ତିନଟାର ଆଗେଇ ବ୍ୟବସା ଗୁଡ଼ିଯେ ସୋଜା ବକଶିବାଜାର ଚଲେ ଆସତେନ । ଯତ ବଢ଼ ବ୍ୟବସାୟିକ ଚୁକ୍କିଟି ହୋକ ନା କେନ, ତିନଟାର ଆଗେ ଆସତେ ହତ ଅନ୍ୟଥାଯ ତିନି ଜାମା'ତେର ସେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବକଶିବାଜାର ଚଲେ ଆସତେନ । ବ୍ୟବସାକେ କଥିନୋ ଜାମା'ତେର କାଜେର ଚେଯେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିତେନ ନା । ବ୍ୟବସାର କ୍ଷେତ୍ରେ କଥିନୋ ନିତି-ନୈତିକତା ବିସର୍ଜନ ଦେଇ ନି । ଅନେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ଯେଥାନେ ଭେଜାଲ ଛାଡ଼ା ବ୍ୟବସା ଅସନ୍ତ୍ର ମନେ କରତ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ଆମାର ବାବା ନିତିକତାକେ ବ୍ୟବସାର ମୂଲମନ୍ତ୍ର ଜାନିଲେ । ନାରାଯଣଗଞ୍ଜ ଓ ଇସଲାମପୁରର ବ୍ୟବସାୟୀରା ଧର୍ମୀୟ କାରଣେ ବାବାର ବିରୋଧିତା କରଲେବେ ନିତି-ନୈତିକତାର ବିଷୟେ ଆମାର ବାବାକେ ସବଚେଯେ ଖାଟି ମାନୁଷ ହିସେବେ ଜାନେ । ସେକଳ ଆତ୍ମୀୟ ଏକସମୟ କାଦିଯାନୀ ବଲେ ଆମାଦେର ବାସାର ପାନି ପାନ କରା ହାରାମ ମନେ କରତ, ତାରାଇ ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ଆମାର ବାବାର କାହେ ଟାକା-ପଯସା ଛାଡ଼ାଓ ବିଭିନ୍ନ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପଦ ଆମାନତ ରେଖେ ଯେତ ।

ନିଜେର ବଡ଼ ଛେଲେ (ଏହି ଅଧିମ)-କେ ଜାମା'ତେର ସେବା କରାର ଜନ୍ୟ ଓୟାକଫେ ଯିନ୍ଦେଗୀ କରେଛେ । ଥାକସାର ପ୍ରାୟ ୨୨ ବର୍ଷର ଯାବତ ଜାମା'ତେର ଖେଦମତ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରାଇ, ଆଲହାମଦୁଲିଙ୍ଗାହ ।

ଥାକସାରେର ପିତା ଜନାବ ଶାହବୁଦ୍ଦିନ ସାହେବେର ସର୍ବଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଦେଶେର ଶୀର୍ଷସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତଥା ଢାକା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟେ ସଥିନ ପଡ଼ାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରେନ ତଥିନ ଏକଜନ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ମନୋଭାବେର ମାନୁଷ ହିସେବେ ଆମାର ବାବା ତାର ମେଯେକେ ସହଶିକ୍ଷାୟ ଭର୍ତ୍ତି କରାନ ନି । ଆଲାହାହାହ ତାଙ୍କାର ଧର୍ମର ଖାତିରେ ତାର ଏହି ତ୍ୟାଗ ବୃଥା ଯାଇ ନି ବରଂ ସରକାରି ଇନ୍ଡେନ ମହିଳା କଲେଜେ ପଡ଼ାଣୁନାର ପାଠ ଶେଷ କରେ ବର୍ତମାନେ ତିନି ଏକଟି ସ୍ଵନାମଧନ୍ୟ କଲେଜେର ଅଧ୍ୟାପକ ହିସେବେ କର୍ମରତ ଆହେନ ।

ଜନାବ ଶାହବୁଦ୍ଦିନ ସାହେବେର ସର୍ବକନିଷ୍ଠ କନ୍ୟାଓ ଢାକା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟେ ପଡ଼ାର ସୁଯୋଗ ପାନ । ତଥିନ ତିନି ହୃଦୟ (ଆଇ.)-ଏର ନିକଟ ପତ୍ର ଦିଯେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେନ । ଭର୍ତ୍ତିର ସମୟ ଘନିଯେ ଆସଛିଲ ଏବଂ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଆସତେ ଦେଇ ହିଁଛିଲ । ସବାଇ ବଲାହିଲ ଉତ୍ତର ଇତିବାଚକଇ ଆସବେ, ଆପଣି ଭର୍ତ୍ତି କରିଯେ ଦେନ, କିନ୍ତୁ ଆମାର ପିତା ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ଅନନ୍ତ ହିଁଲେ । ପ୍ରୋଜନ ହେଲ ମେଯେକେ ଭର୍ତ୍ତି କରାବେନ ନା ତବୁ ଓ ହୃଦୟ (ଆଇ.)-ଏର ସିଦ୍ଧାନ୍ତେର ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରବେନ । ସୁଗ-ଖଳୀକାର ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟେର ଏମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଜ ସତିଇ ପ୍ରୋଜନ ।

ତିନି କଥନଇ ଜାଗତିକତାକେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେନ ନି, ନିଜ ସନ୍ତାନଦେର ଯେମନ ଆଦର ଯତ୍ନ କରେ ରେଖେଛେ ଠିକ ତେମନି ସନ୍ତାନରା ଯେନ ଜାମା'ତକେ ଧରେ ରାଖେ, ଜାମା'ତେର କାହେ ଥାକେ- ତାର ଜନ୍ୟ ଯା ଯା କରା ପ୍ରୋଜନ ତିନି କରେଛେ । ଫଳେ ମହାନ ଆଲାହାହ ତାର ସକଳ ସନ୍ତାନକେ ସଂ୍ର ଓ ନ୍ୟାଯପରାଯଣ ହବାର ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାୟ ଶିକ୍ଷିତ ହବାର ତୌଫିକ ଦାନ କରେଛେ ଏବଂ ରିଜିକେର ପ୍ରାର୍ଥ ଦାନ କରେଛେ, ଆଲହାମଦୁଲିଙ୍ଗାହ ।

ତିନି ନିଜ ସନ୍ତାନଦେର ପ୍ରାୟଇ ବଲତେନ, “ଯେ ବାଡିତେ ଜାମା'ତ ଅଥବା ଜାମା'ତେର କର୍ମକର୍ତ୍ତାଦେର ବଦନାମ କରା ହୟ, ସେଇ ବାଡି ଧ୍ୱାସ ହୟେ ଯାଇ” । ତିନି ତାର ଶେଷ ଜାମା'ତି ବକ୍ତବ୍ୟେ ବଲେଛିଲେ “ଯାରା ବାହିତୁଳ ମାଲେର ଟାକା ଦିତେ ଦେଇ କରେ ଅଥବା ନିଜ ପ୍ରୋଜନେ ଖରଚ କରେ, ତାରା ବିରାଟ କ୍ଷତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୟ” । ଜାମା'ତେର ଯେକୋନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ତିନି ଆନୁଗତ୍ୟେର କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରଥମ ସାରିତେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ହିଁଲେ ।

ତିନି ସ୍ଵଭାବଗତଭାବେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ ଏବଂ ବାକି ସବାର ସାଥେ ଖୁବ କମ କଥା ବଲା ଏବଂ ନିରବ ଥାକା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆମାର ମାଯେର ସାଥେ ତିନି ଅନେକ ଗଲ୍ଲ କରତେନ । ନିତ୍ୟଦିନେର ଘଟନା, ବ୍ୟବସାୟିକ ବିଷୟାଦି- ସବକିଛୁ ମାଯେର ସାଥେ ଶେଯାର କରତେନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟେ ପରାମର୍ଶ କରତେନ । ମା ହାସପାତାଲେ ଭର୍ତ୍ତି ହଲେ ନିରଲସଭାବେ ମାଯେର ସେବା କରେଛେ । ଥାକସାରେର ମା-ଓ ଆଜ ପ୍ରୟାତ ।

ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମିତବ୍ୟୀ ଛିଲେନ । ଏମନ୍ତ ମିତବ୍ୟୀ ଛିଲେନ ଯେ, ଆରେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କାଜ କରେ ଦେୟାର ସମୟ କାଜେର ମାନ ବଜାଯ ରେଖେ କୀତାବେ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟଯ କମିଯେ ଆନା ଯାଇ- ସେଇକେ ସର୍ବଦା ଖେଳାଲ ରାଖିତେନ ।

ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଯ ଫାଜିଲପୁରେ ତାର ଚାଚାର ଓୟାକଫ୍ କରା ଜମିତେ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରିଯେଛେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୋଯାଖାଲୀତେ ଆହମ୍ଦଦୀ ମୁସଲମାନଦେର ଜନ୍ୟ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ, ମୋଯାଲ୍ଲେମ କୋଯାଟ୍ଟାର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଆହମ୍ଦଦୀଦେର କବରସ୍ଥାନ-ଏର ଜମିତେ ମାଟି ଭରାଟ କରା- ଏ ସବହି ନିଜ ଜୀବଦ୍ଧଶାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଚାରୁଭାବେ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ ଗେଛେନ ।

ସମ୍ପନ୍ତି ନିଯେ କଥନୋ ଦ୍ୱନ୍ଦେ ଜଡ଼ାତେନ ନା । ଏର ଫଳେ ନିଜ ଗ୍ରାମେ ଭିଟ୍ଟାସହ ଜମିଜମା ନିଜ ଭାଇଦେର ଲିଖେ ଦିଯେ ଚଲେ ଆସେନ । ଝଣେର ବୋବା ସନ୍ତାନଦେର ଓପର ଚାପାନ ନି ବରଂ ଜୀବଦ୍ଧଶାତେଇ ସକଳ ଖଣ ଶୋଧ କରେ ଗେଛେନ ଏମନକି ଓସିଯତେର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଜୀବଦ୍ଧଶାତେଇ ପରିଶୋଧ କରେ ଗେଛେନ ।

ଶିଶୁଦେର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମେହ କରତେନ ଏବଂ ତାଦେର ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଖେଳାଲ ରାଖିତେନ । ନିଜ ନାତି-ନାତନୀଦେର ଜନ୍ୟ ସର୍ବଦା ଦୋଯା କରତେନ । କଥନୋ ନିଜେର ଦୁଃଖ-କଟ୍ ଅନ୍ୟଦେର ବୁଝତେ ଦିତେନ ନା । କୋନ ବିଷୟ ନିଯେ ହତାଶା ପ୍ରକାଶ ନା କରେ ସଦା ଦୋଯାଯା ରତ ଥାକତେନ ।

ଶେଷ ଅସୁହ୍ରାବସ୍ଥାଯାଓ ବକଶିବାଜାରେ ଏସେ ଜାମା'ତେର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଟିଂ-ଏ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେନ । ନାମାଯେର କ୍ଷେତ୍ରେ ସଦା ଜାଗରକ ଛିଲେନ ଏମନକି ହାସପାତାଲେ ଯତଦିନ ଜ୍ଞାନ ଛିଲ ତତଦିନ ତିନି ନାମାଯ ଆଦାୟ କରେଛେନ ।

ତାର ଜାନାୟା ନିଜ ଗ୍ରାମେ ଉପାସ୍ତିତ ହଲେ ଲକ ଡାଉନେଓ ଅସଂଖ୍ୟ ମାନୁଷ ଏକ ନଜର ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ଛୁଟେ ଆସେନ । ଉପାସ୍ତିତ ଜନତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ମୋହତାରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ସାହେବ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଶୁତ୍ତିଚାରଣ କରେନ ଏବଂ ଜାନାୟାର ନାମାଯେର ଇମାମତି କରେନ ।

**ମରହମେର ଜୈର୍ଷତ୍ତପୁର
ମାଓଲାନା ଶାମସୁଦ୍ଦିନ ଆହମ୍ଦ ମାସୁମ
ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ**

বিবাহ-শাদী এবং আমাদের করণীয়

কেন্দ্রীয় রিশতানাতা দপ্তর, বাংলাদেশ

বিবাহের ঘোষণায় পঠিত মসনুন আয়াতসমূহ:

হে মানুষ! তোমরা তোমাদের প্রভু প্রতিপালকের তাকওয়া অবলম্বন কর, যিনি একই সত্তা থেকে তোমাদেরকে সৃষ্টি করেছেন আর তাদের উভয় থেকে বহু নর ও নারীর বিস্তার ঘটিয়েছেন। আর তোমরা আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর, যার দোহাই দিয়ে তোমরা একে অপরের কাছে আবেদন নিবেদন করে থাক, (বিশেষভাবে) রক্ত-সম্পর্কীয় আত্মায়তার ক্ষেত্রে (তাকওয়া অবলম্বন কর)। নিচ্যই আল্লাহ তোমাদের পর্যবেক্ষক। (সূরা আন নিসা: ২)

হে যারা ঈমান এনেছ! তোমরা আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর এবং সহজ-সরল-স্বচ্ছ কথা বল; তাহলে তিনি তোমাদের আচরণ শুধরে দিবেন এবং তোমাদের পাপ ক্ষমা করে দিবেন। আর যে ব্যক্তি আল্লাহর ও তাঁর রাসূলের আনুগত্য করে সে নিচ্যই অনেক বড় সাফল্য লাভ করে। (সূরা আল আহ্যাব: ৭১-৭২)

হে যারা ঈমান এনেছ! আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর। আর প্রত্যেকেরই লক্ষ্য রাখা উচিত যে, সে আগামীকালের জন্য অগ্রে কী প্রেরণ করছে। আর আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর। তোমরা যা কর সে সম্পর্কে আল্লাহ সবিশেষ অবহিত। (সূরা আল হাশর: ১৯)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
إِنَّمَا يُنَزَّلُ لَكُمْ آعْمَالُكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسُ مَا قَدَّمَتْ
لِغَدِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ بِهَا تَعْلَمُونَ

আয়েলি মাসায়েল অওর উন্কা হাল (পারিবারিক সমস্যাবলী ও এর সমাধান)

পূর্ব প্রকাশের পর

কিছু কিছু পুরুষ এতটা অত্যাচারী
ও অনাচারী হয়ে থাকে যে,
অত্যন্ত নোংরা অপবাদ আরোপ করে
মহিলাদের দুর্নাম করে। অনেক সময়
নারীরাও এমনই আচরণ করে। কিন্তু
পুরুষদের যেহেতু উপায় উপকরণ বেশি,
শক্তি বেশি এবং বাহিরে চলাফেরা বেশি

তাই তারা এ থেকে বেশি সুযোগ নেয়।
কিন্তু স্মরণ রাখবেন! যারাই লাভবান
হওয়ার আত্মসাদ নিচে তারা নিজেদের
জন্য আগুনের ব্যবস্থা করছে। কাজেই
খোদাকে ভয় করুন এবং এ ধরণের কাজ
পরিত্যাগ করুন। নির্যাতনের ক্ষেত্রে
অনেকে তো এতদূর সীমা ছাড়িয়ে

গিয়েছে যে, ছেলেমেয়েদেরকে নিয়ে অন্য
দেশে চলেগেছে আবার তারা আহ্মদী
হওয়ার দাবিও করে। হতভাগীন মা
চিংকার ও আহাজারী করে। মায়ের
বিরুদ্ধে অন্যায় অপবাদ আরোপ করে
তাকে ছেলেমেয়েদের থেকে বিচ্ছিন্ন করে
দেয়া হয়েছে। যদিও আমরা দেখেছি

ପବିତ୍ର କୁରାନ ବଲେ, ହୀନ ସ୍ଵାର୍ଥ ଚରିତାର୍ଥ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଅପବାଦ ଆରୋପ କରୋ ନା ଅର୍ଥଚ ଏହି ପୁରୁଷେର, ଏମନ ପିତାର ସକଳ ଆତୀୟସ୍ଵଜନ ତାର ସାହାୟ୍ୟ ସହସ୍ରାଗିତା କରେ ଥାକେ । ଏମନ ପୁରୁଷ ଓ ତାର ସାହାୟତାଦାତା ଆର ଏମନ ଆତୀୟସ୍ଵଜନେର ବିରଙ୍ଗଦେ ଜାମା'ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ଉଚିତ ତାଙ୍କ୍ଷଣିକଭାବେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଯେ ତାଦେର ବିରଙ୍ଗଦେ ଶାନ୍ତିମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣେର ସୁପାରିଶ କରା ।

ଏଖନ ଦେଖୁନ! ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଶିକ୍ଷା କୀ ଆର ଏମନ ଲୋକେଦେର ଆଚାର ବ୍ୟବହାର କେମନ? ଦୁଃଖ ଏଜନ୍ୟେ ହୁଯ ଯେ, ଅନେକ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଓ ଅନେକ ସମୟ ଏ ଧରନେର ପୁରୁଷକେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ ଥାକେ ଆର କୋଥାଓ ତାକଓୟା ଅବଲମ୍ବନ କରା ହୁଯ ନା । ଅତଏବ ଏସବ ଅପବାଦ, ସନ୍ତାନଦେର ବିବୃତି ଏବଂ ଛେଲେମେଯେଦେର ସାମନେ ଯା ସମ୍ପର୍କେ କୁଟୁମ୍ବି ଯା ଚରମ ଅସଙ୍ଗତ, ଯା ସନ୍ତାନଦେର ଚରିତ୍ରାଓ ଧର୍ବଂସ କରେ ଥାକେ । ଏମନ ପୁରୁଷ ତାର ଆମିତ୍ରେ ଥାତିରେ ସନ୍ତାନଦେରକେ ଆଗୁନେ ନିକ୍ଷେପ କରେ । ଏଭାବେ କତକ ପୁରୁଷେର ଧର୍ମୀୟ ଆତୀଭିମାନ ଲୋପ ପାଯ । ଏସବ ଆନ୍ତ କର୍ମକାଣ୍ଡେର ଜନ୍ୟ ଯଦି ତାଦେର ବିରଙ୍ଗଦେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରା ହୁଯ ଏବଂ ଜାମା'ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ଥିକେ ଏଖରାଜ ବା ବହିକ୍ଷାର କରା ହୁଯ ତାହଲେଓ ତାରା ଭ୍ରମ୍ଭେପହିନ ଥାକେ ଏବଂ ନିଜେଦେର ଆମିତ୍ରେ ପିପାସା ନିବାରଣେର ଜନ୍ୟ ତାରା ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ।

ଯାହୋକ, ଯେଭାବେ ଆମି ବଲେଛିଲାମ, ଆସଲ କାଜ ହଲ ଅନ୍ୟାଯେର ନିରସନ ଏବଂ ଇନ୍ସାଫ ବା ନ୍ୟାୟବିଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା । ଖିଲାଫତେର ଆବଶ୍ୟକ ଦାୟିତ୍ୱାବଳୀର ମାଝେ ଇନ୍ସାଫ କରା ଏବଂ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା ଏକଟି ଗୁରୁତ୍ୱାୟତ୍ତ । ଅତଏବ ଜାମା'ତେର କର୍ମକର୍ତ୍ତାରାଓ ଯେନ ଏହି ଦାୟିତ୍ବ ଅନୁଧାବନ କରେନ । କେନନା ତାରା ଯେ ଜାମା'ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ଜନ୍ୟ କାଜ କରଛେନ ତା ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରଛେ । କାଜେଇ ଇନ୍ସାଫ ବା ନ୍ୟାୟବିଚାରେର ସକଳ ଦାବି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରା ତାଦେର ପ୍ରଧାନ ଦାୟିତ୍ବ । ଏହି ଅନେକ ବଡ଼ ଏକଟି ଦାୟିତ୍ବ । ପ୍ରତ୍ୟେକେର ଉଚିତ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାକେ ହାୟିର-ନାୟିର ଜେନେ ଏହି ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନ କରା । ସିନ୍ଦାନ୍ତ ନେଯାର ସମୟ ଏବଂ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର କାହେ ସୁପାରିଶ କରାର ସମୟ ସକଳ ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କେର ଉତ୍ତର୍ଭେ ଥିକେ ସୁପାରିଶ କରା ବାଞ୍ଛନୀୟ । କାରୋ ଆଚରଣେ ଯଦି ତାଙ୍କ୍ଷଣିକଭାବେ ରାଗ ହୁଯ ତବେ ଦୁ'ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରେ ସୁପାରିଶ କରା ଉଚିତ ଯେନ କୋନ ଧରଣେର ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ମତାମତ ସାମନେ ନା ଆସେ । ଏହାଡା ଦୁଇ ପକ୍ଷକେବେ ସ୍ମରଣ ରାଖିତେ ହବେ ଯେ, ଅନେକ ସମୟ ନିଜେର ଅଧିକାର ଆଦାୟେର ନାମେ ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ଦିଯେ ଥାକେ ବରଂ ଏଭାବେ ବଲା ଉଚିତ ଯେ, ଅବୈଧ ଅଧିକାର ଦାବି କରେ ।”

ଉଚିତ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାକେ ହାୟିର-ନାୟିର ଜେନେ ଏହି ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନ କରା । ସିନ୍ଦାନ୍ତ ନେଯାର ସମୟ ଏବଂ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର କାହେ ସୁପାରିଶ କରାର ସମୟ ସକଳ ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କେର ଉତ୍ତର୍ଭେ ଥିକେ ସୁପାରିଶ କରା ବାଞ୍ଛନୀୟ । କାରୋ ଆଚରଣେ ଯଦି ତାଙ୍କ୍ଷଣିକଭାବେ ରାଗ ହୁଯ ତବେ ଦୁ'ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରେ ସୁପାରିଶ କରା ଉଚିତ ଯେନ କୋନ ଧରଣେର ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ମତାମତ ସାମନେ ନା ଆସେ । ଏହାଡା ଦୁଇ ପକ୍ଷକେବେ ସ୍ମରଣ ରାଖିତେ ହବେ ଯେ, ଅନେକ ସମୟ ନିଜେର ଅଧିକାର ଆଦାୟେର ନାମେ ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ଦିଯେ ଥାକେ ବରଂ ଏଭାବେ ବଲା ଉଚିତ ଯେ, ଅବୈଧ ଅଧିକାର ଦାବି କରେ ।”

ଯେଭାବେ ଆମି ବଲେଛିଲାମ, କୋନ କୋନ

ପିତାମାତା ସନ୍ତାନଦେରକେ ଅନ୍ୟ ଦେଶେ ନିଯେ ଗିଯେଛେ ଅଥବା ତାଦେରକେ ଲୁକିଯେ ଫେଲେଛେ ବା କୋଟେ ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ଦିଯେ କିଂବା ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଯେ ସନ୍ତାନଦେରକେ ଛିନିଯେ ନିଯେଛେ । ଅତଏବ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, ମାକେ ଯେନ ତାର ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେଯା ନା ହୁଯ ଆର ପିତାକେଓ ଯେନ ତାର ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେଯା ନା ହୁଯ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, ତୋମରା ଯଦି ତାକଓୟାର ପଥ ଅନୁସରଣ ନା କର ଆର ପରମ୍ପରର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ନା କର ତବେ ତୋମରା ସ୍ମରଣ ରେଖୋ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ସବ ବିଷୟେ ସବିଶେଷ ଅବଗତ ଆଛେନ । ତିନି ଜାନେନ୍ତ ଆର ଦେଖିଛେନ୍ତ ଆଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀକେ ଏମନିତେଇ ଛେଡେ ଦେନ ନା । ଅତଏବ ଆଲ୍ଲାହକେ ଭୟ କରଣ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଯେ ବିଷୟଟି ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖିତେ ହବେ ତା ହଲ ଆପନାର ଓପର ଯେଭାବେ ଆପନାର ମାୟେର ଅଧିକାର ରଯେଛେ । ଯେଭାବେ ଆମି ବଲେଛି ଏବଂ ବିଚାର ବିଶ୍ଲେଷଣେଓ ଉଠେ ଏସେଛେ, ସାଧାରଣତ ପିତାଦେର ପକ୍ଷ ଥେବେଇ ଏହି ଅନ୍ୟାଯ ବେଶ ହୁୟ ଥାକେ । ଏଜନ୍ୟ ଆମି ପୁରୁଷଦେର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ ବଲାଚି, ନିଜେଦେର ଶ୍ରୀଦେର ପ୍ରତି ଯତ୍ତାବାନ ହୋନ । ତାଦେର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରଣ । ଆପନି ଯଦି ପୁଣ୍ୟ ଓ ତାକଓୟାର ପଥେର ପଥିକ ହୁୟ ଥାକେନ ତବେ ଦୁ'ଏକଟି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଛାଡ଼ି ମୋଟେର ଓପର ଶ୍ରୀରା ଆପନାଦେର ଅନୁଗତିଇ ଥାକବେ । ଆପନାଦେର ସଂସାର ଭାଙ୍ଗାର ପରିବର୍ତ୍ତ ଗଡ଼େ ଉଠିବେ, ଯା ଏର ଚାର ପାଶେର ପରିବେଶକେ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ଉପହାର ଦେବେ ।

ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ତାର ଏକ ସାହାବୀକେ ଏକଟି ଉପଦେଶମୂଳକ ପତ୍ର ଲେଖନ ଯେ, “ପୌଡ଼ାଦାୟକ ବିଷୟ ହଲୋ, ଆପନାର କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟକାର ବନ୍ଧୁ, ଯାରା ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେଇ ଆପନାର ସାଥେ ଆନ୍ତରିକତା ଓ ଭାଲବାସା ରାଖେ ଏବଂ ଆପନାର ପ୍ରତି ସୁଧାରଣା ପୋଷଣ କରେ, ତାଦେର ମୁଖେ ଶୁଣେଛି ଯେ, ପାରିବାରିକ ଜୀବନେ ଶ୍ରୀ-ସନ୍ତାନଦେର ସାଥେ ଯେମନ (ଆଚରଣ) କରା ଉଚିତ (ସେଇ ତୁଳନାଯା)

আপনি কিছুটা কঠোরতা প্রদর্শন করে থাকেন। অর্থাৎ রাগ ও ক্রোধ প্রকাশের ক্ষেত্রে কোন কোন সময় ভারসাম্য বজায় থাকে না। আমি এই অভিযোগটি বিশ্বয়ের দৃষ্টিতে দেখি নি। কেননা প্রথমত বর্ণনাকারী আপনার সকল প্রশংসনীয় গুণে বিশ্বাসী এবং আপনার প্রতি আন্তরিক ভালবাসা পোষণ করেন আর দ্বিতীয়ত অনাদি অনন্ত বন্টনকারী খোদা নারীর ওপর পুরুষকে একগুলি বেশি ক্ষমতা দিয়ে রাখার কারণে সমান্য সামান্য বিষয়ে শিষ্টাচার শিখানোর উদ্দেশ্যে বা আত্মাভিমানের নামে সে তার ক্ষমতা প্রয়োগ করতে চায়। কিন্তু যেহেতু আল্লাহ এবং তাঁর রসূল (সা.) মহিলাদের সাথে সামাজিক জীবনযাপনের ক্ষেত্রে পরম সহিষ্ণুতা ও সহনশীলতা প্রদর্শনের প্রতি গুরুত্বারূপ করেছেন, তাই আমি প্রয়োজন অনুভব করলাম যে, আপনার মত সঠিক পথের পথিক ও পুণ্যবান মানুষকে এই নির্দেশ সম্পর্কে কিছুটা অবগত করি। মহাপ্রতাপান্বিত আল্লাহ বলেন, ﴿عَلَيْهِ رُحْمٌ نَّبِيعٌ وَّفِي مَعْرُوفٍ﴾ (সূরা আন নিসা: ২০)। অর্থাৎ তোমাদের স্ত্রীর সাথে তোমরা এমনভাবে জীবনযাপন কর যাতে কোন বিষয় ন্যায়সঙ্গত চারিত্রিক বৈশিষ্ট্যের পরিপন্থি না হয় আর যেন কোন পশ্চত্ত বা হিংস্তার বহিঃপ্রকাশ না ঘটে বরং এই ক্ষণস্থায়ী দুনিয়ায় তাদেরকে তোমরা নিজেদের এক আন্তরিক বন্ধু মনে কর এবং সজ্ঞাবে বসবাস কর। রসূলুল্লাহ (সা.) বলেন, ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ هُوَ الْمُنْتَصِرُونَ﴾ অর্থাৎ তোমাদের মাঝে সেই ব্যক্তি উভয় যে স্ত্রীর সাথে সদ্যবহার করে। সুন্দর

সামাজিক জীবনযাপনের জন্য এতটা জোর দেয়া হয়েছে যে, আমি এই চিঠিটিতে তা লিখে শেষ করতে পারব না। হে আমার প্রিয় ভাজন! স্ত্রী এক নিরাহ ও দুর্বল সত্তা যাকে খোদা তাঁলা তার হাতে ন্যান্ত করেছেন আর তিনি দেখেন, প্রতিটি মানুষ তার সাথে কী আচরণ করে।

কোমলতা প্রদর্শন করা উচিত আর সব সময় মানসপটে এই ভাবনা ও চেতনা বিরাজমান থাকা উচিত যে, আমার স্ত্রী একজন প্রিয় অতিথিনী, যাকে খোদা আমার হাতে সঁপে দিয়েছেন আর আমি আতিথেয়তার শর্তাবলীর প্রতি কঠটা শ্রদ্ধাশীল তা তিনি দেখেছেন। আমি খোদার একজন দাস এবং সেও খোদার একজন দাসী। তার ওপর আমার কীই-বা প্রাধান্য? মানুষের রাজপিপাসু হওয়া উচিত নয়। স্ত্রীদের প্রতি দয়ার্দ হওয়া উচিত এবং তাদেরকে ধর্ম শিখানো উচিত। মূলত এটিই আমার বিশ্বাস যে, মানুষের চরিত্র কেমন তা পরীক্ষা করে দেখার প্রথম ক্ষেত্রে হলো তার স্ত্রী। যখনই আমি আমার স্ত্রীর সাথে দৈবাং সামান্যতম কঠোরতাও করি তখন আমার শরীর এ কথা ভেবে কেঁপে উঠে যে, এক ব্যক্তিকে খোদা শত শত ক্রেশ দূর থেকে আমার হাতে সঁপে দিয়েছেন, আমার পক্ষ থেকে এমন আচরণ হয়ত পাপে পর্যবসিত হবে। তখন আমি তাকে বলি, তুমি তোমার নামাযে আমার জন্য দোয়া কর, এটি যদি খোদা তাঁলার সন্তুষ্টির পরিপন্থি হয়ে থাকে তবে তিনি যেন আমাকে ক্ষমা করেন; আমার ভয় হয় যে, কোথাও আমরা আবার কোন অন্যায় কাজে না জড়িয়ে পড়ি। সুতরাং

আমি আশা করি, আপনিও এমনটি করবেন। আমাদের নেতা ও মনির রসূলুল্লাহ (সা.) তাঁর স্ত্রীদের সাথে কতইনা নমনীয়তা ও সহনশীলতা প্রদর্শন করতেন! এর বেশি আর কী লিখব? ওয়াস্সালাম।” (আল হাকাম, ৯ম খণ্ড, নম্বর-১৩, ১৭ এপ্রিল ১৯০৫, পৃ. ৬)

আল্লাহ তাঁলা আমাদেরকে তাঁর সন্তুষ্টির পথে পরিচালিত করে সেই সুন্দর কাজগুলো করার সুযোগ দিন যা তাঁর রসূল (সা.) এবং হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.) আমাদেরকে বলেছেন। (জ্মুআর খুতবা, ১০ নভেম্বর ২০০৬, বায়তুল ফুতুহ, লন্ডন; আল ফযল ইন্টারন্যাশনাল, ১ ডিসেম্বর ২০০৬)

এমন সব বিষয় সম্পর্কে কঠোর হৃশিয়ারি উচ্চারণ করে হ্যাঁরে আনোয়ার (আই.) বলেছেন-

“কিছু পুরুষ ভ্রাত এবং নোংরা অপবাদ দিয়ে স্ত্রীদেরকে ছেড়ে দেয় যা কোন ক্রমেই বৈধ নয়। যারা তাদের স্ত্রীদের বিরুদ্ধে অপবাদ আরোপ করে এমন লোকের মামলা কায়া বা বিচারবিভাগের নেয়াই উচিত নয়। আমীর সাহেবের উচিত প্রশাসনিক ব্যবস্থা গ্রহণ করে এদেরকে সরাসরি এখরাজ বা বহিক্ষারের সুপারিশ করা। বস্তুত কানাডাসহ পশ্চিম দেশগুলোতে এই নোংরামি মাথাচাড়া দিচ্ছে।” (জ্মুআর খুতবা, ২৪ জুন ২০০৫, ইন্টারন্যাশনাল সেন্টার, টরেন্টো, কানাডা; আল ফযল ইন্টারন্যাশনাল, ০৮ জুলাই ২০০৫) .. (চলবে)

(আয়েলি মাসায়েল অওর উনকা হাল, পৃ. ৬৩-৬৭)

**পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্রাহক হোন। পৃথিবীর যে প্রান্তেই থাকুন না কেন— পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন।
ইন্টারনেটের মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্রিকা পড়তে Log in করুন
www.theahmadi.org**

**পাক্ষিক ‘আহমদী’র নতুন ই-মেইল আইডি—
pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com**

ବିବାହ ସଂବାଦ

-ରିଶତନାତା ବିଭାଗ

ନବଦମ୍ପତିର ଜନ୍ୟ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଦୋଯା

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَجَمِيعِ بَيْنَ كُمَّاْتٍ حَمِيرٌ

“ଆଜ୍ଞାହୁ ତୋମାକେ ଆଶୀର୍ବଦ ଭାଗୀ କରନ୍ତି, ତୋମାର ପ୍ରତି ଅଚେଲ ଆଶୀର୍ବଦ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଆର ତୋମାଦେର ଉତ୍ତରକେ ପୁଣ୍ୟକର୍ମେ ଏକ କରେ ଦିନ” (ଆମୀନ) । (ଆବୁ ଦାଉଦ, ହାଦୀସ ନଂ: ୨୧୩୦)

- ଗତ ୧୪/୦୫/୨୦୨୧ ବୈଶାଖୀ ଆଜାର, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ସୋହେଲ ମିଯା, ହାତୀ ଲେଟ, ବାବୁଲେର ବାଜାର, ଫୁଲବାଡ଼ୀଯା-ଏର ସାଥେ ଶାହାଦାତ ମୋହାନ୍ତା, ପିତା: ମୃତ ଆବୁଲ ହାମିଦ ମୋହାନ୍ତା, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ଗୁରୁନାସପୁର, ନାଟୋର-ଏର ବିବାହ ୧,୫୦,୦୦୦/- (ଏକ ଲକ୍ଷ ପଥଙ୍ଗଶ ହାଜାର) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର: ୧୭୭୬

- ଗତ ୦୨/୦୬/୨୦୨୧ ମହିଜା ପାରାତିନ, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ଆବୁଲ ହାକିମ ଫକିର, ମୀରଗାଁ, ସତୀନ୍ଦନଗର, ଶ୍ୟାମନଗର, ସାତକ୍ଷୀରା-ଏର ସାଥେ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଶଫାକୁର ରହମାନ, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ଆଶେକୁର ରହମାନ, ମୁଁମୀ ପାଡ଼ା, ଚୁଯାଡ଼ାଙ୍ଗା-ଏର ବିବାହ ୧,୧୦,୦୦୦/- (ଏକ ଲକ୍ଷ ଦଶ ହାଜାର) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର : ୧୭୭୯

- ଗତ ୦୯/୦୪/୨୦୨୧ ଜାକିଯା ଖାନମ, ପିତା: ଆକବର ଖାନ, ୧୪/୧ ମୌସୁମୀ ଆ/ଏ, ପଞ୍ଚମ ନାହିରାବାଦ, ପାହାଡ଼ତଳୀ, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ-ଏର ସାଥେ ମୋହାମ୍ମଦ ରାସେଲ, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ବାଦଶା ମିଯା, ପୁରାତନ ଚାନ୍ଦଗାଁଓ, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ-ଏର ବିବାହ ୧୫,୦୦,୦୦୦/- (ପନ୍ତେ ଲକ୍ଷ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର : ୧୭୭୭

- ଗତ ୧୮/୦୬/୨୦୨୧ ଜାନ୍ମାତୁଲ ଫେରଦୌସ, ପିତା: ମୃତ ମୋହାମ୍ମଦ ଜାହିଦୁଲ ଇସଲାମ, ଟଙ୍ଗି, ଗାଜିପୁର-ଏର ସାଥେ ମୋଞ୍ଚକ ଆହମଦ, ପିତା: ମୃତ ମୋହାମ୍ମଦ ଖୁରଶିଦ ଆଲମ, ଆହମଦନଗର, ପଥଙ୍ଗଡ଼-ଏର ବିବାହ ୨,୦୦,୦୦୦/- (ଦୁଇ ଲକ୍ଷ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର: ୧୭୮୦

- ଗତ ୧୫/୦୫/୨୦୨୧ ମୋହାନ୍ତା: ଆଦୁରୀ ଆଜାର, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ଆବୁଲ ହୋସେନ, ପୂର୍ବ ଛିଲମାନେର ପାଡ଼ା, ବାରକୋନା, ସାଘାଟା, ଗାଇବାନ୍ଧା-ଏର ସାଥେ ମୋହାମ୍ମଦ ରାଶେଦ ମିଯା, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ଆବୁଲ ମଜିଦ, ଖାମାର ଧନାରଙ୍ଗା, ସାଘାଟା, ଗାଇବାନ୍ଧା-ଏର ବିବାହ ୧,୦୨,୦୦୦/- (ଏକ ଲକ୍ଷ ଦୁଇ ହାଜାର) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର: ୧୭୭୮

- ଗତ ୧୮/୦୬/୨୦୨୧ ତାହମିନା ଆଜାର, ପିତା: ମୋହାମ୍ମଦ ତୋଫିକ, ଡେଲାରତଳ, ଫୁଲତଳା, ବୋଦା, ପଥଙ୍ଗଡ଼-ଏର ସାଥେ ମାହଫୁଜୁଲ ହକ, ପିତା: ମୃତ ଆବୁଲ ଲତିଫ, ଦିଲାଲପୁର, ବିନ୍ଦିରଧର, ସୈୟଦପୁର-ଏର ବିବାହ ୨,୫୦,୦୦୦/- (ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ପଥଙ୍ଗଶ ହାଜାର) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୟ ।
ବିବାହେର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଶନ ନମ୍ବର: ୧୭୮୧

ଅଂକ୍ରାଦ

ଦୂର୍ଗାରାମପୁରେ ଉଦ୍ୟୋଗେ ମହାନ ଖିଲାଫତ ଦିବସ ଉଦ୍ୟାପନ

ଗୃହ ୦୪/୦୬/୨୦୨୧ ଇଂ ରୋଜ ଶୁକ୍ରବାର ବାଦ ଜୁମୁଆ
ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ଦୂର୍ଗାରାମପୁରେ ଉଦ୍ୟୋଗେ
ମହାନ ଖିଲାଫତ ଦିବସ ଉଦ୍ୟାପନ କରା ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ଖିଲାଫତ ଦିବସେ
ସଭାପତି ସାହେବେର ଆସନ ଗ୍ରହଣେ ପର ରୀତିମତ ପବିତ୍ର କୁରାଆନ
ତିଳାଓୟାତେର ପର ଉର୍ଦୁ ନୟମ ପେଶ କରା ହୁଏ । ଏରପର ବକ୍ତ୍ତା ପର୍ବ
ଶୁରୁ ହୁଏ । ବଜ୍ଗାଗଣ ଖିଲାଫତେର ଗୁରୁତ୍ୱ, ତାତ୍ପର୍ୟ, କଳ୍ୟାଣ ଓ
ଖିଲାଫତେର ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟେ ଓପର ବକ୍ତ୍ତା କରେନ । ସବଶେଷେ
ମୋହତରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ସାହେବେର ଖିଲାଫତ ଦିବସ,
୨୦୨୧-ଏର ଦେଉୟା ବକ୍ତ୍ବୟ ଇଉଟିଟିଉ ଥେକେ ମୋବାଇଲେ ସାଉସ୍
ସିଟେମେର ମାଧ୍ୟମେ ମନୋଯୋଗେର ସାଥେ ଶ୍ରବଣ କରା ହୁଏ । ପରେ
ସଭାପତି ସାହେବେର ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା
ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଆନସାର, ଖୋଦାମ, ଆତଫାଲ, ଲାଜନା ଓ
ନାସେରାତ ସହ ମୋଟ ୩୬ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲ ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ, ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ଦୂର୍ଗାରାମପୁର

**ମିରପୁରେ ମହାନ ସୀରାତୁନ୍ବୀ (ସା.) ଶୀର୍ଷକ
ଆଲୋଚନା ଓ ତବଲୀଗୀ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ପର୍ବ ଅନୁଷ୍ଠିତ**
ଗୃହ ୧୯ ଜୁନ, ୨୦୨୧ ଶନିବାର ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ,
ମିରପୁର-ଏର ଉଦ୍ୟୋଗେ ସୀରାତୁନ୍ବୀ (ସା.) ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚନା
ଓ ତବଲୀଗୀ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ପର୍ବ ମିରପୁର ମସଜିଦେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛେ ।
ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ । ମାଗରିବ ଓ ଏଶାର ନାମାୟେ ପର ସଭାର କାଜ
ଶୁରୁ ହୁଏ । ସଭାଯ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ,
ମିରପୁର-ଏର ଆମୀର ମୋକାରରମ ଆଲହାଜ୍ଞ ମୋହାମ୍ଦ ଗୋଲାମ
କାଦେର ସାହେବ । ପବିତ୍ର କୁରାଆନ ଥେକେ ତିଳାଓୟାତ ଓ ଦୋୟାର
ମାଧ୍ୟମେ ସଭାର କାଜ ଶୁରୁ ହୁଏ । ପବିତ୍ର କୁରାଆନ ତିଳାଓୟାତ କରେନ
ହାଫେୟ ଆବୁଲ ଖାୟେର ସାହେବ । ମହାନବୀ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ଦ

(ସା.)-ଏର ଉତ୍ତମ ଜୀବନାଦର୍ଶ ବିଷୟେ ବକ୍ତ୍ତା କରେନ ମାଓଲାନା ଶେଖ
ମୋନ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ, ମୁରୁଙ୍ବୀ ସିଲସିଲାହ । ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ
ଜାମା'ତ-ଏର ସଂକଷିଷ୍ଟ ପରିଚିତି ଉପଥାପନ କରେନ ଓ ଆଗତ
ମେହମାନଦେର (ଜେରେ ତବଲୀଗ) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତର ଦେନ ମାଓଲାନା
ମୋହାମ୍ଦ ମୋନ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ, ମାଓଲାନା ମୋହାମ୍ଦ ସୋଲାଯମାନ
ଓ ମାଓଲାନା ମୋହାମ୍ଦ ରାସେଲ ସରକାର, ମୁରୁଙ୍ବୀ ସିଲସିଲାହ ।

ରାତ ୯.୩୦ ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଲମାନ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନେ ୬୫ ଜନ
ଆହ୍ମଦୀ (ଜେରେ ତବଲୀଗ) ମେହମାନ ଯୋଗଦାନ କରେନ ଏବଂ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ କରେନ । ଏର ମଧ୍ୟେ ୪ ଜନ ବୟାଆତ ଗ୍ରହଣ କରେ
ଆହ୍ମଦୀୟା ଜାମା'ତେ ଦାଖିଲ ହନ । ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ । ସବଶେଷେ
ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ସଭାର କାଜ ଶେଷ ହୁଏ ।

ମୋହାମ୍ଦ ମନିରୁଲ ଇସଲାମ ସପନ
ଆହ୍ମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ଦୂର୍ଗାରାମପୁର

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ سُّوْلَانُ اللَّهِ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣେର ଦଶଟି ଶର୍ତ୍ତ

୧

ବୟାତାତକାରୀ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣେ ଏ କଥାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରବେ, ଏଥିନ ଥେକେ ଭବିଷ୍ୟତେ କବରେ ନା ଯାଓୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିରକ ଥେକେ ସେ ବିରତ ଥାକବେ ।

୨

ମିଥ୍ୟା, ବ୍ୟାତାତକାରୀ, କାମଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟି, ସକଳ ପ୍ରକାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ପାପାଚାର, ଅନ୍ୟାୟ, ଖିଯାନତ ଏବଂ ନୈରାଜ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହେର ସକଳ ପଥ ପରିହାର କରେ ଚଲବେ । ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନା ଯତଇ ପ୍ରବଳ ହୋକ ନା କେନ, ଏର କାହେ ପରାଭୂତ ହବେ ନା ।

୩

ଖୋଦା ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିନା ବ୍ୟତିକ୍ରମେ ନିୟମିତ ପାଂଚ ବେଳାର ନାମାୟ ପଡ଼ବେ । ଆର ଯଥାସାଧ୍ୟ ତାହାଜ୍ଞୁଦ ନାମାୟ ପଡ଼ାର ଓ ପ୍ରିୟ ରସୂଲ ସାଲାହ୍‌ର ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲାମ-ଏର ପ୍ରତି ଦରନ୍ଦ ପ୍ରେରଣେ ଏବଂ ନିଜ ପାପସମୂହେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଇତ୍ତେଗଫାର କରାର ସ୍ଥାଯୀ ଅଭ୍ୟାସ କରବେ । ଆନ୍ତରିକ ଭାଲବାସାର ସାଥେ ଖୋଦା ତାଁଲାର ଅନୁଗ୍ରହରାଜି ସ୍ମରଣ ରେଖେ ତାଁର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ କରାକେ ଦୈନିନ୍ଦିନ ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଣତ କରବେ ।

୪

ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନାର ବଶବତ୍ତୀ ହେଁ ସାମନ୍ତିକଭାବେ ଆଲାହର ସୃଷ୍ଟ କୋନ ଜୀବକେ ଆର ବିଶେଷକରେ ମୁସଲମାନଦେରକେ କଥାଯ, କାଜେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋନଭାବେ ଅନ୍ୟାୟ କଷ୍ଟ ଦିବେ ନା ।

୫

ସୁଖେ-ଦୁଃଖେ, ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟେ-କାଠିନ୍ୟେ, ସମ୍ପଦେ-ବିପଦେ ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଖୋଦା ତାଁଲାର ସାଥେ ବିଶ୍ଵସ୍ତତା ରକ୍ଷା କରବେ । ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିହିତିତେ ଈଶୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପଦିତି ମେନେ ନିବେ । ତାଁର ପଥେ ସକଳ ପ୍ରକାର ଲାଞ୍ଛନା-ଗଞ୍ଜନା ଓ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟ ବରଣ କରେ ନିତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକବେ । କୋନ ବିପଦ ଏସେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଁ ତାଁର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଁ ନା ବରଂ ସମ୍ମୁଖପାନେ ଏଗିଯେ ଯାବେ ।

୬

ସାମାଜିକ କଦାଚାର ଓ କୁପ୍ରଭାବିତ ଦାସତ୍ତ ପରିହାର କରବେ । କୁରାନେର ଅନୁଶାସନ ଶତଭାଗ ଶିରୋଧାର୍ୟ କରବେ ଏବଂ ଆଲାହ ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶନାବଳୀକେ ନିଜ ଜୀବନେର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ହିସେବେ ଅବଲମ୍ବନ କରବେ ।

୭

ଅହଂକାର ଓ ଦୃଷ୍ଟ ସର୍ବତୋଭାବେ ପରିହାର କରବେ । ନ୍ୟାତା, ବିନ୍ୟ, ସଦାଚରଣ, ସହନଶୀଳତା ଓ ଦୀନତାର ସାଥେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରବେ ।

୮

ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଇସଲାମେର ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତାକେ ନିଜ ଧନପ୍ରାଣ, ମାନସଭ୍ରମ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସକଳ ପ୍ରିୟଜନ ହତେ ପ୍ରିୟତର ଜ୍ଞାନ କରବେ ।

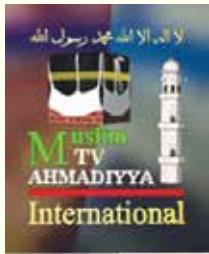
୯

କେବଳ ଆଲାହ ତାଁଲାର ସମ୍ପଦିତ ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତାଁର ସୃଷ୍ଟ ସକଳ ଜୀବେର ସେବାୟ ରତ ଥାକବେ ଏବଂ ଖୋଦାପ୍ରଦ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟେମାନବଜାତିର ଯଥାସାଧ୍ୟ ହିତସାଧନ କରବେ ।

୧୦

ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଆଲାହର ସମ୍ପଦିତ ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମାର୍କଫ ତଥା ଧର୍ମନୁମୋଦିତ ସକଳ ଆଜଗ୍ଞା ପାଲନ କରାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯ ଏହି ଅଧିମେର ସାଥେ ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଆବଶ୍ୟ ହେଁ ଆଶ୍ରମ୍ଯ ଏତେ ଅଟେ ଥାକବେ । ଆର ଏହି ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଏମନ ମହାନ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ଉପନୀତ ଥାକବେ ଯାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜାଗତିକ କୋନ ସମ୍ପର୍କ ଓ ବନ୍ଦନେ ଅଥବା ତାବ୍ଦ ସେବକମୁଲଭ ଅବସ୍ଥାର ମାଝେ ଖୁଜେ ପାଓୟା ଯାବେ ନା ।

(ଇଶ୍ତେହାର ତକମୀଲେ ତବଳୀଗ: ୧୨ ଜାନୁଯାରି, ୧୮୮୯୯୧)

এমটিএ-তে সরাসরি হ্যার (আই.)-এর জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাতিকভাবে জীবিত রাখুন

এমটিএ-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৬.০০ সরাসরি সম্প্রচার। পুনঃপ্রচার রাত ১০.২০
মিনিট এবং ভোর-রাত ৮.০০।
- (২) শনিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮.১০ এবং বিকাল ৫.০০।
- (৩) রবিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৭.০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত ৮.০০।

50% OF SMALL BUSINESSES AREN'T USING SOCIAL MEDIA PROPERLY TO PROMOTE
THEIR BUSINESS.

TO KEEP AHEAD OF THE CURVE , YOU NEED -

- * DIGITAL MARKETING STRATEGY
- * PROMOTIONAL VIDEO
- * FACEBOOK PROMOTION
- * PRODUCT PHOTOGRAPHY
- * PRODUCT VIDEOGRAPHY

STUDIO
JUNCTION

Find us on STUDIOJUNCTIONBD

ডাঃ মোঃ সাদিউল রাফি
বি. ডি. এস (ঢাকা), পিজিটি (ওরাল এন্ড ম্যাক্সিলোফেসিয়াল সার্জারী)
শহীদ সোহরাওয়ার্দী মেডিকেল কলেজ হাসপাতাল
বিএমডিসি রেজিঃ নং-৪৬৩৩, মোবাঃ ০১৯২০-১৫৯১৯৭

ওরাল এন্ড ডেন্টাল সার্জন

চেম্বার :

ডাঃ রাফি ওরো-ডেন্টাল সার্জারী

১২৫৭, বাগানবাড়ী মোড় (পানির পাম্প সংলগ্ন), পূর্ব জুরাইন, ঢাকা-১২০৪

সাক্ষাতের সময় :

বিকাল ৫টা - রাত ৯টা

(মঙ্গল - শুক্রবার)

সিরিয়ালের জন্য : ০১৭১০-৭৭৬৮৬৫

বিশ্বজনীন মহামারী করোনা ভাইরাস মোকাবেলায় করণীয়

গুণ্ডফাশ শাফী

করোনা ভাইরাসে আক্রান্ত রোগীদের লক্ষণাদি পর্যবেক্ষণ করে নিখিলবিশ্ব আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের বর্তমান খলীফা নিম্নলিখিত হোমিও ঔষধ প্রতিযোগকরণে (কমপক্ষে তিন সপ্তাহ সেব্য) প্রস্তাব করেছেন। এগুলো বাজার থেকেও কিনে নিতে পারেন আবার চাইলে আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের জাতীয় কেন্দ্রের হোমিও ডিস্পেন্সারী থেকেও সংগ্রহ করতে পারেন। ঔষধগুলো নিম্নরূপ:

1. (Aconite + Arsenic + Gelsimium)- 200
2. Chelidonium Q (Mother tincture)

বড়দের জন্য

- ১। ৫টা করে বড়ি সপ্তাহে ২বার করে সেব্য।
 - ২। ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সপ্তাহে তিন দিন অর্থাৎ ২দিন পর পর ১বার সেব্য।
- ৫-১৫ বছরের শিশু ও গর্ভবতী মহিলাদের জন্য
- ১। প্রতি সোমবার ৫টি করে বড়ি সেব্য।
 - ২। প্রতি বৃহস্পতিবার ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সেব্য।

৫ বছরের কম বয়সী শিশুদের জন্য

- ১। ৪টা করে বড়ি প্রতি সোমবার সেব্য।

উল্লেখ্য, প্রকাশিত লক্ষণাদি দেখে এসব ঔষধ প্রস্তাব করা হয়েছে। দোয়া করুন, আল্লাহ তা'লা যেন এগুলোতে কার্যকারিতা দান করেন, আমীন। মহান আল্লাহ'ই একমাত্র আরোগ্যদাতা।

প্রয়োজনে যোগাযোগ করুন:

ডা. রবিউল হক, ০১৭৩৫-১৫০৮১৫

মহামারী থেকে নিরাপদ থাকার দোয়া

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ،
وَالْجُدَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ

অর্থ: হে আমার আল্লাহ! আমি তোমার কাছে কুঠরোগ, উন্নাদনা, ঘেত রোগ এবং সকল মন্দ রোগব্যাধি থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

অর্থ: সেই আল্লাহর নামে যাঁর নামের দোহাই দিলে আকাশ ও পৃথিবীর কোন জিনিষই অনিষ্ট সাধন করতে পারে না এবং তিনি সর্বশোতা, সর্বজ্ঞ।

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

অর্থ: আমি আল্লাহর পূর্ণাঙ্গিন গুণবাচক নামের দোহাই দিয়ে তাঁর সৃষ্টির সকল অনিষ্ট থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ
وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا

অর্থ: সকল প্রশংসা আল্লাহর জন্য যিনি আমাকে সেই আপদ থেকে রক্ষা করেছেন যাতে তুমি (হে অসুস্থ ব্যক্তি) জর্জরিত আর তিনি আমাকে তাঁর সৃষ্টির অনেকের ওপর শ্রেষ্ঠত্ব দিয়েছেন।

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ حَادِمُكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِي
وَانْصُرْنِي وَارْحَمْنِي

অর্থ: হে আমার প্রভু! সবকিছুই তোমার সেবক মাত্র অতএব হে প্রভু! তুমি আমাকে রক্ষা কর, আমাকে সাহায্য কর এবং আমার প্রতি তুমি কৃপা কর।

এছাড়া সূরা ইখলাস, সূরা ফালাকু, সূরা নাস প্রত্যহ সকাল সন্ধ্যা তিনবার।